

Ⓜ

Susan Andersen

ZALJUBLJENI I ZALUĐENI

Roman

Novi hit autorice
romana Budi moja,
Bit ću tvoj i Ludo
zaljubljena.

Susan Andersen

Zaljubljeni i zaluđeni

PROLOG

Ujak Dru Lawrence, Ben, pojavio se na mjesečnom sastanku naoružan policijskim izvješćem o J. D. Carveru. — Čist je — izjavio je odbacujući ga na dugačak, grubo izrađen *konferencijski stol*. - Nije uhićivan kao odrasla osoba, a maloljetnički dosje mu je zapečaćen.

— Nema potrebe za takvim gnušanjem, dušo — ujna Sophie je odvrtila potapšavši mu ruku te uzela izvješće kako bi ga i sama pročitala. - To nisu loše vijesti.

No, Dru je shvaćala ujaka. Kako je odmorište Star Lake Lodge već četiri generacije u obiteljskom vlasništvu, ostali su u šoku saznajući da je strina Edwina svoj dio prepustila autsajderu, i to *gradskom*, k tomu još. Kao suvlasnik, sama se godinama nije pojavljivala prepustivši njima da vode posao najbolje što mogu, i Dru je gotovo zaboravila da nisu jedini vlasnici.

— Možda — polako je započela - Carver samo navraća kako bi provjerio što je naslijedio. Vjerojatno se neće zadržati, a mi ćemo mu na kraju slati čekove kako smo ih slali Edwini.

— Ne bih se baš kladio, dušo - odratio je Ben. - Iz njegova sažetog pisma *stekao* sam dojam da je spreman utaboriti se i preuzeti uzde.

Sophie je naglo ustala od stola i prišla rastvorenom prozoru. Nagnuvši se rastegnula je prednji dio bluze kako bi se bar mrvicu rashladila na povjetarcu koji se poigravao zeleno-smećkastom zavjesom u prostoriji za sastanke. Dru je pak ustala i prišla ugradbenom hrastovom bifeu prislonjenom o zid. Posegnuvši mimo zbirke domorodačkih košara za vrčem, nalila je vode u čašu i odnijela je ujni, zaustavljajući se usput kako bi uljanu sliku snijegom prekrivenih breza uskladila s preostalim krajolicima koji su resili drvom obložen zid.

~ Ne znam puno o Carveru - priznala je vraćajući se na mjesto. — Samo da je jedan od njezinih »klinaca«. Iskreno, nje se gotovo ni ne sjećam; samo nekoliko stvari. — Edwina je bila poput njezinih roditelja, tek povremeni posjetitelj koji bi joj znao uletjeti u život. Profinjena i ljubazna gošća, navratila bi obično *na* tjedan dana u kolovozu i onda se vratila natrag u plišani dom u Seattleu.

Sophie je prislonila čašu na sljepoočicu, protrljala je i nasmiješila s ljubavlju se prisjećajući. - Bila bi ti se dopala da si mogla provesti malo više vremena s njom. - Vratila se za stol i jagodicama prstiju lagano odgurnula *izvješće*. - Oduvijek sam joj se divila, a J. D. joj je bio posebno drag. Bio je prvi dječak kojeg je prihvatila.

- I zbog kojeg se izjedala vjerujući da se krivo ponijela - Ben je nadodao.

- Sjećam se - Dru je odmah dobacila. - Odnosno, sjećam se kako sam sjedila za vašim kuhinjskim stolom i kako je ona bila zabrinuta da se krivo ponijela prema nekom dječaku. Dječaku s očevim satom.

- To je bio J. D.

- Stekla sam dojam da joj je bilo izuzetno stalo do njega.

- I jest. On je manje-više razlog zašto se uopće upustila u zbrinjavanje problematične djece. - Ben je uzdahnuo. — Posjedovala je izvrstan instinkt kad su ljudi bili u pitanju. No, kako god bilo, imala je pravo učiniti što god je htjela sa svojim udjelom. - Pogledao je Dru. - Soph i ja nismo više upućeni u praktičnu stranu stvari kao nekoć, pa ćeš ti, dušo, morati surađivati s J. D.-em na dnevnoj bazi. Što kažeš?

- Beskorisno je osporiti oporuku. Koliko sam shvatila, Edwina je bila *u potpunosti pri sebi do* posljednjeg trenutka.

- Bila je bistra kao potok - Ben je odvratio.

- Zato i mislim da nam preostaje ispoštivati njezine želje.

- Slažem se - Sophie je dobacila. - No, namjeravamo li to učiniti, učinimo to kako treba i zaželimo D. J.-u toplu dobrodošlicu!

— Naravno — Dru se kiselu složila — ali ujedno smatram da zaslužujem ogromnu povišicu što ću se bakćati s još jednom mukom.

Ben je odvojio pogled od zabilješki i pogledao je preko naočala za čitanje. - To ćemo svakako razmotriti na idućem sastanku, ali ovaj mjesec nas iščekuje velik problem. Popravci su se nagomilali i moramo smisliti način kako se domoći kompetentnih radnika.

Pokazivač potrošnje goriva u starom modelu ford mustanga ukazivao je da je spremnik prazan, kad je J. D. Carver stigao u Star Lake, državi Washington, dan ranije od planiranog. No, kazaljka ionako nikad ni nije ništa drugo pokazivala, ostavši zaglavljena na istom mjestu još od 1993. kad je kupio auto. U prtljažniku je imao nekolicinu omiljenih električnih alatki, kutiju s alatom, i u potpunosti opremljen pojas sa svim potrebnim za obradu drva, dok su se na stražnjem sjedalu nalazile dvije stolne pile. Uz sve to, u džep je ubacio starinski zlatni sat, a staru, vojnu torbu napunio svim drugim vrednotama. Pritom, na žalost, nije zaboravio ni mnoštvo emocija kojih bi se rado odrekao, a koje su mu u tom trenutku grčile želudac.

Iako je znao da je vlastitom krivicom život u Seattleu poslao k vragu, ta mu spoznaja nije bila ni od kakve pomoći. Odbio je razmišljati o prijatelju Butchu. Bob Lankovich, tip koji ga je uveo u građevinarstvo i u čijoj je tvrtki postao predradnik, nalazio se u zatvoru. No, ni o njemu nije htio razmišljati, kao ni o njegovom kretenskom sinu Robbieju.

Cijela ga je prokleta zbrka izmorila, sve te prijetnje, ali i vlastiti položaj izopćenika. I to u Rat Cityju¹, za ime Božje! Koliko je nepromišljeno bilo povući potez koji će ga učiniti izopćenikom u toj četvrti? Neočekivano nasljedstvo koje mu je ostavila Edwina Lawrence došlo je baš u pravom trenutku pa je iskoristio priliku da zbriše iz grada.

Gorko se nasmijao. Naravno, i ona je jedan od crva. Mogao bi otvoriti prokleti dućan s mamcima! S jedne strane ona, s druge Butch i Lankovich. Do grla pliva među crvima!

Protrljao je potiljak osjećajući kako ga hvata napetost. Nije imao izbora. Odustao je od garsonjere, prodao alat koji ni-

\ Siromašno predgrađe južnog Seattlea.

je mogao ubaciti u auto, i podigao sav novac s računa. Ništa mu više nije preostalo u gradu u kojemu je odrastao, niti će se moći vratiti izjalove li mu se novi planovi. Upravo je zato odlučio uspjeti pod svaku cijenu.

Parkirao je ispred zdanja načinjenog od kamena i drvenih trupaca, čiji je bio suvlasnik. Potom je ostao sjediti još nekoliko minuta udišući opojan miris zimzelenih stabala i jezera. Uguravši ruku u džep na trapericama prstom je prešao preko zlatne ure Edwinina oca, koji mu je prepustila zajedno sa svojim udjelom u odmorištu.

Bio je to sat za čiju gaje krađu jednom davno optužila.

Ta njezina izdaja otprije stotinu godina više ga je mučila od prijetnji Lankovichevog sina i njegova vlastitog razočaranja Butchovom naplatom duga, za koju je znao da će se prije ili poslije dogoditi.

Lagano je otrfrknuo. *Mučila ga je?* Lijepo li umanjenice!

Njezina mu je izdaja još uvijek grčila želudac i bio je to jednostavno nepodnošljiv osjećaj. Izašavši iz auta prebacio je torbu preko ramena i zagledao se u veličanstven kameni trijem nadsvoden sindrom, koji se širio cijelim prednjim dijelom odmorišta.

Nije bilo dobro što je sve te godine nepravdi iz djetinjstva dopuštao da utječe na njegov život, ali od tog trenutka na dalje morat će se usredotočiti na nešto drugo.

Kladio se, naime, u sve na svijetu da će se morati baciti u krvavi obračun s Edwininim rođacima oko suvlasničkog udjela koji mu je Edwina oporučno ostavila.

Zahvalivši se recepcioneru Dru je odložila slušalicu. O, Bože, stigao je! Ispravila se u naslonjaču primijetivši da joj je srce ubrzano kuca. Carver je vani u predvorju, a trebao je doći tek sutra!

Nekako je bila uvjerena da se pomirila s novonastalom situacijom i doista mislila daje pripravna upoznati Edwininog opunomoćenika te mu zaželjeti dobrodošlicu u odmorište i

klan Lawrenceovih. Ali sudeći po nenadanoj i osjetljivoj promjeni pulsa zapravo se čitavo vrijeme samo zavaravala.

Ustala je i provjerila je li joj bijela polo majica bez rukava s diskretno otisnutim logotipom odmorišta uredno uigurana u kratke hlače, a onda popravila svježe izglačan materijal lovačko zelene boje, koji joj je klizio preko bokova. Duboko je udahnula i izdahnula. U redu, spremna je. Da bar nije stigao tako rano! Sad ga više neće moći dočekati kao obitelj.

Isprila se. Pa što onda? Jednostavno će to sama učiniti. Od šesnaeste joj je posao upoznavati i pozdravljati ljude. Osim toga, ujna Soph i ujak Ben nalaze se u kolibi koju su odabrali baš za Carvera, i obavljaju posljednje pripreme kako bi se osjećao u njoj kao kod kuće, tako da će ubrzo dobiti i njihovu podršku. Iako joj zapravo nije potrebna. Krenula je prema predvorju. *Zamisli daje davno izgubljen rođak!*

No, za nekoliko trenutaka, gledajući u muškarca koji je čučao ispred ogromnog kamenog kamina, zaključila je da to neće biti lako. Čak i s leda nije izgledao poput rođaka.

Bio je više nalik komprimiranoj masi mišića - od mjesta gdje mu je tamna kosa dodirivala potamnjelu kožu vrata, sve do nogu u radnim čizmama. Besprijeckorno bijela majica kratkih rukava prekrivala mu je široka pleća sužavajući se u donjem dijelu leda i nestajući u iznošenim trapericama koje su mu bile prilijepljene za mišićave butine i stražnjicu. Srce joj je neobjašnjivo zatreperilo.

Pročistila je grlo. - Gospodin Carver?

Okrenuo je glavu i bacio pogled preko ramena. Tamne su mu se obrve nenadano spojile, a tijelo na trenutak gotovo ukočilo. No, odmah je zaključila da si je to sigurno umislila, jer je odvratio neutralnim tonom: — Nisam gospodin. Zovem se J. D. - Uspravio se jednim gipkim i moćnim pokretom.

Djelovao je zastrašujuće ispravivši se u cijelosti. Majica mu je prekrivala prsne pločice i izražene trbušne mišiće priljepljujući mu se za bicepse. Zračio je gotovo opipljivom energijom. Dru je instiktivno odstupila korak unatrag.

No, shvativši odmah što je učinila, izbacila je ruku. - Onda neka bude J. D. Ja sam Dru Lawrence, glavna direktorica. - Zagledavši mu se u oči zaključila je da nisu smeđe kako je isprva pomislila, već miješane zelenkaste i tanine boje lješnjaka, dok im je vanjski prsten bio tamnozelen. — Dobro došli u odmorište Star Lodge.

Spopala ju je nervoza, čim je njezina ruka nestala u čvrstom stisku njegove žuljevite i morala se suzdržati da je ne izvuče. Ma što li ju je samo spopalo? Već je upoznala gomilu dobro građenih tipova, za ime Božje, i nije joj bilo slično da se ponaša poput kakve srednjoškolke! Oduprijevši se porivu da protrlja ruku o hlače kako bi uklonila toplinu koja se zadržala na njoj kad je oslobodio stisak, podsjetila se da joj je *rođak* i natjerala na ljubazan osmijeh.

Četvrtastom bradom kimnuo je prema kaminu, ni ne potrudivši se nasmiješiti. - Stalak za klade se gotovo raspao u dva dijela. Treba ga izvući i ponovno zalemiti.

Dragi Bože, definitivno mu ne nedostaje muda! Tu je tek deset minuta, a već kritizira? Spopao ju je neobičan poriv da mu odbrusi da je može poljubiti u ružičaste obraze, ali ne one koje je osjećala da se rumene od bijesa. - Upamtit ću - odvrtila je ravnomjernim tonom i prisilila se ponovno na osmijeh. - To ti je torba?

Već se sagnula kako bi je pokupila, kad joj ju je on oteo pred nosom. Ispravila se i ugorala ruke u džepove hlačica. Ošamari li ga, bit će to krivi početak njihove poslovne suradnje. — Pretpostavljam da bi se rado osvježio nakon mukotrpnog putovanja. Odvest ću te do tvoje kolibe.

— Dru! — Sallv Jensen, šefica recepcije, dojurila je i nasmiješivši se Carveru u znak isprike na trenutak se zapiljila u njegova prsa, a onda primorala ponovno pogledati Dru.

Prvi puta otkako je ugledala novog partnera njezine su se usnice razvukle u iskren osmijeh. Opa! Na trenutak je pomislila da se upušta u nešto riskantno, ali ona se nikad ne upušta *u rizike*. J. D. Carver očigledno je bio jedan od onih tipova koji pobuđuju snažne reakcije u žena i vjerojatno bi upala u

još veće probleme da *nije* zamijetila njegovo dobro građeno tijelo. — Ovo je Sally Jensen, naša šefica recepcije. Sallv, ovo je J. D. Carver, novi suvlasnik.

Njegove tamne obrve su se skupile, ali Sallv se već okrenula prema njoj. — Brian Kebler je upravo javio da je bolestan!

- Nije li trebao po rasporedu izvesti skupinu na skijanje na vodi?

- Da, klan Jacobsenovih, danas u tri. Već sam mu pokušala pronaći zamjenu na popisu rezervi, ali nisam imala sreće. Ako se ti ne uspiješ dosjetiti nekoga koga bih mogla nazvati, ostat će nam sedmero razočaranih klinaca.

- A Monica White? Radi li danas smjenu za ručak? Ona vozi brodice odmalena, a izrazila je želju da radi i to kad je ispunjavala obrasce za posao.

- Provjerit ću je li došla. Ako nije, nazvat ću je kući da vidim može li doći. Ali što da učinim ako ne može?

- Organiziraj klincima zabavu sa sladoledom u Orlovom gniježdu.

- U redu, to bi moglo uspjeti. Hvala. — Sallv je odmah pojurila.

- Samo malo, čekaj! - Zastala je okrenuvši se, a Dru nadodala: — Dogovori ujaka Bena kao plan B umjesto zabave sa sladoledom. Možda će on biti u mogućnosti, ako Monica ne bude. A ispostavi li se da nijedno nije slobodno, prebaci se na plan C.

Sallv je izbacila palčeve.

Dru se okrenula prema Carveru i zatekla ga kako je promatra svojim odsutnim očima boje lješnjaka. Imao je naglašen i oštar nos, koji je izgledao kao da je slomljen nekoliko puta, te velika usta s punom donjom usnicom. - Spreman?

Prebacio je torbu preko ramena i oštro kimnuo glavom.

- Nisi baš najdruželjubivije stvorenje na svijetu, je li? - O, sranje, otkud joj je to izletjelo? Inače je oličenje diplomacije, ali nešto u vezi tipa uspjelo se prokrasti mimo čuvara koji joj obično obuzdavaju jezičinu.

Na brzinu ju je odmjerio, a onda pogledao u oči. — Ovisi o situaciji.

Slegnula je ramenima i krenula niz hodnik prema izlazu. Boli je dupe hoće li se nasmiješiti ili ne! A možda ima loše zube.

Sto nije, međutim, moglo pojasniti zašto je toliko uspaljena.

Ispršivši se gotovo poput vojnika, hladnokrvnim ga je glasom izvijestila: - Odmorište Star Lake Lodge posluje od 1991. - Otvorila je vrata koja su vodila do stubišta. - Ima trideset jednu prostoriju, četiri apartmana, i osam koliba, od kojih je sedam na raspolaganju ovo ljeto. Ona koju smo tebi priredili nije u uporabi od ove zime, kad je za nevremena otrpjela oštećenja. - I najvjerojatnije bi ostala zatvorena da nisu bili prisiljeni negdje mu pronaći smještaj. U posljednjih nekoliko godina popravci i održavanje zadavali su im najviše muka, jer je svega nekoliko obrtnika bilo sposobno obavljati taj posao. - Na žalost, trijem je još uvijek u lošem stanju.

Carver je slegnuo ramenima. - Preživjet ću. - Odvojio je pogled od lelujanja njezinih bokova dok se spuštala stubištem ispred njega i usredotočio na debelu i blještavosmeđu pletenicu koja joj se objesila niz leđa. - Očekivao sam da ću biti smješten u sobu. Ili podrum.

Dobacila mu je pogled preko ramena. - U ljeto i u vrijeme skijanja imamo najviše posla, što znači da smo gotovo u potpunosti popunjeni, što pak znači da bi bio prisiljen seliti se iz jedne u drugu sobu svaki drugi dan, što i nije zabavno. Želimo da si ugodno smješten.

Da, naravno! Prokleti bili svi dobročinitelji! Njezina fina i cijenjena strina pobrinula se da on zauvijek sumnja u njih.

Doduše, nije bio pretjerano zadovoljan životom ni prije nego ga se Edwina Lawrence dočepala u četrnaestoj godini preokrenuvši mu ga naglavačke. Iz jedne udomiteljske obitelji neprestano se selio u drugu, što i nije idealan život za dijete, ali bar slijedi nekakav obrazac. I pravila su mu tada bila lisa, a pravilo broj jedan glasilo je: nikad se ne osjećaj kao

kod kuće, jer ćeš prije ili poslije, obično vrlo brzo, ponovno završiti na ulici.

Prvo pravilo preživljavanja bilo je ne gajiti nade, ali Edwina je bila drukčija pa je nasjeo i ošamućen zaboravio na mnoge pouke koje je spoznao na mučan način. Kao prvo, ona ga je odabrala, što znači da joj ga nije podvalila poslom zatrpana socijalna radnica, a činjenica da se posve razlikovala od bilo koga drugog također ga je zavela.

Upoznali su se onog dana kad joj je pokušao ukrasti torbicu. Bio je to jedan od njegovih glupljih poteza, ali je prethodno slušao frenda Butcha kako trabunja o lako zarađenom novcu i jednostavno je nasjeo na mamac.

Međutim, sitna i krhka starica poučila ga je da se zločin ne isplati. Ne samo da nije ispustila torbicu, već ga je i uhvatila, a on se potom mogao osloboditi samo ako je ozlijedi. Kako je Butch zbrisao ostavljajući ga da se sam suoči sa sudbinom, u mislima je čuo kako se rešetka zatvara za njim i zaključio da će ga starica strpati u maloljetnički zatvor.

Ali umjesto da ga preda policiji, što bi svatko s imalo mozga učinio, odvela ga je kući. Potom je sredila udomljenje, i rekla da mu je njezin stan uvijek otvoren.

Tog se dana zaljubio u nju.

Poučila ga je da postoji posve drugi svijet, daleko od propalih ulica i uličica starog, degradiranog centra grada, što mu je jedino dotad bilo poznato. Ali ono što mu je nudila jednom rukom, drugom je oduzimala i to u samom trenutku kad je konačno spustio obrambeni štiti i počeo vjerovati da je zaslužio čist i novi život koji mu je nudila. I nakon što ju je isprva obožavao, počeo joj je gorko zamjerati što nije mrtva.

Sranje. Gotovo je nagazio Dru na noge trepući i otjerujući prošlost tamo gdje joj je mjesto - *u prošlosti.* *To se dogodilo prije dvadeset godina, stari! Daj se konačno sredi!*

Dru je rastvorila vanjska vrata pri dnu stubišta i miris zimzelenog drveća uletio je unutra.

- Spominjala si sezonu skijanja? — odvratio je. — Nisam vidio žičaru u blizini. — Iako je to bilo alpsko jezersko po-

dručje, nije u pitanju bio teren koji bi se odmah povezao sa skijalištima.

Dru je bacila pogled preko ramena, a njezine plave oči za-bljesnule su na suncu. - Zato što nudimo *cross-country* skijanje. Vidiš onu stazu tamo? - Ukazala je na planinarsku stazu koja je nestajala u šumi spuštajući se niz padinu planine. — Zove se Treetop, a povezuje nas sa više od stotinu kilometara staza koje je moguće proplaninariti ili kojima se moguće ljeti pro-vesti biciklom, a zimi proći na skijama.

Ležerno mu je dodirnula nadlakticu, a mišić pod njegovom kožom iskočio je, kao da je doživio električni šok. Bezizražajnog lica, odmaknuo se u stranu i iskosa je pogledao.

— Dođi - dobacila je uopće to ne zamijetivši. - Ovuda se ide do kolibe. — Krenula je prema jezeru.

Carver je protrljao prsten topline koji je njezina ruka ostavi-li za sobom. Što je to, do vraga, bilo? Rado bi okrivio činje-nicu da nije naviknut na dodire, ali to ne pojašnjava šok koji je doživio kad se okrenuo i prvi puta je ugledao u predvorju. Prvo što je tada pomislio bilo je: *želiš je*. Djelovala je toliko nježno i zaobljeno. Zaobljene oči, zaobljene jagodične kosti, zaobljene grudi, zaobljena stražnjica. Nije mu bilo jasno: ni u tom trenutku, ni sada. Bila je zgodna na nekako skroman i prirodan način, poput djevojke iz susjedstva, ali proklet bio ako je njegov tip! Upravo zato šokovito buđenje požude bilo je posve neopravdano.

Rat City nije u njemu budio želju za djevojkama iz susjed-stva. Volio je odvažne žene s puno kose, s velikim sisama, i u tijesnoj odjeći koja ističe svaku oblinu.

Promatrajući je kako hoda stazom pred njim u hlačicama i platnenim tenisicama, pokušao je shvatiti što je to prouzroči-tako neuobičajeno buđenje požude. Morao je, doduše, pri-znati da posjeduje tijelo koje bi vjerojatno bilo dinamitno u uskoj odjeći, ali je isto tako bilo očigledno da nije tip koji bi je nosio. Bila je previše... prirodna. Imala je svilenkastu i ži-vahnu kosu, pjegav nos, velike i bezazlene, ali ujedno zapa-njujuće plave oči. Kladio bi se u sve na svijetu da nije tip že-

ne koji se vucara po barovima, u iščekivanju pastuha koji će joj prići i kupiti piće, poput pijandura s kojima se on družio. Više je izgledala poput onih koje vjeruju u vječnu ljubav zamčenu vjenčanim prstenom.

Skrenuli su iza okuke, a jezero se ukazalo pred njima u svojoj ljepoti, oblikovano poput Božićne čarapice, spokojno i plavo. Dječje praćakanje i smijeh, odjek daske za skakanje, i povremeni prodorni zvižduk spasiočeve zviždaljke probijali su tišinu okolne šume.

- Postoji uzetom ograđeno područje za plivanje i plutajuća platforma odmah iza iduće okuke - Dru je dobacila preko ramena. Skrenula je i već idući trenutak izronila sa zasjenjenog puteljka na malenu čistinu, na kojoj se nalazila koliba bez polovice trijema. Čovjek u pedeset i nekoj jednim je bokom bio naslonjen na ogradu i pušio cigaretu, a dječčaćić u majici s likom Phantom Menacea iz *Star Warsa* laserskom se sabljom borio protiv zamišljenog protivnika.

Upravo ih je on prvi zamijetio i lice mu se odmah razvedrilo. - Mama - doviknuo je. Plastična sablja završila je na tlu, a on sam pojurio sa stuba. Već idući trenutak visio joj je oko vrata poput kakvog majmunčića, uhvativši joj se mršavim nogama za struk i prljavim rukama za potiljak. Nagnuo se i šašavo nasmiješio.

— Opa, postaješ prevelik za ovo! — Zateturavši pod njegovom težinom, nasmiješila se i poljubila mu vrh nosa.

Bio je to prizor poput stotine drugih kakvima je Carver svjedočio poput autsajdera. Prekrižio je ruke i promatrao majku i dijete čestitajući si na pronicljivosti. *Eto, stari. Jedino još nedostaju i drugi roditelji s djecom za savršeno obiteljsko okupljanje.*

Definitivno nije tvoj tip.

Ispreplevši prste na križima svojeg desetogodišnjeg sina i noseći njegovo toplo tijelo, Dru je bacila pogled preko njegove glave prema ujaku. Gasio je cigaretu, a činjenica da je pušio pred malenim mogla je značiti samo jedno. - Ujna opet proživljava jednu od menopauznih kriza? - U prethodnih nekoliko mjeseci inače opuštena Sophie znala je imati promjene raspoloženja, i svi su shvatili da je najbolje maknuti joj se s puta kad se to dogodi.

- Opet ima valunge, mama - Tate je dobacio. - A kad joj je djed Ben rekao da je na stropu propustila paučinu, rekla mu je: »Što kažeš da ti tu paučinu nabijem u...«

- Tate!

- Nisam htio reći do kraja, mama. — Ali je zato s užitkom ostavio taj dojam.

- Izvukao sam ga od tamo prije nego je uspjela dovršiti rečenicu — Ben ju je razuvjerio.

- Ali znam što je namjeravala reći — maleni je dobacio s osmijehom pokazujući velike prednje zube. — Namjeravala je reći du...

- Da ti nije palo na pamet da to izgovoriš, a pripíšeš nekom drugom, mali!

- K vragu. — I ponovno se nacerivši oslobodio je noge i skočio na tlo. No, onda se okrenuo natrag prema trijemu i ugledavši Carvera stao kao ukopan. — Hej, ja sam Tate, a ti?

- Oprosti, J. D. Nepriročno od mene. - Koliko god bilo teško za povjerovati, doista je na trenutak u potpunosti zaboravila na njega. — To je moj sin Tate. Tate, ovo je gospodin Carver.

J. D. — ispravio ju je i izbacio žuljevitom rukom prema dječaku. Kako je, mali?

— Super. - Tate je prihvatio ponuđenu ruku i odmah stao praviti grimase, po čemu je Dru zaključila da se svojski trudi zdrobiti Carverove prste. Jednostavno je obožavao čin rukovanja, iako ga nisu uspjeli uvjeriti da je čvrsti stisak dovoljan kad se muškarac i muškarac žele rukovati. Prihvatio je taj koncept kad su u pitanju bile žene, ali kad god bi mu muškarac ponudio ruku, rukovanje bi odmah pretvorio u test muškosti.

Kako se Carver nije do tog trenutka pokazao izrazito gostoljubivim, odmah je dobacila: - Ovo je moj ujak, Ben Lawrence. J. D. je stigao dan ranije, ujače.

- Vidim. — Ben je prišao. — Tate, prestani se truditi da mu zdrobiš ruku. Nismo li već razgovarali o tome? Idi proviri i reci baki da je J. D. stigao. — Protrljao mu je svilenkastosmeđu kosu, a maleni odmah otišao učiniti što ga je zamolio. — I budi pripravan sagnuti se za slučaj da je još uvijek ratoborna, stari. — Pogledom je ispratio dječaka, sve dok Tate nije zgrabio lasersku sablju s poda trijema na putu prema ulaznim vratima; potom se okrenuo prema Carveru i ponudio mu ruku. — Dobrodošao u odmorište Star Lake Lodge.

Dru ih je promatrala kako se odmjeravaju. Ujak joj je bio u godinama i nije bio u dobrom stanju poput Carvera, ali još uvijek je prokleta dobro izgledao za svoju dob. Iako se malo udebljao u pojasu, i premda mu ramena više nisu bila mišićava kao nekoć, većinom sijeda kosa mu je bila još uvijek gusta i valovita, a smeđe oči znale se naborati u kutovima kad bi se nas mijao, što je često činio.

No, to se definitivno nije moglo reći za Carvera. Rukovao se s trezvenom ravnodušnošću koju je zamijetila već pri dolasku. Na ujakova pitanja odgovarao je poprilično uljudnim tonom, ali svojevoljno nije nadodao nijednu jedinu riječ kako bi upoznavanje prošlo u što ugodnijoj atmosferi. Bilo je očigledno da ne želi da drugi zadiru u njegovu privatnost, što je nju iz nekog razloga ohrabrilо. Na sreću, Tate i ujna Sophie izronili su iz kolibe, prije nego se zaboravila i provalila nešto neoprostivo podmuklo.

No, iznenadila ju je činjenica da je čak došla u kušnju to učiniti. Ma čime li to on uspijeva izazivati njezinu kontrolu koju je s takvom mukom usavršavala? Taj nekontrolirani poriv da izazove reakciju od njega nikako nije ukazivala na dobro.

- Baka Sophie opet je svoja - Tate je veselo dobacio vodeći je prema skupini na čistini. - Mislim da vise ne želi metlu ugurati u djedovo...

- Tate!

Nesmeten očajničkim upozorenjem iz triju različitih grla, nepokajnički je slegnuo ramenima i lasersko plavim očima zagledao se u baku. - Pa, ne želiš, zar ne?

- Ne - Sophie je odvrtila. - Sa sigurnošću mogu reći da me prošao taj poriv. - Prišla je suprugu i obujmila ga rukom oko struka. Potapšavši mu prsa slobodnom rukom, skrušeno je dobacila: - Oprosti, Ben.

- U redu je, ljubavi. - Zagrlio ju je oko ramena i privukao k sebi.

Dru je bila svjesna da se Carver nalazi do nje, daje miran i a oprezu, i pokušala odmah doživjeti ujaka i ujnu njegovim očima.

Toliko dugo živi s njima da ih je jedino mogla vidjeti svojim očima i kao svaki puta dotad, ostala je zapanjena bliskošću kojom su zračili. Bilo je jednostavno dio njihove prirode da gravitiraju jedno drugom kad god bi se našli u blizini. No, njihova veza nije bila zatvorena i njihova prirodna toplina obasipala bi svakoga do koga im je bilo stalo.

Njezini roditelji bili su nemirne duše koje su proputovale svaki kutak Zemljine kugle. Jedno od njezinih prvih sjećanja bilo je kako je ostavljaju s ujakom i ujom kako bi mogli vidjeti svijet i okušati se u nečemu novom i uzbudljivom. Kad je krenula u školu, znala se užasavati trenutka kad bi je autobus iskrao na uglu, jer nikad nije znala hoće li je itko i tko tamo dočekati. Ponekad je u pitanju bilo jedno od njih dvoje, ali *najčešće* susjed koji je ujedno došao po svoje dijete. Ponekad čak nitko. Sophie i Ben i odmorište Star Lake Lodge počeli su joj predstavljati sigurno utočište davno prije nego su joj ro-

ditelji poginuli u nesreći s balonom na vrući zrak u Andama kad joj je bilo devet godina.

Nasmiješila se gledajući ujnu u poznatoj pozi naslonjenu na Bena. U pedeset prvoj izgledala je kao da joj je četrdeset, a njezina putenost mljekarice i jarko rumenilo još uvijek bi dvadeset godina mlade muške glave natjerali da se okrenu za njom, što bi bilo zastrašujuće da nije bila oboružana spremnim i ljubaznim osmijehom.

I u tom se trenutku nasmiješila izvlačeći se iz Benova zagrljaja i pružajući obje ruke prema Carveru. - Dobrodošli - rekla je uhvativši njegove daleko veće. — Žao mi je što vas nisam dočekala. Dru, dušo, jesi li mu pokazala stražnju cestu kako bi mogao dovesti auto i izvaditi stvari?

— Ne, ali možemo to sada učiniti ako želi. — Dru je upitno podigla obrvu i pogledala ga.

Njegova mišićava ramena su se podigla ispod bijele majice kratkih rukava koja samo što nije popucala. - Nije neophodno — odmah je odvratio. — Imam sve potrebno. — Kimnuo je prema torbi koja je ležala na tlu metar-dva dalje.

Sophie se oduševljeno nasmiješila. — Odlično. Želiš li da te malo ostavimo na miru kako bi se raspakirao?

— Može. — Zastao je na trenutak i nadodao: — Hvala.

— Onda te ostavljamo. Tate! Dođi, dušo!

Maleni je dojurio. — Mogu li sada na plivanje? Još malo pa su tri sata, a sin Deanovih u sobi dva-jedan-jedan rekao je da će ići na plivanje u tri!

Dru je bacila pogled slijedeći sina, ujnu i ujaka stazom, a Carver ostao stajati na istom mjestu, ruku uguranih u džepove traperica i mrzovoljnih usta. Djelovao je mrvicu usamljeno promatrajući ih kako odlaze, i gotovo nekako... izgubljeno.

Suzdržavši se da ne otfrkne, naglo se okrenula i dostigla sina, koji je svojom plastičnom sabljom mlatarao zrakom i brzinom od sto kilometara na sat govorio ujaku i ujni. *Ma, naravno!*

Kakvog li krasnog dokaza bujne mašte!

J. D. je bacio torbu na oveći krevet i stao se raspakiravati. Koliba je bila lijepa, a imala je jednu spavaću sobu, jednu kupaonicu, jednu kuhinju, i kombinaciju dnevne sobe i blagovaonice koju je dijelio nadsvođeni luk s ugradbenim policama. Imala je sve potrebno i netko — Sophie Lawrence, odmah je pretpostavio - čak je ostavio vazu cvijeća na stoliću u blagovaonici i još jednu na toaletnom stoliću u kupaonici. Pogled mu se vratio na cvijeće. Nešto u vezi tog poteza dobrodošli- ce ga je dirnulo.

Koliba je bila izgrađena u doba prije nego je itko uopće znao što je deforestacija, i ostao je zadivljen umjetnošću izrade koja se mogla prepoznati u peru i utoru zidova, drvenim podovima, te dovratnicima, nadvratnicima i prozorskim okvirima od jelovine. Potom je pažnju posvetio pražnjenju torbe, koju je odložio na izbljedjeli prekrivač s krpanim uzorkom. Istresao je hrpu bijelih majica kratkih rukava, donjeg rublja, traperica, brijačeg pribora, i nekoliko dragocjenijih alatki.

Platnena torba već se presavila kad su njegovi prsti iznena- nada napipali gomilu pisama na dnu. Polako je izvukao za- vežljaj i zagledao se u Edwinin paučinast rukopis na gornjoj omotnici.

Zašto ih je, do vraga, čuvao sve te godine? Nije znao. Čak se nije potrudio ni otvoriti ih nakon što je pročitao prvih ne- koliko, jer je i te kako dobro znao što će u njima stajati: da mu je oprostila.

I to za nešto što nije učinio, a što je bilo prokleta velikoduš- no od nje. Iznova razbiješnjen sjećanjem na minulu nepravdu, bacio je zavežljaj zavezan gumicom u koš za smeće do noćnog stolića i izmarširao iz prostorije.

No, odmah se vratio i ponovno ga izvadio. Sam Bog zna zašto. Bio bi daleko sretniji da taj dio života može jednostavno ostaviti u košu za smeće gdje mu je i mjesto, ali nije mogao. Ubacio je pisma natrag u torbu, smjestio je na policu iznad prečke za vješanje u ormaru i zatvorio ga

Ali to što ih nije morao gledati nije značilo da ih je uspio izbiti iz glave.

Iz džepa je izvukao zlatni sat Edwininog

oca i palcem prešao preko oštećenog pokrova. Pritisnuvši potom minijaturnu kukicu sa strane, rastvorio je pokrov i slijepo se zagledao u njega prisjećajući se jednog davnog prizora. Odlučivši otresti neugodna sjećanja, *ponovno je* zatvorio uru i ugurao je natrag u džep traperica. Prvi puta ga je ugledao onog dana kad ga je Edwina odvela u svoj dom. Ležao je na bugačici porubljenoj kožom, na rustikalnom stolu u radnoj sobi u hodniku.

Kako dotad još nije vidio uru tog stila, ostao je ospunut. Izgledala mu je poput nečega što bi moglo pripadati bogatašu, a to mu je bilo totalno otkaćeno. Štoviše, njezina starost i duh prošlosti privlačili su ga kako je Lorelei privlačila mornare na stijene — iako ne bi bio u stanju riječima pojasniti zašto se toliko divio tom satu.

Tek je kao odrasla osoba shvatio da su ga osupnuli njegov kontinuitet i činjenica da je dvije generacije proveo u istoj obitelji. On je bio izopćeno dijete koje nije poznavalo oca i čija je majka zadovoljavanje ovisničkih potreba smatrala važnijim od skrbništva nad sinom. Stoga je jednostavno ostao očaran idejom da postoji obitelj koja se ne samo drži svoje djece, već čuva predmete iz pojedinih života te ih prosljeđuje drugima. Sve dok se nije uselio k Edwini, on sam nije posjedovao nijednu osobnu stvar, a kamo li tek nešto što bi mu netko ostavio u nasljeđe.

Edwina je sve to promijenila, i nekoliko mjeseci imao je osjećaj da doista živi u najdražoj fantaziji. Ponašala se prema njemu onako kako je smatrao da se ljudi odnose prema prvoj djeci. No, utoliko je izdaja i bila gorča kad je Edwardov sat iznenada nestao, a ona ga optužila da ga je ukrao. Nije to dobro primio i koliko god bilo besmisleno, duh te uvrede progonio ga je poput nuklearnog otpada s beskonačnim poluživotom.

Stoga ako je postojalo nešto u što je bio prokleta siguran, onda je to bila činjenica da se Lawrenceovi nikad neće odreći prava na vrijednu imovinu s vedrinom koju su netom pokazali,

koliko god *se doimali* pristojnom obitelji. Zalupio je vratima po izlasku iz kolibe i krenuo stazom prema glavnom zdanju.

Zacijelo nešto smišljaju, ali saznat će on što!

Recepcionarka je tek upozorila Dru da J. D. ide prema njezinom uredu, kad su se vrata rastvorila, a on ušao u prostoriju. Promatrajući ga kako ih zatvara za sobom i okreće se kako bi se suočio s njom, odvrtila je na telefon:

- Paket je bio brži od poruke, Joy, ali hvala na pokušaju. Kad si mi već na liniji, bi li mogla reći nekoj od čistačica da sastavljam narudžbu pa bih trebala njihovo izvješće do poslijepodneva? U zaostatku smo s paketima kave za sobe, pa mi je to posebice važno.

Vratila je slušalicu na postolje i stavila kvačicu do »čistačice«.

A onda, ne obazirući se na ubrzani rad srca, ustala je i s ljubaznim osmijehom na licu upitala: - Hej, D. J. došao si kako bih ti pokazala cestu do kolibe?

- Ne. Došao sam da mi pokažeš knjige.

Odgovor je bio toliko neočekivan da je zatreptala. - Molim?

- Knjige. Želim vidjeti knjige u kojima je zabilježen svaki financijski potez tvrtke. Uvjeren sam da znaš na što mislim.

- Znam - odvrtila je uspijevajući se sabrati i napustila radni stol. - Odmah ću ih donijeti. - Krenula je prema ormariću.

Obje vrste.

Ispravila se i naglo okrenula. — Ne znam kojim ste se poručnicima dosad bavili, gospodine Carver, ali Star Lake Lodge ima jednu vrstu knjiga, točka, i njih se pomno vodi!

Poduzeo je velik korak prema njoj, a njezin se ured odmah sveo na tek jedan zid načinjen od njegovih ramena i prsa. Izbacila je bradu i nevoljko poduzela korak unatrag, a onda se razbjesnila što mu dopušta da je tako lako preplaši. Kad je još jednom zakoračio, nije se pomaknula. - Namjeravaš me upitati po mojem uredu? - hladnokrvno ga je upitala, a on-

da izgubila strpljenje. — Tko te je, do vraga, naučio bontonu? Sigurno to nije mogla biti strina Edwina.

Čeljust mu se stisnula. — Ne, od nje sam naučio da je beskorisno prodavati priče i da se na poslijetku mogu osloniti samo na sebe.

— Je li? Oprosti što ne plačem nad tim kako su se odnosili prema tebi, jer mi se čini da Edwinine riječi i nisu bile uzaludne. Ipak si završio ovdje, zar ne? Kao suvlasnik.

Poduzeo je još jedan korak. - A to ti smeta, zar ne, dušo?

Namjerno je odlučila glumiti nerazumijevanje. - To što ogovaraš ženu koja ti je to omogućila? — Zanemarila je reakciju na njegovu blizinu i izbacila bradu. — Da, doista priznajem da to smatram neukusnim.

Na trenutak su njegove oči, kojima joj je davao na znanje *da se s njim ne valja zajebavati*, zabljesnule i premda nije mogla definirati Čime, prepustila se naletu likovanja. Uspjela ga je izbaciti iz takta! Sto je bilo pošteno, s obzirom da posjeduje prirodnu sposobnost da njoj to neprestano čini.

No, pogled mu je opet postao hladan i nekako povučen. — Pa, vidiš, tako stoje stvari s nama nikogovićima — progundao je ponovno poduzimajući korak prema njoj. — »Neukusne« stvari nama su majčino mlijeko, i živimo kako bismo se domogli prilike i dočepali nečega besplatnog. — Grubom jagodicom prsta prošao joj je niz obraz budeći val vrućine.

Dru je trznula glavom unatrag, na što se on samo još više primaknuo. - I nije nam baš stalo koga ćemo pritom nagačiti — nadodao je prigušenim glasom. — Možda bi to trebala upamtiti. - Palcem joj je protrljao donju usnicu, ali je odmaknuo ruku prije nego što ju je stigla odgurnuti. Polako je odmjerivši bezobrazno se nasmiješio, a ona zamijetila da uopće nema loše zube. Možda mrvicu nepravilne, ali zato izuzetno bijele i jake.

Onog trenutka kad ga je ponovno pogledala u oči, podigao je obrvu. - Knjige?

Osjećajući kako joj krv bijesno hući tijelom, odmarširala je do ormarića, izvukla ih i nabila mu ih u ruke. - Evo.

Pokrivaju prethodne tri godine. Nemoj ih zasvinjiti hranom ili zametnuti.

— Pretpostavljam da to znači da mi je bolje da meso iz konzerve ne jedem nožem, ha?

Posramljena vlastitom podlom nepristojnošću, vratila se na mjesto, zgrabila olovku i nestrpljivo s njom stala lupkati o površinu stola nadajući se da će ostaviti dojam prezaposlene žene koja nema vremena za *njegove* gluposti. — Samo priprazi na njih.

— Nema problema, gospodo! — Odsalutirao je i zapanjujućom gracioznošću za nekoga tko nosi kožne čizme, izmarširao iz ureda.

Dru je nastavila bijesniti za stolom još dugo nakon što je nestao. Sve je ukazivalo da će im. odnos biti i te kako problematičan, ali ju je ujedno mučio zao predosjećaj da će joj njegov mučni karakter biti *najmanji* problem. Više su je brinuli vlastiti osjećaji, koji bi je zaposjeli u njegovom prisustvu.

O, Bože, to joj se nikako ne dopada! Ni najmanje! Jedini put kad je reagirala na muškarca s takvim uzbuđenjem u želucu bilo je s Tateovim ocem, Tonvjem. No, s njim to nije bilo ni izbliza toliko silno, a uspjela je *zatrudnjetil*

Kad gaje upoznala, bilo joj je osamnaest i prvi puta je napustila odmorište, otkako je došla živjeti sa Sophie i Benom. Studij je bio uzbudljiv i prepun obećanja. Osjećala se poput odrasle osobe i kad se na kraju prve godine zaljubila u Tonvja, zaključila je da joj se dogodila najbolja stvar u životu: prvi put je napustila dom i odmah uspjela pronaći ljubav svojeg života.

Krajem te prve i tijekom cijele druge godine njih su dvoje bili nerazdvojni. Sve su zajedno činili: studirali, igrali se, raz-----li, smijali. I vodili ljubav. Bože, kako li su vodili ljubav! Jedino se nisu svađali, i bila je uvjerenjena da su savršen par. A onda, posljednjeg dana proljetnih ispitnih rokova, shvatila je da je trudna.

To joj je pomoglo otvoriti oči i shvatiti da njihova veza ipak nije savršena. Naime, već idući dan Tony je nestao.

Ostavio ju je da sažalijeva vlastitu glupost. Nije mogla vjerovati da je bila toliko nemarna i da su joj se snovi pretvorili u prah. Jutarnja mučnina ju je tjerala u krevet, bila je prestrašena kako će utjecati na ostatak njezina života i užasavala se priznati ujni i ujaku što se dogodilo.

Odlučila je sve im reći nakon tri tjedna proživljena u agoniji, tijekom kojih je gorko zamjerala bebi koju je nosila i ozbiljno razmatrala pobačaj, koji joj se činio najpraktičnijim rješenjem: Sophie i Ben tako nikad ne bi saznali koliko je neodgovorna, a ona bi povratila život u normalu. Ali kad god bi se emotivno zamislila nad time...

Skupila je stoga hrabrost i priznala im da će postati majka.

Predivno su reagirali. Užasavala se da će u njihovim očima prepoznati razočaranje, a oni su je srčano poduprli ne prekorivši je zbog nepromišljenog rizika kojemu se izložila, kao ni zbog govorkanja koje je pokrenula u malom, zabačenom kraju Star Lakea. Tate joj je postao najveća ljubav života i nijednom nije požalila što je donijela odluku da ga odgoji. Ali nije to bilo lagano poput šetnje parkom, i dobro je znala da joj je pametnije više ne riskirati. Nikad više nije namjeravala dopustiti životu da joj se preokrene naglavačke kako se to dogodilo jedanaest godina ranije.

Stoga nije marila koliko je privlačan J. D. Carver, ili kako joj srce tuče, a tijelo malaksa kad ga ugleda. Nema šanse da će se samo tako ušetati i sjebati joj lijep i siguran život koji je izgradila za sebe i svojeg sina.

Ben je izašao iz darovnog dućana baš kad je J. D. bio u prolazu. Obojica su se zaustavila, a Ben bacio pogled prema gomili financijskih knjiga koje je nosio. J. D. se pripravio na napad, ali je Ben umjesto toga samo upitao: -Jesi se smjestio? Zakimao je.

Ben je potom ugurao ruke u džepove i radoznalo odmjerio mladića. — Odvjetnik koji nam je pročitao Edwininu oporuku je rekao da se baviš građevinarstvom?

- Da.

- Ovo doba godine je plodno za tu vrstu posla. Je li bilo problema kad si odlazio?

- Ne. - J. D. se nasmijao s gorčinom. — Tvrtka za koju sam radio zatvorila se kad joj je vlasnik završio u zatvoru.

- Opa. Što je učinio?

- Upotrijebio gomilu nekvalitetnog materijala kako bi uštedio malo novaca.

Ben se lecnuo. - Gadna stvar. Pa kako su ga uhvatili? Netko ga je odao?

- Da. - Carver mu se zagledao u oči. — Ja. - Ispostavilo se da je Lankovich uspio prošvercati lošiji materijal na zapanjujućem broju projekata, ali Carver isprva nije znao za druge i zapravo ga je spoznaja da mu šef to radi na poslu *koji je on* vodio zbog čega je njegova mukom izgrađena zgrada bila nesigurna, natjeralo da ga prijavi.

Zamijetivši kako je Ben razjapio čeljust, u obranu je nadodao: - Nisam ga *želio* prijaviti. Lankovich je bio dobar prema meni, i dao mi je priliku da se okušam u građevinarstvu. Ali bilo je ili to ili život s posljedicama za slučaj da se ljudi ozlijeđe ili čak poginu ako zadržim jezik za zubima.

- Ne osuđujem te, sine. Ispravno si postupio, što nije uvijek lako. Pretpostavljam da su mnogi bili ponosni na tebe?

J. D. nije mogao spriječiti nepristojan zvuk koji mu je pobjegao. — U dijelu grada iz kojeg potječem čovjek ne cinka poslodavca, pa sam stoga samo puno ljudi razbijesnio. Lankovichev mali, koji se smatra facom, odlučio je da mu je životna misija natjerati me da platim za učinjeno. Gotovo svi drugi jednostavno su me odbili.

- Žao mi je to čuti - Ben je suosjećajno odvratio. - Sigurno ti je bilo teško.

Nego što! Robbie Lankovich pratio je svaki njegov potez, a ljudi koje je smatrao prijateljima okretali mu leđa kad god bi im se obratio. Nikad ranije nije se našao u takvoj situaciji, i nadao se da mu se to više nikad neće ni dogoditi. Slegnuo je ramenima. — Da, pa... sranja se znaju dogoditi, zar ne?

- Je li taj mali koji se smatra facom pronašao način na koji će te prisiliti da platiš za to što si mu otcinkao oca?

- Ne. - Osmijeh mu je bio hladniji od arktičkog vjetra. - Dao je sve od sebe, ali mu pretenzije daleko nadmašuju sposobnosti.

Razmijenili su još nekoliko pomno biranih riječi, a onda je J. D. nastavio dalje. Odnio je knjige sa sobom u Orlovo gnijezdo, kombinaciju šanka i kafića pri kraju jednog od hodnika u neposrednoj blizini predvorja. Bila je to prostorija na dvije razine koja se izdizala iznad doline, a imala je prozore od stropa do poda, koji su nudili zapanjujući pogled na padinu. Prostorija je ujedno imala maleni balkon na uglu, ali francuska vrata koja su vodila na njega bila su oblijepljena upozorenjem da su RADOVI U TIJEKU. To ga je odmah privuklo. Zamijetio je da se cijela prednja balkonska ograda odlomila i pokušao otvoriti kvaku kako bi pogledao izbliza, ali su vrata bila zatvorena.

- Zatvoreno je iz predostrožnosti, gospodine — dobacio je glas iza njegovih leđa, i kad se okrenuo, ugledao je muškarca kojeg je ranije zamijetio za šankom.

— Prethodne zime imali smo rekordnu količinu snijega — pipničar je nastavio kupeći dva tanjura i čaše i krpom brišući obližnji stol. — Zbog čega je taj dio popustio.

— Ja bih rekao da ga ni je trebalo baš previše napadati. Čini mi se da je drvo poprilično natrulo.

Pipničar je zakimao glavom. — Što zbog snježnih padalina, što zbog proljetnih i jesenjih kiša, zapravo nema previše prilike da se osuši, pa se većina ograda i terasa mijenja otprilike svake dvije godine. Želite li popiti nešto?

— Da, dajte mi Coronu.

Tip se vratio do šanka, a J. D. zasjeo za stol do prozora. Bilo je prekasno za one koji ručaju i prerano za *happy hour*, pa je imao kafić samo za sebe. Kimnuo je zahvaljujući se kad mu je pipničar za nekoliko trenutaka donio pivo, a onda otvorio najstariju knjigu proučavajući financijsku prošlost odmorišta.

No, ubrzo je shvatio da se teško može usredotočiti, jer se u mislima neprestano prisjeća Dru. Je li pobijedio u onom prepucavanju ili ne? Nije bio siguran. Možda nije preuglađen kad je u pitanju ophođenje sa ženama, ali bome nije ni neandertalac. No, jedno si je morao priznati: primitivno je uživao plašćije.

A otkud pak to, do vraga?

Otišao je k njoj u ured s namjerom da porazgovaraju o poslu, ali mu je uputila lažni osmijeh i s instinktivnom borbenošću, koja mu je uvijek nalagala da »zajebe taktičnost«, odmah se bacio u ofenzivu. Kad ga je pogledala kao da je netom ispuzao iz kanalizacije i kad je provalila nešto u vezi njegove neumjensnosti, ostaci dobronamjernosti jednostavno su isparili.

No, zato uopće nije laka. Očekivao je da će biti, i da će moći primijeniti tradicionalne tjelesne prijetnje tipične za Rat City kako bi je natjerao na povlačenje. Ali njezine velike zaobljene oči i nježno, zaobljeno tijelo uvjerali su ga u suprotno. Ni sekunde nije dvojila i odmah mu se suprotstavila. I osim onog jednog koraka unatrag koji je poduzela, pokazala je odlučnost da se ne pomakne više ni milimetra, gledajući ga licem u lice.

I tad se njegova potraga da sazna što to, do vraga, ona i njezini rođaci smišljaju pretvorila u nešto što je prokletu nalikovalo predigri.

Ispravio se. *Isuse, čovječe, zar si poludio?* Folirao je kad joj je rekao da živi kako bi se domogao nečega besplatnog, ali nije li se tako i domogao udjela u Star Lake Lodgeu? A koliko se često *takve stvari* događaju tipovima poput njega? Bio je odlučan iskoristiti dobivenu priliku. Igranje igrice s novom partnericom i nadmudrivanje u vidu »znam da te mogu natjerati da me poželiš koliko ja tebe želim«, nije bio način na koji će to realizirati, a *ovaj puta* nije namjeravao sjebati stvar!

Sam Bog zna da mu ništa više nije preostalo u Seattleu. Čak ni Butch, koji mu je oduvijek bio poput obitelji.

No, ipak...

Ustajući izvukao je telefonsku karticu iz novčanika i prišao govornici do toaleta. Čak i da stvari među njima više nisu iste, trebao bi mu bar dati na znanje gdje se nalazi, i ostaviti mu broj za slučaj da policija treba stupiti u kontakt s njim.

Kao djeca, zajedno su prošli sustav udomljavanja; čak su ponekad znali istodobno završiti u domu. Ali tek su se na ulici, gdje su obojica proveli previše vremena, najbolje upoznali. I tik prije njegova šesnaestog rođendana Butch ga je spasio da se ne strmoglavi s krova zgrade na kojemu su se zafrkavali.

Nije bilo važno da je tu igru koja je dovela do toga predložio sam Butch, već činjenica da mu je od toga dana na dalje dužan. Njihov gradski kutak imao je stroga pravila kad je takvo što u pitanju, i često se pamtilo tko što kome duguje. Možda je u pitanju bio nepisani zakon, ali mu se valjalo povinovati.

I stoga je J. D. još više cijenio činjenicu da Butch nikad nije pokušao naplatiti taj stari dug. Bila je to rijetko viđena vrlina u njihovoj četvrti, i oduvijek mu je puno značilo da njegov prijatelj nije čak ni svjestan da posjeduje *adut* koji može izbaciti u bilo kojem trenutku.

Sve dok mu Butch tjedan dana ranije nije ipak dao to na znanje.

Došlo mu je da spusti slušalicu, ali neumoljiva upornost prisilila ga je da utipka preostala dva broja. Iako je oduvijek negdje u podsvijesti znao da će kredit jednog dana doći na naplatu, ipak je ostao razočaran kad je Butch to učinio. Njihovo je prijateljstvo tada poprimilo posve drukčiju notu.

Do vraga, griješi! Krenuo je spuštati slušalicu, kad se netko javio s druge strane linije. - Halo!

Prepoznavši Butchev glas osjetio je mješavinu oprečnih osjećaja, i na trenutak ništa nije odvratio. Prijatelj mu je oduvijek bio ono što on nije: kao prvo, zabavan. Čak kao dijete uvijek se znao dosjetiti neke šale, a još češće zabavnih načina kako ubiti vrijeme. Kad je odrastao, zadržao je umijeće nasmijavanja ljudi, na čemu mu je J. D. zavidio.

Bio je jedan od onih tipova kojima su ljudi posve prirodno prilazili. Žene su pak *obožavale* njegovu guzu, i nije bilo važno što je oženjen s psihotičnom kujom iz pakla, koja bi svakoj drugoj počupala kosu da je uhvati kako ga makar letimice pogledava.

— *Da?* — Butchev nestrpljiv glas probio mu se u sanjarenje. - Ako mi nešto namjeravaš reći, ispljuni. Nemam vremena za sr...

— Hej — J. D. se ubacio. — Ja sam.

- J. D.?

- Da.

Usljedio je trenutak tišine. - Pa gdje si, čovječe! Pokušao sam te nazvati, ali ti je linija isključena, a kad sam ti svratio do gajbe, učinila mi se napuštenom, a nisam mogao procijeniti je li zauvijek ili samo na jedan dan.

Zvučao je uzbuđeno, a J. D. je u pozadini načuo šuškanje i pucketanje. Odmah ga je zamislio kako prelijeva sitniš iz jedne u drugu ruku, što je često činio kad bi bio nervozan.

Utroba mu se lagano stegnula od osjećaja neugode. — Riješio sam se stana. Bilo je vrijeme za promjenu.

— *Da?* Pa gdje si onda?

Prepoznao je prevelik interes u pitanju. - Što se dogodilo?

- Ha? Ništa - Butch je odvratio na brzinu. - Nestao si s lica zemlje i samo se pitam kamo si to zbrisao, ništa više.

Malo sutra! Znali su se ne vidjeti tjednima i nikad mu nije bilo stalo. — Nešto smišljaš, Dickson. Dakle?

- Ništa!

- Ima li to ikakve veze s drotovima? — U pitanju je bila epizoda koja im je zauvijek izmijenila prijateljstvo. Želudac mu se još više stisnuo.

- Ma nema, do vraga; sve je riješeno.'

Onda je u pitanju žena. — Uvalio si se u neko sranje, osjećam ti u glasu. Bolje mi reci o čemu je riječ.

- Nemani ti što reći. Isuse, koji je tvoj problem, Carvere? Pokažem mrvicu zabrinutosti kad mi frend nestane, i odmah sam optužen da nešto smišljam? Kakva su to sranja?

- Dobro znaš da ću saznati, pa ti je bolje da obojici uštediš vrijeme i muku i...

- Jebote, gdje si, Carveru?

- Tebi na tragu. Pokušavam saznati što skrivaš - odbrusio je odgovarajući na Butchev ton, i onda nabio slušalicu na postolje i odmarširao natrag do stola.

Sranje! Zašto nije poslušao instinkt? Pogriješio je nazvavši ga. Nekako se ponadao da će mu prestati zamjerati čim se čuje s njim, ali sad je još više popizdio.

Butch ima mana, koje su većinom nezamjetne, osim jedne ogromne: ne zna preuzimati odgovornost za svoja djela. Nikad ništa nije njegova pogreška.

I tako je bilo oduvijek, iako su obično u pitanju bile sitnice: opomena na poslu, manja prometna ili kazna zbog prebrze vožnje, svađa sa suprugom. Prethodni utorak, međutim, njegova nesposobnost da prizna vlastite pogreške dovela je do toga da se pozvao na uslugu koju mu je dugovao. Prisjetivši se toga, ponovno je shvatio da je njihovo prijateljstvo izgubilo na ljepoti, ali jednostavno se nije mogao pomiriti s tim poigravajući se s epizodom kao jezik s okrhnutim zubom.

Butch je otvorio vrata stana i J. D. je provirio mimo njega u dnevnu sobu. — Gina radi do kasna, zar ne?

Prijatelj mu se nacerio, a njegovo zgodno lice naboralo. - Zašto je svi tako silno žele izbjeći? Malo je živčana, pa što?

J. D. je otrfknuo. - Ako je ona malo živčana, onda su pit bulovi samo malo napeti. Dobro znaš da ti je žena šezdeset kilograma čiste zlobe!

- Pedeset i pet. Bolje ti je da te ne čuje kako joj nadodaješ kilažu. - Kimnuo je glavom prema vrećici koju je J. D. nosio u rukama. - Je l' to pivo?

J. D. je posegnuo u vreću i izvukao pivo iz pakiranja od šest boca, te mu predao vrećicu. Spustio se *na* kauč, a Butch je nastavio u kuhinju. Skinuvši čep, povukao je gutljaj i do-bacio: - Znaš, nikad mi nije bilo jasno zašto si je oženio. Vas se dvoje u potpunosti razlikujete.

Vrata hladnjaka su se zalupila. - A što da ti kažem? Savršen smo ljubavni par!

J. D. je otrfknuo. — Prije bih rekao savršen par za ubilački rat. Prokleta se nadam da si samo flertao sa Kittie Lockrill u The Tugu neku noć, jer ako te Gina ikad uhvati kako ševiš sa strane, gotov si!

Butch je slegnuo ramenima i uključio televizor. Podigli su noge na stolić i smjestili se kako bi odgledali utakmicu Marinersa.

J. D. je tek djelomično bio usredotočen na gledanje. Ostatak mozga bio mu je zaposlen pokušavajući smisliti kako prijatelju reći za neočekivani zgoditak koji mu je Edwina priredila. Obično bi odmah priopćio novinu, ali je za nasljedstvo saznao tijekom suđenja Lankovichu, kad je bio izuzetno nepopularan u četvrti, a kako je Butch ostao bez posla zbog njegovih poteza, nije mu se činilo pametnim hvaliti se o vlastitoj nenadanoj sreći, ni pokušati pojasniti zašto se nalazi u konfliktnoj situaciji.

Razbijao je glavu smišljajući kako mu to priopćiti, kao i o tome kako ga Robbie Lankovich još uvijek prati u stopu.

Iznenada na vratima začulo kucanje. Butch im je prišao unatraske ne skidajući ni na trenutak pogled s televizijskog ekrana. Otvarajući ih pratio je Alexa Rodrigueza kako se sprema za udarac, ali se zato J. D. ispravio ugledavši dvojicu posjetitelja na pragu.

Proveo je previše godina na ulici i bio u stanju prepoznati drota. Premda nije prekršio nijedan zakon još otkako je bio dijete, svaki puta bi na njih reagirao s nepovjerenjem.

— Da? - Butch je upitao nezainteresirano, a onda progundao kad je prvi A-Rodov pogodak završio u faul zoni.

— Butch Dickson?

— Da, pita? - Konačno se okrenuo i pogledao ih. - O, sranje, policija. Što hoćete?

Ušli su ne čekajući na poziv. - Želimo znati gdje si bio danas poslijepodne, stari - stariji je pojasnio. - U četiri sata, kad je netko tvojeg opisa opljačkao One Stop na Devetoj.

— Hej, a da odete nekog drugog maltretirati? Zar vam izgledam glupo? Ako sam namjeravao opljačkati supermarket, proklet bio ako bih odabrao dućan u mojem kvartu! - Ukočenih ruku uguranih u džepove traperica, zgrbio je ramena. - Osim toga, čist sam. Već se godinama nisam ni u što uvalio.

Mladi detektiv osvrnuo se oko sebe, a J. D. odmah učinio isto pokušavši doživjeti Butchov stan očima stranca. Jedino na čemu je morao Gini odati priznanje bila je činjenica da ga je lijepo uredila.

Policajac je očigledno dijelio njegovo mišljenje. — Poprilično elegantna gajba za nekoga s nejasnim načinom zarade — dobio je.

Butch se okomio na njega. — Odjebi. Žena mi radi puno radno vrijeme, a ja sam imao dobar posao sve dok mi poslodavac nije završio u zatvoru prethodni mjesec. Na socijalnoj sam i tražim novi posao.

— To si radio danas u četiri poslijepodne? - starije drot upitao. Skupljao socijalnu pomoć?

Butch ga je ravnodušno pogledao. To je trik pitanje?

- Gdje si bio u četiri Dickinsone?

- Ovdje - Butch je odmah odvratio. Izbacio je palac prela J. D.-u. - S njim.

J. D. nije ni trepnuo okom, ali sve u njemu odjednom se ukočilo. Što se, do vraga, zbiva? On se pojavio tek u pet. O, Bože, u što se Butch uvalio?

No, odmah se sabrao. Otkad on to drotovima dopušta da ga navedu na nepromišljene zaključke? Možda Butch nije najodgovornije stvorenje na svijetu, ali se doista ne uvaljuje u neprilike otkako mu je nabavio posao kod Lankovicha šest godina ranije. I kako je i sam rekao policiji, nije toliko glup da opljačka dućan koji ponekad i sam koristi. Vjerojatno se ukazujući na njega htio osloboditi muke i troškova dokazivanja svoje nevinosti pravnim putem.

Kako god bilo, pogled koji mu je Butch tada uputio podsjetio ga je na uslugu koju mu duguje i kad su drotovi upitali je li točno da su njih dvojica bili zajedno u navedeno vrijeme, slegnuo je ramenima i odvratio: — Da. — Ali bijes i osjećaj izdaje stali su ga odmah izjedati.

- Hvala, stari. - Butch je ulepršao natrag u dnevnu sobu zalupivši vratima kad su se drotovi pokupili. Nacerio se kao da su on i Carver izveli prijevaru stoljeća, a onda napravio grimasu zamijetivši da J. D. ne likuje poput njega. Slegnuvši ramenima Otišao si je po još jedno pivo. - Hoćeš i ti? - doviknuo je.

- Ne.

Spustio se na kauč za nekoliko trenutaka i nazdravljajući podigao bocu. - Nadmudrili smo ih!

J.D. ga je samo pogledao.

Što? - Butch je očajnički odvratio. - Ma daj! Pizdiš jer sam te podsjetio na uslugu? Dužan si mi, stari!

A J.D.-a je mučilo više nego što je bio voljan priznati da mu je ~~ferd~~ sve te godine ipak pamtio dug. Osjećao se poput naivčine što je povjerovao da to nikad ne bi učinio. — Da — odvratio je pogledavši u ostatke piva u boci, a onda u njegove oči. Sad smo kvit.

J. D. se zamislio nad tim odmjeravajući bučnu skupinu koja je netom ušla u Orlovo gnijezdo diveći se veličanstvenom pogledu. Prisjetio se užasnog osjećaja u želucu na izdajničke signale koji su mu ukazali da Butch nešto krije. Nije zatražio da mu prizna je li opljačkao dućan; doista nije htio znati.

U tom bi slučaju morao nešto poduzeti, a nije znao kako do vraga pomiriti ispravni potez s dubokim uvjerenjem da ga čast obvezuje da izvrši uslugu koju je dužan.

No, zato više nije sumnjao kad je kasno te noći na vijestima čuo da je prodavač pogođen tijekom pljačke i da se nalazi u kritičnom stanju u bolnici Highline.

Idući je dan pronašao frenda i zatražio znati što je to do vraga izveo i tad mu je Butch priznao da je to poslijepodne bio s Kittie Lockrill. — Ali J. D. — tugaljivo je nadodao — kako sam im, jebote, to mogao priznati? I sam prokleta dobro znaš da bi Gina saznala, a da se to dogodilo, mogao bi se poljubiti s kurcem. U usporedbi s njom Lorena Bobbitt je oličenje kršćanskog duha milosrđa!

J. D.-u je laknulo. Dvanaest sati nakon saznanja da je netko ozlijeđen tijekom pljačke i razgovora s Butchom, konačno se zapitao je li mu to prijatelj mogao učiniti. Uopće to nije bio u stanju zamisliti, jer Butch nije nasilan tip, ali je zato impulzivan i ponekad zna povući nepromišljene poteze. Stoga je bilo dobro znati da samo petlja s nekom vrućom lutkicom, koliko god to bilo glupo.

No, s druge strane, znajući ujedno da mu je prijatelj sposoban lagati, posjetio je Kittie kako bi provjerio Butchovu priču. Kad se ispostavilo da je točna, spakirao se i napustio grad čiste savjesti.

Nije podijelio s njim vijest o nasljedstvu, kao ni činjenicu da napušta Seattle kako bi ga se domogao. Vjerojatno nije bilo u redu okrivljavati ga stoje naplatio dug, ali neosporiva je činjenica da je taj potez prekinuo važnu sponu između njih dvojice. Vjerovao je da ga poznaje, a ispostavilo se da to nije točno.

Stoga mu nije baš puno toga preostalo u Seattleu.

Pokupio je knjige i krenuo prema autu. Osjetio je potrebu za kretanjem i vozeći se niz planinu u grad Star Lake, dao sve od sebe kako bi prošlost izbio iz glave. Kupio je nekoliko namirnica u supermarketu zvanom Pack'n'Save, a onda se zadržao u skladištu građevnog drva i pokupio materijal za popravak krova svoje kolibe.

Odveo se planinom i pronašao cestu koja je prolazila u njezinoj pozadini i za nekoliko minuta parkirao mustanga iza svojeg novog doma i prebacio sve kupljeno unutra.

Nešto nakon sedam tišina ga je ponovno istjerala van. Bio je naviknut na zvukove iz susjedstva, na buku prometa, zrakoplova i sirena. Sav okolni mir i tišina ispunjavali su ga napetošću.

No, zato su mirisi bili predivni. Prvo je iz jedne kolibe dolebdio miris roštilja, a kad je krenuo stazom prema doku koji mu je Dru spomenula, zapahnuli su ga opojni mirisi zelene šume. Bilo mu je drago što nema ispušnih para ugljičnog monoksida koje su gradski zrak bojale u opasnim količinama u to doba godine.

U šumi oko jezera bilo je također tiho. Položaj svake kolibe bio je pomno isplaniran kako bi gosti imali maksimalnu privatnost i nikoga nije zamijetio mimoilazeći ih. Vjetar nije pronosio tuđe glasove niti su se djeca igrala uz staze koje su se motale među drvećem prolazeći uz rub jezera. Imao je osjećaj da cijelo područje ima samo za sebe.

Zaustavio se uz dug, uski dok koji je izbijao iz obale. Čamci na vesla bili su zavezani uz jednu njegovu stranu, a dva glisera usidrena s druge. Držeći ruke u džepovima, prišao je kraju doka uživajući u škripi drveta i laganom njihanju daski pod njegovim stopalima. Čamci u obje strane lagano su se ljuškali potaknuti kretanjem doka.

Na jezeru je ugledao plutajuće pristanište s uzdignutom stolicom čuvara i platformom za skokove. Lagano se ljuškalo na zrcalnoj površini, a dvoje plivača netom su se bacili s njega. Kad se okrenuo kako bi ih slijedio pogledom, ugledao je vrh drugog doka iza pošumljenog rta kopna. *Vjerojatno je to*

dok do kojega su djeca plivala od pristaništa i natrag, jer taj na kojemu se nalazi ima samo čamce, a nije mudro miješati plivače s onima koji se vole voziti.

Iako nije umirao od želje za razgovorom s ljudima na odmoru, sišao je kako bi provjerio drugi dok. Namjerava li postati dio odmorišta, mora znati kako sve funkcionira.

Zaobišavši okuku za minutu, zakoračio je na drugi dok i stao kao ukopan.

Na njegovom kraju ugledao je Dru Lawrence kako okrenutih leđa i saginjući se, kako bi si debelim ručnikom obrisala noge, ali podignute glave, prati sina kako pliva posljednjih nekoliko metara.

Nosila je izbljedjeli crni jednodijelni kupaći s crvenim ukrasima. Osim što je izrez oko bokova bio visok, a leđa otkrivena, kostim ni po čemu nije bio napadan. Materijal je nekoć bio zasigurno kvalitetniji, ali kad je pogledao njezinu lijepo zaobljenu guzu, nisu mu oštećenja privukla pažnju. Prsti su mu se savili, a dlanovi zasvrbjeli kao da se opekao na koprive. Do vraga, uopće ne razumije otkud ta privlačnost! Protrjavši si ruke o traperice, pročistio je grlo.

A ona je lagano poskočila i naglo se okrenula. — Preplašio si me!

Jezerska voda slijevala joj se u potocima s natopljene pletenice; a njezine bradavice, stvrđnute od prohladnog večernjeg traka, izbijale ispod vlažne tkanine koja joj je prekrivala bujne grudi. Odmah je požalio što se nije iskrao dok je imao priliku, no to ga je uzrujalo.

Pa što onda? Ima lijepo tijelo, a on je vatren tip i posao mu je zamjećivati takve stvari! To samo znači da se trebao poševiti prije nego se pokupio iz grada, jer definitivno ne namjerava zaribati dobivenu priliku zbog nekoliko zalutalih hormona, i proklet bio ako će se ulagivati nekoj ženi prije nego sazna što do vraga ona ili njezina obitelj smjeraju!

Kao da bi se ona ulagivala tebi, uostalom. Gotovo je otrfrknuo. Sumnjao je da bilo koja druga može biti toliko *nesvjesna svega*. Nakon svakih pedeset pet sekundi koje bi posvetila Tateovom napredovanju prema doku, njemu samom posvetila bi pet.

A onda ga je jedna pomisao pogodila poput pneumatskog čekića među oči. — A gdje je *gospodin Lawrence*? — dobacio je.

Čudno, ali uopće mu nije sinulo da je udata! S obzirom da ima dijete, bilo je to poprilično glupo.

- Ujak Ben?

- Tvoj suprug, ljubavi.

- Ah, on... — Nasmijala se i ostao je iznenađen prepoznavši u njezinom smijehu tragove cinizma, koji se nikako nisu uklapali u sliku »majke-domaćice« koju je stvorio o njoj. Pogledala ga je u oči. - Ne postoji... *ljubavi*.

Odlično!

Ma sranje, što ga je spopalo? Zar je poludio? Otkud taj mali nalet zadovoljstva? Ugurao je ruke u džepove. - Prohujao s vihorom, je li?

- Toliko davno da su sjećanja na njega tek prašina. — Nagnula je glavu na stranu i pritislula dlan o uho sve dok sitni potocić vode nije potekao van. — E sad opet mogu čuti. — Potom je slegnula ramenima. — Što bi, s obzirom na magiju tvojih riječi dosad, moglo biti pozitivno, ali i negativno. Došao si s nekom namjerom ovamo, ili se samo vucaraš?

- Ne vucaram se, dušo; upoznajem se s područjem. Pretpostavljam da je ovo dok s kojeg plivači plivaju do plutaćuće pristaništa?

- Ne, zapravo plivaju od doka s brodicama. Ujna Sophie i ujak Ben žive ovdje. — Ukazala je na kolibu od trupaca koju nije ni zamijetio na malenoj strmoj obali. — Ovo je obiteljski dok. - Podigla je obrvu. - Očigledno ti je promaknula oznaka da je ovo »privatno vlasništvo«.

Da, očigledno se previše divio njezinoj guzi. Povrativši se u stvarnost, s mrvicom gađenja je upitao: — Zar dopuštaš klincima da plivaju od doka otkud kreću i čamci?

Već je okrenula glavu kako bi pripazila na Tatea koji je prevaljivao posljednjih nekoliko metara, a on se nije mogao suzdržati i još jednom je odmjerio. Pogled mu se spustio niz njezine duge noge, kad ga je uzrujano pogledala preko ramena. - Znaš, za nekoga tko ovdje još nije proveo ni cijeli dan, čini se da ti se doista ne dopada kako vodimo odmorište. Pravo je čudo da nam je to dosad polazilo za rukom.

Poduzeo je korak prema njoj. - Samo malo, do vraga! Nije potrebno biti genijalac kako bi se shvatilo da ne valja miješati glisere i plivače ako se žele izbjeći tragedije!

- Zbog čega je svaki dan od sedam ujutro do sedam navečer plivačko područje odijeljeno užadima i fluorescentnim plutama od doka do najbližeg ruba pristaništa, te od suprotnog ruba pristaništa do onog tamo stabla koje izbija iznad vode. Jutarnji čuvar razvlači užu, a poslijepodnevni ga skida. Da si bolje pogledao, zamijetio bi da su užadi i plutače pohranjeni u čamcu na vesla na kraju doka. - Ignorirajući ga nagnula se i pružila sinu ruku. - Hej, Tate! Mislim da si oborio rekord!

J. D. je gledao klinca kako se penje na dok i potom otresa poput mokrog psa smiješeći se od uha do uha. - Znam! Hej, gospodine Carver!

- J. D. — ispravio gaje.

Dječakov osmijeh još se više razvukao. — Hej, J. D, hoćeš na plivanje? Gdje ti je kupaći? Imaš ga ispod traperica? Ili bi se kupao gol?

- Kakvo si ti njuškalo! - Osmijeh koji mu je Dru uputila gotovo je bio jednako blistav poput njegovog. Obmotavši mu ramena ogromnim ručnikom, nagnula se nad njega i prigrlila ga k sebi s prednje strane. — Pišeš li možda kakvu knjigu?

- Da, poljubi mi guzu pa ćemo je pretvoriti u ljubavnu priču! - Drsko joj se, ali i oprezno nasmiješio preko ramena, očigledno zadovoljan svojom odvažnošću, no ne znajući kako će je ona prihvatiti.

Dru ga je uhvatila za glavu i lagano protresla. — Tate Lawrence, zar s tim ustima ljubiš majku? — Potom se nasmijala, zavrtjela ga i utisnula mu poljubac na usnice.

- Mama! - Odmah si je obrisao usta. - Isuse, ne pred njim!

- Ma da! I njega je mama ljubila! Hajde, daj mi pusu! Predaj se mračnoj strani, Luke!

Tate se nasmijao i odjurio. — Nema šanse! I nisam Luke Skywalker, nego Anakin!

- Opa, pardončić! Na trenutak sam poludjela!

J. D. se nije sjećao da se njegova majka ludirala s njim, i na prste jedne ruke mogao je nabrojati koliko mu je poljubaca utisnula u životu. Gledajući Dru s njezinim malim, osjetio je

kako mu se želudac stišće i spopao ga je nenadani poriv da se pokupi.

Daske doka su zaškripale kad se okrenuo, ali je ugledao Bena kako im prilazi s osmijehom. — Hej — dobacio je. — Dođite u kuću! Soph je napravila *creme brulee*, a znate što će se dogoditi bude li je morala sama pojesti!

Dru je bilo drago vidjeti ga. Bio je baš ono što bi liječnik propisao: dodatna barijera između nje same i ustreptalih i uzavrelih osjećaja koje je J. D. Carver nesvjesno budio u njoj.

Podigavši ručnik koji je Tate odbacio, obmotala se s promišljenom ležernošću oko bokova, i to kako bi si prikrla guzu, koju je oduvijek smatrala prevelikom. Nije se osjećala u top formi polugola pred odjevenim muškarcem, posebice s obzirom da je bucmaster grade, a *muškarac o* kojemu je riječ nema ni mrvicu viška masnoća na *tijelu*.

Laknulo joj je kad je J. D. rekao: - Maknut ću ti se s puta da možeš otići na desert - i krenuo prema obali.

Ali ujak Ben je izbacio ruku kad ga je trebao mimoići. - Ne bježi, sine. I ti si pozvan.

Dru je gotovo na glas prostenjala i odmah stala razbijati glavu ali ne uspijevajući smisliti nijednu bistru opasku kojom bi ga obeshrabrila, a da pritom ne ispadne negostoljubiva kuja.

— Da, J. D. - Tate se pridružio vedrim glasom. — Ne smiješ propustiti bakinu *creme brulee*, najbolja je na svijetu!

Još uvijek je djelovao kao da namjerava odbiti poziv i Dru se molila da to i učini dajući sve od sebe kako bi ga nekim telekinetičkim moćima uputila u tom smjeru, ali onda je bacio pogled prema njoj, i znala je da joj može pročitati na licu što osjeća. Zabljesnula ga je bjelina njegovih zuba i pakleni osmijeh. Slegnuo je ramenima i odvratio: — Naravno, zašto ne?

Do vraga. Do vraga i bestraga! I ona je njemu pokazala zube inzistirajući da hoda ispred nje kad se odmaknuo u stranu. Otrpjet će njegovo društvo jer nema izbora i zato što je, unatoč nedavnom ponašanju, doista odrasla osoba, ali prokleta bila ako mu dopusti da hoda iza nje dok se budu penjali stazom

do kuće njezinih ujaka i ujne i dok za sobom bude ostavljala lokve vode njišući svojom velikom guzicom.

U nekim trenucima žena jednostavno mora povući crtu ili se ozbiljno zamisliti nad svojom inteligencijom.

S druge strane, s obzirom da je morao predvoditi vrstu, bila je prisiljena gledati njegovo dupence kako se napinje dok se penje kratkom stazom. Bože, život je ponekad toliko nepošten! Nije li već dovoljno loše što mu je duša sitna i uskogrudna, zar mu i dupe mora biti takvo? Iako nije bilo nago, nije bila potrebna vidovitost kako bi shvatila da je u pitanju jedna od onih stražnjica tvrdih poput kamena s uvučenim guzovima. Dala bi sve na svijetu da je njezina upola toliko lijepa!

Ujna Sophie dočekala ih je na pragu. — O, hvala Bogu da ste došli! Bok, dušo — dobacila je dječaku, uhativši pusu u letu prije nego je projurio mimo nje, na putu prema stražnjem dijelu kuće gdje se nalazio televizor. — Uđite, uđite! J. D.! Tako mi je drago što si nam došao pomoći pojesti *creme brulee*! Rekla sam Benu da je mrtav ako budem primorana sama je pojesti.

- Zašto? - odvratio je. - Zar vam je prislonio pištolj o glavu i prisilio vas da je napravite?

Ben je zanijemio, a Dru razjapila usta zapanjeno ga pogledavši. Svi su se naviknuli oprezno se odnositi prema ujni u posljednje vrijeme kako je ne bi razjarili, iako je bilo nemoguće predvidjeti što bi to moglo prouzročiti; stvari koje su smatrali da bi je mogle razljutiti obično je uopće ne bi uzrujale, dok bi je najnevinije opaske znale izludjeti.

Ali ona se samo nasmijala. — Nisam rekla da je to racionalna reakcija, dušo. Moj nestabilni temperament u posljednje dane je nešarmantan nus-proizvod mojih poludjelih hormona. Ili možda *posustalih* hormona, još nisam točno utvrdila. Kako god bilo, pod svaku cijenu želimo izbjeći Benovu smrt. Meni je tip poprilično drag, pa stoga hvala što si došao!

Potom se okrenula prema Dru. — Drucilla, sva si se naježila. Idi se odjeni u nešto toplo.

- *Drucilla*? — J. D. je ponovio s nevjericom. — Zoveš se Drucilla?

Njezine ruke naglo su se spustile na ručnik nisko zavezan oko bokova. - A tvoje je ime stoljeća, je li — odbrusila je. — Kratica je od čega točno? »Jedan delinkvent«? - Odmjerila ga je od glave do pete. - Prema onomu što sam čula, to bi i te kako bilo prikladno.

- Drucilla! - Sophie se zagledala u nju kao da su joj iznenada izrasli očnjaci.

Zaprepaštenje u ujinom glasu ukazalo joj je da se mora lijepo ophoditi, te da ona i D. J. nisu jedini u prostoriji, što je na trenutak smetnula s uma. Zatreptala je. Ma kad su se točno, do vraga, toliko zblížili? Iznenada svjesna vrućine koju je isijavalo njegovo veliko tijelo, poduzela je divovski korak unatrag.

— Ispričavam se — progundala je. — To je bilo izuzetno nepristojno od mene. Oprosti mi, molim te. Idem navući neku odjeću.

Osjetila je da je miluje pogledom od glave do pete. - Ne moraš to činiti radi mene — dobacio je i premda mu je ton bio savršeno pristojan, u riječima je prepoznala svakojake insinacije i aluzije.

Okrenula se, beznačajno mu se i formalno nasmiješivši. *Što ju je spopalo?* Ponaša se kao da je završila drugi srednje. Čim je za sobom zatvorila vrata sobe za goste, naslonila se na njih. Mora prestati s tom glupom ratobornošću! Nije problematičan gost koji će otići za dan-dva.

Prišla je ladičaru gdje je držala neprestano obnovljivu zalihu odjeće. Možda će mu dojaditi život u prirodi pa će se vratiti onom koji najbolje poznaje, gorljivo se ponadala izvlačeći traperice i majicu kratkih rukava.

Svukla je kupaći i navukla traperice na vlažne noge. Možda će se, bude li imala puno, puno sreće, zasititi igranja s vlasničkim pravima i pristati da mu samo šalju čekove. Onda će moći nastaviti spokojni život koji je izgradila za sebe i sina.

I upravo je to i rekla svojoj najboljoj prijateljici na telefon te noći. Nakon što je Tatea stavila na spavanje, pokušala se primiti skupljajući njegove igračke i brišući mrvice s barskog stola koji je dijelio kuhinju od dnevne sobe u prostranom tavan-

skom stanu u kolibi. Ali krovni prozori, zahvaljujući kojima se inače osjećala ugodno ušuškana, sad su se nekako obrušavali na nju, pa čak ni veličanstven pogled na pošumljena brda koja su se rasprostirala do doline nisu je uspjela utješiti svojom magijom. Pronašavši bežični telefon pod krpenim ćilimom ispod starinskog stolića, otipkala je Charin broj.

Upoznala ju je na plutajućem pristaništu onog ljeta prije nego se zauvijek doselila Benu i Sophie. Iako su se u potpunosti razlikovale u mnogobrojnim pogledima, prijateljile su se čim su se upoznale, i to čim je Dru zamijetila kako se Char stojeći na rukama odbacuje od donje daske u vodu, pa ju je zamolila da je nauči. Charjoj je bila najbliskija prijateljica, ona kojoj se mogla povjeriti, jedina veza sa zdravim razumom kad god bi joj život izmaknuo kontroli. Sto se i te kako dogodilo tog dana.

Izrecitirala je svoje brige čim joj se javila.

Charje zabrektala kroz nos. - Da nešto raščistimo: novi je partner čisti testosteron u radničkim čizmama; tip koji te za manje od dvanaest sati uspio napaliti po prvi puta nakon tko zna koliko vremena, a ti misliš da će se, budeš li imala sreće, vratiti tamo otkud je došao? *Halo!* Probudi se i namiriši feromone, Drucilla Jean! Predugo ležiš na ledu!

- Hej, dopada mi se biti na ledu! Bar se tako ne sramotim kao kakva glupača. — Prišla je sitnoj prozorskoj sjedalici i odbacila jastučice jarkih boja na jedan kraj kako bi si napravila mjesta. — Kažem ti, Char, kad god sam u njegovom društvu, ne mogu se prepoznati. Sjećaš se onog malog provokatora Sandvja Hestona kad smo bile u šestom? Onog koji je neprestano tračao druge profi? Takva sam ja bila večeras. U jednom trenutku svi sjedimo za stolom, a Carver gotovo liže svoju prokletu zdjelicu, da ne spominjem koliko se ulizivao ujni ponavljajući koliko joj je dobra *creme brulee*.

U redu, to nije bilo pošteno, ali odbijala se prisjetiti izraza njegova lica kad je polizao zdjelicu s neopisivim užitkom. Vjerojatno mu i *nije* bilo najlakše odrastati, a kad je ugledao kako ga promatraju, jednostavno je rekao ujni: »Super je«, a

mrvice empatije koju je u tom trenutku osjetila prestravila ju je do kosti.

— I? - Char je upitala kad se tišina oduljila.

— I ja ga odjednom cinkam u vezi pritužbe koju je iznio u vezi doka. - Bacila se na leđa i prstima slobodne ruke stala lupkati o trbuh. — Kao da mu već nisam rekla točno kako radimo.

— To je bilo jako odraslo.

— Znam. A pogotovo kad im je on rekao, i to posve hladnokrvno, kako smatra, iako sam mu sve pojasnila, da bi trebalo postaviti tablu s točnim pravilima ponašanja i upozorenje da plivači snose odgovornost.

— Hm, žao mi je što ti moram reći, ali to i nije loša zamisao.

— Znam — Dru se nevoljko složila. — Ben i Sophie su zaključili da je fantastična. Ako ništa drugo, onda s pravne strane. I tako je, naravno, on ispao odrastao i racionalan, a ja pak cendrava mala lutkica. — Pete su joj se objesile preko ruba prozorske sjedalice i nožnim je *prstima* skinula japanke. - Niti je pomoglo. Što nisam imala donje rublje.

— Zašto? Zar ti je gledao cice ili...? — Char je uzdahnula i nadodala: — Da bar netko gleda moje, ali neki od nas nisu toliko obdareni.

Dru je opsovala. — Kad obje napunimo šezdesetu, tvoje će još uvijek biti prpošne, a moje obješene do koljena. Oprosti što ne suosjećam s tobom.

— Pa je li ih gledao?

— Ne, nije to u pitanju. Sumnjam da ih je uopće zamijetio. Više je bilo u pitanju... ne znam, bio je tako sređen, a menije kosa bila mokra, cice su mi plesale kad god bih udahnula, a guzica mi se razvukla po cijeloj stolici.

— Prestani. Da bar ja imam tolike cice da mi plešu. A guza ti nije velika.

— Pa, imala sam takav osjećaj bez gaćica. Osjećala sam se ranjivo, razumiješ? Kao da sam usnula da su me uhvatili голу u javnosti i onda se probudila! Mogla sam se bar poslužiti oklopom svilenih gaćica i sušilom za kosu.

— To mi je razumljivo. Kad sam ja u pitanju, obavezan je ruž za usne. Daj mi tubicu Estee Lauder i mogu se suočiti s bilo čim! Nego, što kažeš na njega? Kakvo on donje rublje nosi? Bijele pripijene gaće ili bokserice?

-Ja bih rekla da ne nosi ništa.

— Oooo - Char je uzdahnula - tako znači...

— Ako mi je suditi po njegovom stavu. Ponaša se kao da ima kurčinu i kao da je mora maknuti s puta pri svakom koraku.

— Do vraga! Ali, Drusie, ako misliš da ni *on* nije imao gaće, nisi li se trebala osjećati ugodnije?

— Ne, jer je opet u pitanju stav. Osjećala sam se debelom i zapuštenom. *On* si je pak vjerojatno čestitao što ima tako velikog!

— *Moram* ga upoznati! Misliš da bi mu trebala masaža?

— Njegovom egu ne, ali pretpostavljam da govoriš o pravoj masaži, zar ne? - Što je Char i nudila gostima četiri dana u tjednu.

Sjetno je odvratila: — Za promjenu bi bilo doista lijepo raditi na pravim mišićima. U posljednje vrijeme dobivam samo mekana tijela.

— Pa, gle, tko zna? Ako se želiš okušati s njim, samo izvoli!

Znaš da neću, Dru.

Dru se upitno zagledala u slušalicu. Sklopile su dogovor u srednjoj da se nikad neće uvaljivati jedna drugoj u vezu i odjednom ju je spopala panika da je njezina najbolja prijateljica pomislila da bi to J. D. mogao postati. — Ali uopće tako ne stoje stvari!

- A-ha.

- Nije, Char. Čak mi se ni ne dopada!

— Da, zbog čega ti vjerojatno srce tuče svaki puta kad ga vidiš, je li? Iz čistog prezira.

— Do vraga, Char - očajnički je odvratila, ali sneni glas ju je prekinuo.

— Mama?

Uspravila se i zagledala u sina, koji je raskuštran stajao na pragu. — Hej, maleni, zašto si se probudio?

— Moraš ići? — Char je upitala. — Sutra ćemo porazgovarati!

Dru je prekinula i ustajući spustila telefon na nosač na stoliću. - Ne možeš spavati?

— Morao sam piškiti. — Zijevnuo je poput vodenkonja. — Onda sam te čuo kako razgovaraš. Mislio sam da je netko ovdje.

— Razgovarala sam s Char.

Zakimao je i ponovno zijevnuo.

- Možemo natrag u krevet?

- A-ha. - Krenuo je ispred nje vukući noge kratkim hodnikom do svoje sobe. Potom se popeo na madrac, bacio na leđa i okrenuo na bok.

Prekrila ga je dekimom do ramena i nagnula se kako bi ga poljubila. — Noć, bubu. Volim te.

- I ja tebe, mama — promrmljao je. Nije se stigla ni ispraviti, a on je već utonuo u san.

Ostavivši vrata njegove sobe odškrinutima, vratila se u dnevnu sobu. Uključila je televizor kako bi odgledala vijesti na kanalu Seattlea, ali nakon što je čula za naftnu mrlju u tješnacu, sakaćenje konja u Arlingtonu, smrt prodavača pogođenog tijekom pljačke supermarketa prethodnog utorka, ponovno ga je isključila.

Ima dovoljno vlastitih problema, a nevesele vijesti samo joj odmažu.

Butch je spustio slušalicu i bacio se natrag na kauč. Ispio je gutljaj piva iz boce koju je držao u ruci i podigao stopala na stolić. Gina uvijek ludi na to, ali kako nije kod kuće i ne može ga vidjeti, zašto to ne bi učinio, do vraga?

I gdje je Carver, jebemu? Tip kojeg je upucao u farsi od pljačke prethodnog utorka umro je dan ranije, a njegov alibi nalazi se tko zna gdje i sam Bog zna što radi.

Do vraga, kako je moguće da se sve zasere tako jebeno brzo? Nije *namjeravao* upucati tipa! Taj je stari pištolj godinama držao u pretincu suvozačkog mjesta, ispod zavežljaja ubrusa iz fast food restorana. Bila je to jedina preostala veza s njegovim divljim djetinjstvom, i sačuvao ga je ne zato što ga je namjeravao upotrijebiti, već radi zaštite, čemu je i služio.

Drugo, uopće nije namjeravao opljačkati taj supermarket. Jednostavno mu je prokleta dojadilo biti bez prebijene pare i slušati Ginu kako tupi li ga tupi da je lijena bitanga pitajući zašto, do vraga, ne traži posao sad kad je Lankovich, ta varalica, ostao bez posla. Stoga je iz čistog impulsa iskopao pištolj iz pretinca kad je navratio u dućan po paket piva. Proklet bio ako će je ponovno moliti da mu da za pivo!

Nije se namjeravao zapravo *poslužiti* pištoljem, ali idiot za pultom morao se igrati heroja. Njegova je prokleta krivica što ga je upucao: bilo tko s imalo mozga zna da je pametnije jednostavno predati novac. Ali neeee, on se morao svaditi na svojem jadnom engleskom, a onda je još i posegnuo ispod pulta. Do vraga, otkud je mogao znati da tamo ne krije oružje? Svakomu bi to sinulo, a nije bilo proklete šanse da dopusti tom jadniku na minimalcu da njega prvog sredi.

Unatoč tomu, nije namjeravao povući obarač. Ali, Isuse, nijedna jedina stvar nije se odvila kako treba tog poslijepod-

neva, i prst mu se jednostavno ukočio od nervozne napetosti na obaraču. Iduće čega se sjeća jest kako se tip okreće unatrag i pada na police cigareta. I onda krv. Jebene lokve jarkocrvene krvi. Cijeli se prokleti dućan kupa u njoj.

A sad mora nešto poduzeti u vezi Carvera, prije nego načuje za to pa si utuvi u glavu da mora povući neki glupi potez. Sto je više Butch razmišljao o tome, to mu je bilo jasnije da će se morati odlučiti za trajno rješenje, kakvo god ono bilo.

Sranje. Glava gaj e rasturala od same pomisli na to. Oduvijek su frendovi, on i J. D., i doista mu se dopada; doista je tako. Ali J. D. posjeduje tu crtu moralnosti, za što je, naravno, kriva ona stara ženska koja ga je prihvatila na godinu dana. Ipak, poanta je bila da J. D. nikad neće moći shvatiti zašto je učinio to što je učinio.

Znao je što će se točno dogoditi: čim sazna za smrt prodavača, očekivat će da Butch prizna za Kittie kako bi drotovi mogli porazgovarati s njom i jednom zauvijek ga osloboditi krivnje, ili će sam dvaput ili triput provjeriti priču. A kako Kittie nije baš najbistrije stvorenje na kugli zemaljskoj, ako je pošteno stisne, ne bi se kladio da neće pokleknuti usred priče koju joj je utuvio u glavu.

I, do vraga, bude li morao birati između prijateljstva i dvadeset godina do doživotne u Walla Walli, neće jebeno dvojiti. Doista mu je žao zbog svega, ali jednostavno tako stoje stvari. Osim toga, isto tako ne namjerava sjediti i igrati se palčevima dok ga ne zaskoče. Posebice nakon poziva. Gotovo se usrao kad ga je nazvao nakon što je čuo za prodavača. Pokušao je utvrditi otkud zove, ali je zaribao stvar. Baš kad je namjeravao pritisnuti #69, Gina je nazvala kako bi ga izvijestila da nakon posla ide na piće s prijateljicom.

Ponekad je život stvarno ušljiv!

Uostalom, predobro poznaje J. D.-ja. Tip je prokleti pitbul kad se želi dočepati informacija i daleko je bolje preduhitriti ga i napasti nego čekati da nanjuši novi razvoj stvari i »pripomogne« strpati njegovu guzicu u ćuzu.

Problem je jedino što ne zna kamo mu je zbrisao stari frend. Gotov je sa starim poslom i vjerojatno stoga potražio novi izvan grada. Ili se možda preselio u drugi dio grada pa će naletjeti na njega u podružnici sindikata?

Ali ne namjerava sjediti skrštenih ruku i čekati na to. Ustao je i pronašao ključeve auta. Vrijeme je da ispipa teren i sazna gdje se J. D, do vraga, nalazi.

J. D. je stajao bosonog na rosom navlaženom prednjem trijemu stružući *creme brulee* s ovalnih stranica i dna bijele, rebraste posude koju je Sophie odaslala s njim kući prethodne noći. Polizao je ostatak deserta sa žlice. Do vraga, kako je dobro! Sa žaljenjem je pogledao praznu posudu, vratio se u kolibu, stavio posudu pod vodu i oprao je. Potom je ispio kavu do kraja te i šalicu oprao. Još mu je preostalo oprati zube i odjenuti se, nakon čega je konačno izašao van.

Nije bilo ni izbliza tiho tog jutra kao prethodne noći. Jedva je uspio izbjeći trojicu bučnih pubertetlija koji su jureći nestali iza ugla na stazi prema jezeru, a kreštavi glasovi dopirali su s vode parajući zrak. Dosegnuvši dok ugledao je fluorescentne plutače u vezi kojih mu je Dru očitala bukvicu. Ljuljuškale su se na ravnoj površini jezera, a djeca orala kroz vodu između dva pristaništa. Jedan je čamac na veslanje ostao u ograđenom području, jedan bio zavezan za plutajuće pristanište, a ostatak uklonjen na dio doka gdje se nalazio motorni čamac.

Nastavio je dalje prema privatnom doku Lawrenceovih i popeo se kratkim, serpentinastim stazama do ogromne kolibe od drvenih trupaca na strmoj obali, gdje je ugledao Sophie u jednoj od cvjetnih gredica koje su ograđivale prednji trijem. Bila mu je okrenuta leđima, a nakupina korova nalazila joj se desna svjedočeći njezinim aktivnostima. U tom trenutku, međutim, rukavice za vrtlarenje ležale su joj do desna boka, a stražnjicom se naslonila na pete dok je energično mahala donjim dijelom košulje na pola razotkrivajući leđa. Pročistio je grlo. - Hej!

Poskočila je i opsovala. Okrenuvši se, oštro je poviknula: - Što si, prokleta mačka? A da curu upozoriš prvo?

— Oprosti — odvratio je skrušeno. Spustila je donji dio košulje i nadlanicom zaklonila lice. Bila je crvena poput rajčice.

Potom je spustila ruku na bedro i uzdahnula. — Ne, ja se ispričavam — odvrtila je i s mukom se podigla na noge. Prišao je kako bi joj pomogao. - Opet sam imala nalet vrućine, ali to nije razlog da se na tebi izivim. Nervozna sam poput mačke u posljednje vrijeme. I zlobna.

Nije se mogao suzdržati pa se nasmiješio. — To ti zoveš zlobno? U mojoj četvrti mi smo to nazivali pravim gostoprimstvom. Morao bih te upoznati sa Ginom Dickson da vidiš što je nepatvorena zloba!

Zatreptala je i nekoliko ga sekundi promatrala bez riječi. - Opa - na posljatku je odvrtila. - Trebao bi to češće raditi.

— Ha? — Zar su promijenili frekvenciju?

— Trebao bi se češće tako smiješiti. Imaš fantastičan osmijeh!

Lice mu se ukočilo. Do vraga, nije došao kako bi se raspekmezio! Sve dok ne sazna više o tim ljudima, bit će glupo to činiti. Gurnuo joj je malenu posudu u ruke. - Evo.

Preuzela ju je. Ali čim se okrenuo, odbrusila je: - Ma daj si izvuci štap iz dupeta i dođi sjesti sa mnom na trijem da popijemo kavu. Suprotno tvom uvjerenju, nismo neprijatelji. A ako si doista uvjeren da jesmo, ne bi li tada bilo mudro infiltrirati se među nas i saznati kakve zločinačke planove kujemo?

Krasno. Sad se još osjeća poput pravog paranoika! No, to ne znači da ga se ne namjeravaju dočepati. Okrenuo se, popeo stubama na trijem i progundao: — Ona *creme brulee* je bila super. Uvijek tako dobro kuhaš?

— Nekoć jesam. Pekarica sam - pojasnila je i potapšala staru pletenu ljljačku do njezine. Kad se spustio u nju, svoju je lagano zaljuljala. - Nekoć sam u ovdašnjem restoranu radila kao pekarica, ali prošle godine Ben i ja smo odlučili skratiti radno vrijeme kako bismo se uvjerali kako ćemo izaći na kraj s mirovinom. Tako on sada samo obavlja nabavu za darovni

dućan i dućan sportske opreme, a ja pečem kruh za restoran i Orlovo gnijezdo, te tu i tamo i neke deserte. Ponekad mi nedostaje posao, pa me zna uhvatiti da nešto spravim.

Nagnula se kako bi podigla šalicu s pladnja na malenom pletenom stolu, te je prinijela kljunu termosice. Mirisna para lagano se proširila jutarnjim zrakom kad mu je predala kavu.

— Kako ti je u kolibi?

— Dobro.

— Ispričavam se zbog krova. U prethodne dvije godine jedva smo uspijevali pronaći i zadržati vrijednu ispomoć za popravke. Najvrjedniji radnici na kraju uvijek odu u Wenatchee ili Seattle.

— Nije problem. - Slegnuo je ramenima. - Kupio sam materijal dok sam jučer bio u gradu. Započet ću s radom, čim smislim što ću upotrijebiti za rezanje drva. Nisam ponio cirkularnu pilu.

— Ti ćeš to srediti? — Uputila mu je toliko topao osmijeh, da se prestao ljuljati i zatreptao. — O, moj Bože, pa ti si odgovor na moje molitve! Nisam sigurna što je to cirkularna pila, ali Ben ima sve moguće električne alatke u garaži koja se nikad ne zaključava. I pazi da ne izgubiš račune, dušo, kako bismo ti mogli vratiti novac!

Tate je baš u tom trenutku uletio u dvorište, a odmah za njim i Dru. J. D. se ukočio. Djelovala je svježje i poslovno tog jutra, odjevena u uredno izglačane hlačice, polo majicu i platnene tenisice, ali je ipak uspio prepoznati tragove prizora s kojim je otišao na spavanje prethodnu noć: nje bez grudnjaka i bosonoge, s vlažnom i nepočešljanom kosom i vatrenim očima.

Tate je pojurio stubama. — Hej, J. D.! Nismo znali da si ovdje, zar ne, mama?

Nije mu promaknula ironija u njezinom glasu, kad se zaustavila u podnožju stuba, pogledala ih i odgovorila: — Ne, doista nismo znali.

Jer u protivnom ne bi ni primirisala, zar ne, ljubavi?

— A što sam ja, ljubavi, ako ne zaslužujem ni pozdrav? — Sophie je upitala. — Nasjeckana jetrica?

- Baš sam te htio pozdraviti, bako, ali sam se zbunio kad sam vidio J. D.-ja!

- A ionako si uvijek *pate* u njegovoj knjizi - Dru ju je razuvjerila.

- Ah, *pate*, dakle. Onda u redu. Na trenutak sam se uplašila da sam ono što pretvaraju u hranu za mačke.

J. D. je zamijetio kako su se nasmiješile jedna drugoj.

- Mogu li malo gledati telku, bako?

- To u potpunosti ovisi o tvojoj majci.

- Mama? - Uputio joj je neodoljiv osmijeh.

- Može. Samo ne zaboravi da se nećemo dugo zadržati. Ne želim te čuti kako cviliš što te odvlačim usred emisije.

- O. K. - Mrežasta su se vrata zalupila za njim kad je ujurio u kuću.

Sophie se ponovno posvetila Dru. — Čudi me da si došla u ovo doba dana, ali mi je jako drago. Dođi ovamo. Hoćeš li šalicu kave?

- Ne, hvala. Bojim se da nemam vremena. Zapravo sam te došla zamoliti za uslugu.

- Reci, dušo. Oh, ali ne vjerujem da si pozdravila J. D.-a! Zaljuljavši se na petama, ruku uguranih u džepove hlačica, hladnokrvno ga je pogledala.

- Bok, J. D.

- Drucilla — odvratio je i sa zadovoljstvom zamijetio kako joj se oči stišču oduzimajući joj hladnokrvnost.

Nagnula je glavu prema ujni. — Možeš li mi pričuvati Tatea na dva sata? Candy je otkazala u posljednjem trenutku, a imam probu s odborom za konferenciju Zubarske udruge Spokane.

- Kada?

- Upravo sada. Predstavnicu trebaju stići za dvadeset minuta.

- Ah, dušo, žao mi je. Imam dogovoren pregled kod doktora Casea, kako bismo razradili nove strategije i pobijedili ove proklete promjene raspoloženja i nalete vrućine stavili pod nadzor, a Ben je otišao u Wenatchee na mjesečni sasta-

nak Gun and Roda; vraća se tek sutra ujutro. Možda... da vidimo... oh, Bože, tko bi mogao uskočiti? - A onda se oduševljeno nasmiješila. — Znam! — Okrenula se prema J. D.-u, a njegov se želudac stisnuo. - Nisi li rekao da ćeš jutros raditi na krovu, dušo?

— Da? — Dru je odvratila u istom trenutku kad je on potvrdio: — Da.

— Pa, eto nam rješenja! Tate može ostati s tobom i pomagati ti. A to će ionako potrajati samo, koliko si ono rekla, dušo — dva sata?

- Da, ali...

— Savršeno — Sophie je zaključila sa zadovoljstvom.

J. D.-eva ljujčaka se zaustavila. - Ne znam je li to savršeno ili ne — ravnodušno je odvratio. — Poznajete me samo jedan dan. Želite li mi ostaviti na brigu desetogodišnje dijete? Do vraga, tko zna, možda sam član neke pedofilske organizacije.

Sophie se nasmijala. - Ne pričaj gluposti, dušo.

— Ne priča gluposti — Dru se ubacila. — Ne poznajemo ga, i nisam sigurna da mu želim dijete ostaviti na čuvanje.

Iako je samo izrazila slaganje s onim što je sam rekao, iz nekog razloga to ga je razjarilo. — Ma daj, molim te — odbrusio je. - Ne žudim za dječacima i ne namjeravam ti ozlijediti malog. Nemam previše iskustva s klicima njegove dobi, ali ćemo se, do vraga, snaći na dva sata!

— A što ti drugo preostaje, dušo? — Sophie se oprezno na-dovezala.

— Mogla bih... - Dru je bacila pogled na sat. — Ne, mislim da ne bih. — Na posljjetku, njegov policijski dosje *jest* čist. Izdahnula je. — U redu. Dobro. — Promrmljala je »hvala«, a onda se popela stubama, otvorila mrežna vrata i provirila unutra. - Tate, vraćam se na posao. Ti ćeš se neko vrijeme družiti s J. D.-em!

— Super - iz velike sobe dopro je rastresen odgovor, nakon čega se zvuk televizijskog prijenosa pojačao.

— Vidim koliko je zabrinut — J. D. je dobacio mrtav-ozbiljan i slegnuo ramenima. — Naravno, još nije ostao nasamo sa mnom.

Dru se ukopala na mjestu, a on gotovo zamijetio kako iz električno-plavih očiju koje su se prikovale za njega frcaju iskre. — Da se nisi ni šalio na taj račun — odbrusila je. — Namjeravam poduzeti ogroman korak, i ostaviti sina s nekim koga jedva poznajem. Prokleta bila budem li uz sve to morala trpjeti tvoje bolesne šale.

Kako je bilo očigledno da se iskreno uzrujala, a sam bi ubio da ima majku koja se upola brine za njega koliko ona za Tatea, odvratio je: - O. K. Dobro. Žao mi je. Idi obavi to što moraš obaviti. Sve će biti u redu.

— Nemoj zaribati stvar - zapovijedila je i okrenuvši se prešla dvorište velikim koracima. Za nekoliko je sekundi nestala niz serpentinastu stazu.

On se polako opustio, mišić po mišić. Nikad još nije upoznao nekoga tko ga je u stanju s toliko malo truda pretvoriti u živac. Okrenuo se ispuhujući i uhvatio Sophie kako ga promatra. - Očigledno je bolje da ne zaribam - uspio je odvratiti vedrim tonom.

Ona ga je nagradila odobravajućim osmijehom. - Možda je mrvicu preposesivna...

Otfrknuo je. — Mrvicu neprijateljski raspoložena.

— Možda. Ali moraš shvatiti da joj je Tate jedino svjetlo u životu.

— Da. Bio bih pravi kreten da mi to promakne. — Ustao je i pogledao je. - Bolje da odem po malog i ostavim te da se pripremiš za pregled. — Ispravio je ramena i odbio osjećaj užasa, koji ga je spopao na pomisao da će sam biti odgovoran za malog iduća dva sata. Što, do vraga, zna o desetogodišnjacima? Prošlo je puno vremena otkako je sam bio jedan od njih.

No, kao da mu može pročitati misli, Sophie je žustro dobacila: - Radim ovdje gotovo trideset godina, i naučila sam poprilično dobro procjenjivati ljude. Sve će biti u redu, dušo.

J. D. je zatekao dječaka kako potrbuške leži na podu ispred televizora. — Vrijeme je da krenemo, mali.

— Još deset minuta, može? Nije gotovo.

— Nisam li te čuo kako obećaješ majci da to nećeš reći ako ti dopusti gledati televiziju?

Tate ga je pogledao preko ramena, a usta su mu se razvukla u blještav osmijeh. — Da, ali to sam njoj obećao, ne tebi.

— Gasi telku, mali. Čeka nas krov trijema.

— Zezaš! - Tate je odmah pritisnuo dugme na daljinskom i skočio na noge. — Hajdemol

Navratili su u garažu gdje je J. D. odabrao niz alatki, uključujući Skil pilu, na što se Tate umalo onesvijestio od oduševljenja.

— Hoću li smjeti piliti? — upitao je plešući oko njega na povratku prema kolibi. — I kad ćemo nešto rezati?

— Poslije — J. D. je odgovorio. — Prvo se moramo riješiti oštećenih dijelova, a onda ćemo izgraditi okvir.

Bio je dobar osjećaj vratiti se onomu u čemu je najbolji. Oduvijek su mu građevinarski poslovi pružali zadovoljstvo, bilo da je kretao od nule ili pak uzimao nešto staro i pokvareno i pretvarao to u nešto funkcionalno i lijepo. Dok su ptice pjevušile jedna drugoj sa stabala, a sunce se uzdizalo iznad čistine ispred kolibe, uklanjao je uništene dijelove krova i bacao ih u dvorište. Tate ih je pak skupljao i odnosio na mjesto na koje mu je ukazao, nagomilavajući ih tamo na hrpu.

Kad su skinuli cijeli krov, znoj mu je ostavio velike vlažne mrlje pod pazusima, na prsima i trbuhu, skupljajući mu se ujedno i na križima. Skinuo je majicu preko glave i odbacio je u *stranu*, te se nasmijsao ugledavši malenog kako ga imitira razotkrivajući uska i suha mala prsa.

— Izvršno obavljaš posao — rekao je brišući si vanjskim dijelom nadlaktice znoj s očiju. — Sto kažeš da malo odmorimo?

Tate si je rukom obrisao oči. — Bome može.

J. D. je za nekoliko trenutaka otvorio hladnjak i bacio pogled unutra. Potom prema malenom. - Što kažeš, mali... pivo?

Tateove su oči zabljesnule i ponovno mu je uputio oduševljen, blještav osmijeh. — Naravno!

J. D. je na to izvadio dvije sode i otvorio ih. Potom je jednu predao dječaku i vratom svoje boce kucnuo o njegovu. — Nazdravlje, stari!

Ponijeli su piće u dvorište i spustili se u travu, na sunce. J. D. je povukao dug gutljaj, a onda legao i zatvorio oči prilijepivši hladnu bocu za goli trbuh. Predosjetio je da Tate čini isto i ne mogavši suspregnuti osmijeh, usnice su mu zatitrale.

Nekoliko su minuta ležali u tišini sve dok se Tate nije oglasio: -J. D.?

Bio je svjestan da se klinac uspravio i da ga promatra, ali je i dalje žmirio. - Da?

-Jesi li ti kopile?

Istog trenutka uspravio se u sjedeći položaj, a hladni bijes prohujao mu je venama. Okomio se na malenog uzevši ga na nišan svoje nemilosti. - To ti je majka rekla?

— Ne! — Tate se četveronoške povukao unatrag preokrenuvši bocu koja se dvaput zavrtjela izlijevajući tekućinu u travu. Oči su mu se razrogačile, a brada zadrhtala, ali ju je prkosno izbacio, što je J. D.-ja odmah podsjetilo na njegovu majku. -J-ja sam to, pa sam mislio da si možda... da si i ti to možda.

J. D. se smrznuo. *Bravo, Carvere! A da se malo rashladiš u jezeru, gdje imaš čitavu hrpu klinaca kojima možeš utjerivati strah u kosti?*

— Oprosti - nježno je odvratio i izbacio ruku kako bi uspravio preokrenutu bocu. Trznuo se kad se maleni ponovno povukao unatrag, i oprezno mu ponudio piće. — Oprosti, Tate. Nisam se smio tako okomiti na tebe.

— O. K. - Prošlo je nekoliko sekundi tišine, a onda je dječak dobio: - Obratio si mi se imenom. Prvi puta.

-Ha?

Maleni je prekrizio noge i popio gutljaj pića povrativši ushićeno povjerenje. — To je prvi puta da si mi rekao »Tate«. Obično kažeš »mali«.

— Ozbiljno? — J. D. se zagledao u njega. - Otkud ti, do vra- ga, da si kopile?

- Načuo sam jednom Kathleen Harris kako to govori Marylou Zeka kad sam bio u Pack'n'Saveu u gradu, i kad sam upitao mamu što to znači, rekla je da je to samo nepristojna riječ kojom se nepismeni ljudi služe za mene, i to samo zato što nije bila udana kad sam se rodio. - Nagnuo je glavu u stranu. - Onda, jesi li? Kopile? Kao ja.

- Često su mi govorili da jesam, ali moji su roditelji bili vjenčani. - Još uvijek mu je bilo teško prihvatiti činjenicu da Dru nije bila. — Točnije, oko pet minuta - ispravio se. — Naravno, znaš da bi mogao biti puno gore od toga? Mama te obožava, ali i djed i baka također.

Tate je slegnuo ramenima kao da je to neupitno. - Naravno.

- Pa, nadam se da to znaš cijeniti, jer u pitanju nije sitnica, mali. I ja sam mogao proći za kopile s obzirom da mi je otac bio samo ime na rodnom listu. I on i majka bili su narkomani i nestao je prije nego sam bio dovoljno star da ga upamtim.

— Da, i moj tata je to učinio. Pokupio se kad je saznao da će me mama roditi. Mama kaže da je i on sam bio dijete, i da se ponekad djeca znaju uspaničariti na pomisao da ih iščekuje takva odgovornost.

Prokleta velikodušno od nje što pronalazi takve izlike za kretena, s obzirom da ju je ostavio da se sama bakće glumeći i tatu i mamu.

Tate je provrpoljio guzu u travi. - J. D.?

- Da?

— Nemoj reći mami da sam ti rekao, može? Kad sam joj ispričao što je gđa Harris rekla, pojasnila mi je zašto je tata otišao i da je bio uplašen i to, ali nekako ju je to rastužilo.

— Stari moj, čuvam tajnu do groba! - J. D. je ustao i izbacio ruku kako bi mu pomogao da i on ustane. — U svlačionici sam primijetio kontejner za staklo. Hajdemo tamo baciti boce. Što kažeš da onda izmjerimo sve potrebno i konačno se bacimo na piljenje?

Dru je ustala s jednog od kožnih ljubavnih sjedala koja su zatvarala kamin i rukovala se s delegatima zubarskog udruženja. Smireno ih je ispratila pogledom, dok su mimoilazili dugačku drvenu recepciju izlazeći na ulazna vrata, ali čim su se ona zatvorila za njima, lice joj se razvuklo u pobjedonosni osmijeh.

Jenna, koordinatorica banketa, uskliknula je od sreće. - Bravo, Dru! Nikad još nisam vidjela da je netko bez ikakva problema prodao konferenciju!

Ona je pak slegnula ramenima, ali osmijeh joj se nije povukao s lica. — Ovo se mjesto prodaje samo od sebe. Gdje će čovjek još pronaći ovakav pogled i tako impresivan paket konferencijskih sala, obroka i aktivnosti? Posebice tijekom skijaške sezone.

- Brilljantan potez kad si ubacila propusnice za staze za njihove obitelji!

— Da, i ja sam zaključila da je to mudro. — Nasmijala se i uhvatila je za nadlakticu. - Izbor jelovnika koje si postavila u konferencijskoj sali također je bio pametan potez. Bravo!

Nekoliko minuta poslije već se kretala stazom prema Carverovoj kolibi, još uvijek nošena oduševljenjem što je sklopila tako dobar posao. Kakvog li blaženstva da uživa u tome što radi!

Došavši na čistinu bacila je pogled i uočila Carvera golog do pasa.

Odmah se ukopala na mjestu, gotovo kao da se pred nju iznenada spustilo nevidljivo energetsko polje iz neba. Srce joj je jurilo sto na sat, i nekoliko je puta polizala usnice uzaludno pokušavajući povratiti ono malo sline, koja joj je pobjegla na usta.

Gola Carverova potamnijela ramena djelovala su još šira nego u uobičajenoj bijeloj majici. Leđa su mu bila izduljena, vlažna i mišićava, a predivno su se sužavala do znojem natopljenog pojasa traperica, koje su mu se nisko spustile na bokovima.

Okrenuo se i naslonio koljenom na dasku odloženu na oveći jarac za piljenje, a mišići su mu se napeli i izduljili na rukama i leđima, kad se nagnuo naprijed kako bi nešto označio olovkom. Potom je zadjenuo olovku za uho, a busen tamnih dlaka zabljesnuo mu je pod pazuhom, kad je podigao ruku kako bi si obrisao znoj s čela. Dru je ugledala svilenkaste malje kako mu prekrivaju prsa. Potom se lagano pomaknuo, a ona razjapila usta poput kakve školarke jer joj je taj potez omogućio bolji pogled i bespomoćno se spustila tamnim, maljavim sagom niz mišićav trbuh.

Gurnuo je dasku kako bi oznaka koju je nacrtao bila usporo s rubnim dijelom jarca, a vrh virio izvan njega. Potom je trznuo bradom na zapovjedni način, kao da nekom naređuje da dođe, a ona odmah poskočila s krivnjom. Ali nije gledao u njezinom smjeru. Tate je dokaskao s trijema, gdje ga, na svoju sramotu, uopće nije zamijetila. Provukao se ispod Carverova nagnutog prednjeg dijela tijela, okrenuvši mu leđa i zauzeo istovjetan položaj naslonivši se koljenom na jarca, a drugim stopalom na tlo. Nagnuo se kako bi se lijevom rukom oslonio na dasku tik prije kraja jarca, a Dru nasmiješila na ozbiljan izraz njegova lica. Zacijelo je u raj u što je uključen u takve »muške« poslove.

A onda je Carver savio lakat napete ruke, sagnuo se i izronio sa zaobljenom, nazupčenom pilom u slobodnoj ruci. Tate je uhvatio dršku, J. D. prekrpio njegovu ruku svojom, i pritisnuvši okidač, pila se probudila u život.

Dru se ukočila. Sto, do vraga, radi? Tate je *premlad* kako bi baratao opasnim alatkama na struju! Užasnut krik popeo joj se grlom, ali ga je zadržala bojeći se da će prestrašiti sina i navesti ga da trzne rukom naprijed i ispriječi je na putu električnim zupcima koji su mu za dlaku mimoilazili prste. No, čim je drvo palo na tlo, a pila zanijemila, pojurila je čistinom.

Tate, koji je skočio na tlo kako bi pokupio otpali komad drveta, prvi ju je ugledao. - Hej, mama! Gradimo krov za trijem! - Carverova glava odmah se podigla, ali Dru nije uopće sinulo o čemu razmišlja promatrajući je kako im prilazi.

Poriv joj je bio da zgrabi sina i pregleda ga od glave do pete, ali se prisilila nekoliko puta duboko udahnuti i donekle primiriti, a onda čak i natjerati na osmijeh. — Vidim. Ali J. D. će se morati snaći neko vrijeme bez tebe. Hoću da odeš baki i djedu.

— Ali mama...

— Odmah.

— A, Bože! - Nogom je udario o travu, ali i prihvatio majicu koju mu je J. D. pokupio s tla i pružio.

— Dobro si odradio svoj dio posla, Tate. Hvala ti na pomoći.

Tateov je osmijeh bio opčinjavajući. — Da, bilo je super! Hvala na pivu!

— *Molim?* - Krasno! Svake sekunde sve bolje i bolje!

No, nadurivši se, Tate se nije obazreo na nju. — Bok, J. D. — dobacio je i pojurio čistinom.

Tek što je nestao s vidika, naglo se okrenula i suočila s Carverom. - Što ti je, do vraga?

Jednim velikim korakom popeo se stubama na trijem. Bijesneći što je ignorira, krenula je za njim i gotovo mu nagazila na čizme.

Zgrabio je majicu s ograde i njome obrisao znojni sloj piljevine s ruku i torza. Nagnuo je lagano glavu, kad je nestrpljivo stala tapkati stopalom. — Misliš na to što mi nije uspjelo uspostaviti mir u svijetu?

— Ne pravi se pametan, Carvere! Ostavim te na samo sa sinom samo dva sata i...

— Dvadeset pet minuta — prekinuo ju je. — Znam. Ali ne moraš se ispričavati. Ne žalim se zbog prekovremenog, premda je neplanski uletjelo.

Od silne isfrustriranosti čak je zarežala. — Nevjerojatan si! Da me ujna i ujak nisu naučili pristojnosti, ošamarila bih te zbog gluposti koje si izvodio s Tateom!

Podigao je tamne obrve. — Znači, ne dopadaju ti se moje vještine *bejbisitiranja*? - Imao je neosporiv talent da joj izmami osmijeh, što ju je još više razbijesnilo. - Mislim da sam obavio poprilično dobar posao. I Tate također.

Bijesno je poduzela korak naprijed i prst mu nabola u prsa. — Ti dobro obavljenim poslom nazivaš to što si desetogodišnjaku dao pivo i dopustio mu da se igra motornom pilom? - Prstom je ispucavala vlastiti bijes s gotovo svakom izgovorenom riječi. — Da sam muško, ja bih te...

— Da si ti muško, dušo, ne bi ti uspjelo pola tog sranja koje ti inače prolazi. — Šakom joj je zgrabio prst i odmaknuo od prsa. - I ne nabadaj me, jer mi se ne dopada.

Iz čistog bijesa i bez razmišljanja, zamahnula je slobodnom rukom, iako nikad nije udarila ljudsko biće u životu.

No, obje ruke odjednom su joj završile u zraku, a on je zavrtio i prilijepio za jedan od stupova trijema. Zapahnuo ju je miris muškog znoja, dok su njegove grube ruke držale njezine za zglobove iznad glave, dok su njegove mišićave podlaktice prekrivale njezine, a njegovo veliko tijelo onemogućavalo povlačenje. Ali više od svega toga neumoljivost u njegovim tamnim očima boje lješnjaka prikucala ju je na mjestu.

— Slušaj, sestro — dobacio je primaknuvši lice njezinom. - Spustiš li još jednom ruku na mene, bolje ti je da imaš dobre namjere. - Lagano se odmaknuo i namrštio. - I samo da se zna, više od deset godina sam građevinarski nadglednik. Ako nešto znam činiti, onda je to instruirati druge kako koristiti električne alatke.

— Tate nije »netko drugi«, trogloditu jedan, nego dječak!

— Do vraga, tako je, dječak je, i da si bolje gledala umjesto što si reagirala poput kakve histerične mame medvjedice kojoj je mlado u opasnosti, zamijetila bi da sam ja upravljao pilom, a ne on.

- To bi mi bila velika utjeha da je ostao bez prsta — odbrusila je. — Bili su mu svega nekoliko *centimetara* daleko od oštrice!

- Ali su bili iza mojih! Prvo bih trebao otpiliti svoje prije nego bi se oštrica uopće mogla približiti njegovima, a vjeruj mi, služim se strojevima dovoljno dugo da ne činim takve početničke pogreške.

Srce joj je tuklo, a krv hučala kroz vene, i htjela se nastaviti svađati i bijesniti i prozivati ga lažljivcem, ali nije se mogla iskreno prisjetiti kako su položili ruke; samo je znala da su joj se Tateove činile preblizu smještene oštrici. - U redu - procijedila je kroz zube. - Povjerovat ću ti i složiti se da je istina.

- Kako velikodušno!

- I jest. - Izbacila je bradu, tek tada shvaćajući koliko su blizu jedno drugom i ta iznenadna spoznaja još joj je više ubrzala rad srca. Bijesno je nadodala: — Ali još uvijek nismo razjasnili ono s pivom.

- Za ime Božje, Drucilla, dao sam mu sodu!

- Sodu?

- Da. Nisam ni upola nitkov kakvim me smatraš! K vragu, sumnjam da bi itko mogao biti tako podlo stvorenje, a samo idiot bi djetetu dao piće! — Oslobađajući joj zglobove, odmaknuo se i s *gađenjem* je pogledao. — A to, damo moja draga, nisam.

Ruke su joj se spustile uz tijelo. Krasno, sad se osjeća kao prava kretenka! Samouvjerenost s kojom se okomila *na njega* pretvorila se u osjećaj poniženja. Znala je da je preduhitreno došla do uvredljivih i nepromišljenih zaključaka. Pogledala ga je trljajući si zapešća. Njegovo moćno tijelo isijavalo je energiju i nešto u njegovim očima natjeralo joj je srce na još brže lupanje ostavljajući je pritom bez daha. Poželjela ga je još više grditi i klevetati navodeći razloge koji nisu u potpunosti imali veze s njezinim sinom.

Ali jedno je bilo jasno: optužila ga je da je bio nemaran s njim, a da to nije prethodno provjerila. Do vraga! Radije bi poljubila zmiju nego mu se ispričala, ali joj očigledno ništa drugo ne preostaje! Usnica joj se smotala s *gađenjem*.

Mrzi kad je u krivu!

Promatrajući je kako ga promatra kao da je pobješnjela zvi-
jer kojoj je netko nekako dopustio da se prešetava civiliziranim
svijetom, J. D. je iznenada osjetio poriv demonstrirati joj kakva
životinja može biti. Sama ga je pomisao prenerazila i poduzeo
je mudar korak unatrag te prošao rukom kroz kosu.

Tako mu svega, otkud to? Nikad nije bio tip kojeg pali pri-
siljavati ženu da se pali na njega, i proklet bio ako razumije
kako mu ta žena tako lako može izazvati kratki spoj u mozgu.
Iako je bio napet i bijesan, i još uvijek žudio za bilo kakvom
izlikom da ponovno spusti ruke na nju, okrenuo se.

— J. D., samo malo — dobacila je.

Nije se osvrnuo. — Što? Opet ćeš mi reći da sam zaribao?
Ne, hvala.

— Ne — odvrtila je, ali nije htio čuti ostatak. Krenuo je pre-
ma vratima želeći pobjeći kako bi pobješnjelim hormonima
dao priliku da se primire.

— Do vraga, Carvere — viknula je i zgrabila ga za ruku. —
Hoćeš li mi dopustiti da ti se ispr...

Divlja strast u tom ga je trenutka zaposjela i naglo se okre-
nuvši ponovno ju je leđima priljubio o stup. — Upozorio sam
te da me ne diraš — zarežao je. — Ne možeš reći da te nisam
upozorio!

Potom je priljubio svoja usta za njezina.

Njezina su ostala otvorena ili od iznenađenja ili iz pobune,
nije točno znao iz kojeg razloga, i u tom trenutku, iskreno, nije
ni mario. Sve do čega mu je bilo stalo bile su njezine mekane
i pune usnice, koje su nježno udomile njegove, gotovo kao da
su samo za to i stvorene. Topla unutrašnjost njezinih usta bila
je sklizava, a jezik vlažan i predivan kad je ubacio svoj kako
bi okusio njezine čari.

A onda... o, Bože, *da!* S nježnim požudnim zvukom nje-
zin se jezik isprepleo s njegovim, a on prostenjao kad je po-
digla ruke i priljubila svoju vruću kožu o njegovu, i zgrabi-
la ga za ramena. Tijelom ju je pritisnuo o stup i ispustio još

jedan grub zvuk osjećajući kako mu se njezine grudi priljubljuju na prsa.

Tko zna za koliko je sekundi, minuta ili sati podigao glavu i zagledao se u njezine poluzatvorene oči i natečena usta. Polizavši si donju usnicu i okusivši je na njoj, nagnuo je glavu pod drukčiji kutom i ponovno je poljubio. Usta su mu se rastvorila preko njezinih, a jezik zaplesao još dublje. Ispustila je nježan i prigušen zvuk duboko u grlu i podigla ruke kako bi ga uhvatila za vrat. Noge su joj se lagano razmaknule.

Njegova glava povukla se unatrag. — *Da.* — Dahćući poput trkaćeg konja pri kraju duge trase, ponovno je promijenio kut i ponovno se vratio poljupcu. Bože, kako je dobrog okusa! Nije se mogao zasititi. Lagano joj je prošao rukama niz leđa i uvukao ih između njezina tijela i stupa, klizeći na primamljive obline njezine stražnjice. Uguravši prste podigao ju je na nožne prste i nagnuo se kako bi joj nježni pamučni šav hlačica doveo u ravninu sa zatvaračem na njegovim iznošenim trapericama, koje su se svojski trudile zadržati mu erekciju.

— Oh — odvrtila je u njegove usnice, a on zaljuljao bokovima. — Ah! — Povukavši mu glavu unatrag produhtala je: — O, Bože! Ne bismo trebali ovo činiti!

— Znam - složio se, a onda joj još čvršće uhvatio guzu i još je više privukao uza sebe. Sa zadovoljstvom je gledao kako joj se oči sklapaju i kako ga njezine ruke još više prizivaju k sebi, a onda je ponovno spustio usta i ljubio je, sve dok oboje nisu gotovo izgubili kontrolu.

Sitan zvuk u pozadini privukao je pozornost ostataka njegova zdravog i svjesnog dijela mozga. Iako se nije htio obazrijeti, nešto mu nije dalo mira. Lagano je rastvorio oko i ugledao Tatea kako ukočeno stoji s druge strane čistine i bulji u njih razjapljenih usta.

— Sranje! - Ostajući bez daha otrgnuo je ruke s dječakove majke i odmaknuo se unatrag. Napetih prstiju, dlanova naslonjenih na stup iznad njezine glave, zadržao se na udaljenosti od pola metra i zagledao u nju pokušavajući povratiti kontrolu.

- Mmmmm - zatreptala je zbunjeno ga promatrajući poluzatvorenim kapcima. — Što je? — Potom je izbacila ruku i lijeno se kažiprstom cik-cakajući spustila niz njegova prsa.

Stisnuo je zube obuzdavajući reakciju vlastita tijela. — Tate — došapnuo je i bradom joj ukazao u dječakovom smjeru.

Ruka joj se odmah objesila uz tijelo kao da je izbacila kuglu u dalj. - *Ne!* - Duboko udahnuvši okrenula se i bacila pogled preko dvorišta. Zastenjala je i zažmirila. - O, dragi Bože, Što ću mu reći?

Ali nije pričekala da joj on ponudi rješenje. Duboko udahnuvši i izdahnuvši, prisilila se povući i odgurnuti od stupa. Okrenuvši mu leđa, došla je do vrha plitkih stuba. — Tate? Dušo? Što je?

- Baka i djed nisu kod kuće. — Maleni je prišao zaustavljajući se kod jarca za piljenje u podnožju stubišta. Ugurao je ruke u džepove i nogama odbacujući grudu piljevine radoznalo ih pogledao. — Ljubili ste se, je i' da?

J. D. je shvatio da je stup spriječio da ih maleni jasno vidi, čega se isprva uplašio, a to je bilo super. Udahnuo je, gotovo očekujući čuti Dru kako mu pojašnjava da su vježbali disanje usta na usta.

Ali umjesto toga jednostavno je odvrtila: - Da. - Tad je shvatio je da bi bilo pametnije da je prestane podcjenjivati. Očigledno sinu ne laže.

Tate ih je odmjerio sa sve većim zanimanjem. — Kako to?

E sad, *to je* dobro pitanje. J. D. još uvijek nije mogao povjerovati da je samo tako poludio. Žalio je što je do toga došlo, jer umjesto da se sada pita kakvog je okusa, znao je, a bilo je to opasno, doista opasno znanje!

Vedra lica Tate si je odmah odgovorio na pitanje. - Sigurno se jako dopadate jedno drugom?

Mali je djelovao kao da u njemu već vidi novog tatu, i J. D.-ev se želudac stisnuo. Ali kako je Dru to odmah oštro osporila, namrštio se. *Ne?* Do vraga, nije izgledalo tako kad ga je grlila i ljubila. Zakleo bi se da joj se i te kako dopao!

Njezini su obrazi bivali sve crveniji i crveniji. - To jest, želim reći da se *dopadamo* jedno drugom, ali... pa, tek smo se jučer upoznali i...

Očigledno nestrpljiv, Tate je upitao: - Pa zašto ste se onda ljubili?

Da, gospođice, i ja bih htio to znati.

Gotovo je mogao vidjeti kako joj lice isijava vrućinu. - Pa, znaš, već je prošlo puno vremena otkako sam poljubila muškarca — priznala mu je. — I pretpostavljam da sam se jednostavno htjela uvjeriti sjećam li se još uvijek kako se to radi.

Zar joj je bio usrani *eksperiment*? Ma što li je samo radila dok se ljubila — usporednu analizu tehnika ljubljenja gradskih faca i seoske im braće? Ili je možda uživala u Čeznji da iskusi tipa s krive strane društva? Neke žene se pale na propalice.

— I je l' se sjećaš, mama?

- O, da. - J. D. ubacio. - Odlično se sjeća. Štoviše, *ostao* bih invalid da nije tako. — Prostrijelila ga je pogledom, a on se nasmiješio pokazujući zube. Njihova mala seansa do stupa definitivno nije bila jednostrana, i proklet bio ako će joj dopustiti da se pretvara da jest!

Obgrlila je sina rukom oko ramena i nenadano rekla: - Pozdravi se s J. D-em! — A onda ga naglo okrenula.

- Ali... - Maleni nije dobio priliku reći išta više, jer su užurbano krenuli čistinom. Kako ga je gurala uz sebe, uspio je tek baciti pogled preko ramena. — Bok, J. D.!

— Vidimo se, mali! - Ruku uguranih u džepove, promatrao je pletenicu kako joj se ljuđa na leđima, a onda su oboje urolili u šumu. — I ne bih se "previše opustio da sam na tvom mjestu, dušo — promrmljao je u bradu, ponovno se posvećujući projektu u kojemu je tako naprasno prekinut. — Jer imam osjećaj da ovo između nas dvoje još nije gotovo.

- Ne muči me - Dru je odbrusila Char vrativši se u dnevnu sobu, nakon što je Tatea otpravila u krevet. Čim je Char

navratila, maleni joj je stao prepričavati ne samo vlastite pu- stolovine, već i majčine. Dru je znala da joj prijateljica vjero- jatno kipti od radoznalosti, koju nije namjeravala zadovolji- ti. — Kakvo god je ludilo danas poslijepodne spopalo mene i Carvera, sad je gotovo. U potpunosti. Do kraja.

Char se nacerila i svoju kosu u stilu Marilyn Monroe zadje- nula iza ušiju. Uvukla se u kutni dio kauča, a ostatak zauzela svojim ispruženim nogama. — Znači, stvarno si ljubila tipa? A Tate vas je uhvatio?

— Da. Nije jedan od trenutaka vrijednih pamćenja. — Dru se spustila na suprotni kraj kauča i okrenula kako bi je pogle- dala, zagrlivši si noge i priljubivši ih na prsa, te spustivši bra- du na koljena. - Kao što si vjerojatno sama zamijetila, Tate je opčinjen tom idejom, i čini se da će je rastrubiti u cijelom Star Lakeu, a to baš treba mojem ugledu. Jedva su se oporavili od činjenice da se nisam udala za njegovog tatu.

- Doista ti je stalo do toga što će nekolicina malograđana govoriti o tebi?

— Stalo mi je ako to utječe na Tatea. Ali ljubljenje je poprilič- no pitoma stvar, pa čak i da se pročuje, trebalo bi brzo ispariti. Ono što mrzim jest pomisao da ću razočarati ujaka i ujnu.

- Ne pričaj gluposti. Ben i Sophie će te zauvijek voljeti.

— Znam. Ali, Isuse, Char, *jučer* sam ga upoznala! — Pogledala je prijateljicu. — Misliš li da bi Tate, ako mu ponudim stoti- nu dolara, mogao zadržati jezik za zubima i ne izblebetati se ujni?

- Nema šanse.

— I meni se čini. — Dru se smrknuto složila. — A obje zna- mo da zabrana klincu da nešto učini ili kaže, čini to samo još privlačnijim. — Stišćući si sljepoočice rubnim dijelom dlano- va, mrzovoljno je pogledala Char. - Onda je službeno: naje- bala sam.

- Pa meni zvuči kao da bi se to i moglo dogoditi, ako to doista želiš. Neke žene su prave sretnice! - Charine smeđe oči zainteresirano su zabljesnule. - Da čujem! Kako to da ste se ti i gospodin majstor počeli ljubiti?

— Dobro pitanje. Sve je započelo kad mi je bila potrebna dadilja, a ujna je rekla da je on savršeno rješenje. — Pojasnila je što je uslijedilo. — I on me odjednom gurnuo na stup na trijemu i počeo suludo ljubiti — zaključila je.

— Pretpostavljam da je dobar?

Dru je slegnula ramenima. - Bio je u redu. - *Lažljivice jedna!* Svaki hormon u njezinom tijelu uzbudio se već pri samoj pomisli na taj poljubac.

Sto ju je prestravilo do kosti.

Char je to znala, ali se znalački smješkala prinoseći čašu ledenog čaja ustima. — Tateu se definitivno dopada.

— Znam. Mislim da je to stoga što mu J. D. dopušta raditi sve muške stvari o kojima ja nemam *pojma*. Kažem ti, Char, čujem li još jednom »J. D. kaže«, bojim se da ću morati pri-
bjeći nasilju.

— I na čemu ste sad ti i gospodin Grdosija?

— Ni na čemu. — Bar je u pogledu toga bila posve sigurna. — Bila sam radoznala i sad sam zadovoljila tu radoznalost. To je to.

— A-ha... — Char je odmahнула glavom i ogoljelim nožnim prstima lagano gurnula njezino bedro. — Kako si glupa, Drucilla Jean!

— To je neupitno - Dru se složila. - Ali kladim se da ne mislimo na isto.

Kad je Sophie u poslijepodnevnim satima idući dan Čula kako se mrežna vrata otvaraju i zatvaraju, a drvo odjekuje ugodnim zvukom dobrodošlice, podigla je pogled, iako joj vrata nisu bila vidljiva s radnog mjesta u kuhinji. Usnice su joj se razvukle u osmijeh kad je prepoznala Benov glas: - Soph, evo me! Jesi tu?

Izašla je iz kuhinje brišući si ruke i osjetila radost u srcu kao i svaki puta kad bi nakon najkraćeg rastanka ugledala supruga. — Hej! — Uvukla mu se u rastvoren zagrljaj i nasmijala, kad ju je podigao i zavrteo. — Kako je prošao sastanak?

— Dobro. Marv Peterman bio je opsežniji nego inače, što sam smatrao nemogućim, ali sve u svemu, bilo je poprilično pristojno. Henry se pojavio, pa sam ga zamolio da provjeri mogućnost partnerstva za Dru, o Čemu smo razgovarali.

- Ah, odlično! Sam Bog zna da ga zaslužuje. Ta stvar s Edwinom i J. D.-em doista je ukazala na činjenicu da joj odavno dugujemo priznanje za sav marljiv rad koji je uložila u ovaj posao, a ček neće biti dovoljan. Misli li Henry da će uspjeti srediti trećinu našeg dijela do njezinog rođendana?

— Nije htio ništa obećati, ali je rekao da će se potruditi i javiti nam se najkasnije krajem ovog tjedna. Ali dosta o drugima. - Nagnuo se i glavu protrljao o njezin vrat. - Kako je moja cura?

- Mmmm... — Nagnula je glavu kako bi mu omogućila lakši pristup. — Dobro. Nedostajao si mi. - Uzbuđeno mu se primaknula. Osjećali su uzajamnu privlačnost od dana kad su se upoznali i premda je ona tijekom godina prirodno izgubila donekle na intenzitetu, nedavno se dogodilo ono nezamislivo: njezin seksualni nagon u potpunosti je presušio. Nenadani

gubitak želje bio je također jedna od nus-pojava onoga što je Ben ironično nazivao njezinom »proslavom« ženskosti.

Nećakući se odmaknula. - Do vraga. Mrzim što ovo moram obustaviti, s obzirom da sam napaljena nakon tko zna koliko vremena, ali mi je kruh u pećnici, i trebao bi biti gotov za... - bacila je pogled na sat — sedam minuta.

Ben je skliznuo rukama do njezine stražnjicu i objumio je. — Mogu biti brz.

- Ne toliko, stari moj. U dvadeset osam godina, koliko te poznajem, najbolje vrijeme koje si postigao iznosi trinaest i pol minuta.

- Da? - Nacerio se. — Pa, ako elimiram svo ono sranje od predigre na kojemu vi žene inzistirate, kladim se da mogu postaviti novi rekord.

Uzdahnula je i spustila glavu na njegovo rame. - O, Ben, nedostaje mi. *Ovo* mi nedostaje. Toliko super podnosiš moje promjene raspoloženja, a meni je dosta da se osjećam kao da tuđinac obitava u mojem tijelu. Želim biti opet ona stara Sophie.

- I ja, ljubavi. Posebice želim natrag onaj seksualno zahtjevan dio tebe.

Nasmijala se na sjetu u njegovom glasu i zagrlila ga. - Ne znam - odvrtila je zadirkujući. - Za promjenu, nekako je opuštajuće ne biti prepušten na milost i nemilost seksualnom nagonu.

Oduševljeno se nasmiješio dajući joj na znanje koliko je silno voli, upravo onako kako se nasmiješio i kad joj je osvojio srce više od četvrt stoljeća ranije, a ona se uhvatila kako se kretenški osmjehuje kao da su joj opet dvadeset tri. - Ali ozbiljno - nastavila je - Margaret je rekla da će mi se vratiti čim ono najgore prođe, iako možda više neće biti jak kao nekoć.

Ben se nasmijao. - A čiji jest? - Odjednom je izvukla majicu iz pojasa hlačica i energično stala mahati njome, a krem satenski grudnjak ostavio dojam da se igra skrivača. Umro bi od smijeha da nije zamijetio i rumenilo koje joj je zahvatilo vrat i lice. Neke dane nije imala mira i znala je doživjeti

čak četiri do pet naleta vrućine u jednom satu. - Što je još Margaret rekla? Ima li kakve nove strategije kako to držati pod nadzorom?

- Morat ću u kožu utrljavati nekakvu kremu s E vitaminom i progesteronom. - Opsovalaje. — Kao da će to promijeniti stvari. Ne znam, Ben, možda bih se jednostavno trebala vratiti na Premarin.

- Ne, s obzirom na broj oboljelih od raka dojke u tvojoj obitelji; preriskantno je.

- Ali bar je imalo učinak! Bože, dosta mi je i valunga i trenutačnih eksplozija raspoloženja. Gotovo se jedva mogu prepoznati u posljednje vrijeme. Nekoliko sam puta u Tateovoj prisutnosti potpuno pošandrcala. Još bi mogao imati psihičkih posljedica.

Sad je Ben opsovao. — Mali jedva čeka čuti neku nepristojnu riječ kako bi je mogao ponoviti. Otkako mu majka strogo kontrolira gledanje televizije i filmova, ti si mu najbolja moguća zabava!

Sophie se razvedrila. - Ooo, kad smo već kod Tatea, navratio je jutros s *vrlo* zanimljivim vijestima!

- Da? — Tajmer na pećnici se oglasio, a Ben krenuo za njom u kuhinju promatrajući je kako učinkovito prebacuje zlačano-smeđe štruce kruha na mramornu radnu površinu i ponovno puni pećnicu novom količinom.

- Nego što! - Zatvorila je vrata pećnice, namjestila tajmer i na pult odbacila rukavice. - Izgleda da je uhvatio J. D.-a i Dru na djelu najednom od stupova trijema.

— Molim? — Dobro raspoloženje odmah ga je napustilo te se ispravio i odgurnuo od dovratka na koji se naslanjao. - Ubit ću ga!

Sophie se nasmijala i zgrabila ga za ruku. - Lakše malo! Samo ju je ljubio, i prema onome što mi je Tate rekao, ne čini se da se protivila.

- Tako mi svega, Soph! - Uhvatio se za napete mišiće na potiljku. - Koliko je dugo ovdje? Nekih četrdeset osam sati? Malo je prebrzo zabrijao s mojom nećakinjom!

— Koliko si me ti dugo poznavao prije nego si me poljubio, Ben?

— Do vraga — uvrijeđeno je odbrusio — poznavao sam te dobrim...

— Najviše osam sati, stari. A koliko je prošlo dok nismo vodili ljubav?

— To je bilo drukčije! — Nije čak htio ni zamisliti Dru u tom kontekstu.

— Ne, ljubavi, bilo je posve isto.

— Ali ne znamo ama baš ništa o njemu!

— Nismo znali ništa o njemu ni kad je odlučio ispoštivati Edwinine želje, ali smo pristali.

— To nije isto kao stajati sa strane dok se on baca na našu malu!

— O, dušo, Dru nije *naša mala*, i iskreno, mislim da je krajnje vrijeme da joj neki muškarac ponovno uzbuđi hormone. Toliko prokleta pazi da ne prijeđe dopuštenu granicu otkako se Tate rodio da to jednostavno više nije normalno. Treba više od života, a meni se osobno J. D. dopada. S razlogom je ogorčen i bez prava, ali je pošten čovjek.

— Meni je prokleta sumnjiv! Dru mi je rekla da provjerava knjige, kao da nam je glavni cilj u životu opljačkati ga do kože! I kladim se da ne oklijeva upotrijebiti te velike šake u svadi!

— Sto ne bi začudilo, s obzirom na to kako je odgojen. Ali kladim se da više njima prijete nego što ih koristi. S obzirom da je građevinski predradnik, posao mu je nadgledati velik broj radnika među kojima mnogi, pretpostavljam, poštuju samo one koji ih mogu fizički zastrašiti. Doista ga ne mogu zamisliti nasilnog prema ženi. Ujedno mi je teško zamisliti ga da samo tako poludi, bez ikakvog razloga. Možda se doima malo grubim izvana, ali imam dojam da je čvrst iznutra. I sam Bog zna da je pošten.

— Ma otkud ti to, do vraga?

— Jesi li čuo kako oklijeva kad treba iznijeti svoje mišljenje, bilo da je to nešto što želimo čuti ili ne? — Njegovo je slijeganje

ramenima uzela kao slaganje i nadodala: — I čini mi se da je dobronamjeran. Osim toga, dopada mi se kako gleda Dru.

- Znam da ću požaliti što te pitam, ali kako je to točno gleda?

— O, Bože. — Prišla mu je i uvukla mu se u zagrljaj uhvativši ga oko struka. — Kao da bi je najradije pojeo žlicom kao moju *creme brulee!*

Ben je na to zastenjao, a ona se nasmijala. - Nije smak svijeta, dušo! Znam da Drucillu još uvijek smatraš svojom malom djevojčicom, ali prati je malo. U prethodna dva dana je oživjela, a meni je takav užitak to gledati. — Poljubila ga je u vrat prigušeno zapjevušivši. — Mislim da mi se vraćaju nagoni.

— Samo mi pokušavaš odvući pažnju.

Promeškoljila se. — Uspijevam li?

- O, da! - Odveo ju je unatraske prema hodniku koji je vodio do njihove spavaće sobe. - Čista magija!

J. D. je zatvorio financijsku knjigu za tekuću godinu i odložio je na časopise iz prethodnih dviju godina, koji su bili odloženi na kuhinjskom stolu. Nagnuvši se stolicom unatraske, prekrižio je ruke i zagledao se u strop.

U redu, nisu namjestili knjige, ali nitko ne može biti toliko gostoljubiv bez povoda. Prema njegovom iskustvu svi nešto žele, a proklet bio ako ne sazna što je to što Ben i Sophie žele od njega!

Drucillu da ne spominje! Ono jedno bila je činjenica da bi ona vjerojatno mogla dobiti što god poželi, poljubi li ga još jednom onako kako je to učinila prethodnog dana.

Stolicu se povratila u normalan položaj, a on uspravio. Nije li se opomenuo da više neće razmišljati o tome? Čista slučajnost ih je spojila na istom mjestu u isto vrijeme, Mjesec je bio u ravnini s Jupiterom ili neko sranje tog tipa, i emocije su se jednostavno razbuktale na obje strane. Bilo mu je drago da se Tate pojavio. Spasio ih da ne počine pogrešku koju bi oboje požalili.

Da, naravno.

Ustao je.

U redu, želi joj se uvući u gaćice! *Očajnički!* Ali bila bi to samo ševa, a ona je definitivno jedna od onih koje »vode ljubav« - što znači, uopće nije njegov tip.

Seks je njemu čista rekreacija. Može biti zabavan, spor i lijen, ili pak vulgarno brz i silovit. Ali na poslijetku se svodi uvijek samo na jedno: jednostavno, nekićeno općenje.

Jednom davno tražio je ljubav. Ali ne i u posljednjih nekoliko godina. Čovjek se opameti nakon što mu nekoliko zuba razbiju.

Dakle, posrećilo mu se na pet minuta prethodnog dana, ali šanse da se to ponovi vrlo su male. Nema smisla gubiti vrijeme razbijajući glavu.

Skupio je knjige i izašao van.

Nije znao kakvu igru Lawrenceovi igraju, ali je znao da ih može pobijediti jedino ako nauči sve moguće o njihovom poslu: sve pojedinosti i kako ga vode. Znanje je moć, a on je odlučio učiniti ono što uvijek čini u novonastaloj situaciji: usisati svaki djelić informacije kojeg se može domoći.

Za nekoliko trenutaka pokucao je na vrata Drucillina ureda. Čuo ju je kako se smije i neplanirano izgubivši strpljenje jedva dočekao da ga prigušenim glasom pozove da ude.

Sjedila je za stolom s napadnom plavušom, i kad su se obje okrenule i pogledale ga, osmijeh joj se izgubio s lica. Plavuša ga je odmjerila sa zanimanjem, ali Dru kao da se ugurao tamo gdje mu nije mjesto. Lagano je oborio ramena.

Pa što onda? I nije neka novost osjećati se poput autsajdera!

- Hej - plavuša je dobacila nasmiješivši se i pokazujući jamice u obrazima.

Ona je bila njegov tip: napasna šminka i kosa, jarko obojeni nokti, prijateljski osmijeh. - Hej, hej!

- J. D, ovo je moja prijateljica Char McKenna Dru je pojasnila, a njegova se pažnja odmah prebacila s **privlačnih** atributa plavuše na nju. Njezina je ljepota bila finija: blještava kosa, mnoštvo pjegica, i iskričave plave oči s tamnim trepa-

vicama. I uopće nije imalo prokletog smisla kako u njezinom prisustvu ni ne zamjećuje drugu ženu.

- Char nam je maserka - nastavila je. - Char, ovo je J. D. Carver. Znaš što je on.

Char je uzdahnula, a J. D. namršteno pogledao Dru. Što to, do vraga, znači?

Hladnokrvno se nasmiješila kako bi prikrila val uzbuđenja, koji je pobudila njegova neočekivana pojava. Samo na trenutak ponovno se prisjetila poljupca na Čije je zaboravljanje utrošila previše vremena. Duboko i prigušeno udahnuvši, uspjela se opustiti. — Trebaš me?

O, mala!

Gotovo je mogla čuti kako joj to govori uputivši joj zavodnički pogled. Kut usana mu je zatitrao, a ona zamijetila da Char pući usnice simulirajući zvižduk i hladeći se prstima. Odmah je proklela vlastitu hiperaktivnu maštu koja je smišljala što bi mu sve mogla činiti. Prokleta bila ako sad počne još zamuckivati i ponašati se poput kakve usplahirene djevice! Upitno je podigla obrve.

- Da. - Lagani osmijeh i životinjski nagon su nestali, i knjige koje je posudio odložio je na njezin stol. Potom se ispravio, spustio ruke na uske bokove i ravnodušno je pogledao. — Ubaci me u posao.

- A što si mislio raditi?

- Bilo što što ima veze s poslom. Želim sve naučiti.

Pošteno. Kao partner, trebao bi biti upoznat sa svakim dijelom posla. — U redu.

Zamislila se na trenutak. — Imaš li tenisice?

- Molim?

- Tenisice, Imaš li...?

- Čuo sam te, samo ne vidim od kakve je to važnosti.

Stavit ću te na recepciju. S obzirom da tamo započinje boravak svakog gosta, to mi se čini dobrim mjestom za početak. No, morat ćeš nositi uniformu. -Ukazala je na svoju-

Možemo ti dati hlačice i polo majicu, ali ne i tenisice.

— Otići ću u grad i kupiti ih. - Okrenuo se prema Char i uputio joj jedan od svojih jedinstvenih blještavih osmijeha. - Bilo mi je drago. - Potom je još jednom okrenuo glavu prema Dru i svojim je intenzivnim pogledom prikucao za mjesto. — Vraćam se za pola sata.

Dru nije znala zašto joj se to učinilo više kao upozorenje nego obećanje.

Vrata su se zatvorila za njim, a Char odmah potonula u stolicu. — Opa! Jadno moje malo srce. — Pogledala je Dru. - A ti si rekla da je bilo *O. K.* ljubiti se s njim?! Čudi me da te nismo morali otpremiti na odjel za opečene u Harborviewu u Seattleu! — Zagledala se u vrata. — Tko zna ima li brata...

Smijeh koji je sumnjivo nalikovao hysteriji eksplodirao je iz Drucillina grla. — Ne znam, ali mogu pitati.

No, šala joj je bila posljednja stvar na pameti, nakon što se Char pokupila, a ona ostala čekati da se J. D. vrati. Zaposlenica sportskog dućana koja ju je stavila na čekanje vratila se na liniju kako bi provjerila informaciju koju je zatražila, a Dru ponovno prinijela slušalicu.

- Da. Velika majica i pretpostavljam broj 86/87? Imate? Super! Hvala, Joe. Odmah ću doći po njih. — Vratila je slušalicu na postolje i ustala. Kako joj se, pobogu, tako uredan i organiziran život tako brzo pretvorio u kaos? Imala je osjećaj da joj sve izmiče kontroli.

Nakon što je recepciji dala na znanje gdje je mogu pronaći, ušla je u sportski dućan, gdje se iznajmljivala oprema i prodavale propusnice za staze, skijaška odjeća i srodni pribor za skijaške sezone, a ljeti iznajmljivali čamci i prodavala ljetna sportska odjeća, uključujući onu s logotipom odmorišta.

Po ulasku je zamijetila da Joe raspravlja s dvoje gostiju o rezervaciji za skupinu koja bi skijala na vodi, pa je čekajući ga popravila gomilu majica i stalak sa sunčanim naočalama. Kad se okrenula proučivši izlog, presreo joj je pogled i ukazao na hlačice i majicu na kraju pulta. Prišla je i podigla ih, inicijalima potpisala listić papira koji joj je dogurao ne prekidajući razgovor, i uputila se prema vratima.

Gotovo se zapucala u J. D.-a. Iz nekog razloga razljutilo ju je što je odskočio hitro poput nje.

— Sally je rekla da ću te ovdje pronaći.

— Da. Ovo ti nosim. - Bacila mu je odjeću. Ruka mu je bila šokantno topla i gruba, kad je dodirnula njezinu. Pročistila je grlo. — Možeš se preodjenuti u prostoriji za muške ako želiš.

— Ukazala je na prostrani hodnik s druge strane predvorja. — Nalazi se nasuprot igraonici s druge strane dizala. Naći ćemo se kod recepcije kad budeš spreman.

Za pet minuta ugledala ga je kako se kreće hodnikom prema predvorju i zapiljila se. Viđala ga je samo u trapericama i bijelim majicama, tako da je u svježe izglaćanim hlačicama i polo majici djelovao gotovo elegantno. Besprijeikorna bjelina majice samo je još više istaknula osunčane mu ruke i vrat, ali noge su mu bile nešto svjetlije, vjerojatno jer je radio u trapericama. Bile su mišićave i dlakave, i jedva je uspjela odmaknuti pogled.

No, čarapice su joj više privukle pažnju od njegova zapanjujućeg tijela. Bile su prljave, Što je samo još više došla do izražaja u odnosu na savršeno blještave tenisice, i nekako su djelovale. .. usamljeno. Gotovo ga je mogla zamisliti u praonici kako posve sam sve gura u stroj zbrda-zdola. I tad je odjednom shvatila da jest manje-više sam odrastao vucarajući se s jedne adrese na drugu. Nešto toplo i nježno probudilo se u njoj i okrenulo prema njemu kao cvijet prema suncu.

Ali se odmah osvijestila. O, ne. Ne, ne, ne, ne, ne! Već jako dugo nije dijete bez majke. Odrastao je muškarac kojemu ne nedostaje svojeglavosti i koji ne posjeduje ni trunke šarma. Neće se valjda ponuditi da mu opere čarapice! Dragi Bože - što joj se događa?

Prišao joj je. — Sve mi odgovara. Znaš dobro procijeniti.

Odmjerila mu je hlačiće oko pojasa. — Izgledaju mi mrvicu prevelike.

— Dobre su. Struk mi je 86, ali je tu veličinu teško pronaći, pa obično kupujem 87 i tako imam malo više prostora za disanje. - Slegnuo je ramenima. - Nema frke.

— Dobro. A što se tiče čarapica...

Iznenadeno ju je pogledao, a onda šokirao blještavim osmijehom. — Oprosti. Ovaj mi se par nekako uvukao s trapericama. Obično ih nosim na posao. Želiš da odem po nove koje će biti baš potpuno bijele?

U redu, eto ti dokaza, Drucilla Jean - tip je idiot!

Nije se mogla prisiliti na osmijeh. - Danas će proći. Bit ćeš za recepcijom.

Bože, zar je doista na trenutak doživjela majčinsku dobrohotnost? Da se zamislila nad tim nekoliko sekundi umjesto što je reagirala s pekmezavom emocionalnošću, prisjetila bi se da su mu majice *uvijek* besprijekorno bijele.

Ma, neka. Poprimila je poslovni ton: - Onda si spreman. Odloži stvari tu ispod pulta, a ja ću pronaći Sally kako bi mogao započeti.

Izvukao je sat i provjerio vrijeme. Nestrpljivo izdahnuvši, zatvorio ga je i ugurao natrag u džep. Prošlo je tek deset minuta otkako je posljednji puta pogledao, i još uvijek mu predstoji sat vremena za recepcijom prije nego bude slobodan. No, zato je plus što to više nikad neće raditi.

Nije mu bilo ni na kraj pameti da bi se dani mogli tako razvlačiti u nedogled. Kad bi bar mogao izdržati tih posljednjih sat vremena! Namjeravao je opustiti vratne mišiće sat-dva popravljajući ogradu oko balkona Orlova gnijezda. Ako je nešto uspio naučiti u šest dana rada za recepcijom, onda je to spoznaja da bi poludio obavljajući posao koji ne zahtijeva fizičku aktivnost i koji ga prostorno ograničava.

A suradnju s ljudima da ne spominje! Cijeli tjedan morao je stiskati zube i kontrolirati narav. Neki su gosti uspjeli pojmu nepristojnosti dati posve novo značenje, a njemu priroda nije dopuštala da to jednostavno prihvati ili pak okrene drugi obraz. To se protivilo svakom napatku za preživljavanje koje si je utuvio u glavu.

Hvala Bogu da je prije dvaju novih poslova idući tjedan zbog dobrog ponašanja zaradio slobodan vikend. Na sastanku s Drucillom dobio je popis svih odjela i sastavili su mu raspored za idućih nekoliko tjedana. Od ponedjeljka će vrijeme provoditi s terencima, ali i učiti kako se vodi elegantni restoran. I uopće nije dvojio koji će mu se posao više dopasti.

Telefon je zazvonio. Kako je Sally otišla provjeriti neke informacije za gosta, njega je dopalo javljanje. Do vraga! Sposoban je upravljati bilo kojom električnom alatkom na svijetu, ali sustav telefoniranja čini ga idiotom! Telefon se ponovno javio, a svjetla zatreptala na tisuću tipki. Pritisnuo je jednu podižući slušalicu. — Odmorište Star Lake Lodge.

— Bena Lawrencea, molim vas.

— Zao mi je, ali gosp. Lawrence nije ovdje. Želite li ostaviti por...

— Do vraga, već sam ga pokušao dobiti kod kuće. A Dru? Je li ona negdje u blizini?

— Da, naravno, samo sekundu. - Ali kad je bacio pogled, zamijetio je da svjetalce na njezinoj liniji treperi. — Žao mi je. Izgleda da je na telefonu. Hoćete li ostaviti poruku?

— Da. Recite Benu da je zvao Henry Briggs i da mi je žao što je toliko potrajalo, ali sam se uspio domoći tražene informacije i može me nazvati.

— O. K. Henry Briggs. Isprika. Ima informacije. Možete nazvati.

Tip se nasmijao. — Malo se razlikujete od uobičajenih recepcionera!

— Već su mi rekli. - J. D. je pogledao u praznine na ružičastom papiriću za poruke. — Ima li Ben vaš broj?

- Da.

— Onda u redu. Prenijet ću mu poruku.

Briggs mu je zahvalio i zaželio ugodan dan.

U to su se otvorila ulazna vrata i pojavile dvije žene. Jedna je bila starija s kosom boje lavande i velikim dijamantima na prstima i u ušima; druga je bila sredovječna i oborenih ramena, a nosila je skupocjenu, ali neprivačnu haljinu. Starica je svadljivim glasom svojoj kompanjonki korak po korak davala upute upozoravajući je u vezi kovčega kojima je mlađa žena žonglirala. J. D. je zvoncem pozvao portira, a onda se pripremio predosjetivši nevolje.

— Dobar dan, moje dame — dobacio je kad su prišle recepciji. - Dobrodošle u Star Lake Lodge. Mogu vani pomoći?

— Mogu *li* vam pomoći, mladiću.

— Recite mi ime pod kojim ste rezervirali.

Usnice sredovječne žene razvukle su se u lagan osmijeh, ali se starija zgroženo isprsilala. — Nisam pitala kako bih ja tebi mogla biti od pomoći, imbecilu. Ispravljala sam tvoj ogavan...

Očigledno su mu oči odrazile ono što je osjećao kad je u tom trenutku podigao glavu i zagledao se u njezine, jer se odmah zaustavila i lagano povukla kipeći.

- Manion - sredovječna je žena dobacila gotovo šapatom. - Rezervacija je na ime Gđa Roberta Manion. Ja sam joj kćer, Estelle.

- Želim vam ugodan boravak, gđice Manion. - Nasmiješio joj se, a ona zatreptala, no kako ju nije htio učiniti nervoznom, spustio je pogled na tipkovnicu i utipkao njihovo prezime. Tražena informacija odmah se pojavila na ekranu. - Evo ga. Smjestili smo vas u apartman Timberline. - Odabrao je odgovarajuću omotnicu ključeva i informacije iz pripadajuće kutijice te predao Estelle preko pulta.

Starica je izbacila ruku i preduhitrila kći otevši sve, a J. D. je, zadržavši uspijenjene riječi koje su mu se nalazile na vrhu jezika, dovršio prijavu. Podigao je pogled i zamijetio portira kako prilazi, te još progutao i kletvu.

Da bar nije Sean došao! Malom je to bio prvi posao i još uvijek je bio zbunjen. Stara barakuda poput gde Manion samo će naštetiti njegovom samopouzdanju.

Ali više nije bilo pomoći, pa je mladića predstavio gošćama. — Pomoći će vam oko prtljage, dame. Sean, gđa i gdič-na Manion odsjest će kod nas u apartmanu Timberline. — Okrenuo se i ukazao na malene kovčege koje je Estelle donijela. - Imate li još prtljage u autu, ili je to to?

— Naravno da imamo još prtljage — starija je žena odbrusila. — Odsjest ćemo ovdje mjesec dana.

— Dođi sa mnom - Estelle je potihom dobacila Seanu. — Parkirala sam na ulazu.

J. D. nije znao treba li mu laknuti ili pak treba prokleti staricu koja je odmah krenula za njima prigovarajući sa svakim korakom. Bože, iste sekunde bi ih zamijenio za skupinu svadljivih građevinara!

Za nekoliko trenutaka nakon što su se vrata zatvorila za njima, načuo je Robertu Manion kako ključa od bijesa. - Sranje! - Preskočio je pult i naglo ih rastvorio.

Sean je izvukao prtljagu iz starog modela mercedesa, do-
vukao je na širok i natkriven trijem, i naslagivao na kolica u
skladu sa staričnim naredbama. Kad se J. D. približio, zatra-
žila je malenog da prerazmjesti jedan primjerak što, sudeći po
napetom i strpljivom Seanovom licu, očigledno nije bilo pr-
vi puta.

— Ne — odbrusila je kad ga je odložio. — Rekla *sam* da ga
hoću ovdje! *Ovdje*, vidiš?

— Da, gospodo. — Crvenih ušiju prebacio je komad prtljage
na mjesto na koje mu je ukazala. Na žalost, baš kad ga je tre-
bao odložiti, ona je uzrujano udarila o šipku kolica, i ona su
se otkotrljala, a spomenuti komad prtljage srušio na tlo.

— O, ti glupi, nesposobnjakoviću! Gle što si učinio! Pobrinut
ću se da budeš otpuš...

J. D. je zaključio da mu je dosta. — Ako vam ne odgovara
kako Sean radi, gđo Manion — dobacio je zakoračivši naprijed
- možda biste to sami mogli učiniti. - Lagano i ohrabrujuće
u prolazu je malog uhvatio za rame, spustio se u čučanj i po-
digao kovčeg, te ga brzom efikasnošću vratio na kolica.

— Ti, bezobrazni huliganu! I ti ćeš dobiti otkaz!

— *Majko* - Estelle je užasnuto prošaptala, ali J. D. se polako
uspravio i zagledao u staricu.

— Slobodno probajte. No, moglo bi vam biti mrvicu teško s
obzirom da sam vlasnik polovice, a Sean radi za mene, pa sto-
ga nećete uspjeti okončati ni njegov radni odnos. — Predao je
nanovo namještenu kolica mladiću. - Evo, Sean. Otprati ih u
sobu. — Okrenuvši se prema Estelle, rekao je: — Računam da
ćete se pobrinuti da vaša majka bude pristojna prema njemu.

Naravno, dobio je po prstima. Bilo je previše nadati se da se
starica neće potužiti, i dvije minute prije isteka radnog dana
Dru ga je pozvala k sebi u ured.

— Zar si poludio? — upitala je prije nego je ušao. Uspravljena
poput olovke, ruku ratoborno prekriženih, bijesno ga je oši-
nula pogledom.

— Moguće. — I on je prekrizio ruke na prsima i pogledao je. Obrazi su joj bili ružičasti, a oči toliko naelektrizirane da su gotovo izbacivale iskre. — Ovisi o tome s kime si razgovarala.

— Ja sam razgovarala s Robertom Manion. — Opustila je agresivno držanje, očigledno zaključivši da će umiljato rezoniranje biti učinkovitije od neposrednog napada. — Slušaj, znam da je ponekad poprilično teška...

— *Poprilično?* Mogla bi poučavati pirane! Jadnog je Seana toliko sažvakala, da sam očekivao da će mu ispljunuti kosti.

— Ali to tebi ne smije biti povod da budeš nepristojan prema njoj i dodatno otežaj problem. Star Lake Lodge ponosi se izuzetnom uslugom, a tu reputaciju nismo stekli tako što smo gostima govorili da si nešto sami naprave ako im se ne dopada kako mi to obavljamo.

Do vraga, čovjek bi po njezinim riječima zaključio da je prestravio staricu, a ne da joj je samo iznio prijedlog. Dru mu se proketo više dopadala u svojem modusu napada nego kad mu se obraćala kao da je šesnaestogodišnjak kojemu valja ukazati na pogrešnost postupaka.

Međutim, prije nego je uspio osporiti njezinu izjavu, nastavila je: - Kako ti je ovo posljednji dan za recepcijom, uspjela sam primiriti gđu Manion razuvjerivši je da više nećeš tamo raditi. I njoj i Estelle sam kao znak dobrodošlice sredila večeru u restoranu, tako da će taj mali incident biti zaboravljen. Ali u budućnosti, molim te, ne zaboravi da...

— *Što si učinila?* — Napatvoren, iskren bijes prohućao mu je venama, i bio je dovoljan jedan jedini korak da joj se pojavi do stola. Naglo je spustio ruke ne obraćajući pažnju na hrpe papira agresivno se nagnuvši i osjetio iskrnu užitka kad se lecnula unatrag. - A kako stoji Star Lake Lodge kad su u pitanju zaposlenici? Sve dok je gost zadovoljan, nema te uvrede koju ne možemo podnijeti?

— Naravno da ne. Ne pričaj gluposti.

— Sto su to, do vraga, gluposti? Roberta Manion je Seana nazvala glupim i nesposobnim. Prijetila je da će se pobrinuti da bude otpušten jer mu se omaknuo jedan kovčeg, a nakon

što je sama odgurnula kolica. Iživljavala se na malom, a ti je jebeno nagrađuješ tako što joj osiguravaš besplatan obrok u svojem dragocjenom restoranu s četiri zvjezdice?

Skočila je na noge i nagnula se preko stola. — Da se nisi usudio preda mnoom koristiti svojim prostačkim jezikom, Carvere! Više nisi na gradilištu!

- *Proklet bio* moj prostački jezik! - Ni petnaestak centimetara nije razdvajalo njihova lica, ali on je svoje još više primaknuo. Tabele su poletjele u kut stola i onda završile na podu.

- Kakvu to poruku šaljemo zaposlenicima?

- Dragi Bože, tvoja muda jednostavno nemaju granica, je li? Oni nisu *naši* zaposlenici, ti... - No, začepila je gubicu očigledno shvativši kakvu je pogrešku počinila, i zlobno se nasmiješila.

- O, dušo, jesu, *naši su*. Tvoji i moji i ujnini i ujakovi. Štoviše, uopće nisam siguran u ono »tvoji«. Ako se ne varam, i ti si moja zaposlenica. - Zamijetio je kako škilji i kako joj obrazi poprimaju tamnocrvenu boju. Srce joj je tuklo pedeset milja na sat, a njegov osmijeh poprimio još barbarskiju notu.

- Ne pretvaram se da imam tvoju stručnost u tom polju - odvratio je - pa stoga nikako ne namjeravam petljati s tom reputacijom o finoj usluzi kojom se toliko prokleta ponosiš. Čak mogu progutati i velik zalogaj nepristojnosti od gostiju i odvratiti: *Da, gospođo; Hvala vam, gospođo*. Ali samo da ti nešto bude jasno, Drucilla. —Još se nagnuo tako da su im nosevi bili udaljeni svega nekoliko milimetara. - Proklet bio ako ću stajati sa strane i gledati"neku babu, čiji su maniri stariji od dijamanata, kako terorizira klinca koji se ubija kako bi očuvao našu čast.

Iznenadila ga je polako se ispravivši i zakimavši, a bijes joj se povukao s lica. - Moguće je da sam reagirala bez razmišljanja samo zato što se pritužba odnosila na tebe — priznala je.

- Molim? - Prislonio je ruku na srce glumeći zaprepaštenje. Automatski si zaključila da sam bio nepristojan prema gošći, a da me prethodno nije isprovocirala?

- Nisam dvojila ni sekunde. - Podigla je slušalicu i otipkala dvoznamenkasti broj. - Dru pri telefonu - za trenutak je odvratila. - Molim vas, pošaljite mi Seana u ured.

Portir je pokušao za nekoliko minuta, i ušao s prestrašenim pogledom na licu kad ga je pozvala.

Ponudila mu je da sjedne, i čim se smjestio na rub stolice za posjetitelje, rekla: — Dugujem ti ispriku.

- Molim?

- Vjerojatno si već čuo da sam gospodi Manion i njezinoj kćeri osigurala besplatnu večeru u restoranu. Oprosti, Sean. Nisam provjerila činjenice prije nego sam to učinila, i kako mi je J. D. istaknuo, ispostavilo se da sam je nagradila što te maltretirala.

- O, pa...

- J. D. mi je rekao što je gđa Manion učinila, i kako si se ti ponio. Pretpostavljam da te nastavila verbalno vrijeđati kad si im odnio prtljagu u apartman.

Neugodno se promeškolviji na stolici bilo je očigledno da ne želi to priznati i pritom optužiti tužitelja, a onda mu je očigledno sinuo pozitivan ishod jer se nenadano razvedrio. - Gđica Manion mi je dala ogromnu napojnicu!

- Lijepo od nje. I zvuči mi da si zaradio svaki cent. I ja bih ti ponudila dvosatno skijanje na vodi kao ispriku i zahvalu što si se namučio oko napornog gosta na profesionalni način. Nazovi Joea u sportskom dućanu i dogovori termin za sebe i svoje prijatelje.

- O, hvala vam, Dru. Hvala, gosp. Carver.

- J. D. - podsjetio ga je.

- Da... J. D. Hvala.

Napustio je ured, a J. D. ugledao Dru kako naziva sportski dućan i upozorava Joea na dogovor. Bilo bi mu prokleta lakše ne petljati se s njom da se drži svojeg superiornog stava nego što je sva tako razumna prema njemu. Vjerojatno postoji skriveni razlog iza tog nenadanog preokreta, ali nije mogao shvatiti koji je. Nešto je zacijelo smišljala da ga otjera.

Ili ga možda jednostavno želi izludjeti.

Prisjetio se kako joj je na jamici u vratu zamijetio ubrzani puls, ali se prisjetio i poriva koji ga je spopao da ga poliče i osjeti to kljucanje pod jezikom. Proklevši se u sebi napustio je ured kako ne bi povukao nepovratno nepromišljen potez.

Tek kad se opustio s malo pravog drvodjeljstva na balkonu Orlovog gnijezda prisjetio se poruke za Bena. Do vruga. S oklijevanjem se suzdržavajući od čari hladnog piva i sportske spike s pipničarom, očistio je svoju radnu površinu, a onda pokupio poruku s recepcije.

Sally ga je iznenađeno pogledala kad je prišao. - Hej, mislila sam da si odavno otišao.

— Gle tko se javlja. Što ti još uvijek radiš ovdje? Nabijaš si prekovremene?

— U jednu ruku. Cheryl je imala kasni dogovor u gradu, pa sam pristala ostati još dva sata. — Odmjerila je njegovu potkošulju, traperice, i čizme u koje se preodjenuo i remen drvosječe koji mu se objesio oko pojasa. — Izgleda da opet radiš na ogradi.

— Netko mora.

Nacerila se. — Ne samo da si prvoklasni majstor za sve, već se proširila vijest da si i heroj!

— Ha? — O čemu, do vruga, govori?

— Tvoja obrana Seana. Svi zaposlenici samo o tome bruje.

— Šališ se! - Zapanjeno se zagledao u nju. — Kako to? Nisam ništa učinio.

— Gđa Manion je petnaest godina pravi trn u oku pomoćnom osoblju i neopisivo smo sretni što si je doveo u red, kad se okomila na Seana. On te, naravno, sada obožava.

S nelagodnom se promeškalo na tu pomisao, ali je morao priznati da mu je ujedno mrvicu drago. — Zašto je Lawrenceovi trpe ako je toliko nepodnošljiva?

— Ma, ponekad čovjek dobije nekog takvog. Većina gostiju je predivna, ali nekolicina ih je noćna mora, a još manje, hvala Bogu, pravi pakao. Nije potrebno imati bujnu maštu kako bi se shvatilo u koju kategoriju spada Roberta Manion, ali zato nam donosi tonu novaca. Rezervira apartmane, jede u resto-

ranu i troši hrpu para u darovnom dućanu. — Sally se kiselom nasmiješila. — I, naravno, Estelle ostavlja dobre napojnice.

— Prokleta lud posao, ako mene pitaš.

Sally se nasmijala. — Slažem se.

Pokupio je papirić s porukom i krenuo van osjećajući se nepojašnjivo veselo. Heroj, je li? Tko bi rekao!

Dok je mimoilazio dok za nekoliko minuta, čak je i prasnulo u smijeh zamjećujući da su postavili tablu s upozorenjima. Znao je da je to učinjeno na njegov prijedlog, i nalet ponosa više ga je zagrijao od čašice viskija.

Na jezeru je bilo tiho i mirno, a plave sjene počele se rastezati preko vode. Tek nakon sedam čuvari su otišli, i osim dva čamca na vesla koji su krenuli prema obali, cijelo je područje bilo napušteno. Doista će morati popustiti i kupiti kupaće je-dan dan kako bi iskušao vodu.

Ili bi, do vraga, mogao pričekati jednu noć i okupati se gol! Nije to učinio otkako su on i Butch odveli dvije djevojke na poslijeponoćnu avanturu na jezero Union još dok su bili tinejdžeri.

Lagano opijen svime gotovo je bio spreman zaključiti da su Lawrenceovi točno onakvi kakvima se prikazuju. Do vraga, nikad se nije družio s pravom, funkcionalnom obitelji — možda takve stvari doista postoje!

Cijeli koncept dodatno je ojačalo to što je Tatea prvog vidio u dvorištu Lawrenceovih. Noseći samo izbljedjele kupaće gaće, maleni je plesao po dvorištu, a tamna kosa mu je poskakivala dok se bacakao i sa zanosom plastičnom svjetlosnom sabljom rezao zrak.

J. D. se zaustavio kako bi ga promatrao. — Ubijaš zlikovce, Tate?

— J. D! — Odmah je ispustio sablju i pojurio prema njemu s oduševljenim osmijehom na licu. — Da, i sad su skroz-naskroz mrtvi! — Zagledao se u njega razrogačenih plavih očiju. — Što znači skroz-naskroz?

— Nemam pojma.

Pitanje je zacijelo bilo retorično, jer je maleni slegnuo ramenima ne obraćajući pažnju na odgovor. - Došao si plivati s nama?

— Ne, donio sam poruku tvojem djedu.

— Oh. Kad mu je predaš, možeš plivati s nama ako želiš. Utrkivat ćemo se do one plaftorme.

— To zvuči primamljivo, ali nemam kupaće. — Što ne znači da bi imao išta protiv da vidi Dru u kupaćem.

— Moraš si ih nabaviti.

— Znaš, baš sam razmišljao o tome dok sam dolazio. Možda ću sutra odjuriti u grad i kupiti ih.

— I ja idem sutra u grad. Družiti ću se s Billyjem Drooderom, a onda ću provesti i noć kod njega.

— Zvuči zabavno.

— Nema zavrkanje. Nakon večere ćemo gledati filmove iz videoteke. — Približio mu se i nadodao prigušenim glasom: — Billyju mama dopušta da gleda filmove za klince od trinaest, ali nemoj reći mami!

— A to je cool?

— Nego što. Ali nemoj reći mami!

Kut Carverovih usana je zatitrao. - Šutim kao zaliven, mami.

— U vezi čega?

Podigao je glavu. Dru, Sophie i Ben silazili su stubama trijema. Svi su nosili kupaće kostime, ali je Dru, zamijetio je sa žaljenjem, preko *svojeg* navukla odrezane hlače.

— Zašto šutiš kao zaliven? - upitala je.

Osjetivši kako se Tate nenadano ukočio, ravnodušno je slegnuo ramenima. - Da ti kažem, onda više ne bih šutio, zar ne?

— Imaš li kakvo pitanje na koje treba odgovoriti, Tate? Možeš me upitati bilo što. — Dru se namrštila pogledavši Carvera. - Tate ništa ne taji preda mnom.

Pokušao je ne otkrknuti kroz nos, ali nije mu uspjelo. - U kakvom to svijetu živiš? Možda nisam autoritet kad je u pitanju obiteljski život...

Dru je odvrátila na isti način. - Tako je.

— ... ali reći ću ti ovo: još se nije rodio klinac koji sve kaže svojoj majci. No, možeš se opustiti. Ne tajimo nikakve paklene tajne. Imali smo samo mali muški razgovor.

— Da - uključio se Tate. — Muški razgovor.

Izgledala je spremna za svađu, ali Ben ju je prekinuo. - Možemo li što učiniti za tebe, J. D?

Nije zvučao uobičajeno prijateljski raspoložen, pa ga je iznenađeno pogledao. Nije ga vidio više od tjedan dana i stoga nije bilo jasno kako gaje u međuvremenu uspio raspizditi. Slegnuo je ramenima i iz džepa izvukao ružičasti papirić s porukom. - Više je u pitanju što ja mogu učiniti za vas. Danas poslijepodne nazvao vas je tip zvan Henry Briggs. Rekao je...

Ben mu je istrgnuo papirić iz ruke. — Dobro. Hvala. Sredit ću to.

Dru je upitno pogledala ujaka. — Henry Briggs? Nije li ti to onaj prijatelj odvjetnik? Što misliš da želi?

— Nešto istražuje za tvogeg ujaka - J. D. je pojasnio, a iznenadni bijes zahvatio mu je utrobu. Benov odvjetnik - Bože, kakva li je budala! Zabuljio se u Lawrenceove dok su stajali u svojoj lijepoj obiteljskoj grupaciji. Do vraga, da - prvoklasna budala jer je zamišljao da im neće biti autsajder! - A pretpostavljam da čovjek ne mora biti genije kako bi shvatio što je u pitanju, zar ne?

Dru je promatrala Carvera kako ljutito prelazi dvorište i kako sunčev snop njegovim smeđim ramenima daje zlaćan odsjaj. Kad je izašla iz kuće i neočekivano ga tamo zatekla, osjetila je kako joj se želudac preokreće, a stanje se dodatno pogoršalo zbog seksualne napetosti i sramotne ljubomore koju je osjećala jer mu je Tate rekao nešto što nije htio podijeliti s njom. Promatrajući ga kako ljutito odlazi osjetila je kako joj se želudac još više stišće. Prisilila se odvratiti pogled od njegovih leđa i okrenula prema ujni i ujaku. Sophie je rukom udarila Bena po nadlaktici.

— Bravo - dobacila je.

— Što je to bilo, za ime Boga? — Dru je upitala. — Što je mislio pod tim da čovjek ne treba biti genije kako bi shvatio o čemu je riječ? — Prije nego što je uspjela pomnije istražiti sve veću sumnju koja joj se rađala u glavi, Tate ju je povukao za ruku i kad je bacila pogled, uhvatila ga kako ju zabrinuto promatra.

— Je li J. D. bijesan na nas?

— Ne na tebe, lima — Ben je odvratio. — Bijesan je na mene.

— Zašto? — Tate je upitao u istom trenutku kad je Dru nadodala novo pitanje: — Samo mi reci da nisi Henryja zamolio da provjeri isplativost osporavanja njegovih vlasničkih prava!

— Naravno da nisam! - Ben je rukom prošao kroz kosu. - Ne znam kako je stvar uspjela tako brzo izmaknuti kontroli, ali stanimo na loptu! Zamolio sam ga da mi provjeri nešto posve drugo, što nema veze s Carverom.

-Što?

Ukipio se, a lice mu je problijedilo i izbjegavajući njezin pogled, ukočeno je odvratio: — To te se uopće ne tiče, Drucilla.

Sophie je zakolutala očima zamijetivši kako se ukočio jer ga je uhvatila nespregnog, i kako joj se nećakinja povlači kao da ju je ošamario. Zakoračila je kako bi zakrpalala situaciju dok je još moguće.

— Za ime Božje, vas dvoje! Drucilla, dušo, zamolili smo Henryja da istraži nešto vezano za planiranje posjeda. Bene, Dru više nije dijete i neće se raspasti na pomisao smrti koja se neće tako skoro dogoditi.

— Čije smrti? — Tate je upitao, a Sophie se zaustavila. Zaboravila je da je tamo.

— Djedove ili moje — ravnomjernim je glasom pojasnila, a onda izbacila ruke kako bi ga zagrlila zamjećujući kako mu se oči panično razrogačuju. — Ni on ni ja ne planiramo umrijeti uskoro, ljubavi, ali svatko imalo inteligentan pobrinuti će se da mu imovina bude u dobrom stanju prije nego ostari, prije nego se razboli ili onemoća.

— Ah, u redu. Trebali bismo onda reći J. D.-u da se više ne ljuti na nas.

— Ne ljuti se na tebe — odvrtila je Dru. — Ništa ti ne brini, može? Hajdemo lijepo na plivanje kako smo i planirali — sve će biti u redu.

Ali Sophie je zamijetila nesvjesnu čežnju u nećakinjim očima kad je bacila pogled preko napuštene tratine.

I prigušila je uzdah. Sve to samo je uzrujava! Ni Dru ni J. D. nisu baš najotvoreniji jedno prema drugom, ali su ostvarili napredak. No, on je sada uvjeren da ga pokušavaju prevariti i oduzeti mu nasljedstvo, i još će više biti na oprezu. Nosi svoj ponos poput tjelesnog oklopa, a Drucilla se toliko straši veze, da joj nikad ni neće sinuti da prva povuče potez.

Što znači da je sve sad na *njoj*. Ben će poludjeti ako zaključiti da se odlučila upetljati, ali bilo je očigledno da Dru i J. D. osjećaju međusobnu privlačnost i samo im je potreban netko tko će ih malo odgurnuti na pravi put!

Nasmiješila se i stala smišljati načine na koje bi ih mogla spojiti. Upotrijebit će sve moguće načine dok njih dvoje ne razriješe tu privlačnost ili pak u potpunosti ne izgube zanimanje jedno za drugo, što nije smatrala mogućim.

• • •

— Hoćeš li ikad dići tu lijenu guzicu i pronaći si drugi posao?

Butch je tapkao prstima po telefonu koji mu je ležao na truhuhu. Pogledao je suprugu. Sunce na zalasku probijalo se kroz klizna vrata do dnevne sobe stvarajući anđeosku aureolu oko njezine lijepo srede kose.

I gotovo je progundao na glas. Zastrahujućeg li paradoksa! Iako joj se lice skrivalo u sjeni, nije sumnjao ni sekunde da ga ne promatra s bijesom, a nije bilo ništa anđeosko u tome kako je držala ruke na bokovima, kao ni u štikli kojom je nestrpljivo tapkala.

No, umjesto da zakoluta očima, zaškiljio je. — Sto se toga tiče — hladnokrvno je odvratio odlažući telefon u stranu i podižući se, te naslanjajući leđima na kauč. — Većinu sam poslijepodneva proveo pokušavajući baš to riješiti.

- A-ha. - Glas joj je bio skeptičan, kao da je to već čula tko zna koliko puta. - A koja ti je izlika što opet nemaš posao?

Isuse, koja kuja! To ga je isprva privuklo k njoj, ah ponekad zna pretjerati! Osim toga, doista je postigao nešto tog dana — dvije stvari, štoviše. Konačno je donio odluku o J. D.-u.

I odlučio odustati od potrage.

J. D. se zacijelo iselio iz države, jer je jednostavno propao u zemlju. Nitko nije imao pojma kamo je zbrisao.

Sto je značilo da je on službeno u škripcu. Kad ga je nazvao neki dan, nije se pokazao pretaktičnim tijekom razgovora. No, ako je izvan države, neće provjeravati što je učinio, a šanse da načuje za smrt prodavača gotovo su jednake nuli. *To* je pak znači da on sam ne mora ništa poduzeti.

Ipak, oštra bol povratila mu je pažnju prema Gini, koja se nagnula i nabola ga svojom crvenom kandžom. — *Upitala sam te*, koja ti je izlika ovaj puta?

Privukao ju je k sebi, te mu je zajašila krilo. — Nije mi potrebna izlika. Domogao sam se posla na nekom projektu do-
lje do Safeco Fielda. — Podigao joj je suknju i uhvatio golu
guzu s obje strane tangi koje su joj se spuštale po sredini, te
zakopavši prste privukao je na svoju bujajuću erekciju. Bilo je
uzalud nježno se odnositi prema njoj, a njemu to uopće nije
smetalo. Udario ju je po goljoj stražnjici. — No, posao je samo
privremen, pa se ne nadaj previše!

Podigla se koliko je bilo potrebno kako bi mu rastvorila za-
tvarač. — Privremeno može proći. Privremeno je posve u redu.
Sve dok radiš nešto kako bi otplatio najamninu.

- Hajde, mama! - Tate je nestrpljivo zaplesao na prilazu s pred-
nje strane odmorišta. - Požuri! Billy me čeka!

- Znam da te čeka, dušo, ali klima uređaj u Kolibi 4 ko-
načno je stigao u Bronsenov dućan i ujna Sophie me zamolila
da ga kupim dok smo u gradu.

- Pa hajdemo onda!

Usta su joj se razvukla u osmijeh. Kao da mu je uopće stalo
do klime! Samo želi otići u grad kako bi se mogao igrati s pri-
jateljem. — Treba nam pick-up kojim ćemo ga odvesti i netko
s mišićima tko će ga prebaciti u njega, s obzirom da Henry
Bronsen nije toliko robustan kao nekoć. Ujna Sophie je obe-
ćala da će uskoro poslati nekoga s pick-upom.

No, suosjećala je sa sinovljevom nestrpljivošću, jer je i njoj
to bio slobodan dan, i nije htjela trošiti energiju obavljajući
stvari za Star Lake Lodge. Nije namjeravala čak izaći iz auta,
kad odbaci Tatea, i ciljano odabrala udobne hlačice koje su joj
se spustile na bokovima i kratku majicu bez rukava koja joj je
otkrivala pupak, kad god bi malo podigla ruke.

Na nekoliko sekundi, nakon što je Soph nazvala sa zamo-
lbom, čak je razmišljala preodjenuti se kako bi ostavila pro-
fesionalni dojam u Bronsen's Hardwareu, ali je sve odmah

poslala k vragu. Ipak joj je to *slobodan dan*, i neka je svi lijepo prihvate takva kakva je!

Tate je skakutao s noge na nogu. — Zašto mu treba toliko vremena?

- Za ime Božje, Tate! Čekamo manje od pet minuta. Još ne kasniš i Billy će biti tamo kad stigneš, pa nam oboma učini uslugu i duboko udahni i smiri se!

Ne samo da je duboko udahnuo, nego je i glasno i nestrpljivo izdahnuo, a kako je odmah iza ugla izronio pick-up, lice mu se razvedrilo. — Konačno! Evo ga! — Zgrabio je ruksak s pločnika, prebacio ga preko ramena i istegnuo se prema nadolazećem kamionu poput igle kompasa prema sjeveru. Ogromni osmijeh obasjao mu je lice. — Hej, gle, mama, to je J. D.!

- Super. - Krv joj je zapljusnula lice i obraze. Od svih dobrovoljaca koje je ujna mogla pozvati, baš je *njega* morala odabrati? Zar na svijetu uopće nema pravde?

Izbacila je ramena. Pa, jednostavno će to morati najbolje iskoristiti, jer sad više nema kamo! Kad se nagnuo i otvorio vrata na suvozačkoj strani, hladnokrvno mu je presrela tamne oči i dobacila: — Dobar dan.

- Hej, J. D.! — Tateov pozdrav bio je daleko veseliji kad se popeo u vozačku kabinu. — Hoćeš si kupiti kupaće u gradu?

- Da, mislim da hoću. - Osmijeh koji je uputio malemom nestao je čim je pogledao prema Dru. Kimnuo je. — Drucilla.

- J. D. - Zabacila se u kabinu i zatvorila vrata, zahvalna što se sin postavio kao prepreka među njima.

No, to je samo dokazalo da uzrečica »ne trči pred rudo« i te kako vrijedi, jer čim je prekorila sina da se veže, okrenuo se prema njoj.

- Zamijenimo se za mjesto, mama! - I ne pričekaš na odgovor, prebacio preko nje. — Želim gledati kroz prozor!

I tako se uhvatila kako se dodiruje ramenima s Carverom svaki puta kad bi promijenio brzinu.

Na sreću, putovanje niz planinu bilo je kratko. Ubrzo su krstarili glavnom ulicom Stare Lakea, a Tate poskakivao na sjedalu sa sve većim oduševljenjem. Okrenuvši se prema Dru, rekao je: — Ne moram ići s tobom i J. D.-em po klimu, zar ne, mama?

Ona se nasmiješila. - Ne, mislim da ne možemo očekivati da imaš toliko strpljenja.

Za nekoliko minuta skrenuli su na prilaz Drooderovih. Postranična vrata naglo su se otvorila, a Billy izjurio u dvorište. Tate je rastvorio vrata dok je J. D. gasio motor, i dječaci su pojurili jedan prema drugom te se sudarili nasred dvorišta i srušili stražnjicama na travu, na što su histerično zahihotali.

Dru je odmahнула glavom i prepredeno se nasmiješila. Skliznuvši do ruba sjedala nagnula se kroz prozor i mahnula Billyjevoj majci, koja je izašla kroz vrata za sinom. - Bolje vi nego ja - dobacila je.

Mary Drooder se nasmijala. - O, sve će biti u redu! Isplanirali smo neke aktivnosti za danas, a navečer će iznajmiti nekoliko video kasete.

Dru se mrvicu zabrinula. — U vezi toga, Mary...

—Još niste upoznali J. D.-a, zar ne, gđo D.? — Tate ju je prekinuo, a Carver prasnuo u sumnjiv smijeh. No, kad se Dru okrenula kako bi ga pogledala, lice mu je bilo savršeno staloženo. Pročistio je grlo, a ona zaključila da gaje nešto zacijelo zagolicalo. Okrenuvši se ponovno prema Mary, koja je prišla kamionu, upoznala ih je.

Carverova nadlaktica dodirnula joj je grudi kad se nagnuo kako bi se rukovao sa ženom. Kako bi odvratila pažnju od nenadanog naleta vrućine, pokušala se prisjetiti što je počela govoriti kad su je prekinuli. Što je to pokrenulo panični alarm u njezinoj glavi? O, da, video kasete. - U vezi tih kazeta koje će dečki posuditi...

- J. D. je poljubio mamu - Tate se ubacio. - Na trijemu svoje kolibe. Ovako je to napravio. — Odglumio je pozu koja je izgledala zastrašujuće razvratno.

Svaka pomisao u Drucillinoj glavi jednostavno je isparila, a kipuća rijeka krvi slila joj se u lice. — Tate Lawrence!

J. D. je prasnuo u smijeh i pokrenuo kamion. — Uživajte u filmovima, Tate — dobacio je i kimnuo glavom prema Mary Drooder, koja ih je promatrala s neprikrivenom fascinacijom. — Bilo mi je drago. — Ubacio je mjenjač u brzinu i bacio pogled preko ramena unatraske vozeći prilazom.

- Misliš da je to bilo *smiješno*? — Dru je osjećala kako joj krv kljuca u obrazima, dok je slijepo buljila kroz prozor u potpunosti užasnuta. Gorki smijeh oteo joj se iz grla. - Ali naravno da je tebi to smiješno. Ljudi će zaključiti da si pravi pastuh.

- O, daj ohladi, Drucilla. Nitko te neće prozvati droljom Star Lakea samo zato što sam te poljubio. Držiš se kao da sam te poševio uz taj stup!

- Nemoj me zvati Drucilla! - Nekako je bilo lakše usredotočiti se na to što se neumoljivo koristio njezinim punim imenom, umjesto da je zove Dru poput svih drugih, nego na činjenicu da će cijeli Star Lake uskoro saznati da su se ljubili na trijemu... i najvjerojatnije je potom prozvati droljom.

Valja biti iskren pa priznati da J. D. nije imao pojma da je Tatea rodila izvan braka. Nije se sramila toga, jer je time dobila malog, ali se svojski trudila dokazati stanovnicima Star Lakea da nije sumnjiva morala. J. D. je vjerojatno bio jedina osoba u gradu koja nije znala njezinu cijelu životnu priču, a ona je htjela da tako i ostane.

Pogledao ju je. - Zašto ne? Drucilla ti je ime, zar ne?

- Da, ali gotovo me nitko tako ne zove. - Bar ne netko koga očajnički želi zadržati na udaljenosti.

- Ujna te zove Drucilla. - Slegnuo je ramenima. - Osim toga, dopada mi se. Drukčije je.

- Ozbiljno? Šališ se! Nije drukčije nego je besmisleno, i ako me želiš tako zvati, onda mi moraš reći što J. D. znači. Nije pošteno da ti možeš znati moje pravo ime, a ja tvoje ne!

- John David.

Opsovala je. - I čemu frka? Posve normalno ime! - Nadala se da će čuti ime neobičnije od svojeg. Potom ga je sumnji-

čavo pogledala. — Izmislio si to, zar ne? Vjerojatno se zapravo zoveš Jebediah Corkal, ili nešto tog tipa!

Prebacio je mjenjač u drugu brzinu jer su se približili znaku stop na glavnoj ulici, a onda lagano nagazio na kočnice. Kad se kamion zaustavio, prebacio se na bok i izvukao novčanik iz stražnjeg džepa. Bacio joj ga je u krilo.

Rastvorivši ga pročitala je što piše na vozačkoj dozvoli. Naravno. *John David Carver*. — Pa, tako mi svega... — S gađenjem je bacila novčanik.

On ga je zgrabio i ugurao natrag u džep. Dok mu je kut usana titrao s osmijehom, nagnuo je glavu prema glavnoj ulici i rekao: - Kamo se ide prema željezariji?

- Lijevo.

Osim nekoliko šturih uputa, nije ništa drugo dobacila, i na posljetku ju je počeo postrance pogledavati. Proklet bio ako mu nije... ugodno u njezinom društvu. Bio je to posve nepoznat *osjećaj*, i *sam* Bog zna, u potpunosti besmislen! Nisu li mu Lawrenceovi gotovo uručili dokaz svoje dvoličnosti? Ponašali su se prema njemu kao obitelj, a onda kontaktirali obiteljskog odvjetnika kako bi mu oduzeli dio vlasništva, što ga je razbijesnilo.

Osim... osim što mu se učinilo da Dru ne zna ništa o tome. Daje znala, nikad ne bi odala činjenicu da je poruka zapravo od Benova odvjetnika.

Ali to ne znači da je treba smatrati najboljom prijateljicom! Očigledno ga smatra čicom na stražnjici ljudskog roda, zašto se onda osjeća tako proketo ugodno u njezinom društvu?

Do vraga! Defanzivno se zgrbio nad upravljačem. Vjerojatno samo zato što je to bolje nego da ga Robbie Lankovich proganja do vječnosti. A možda je i stvar u tome što Dru ima dugačak jezik, a on to doživljava donekle zabavnim. Iako je odmah zaključio da je domaćica, neprestano mu priređuje iznenađenja. Gotovo je prirodno nesposobna biti nepristojna prema gostima, ali je zato neustrašivo nepristojna prema njemu!

Ili možda taj osjećaj sreće nema nikakve veze s njom. Možda je u pitanju samo užitak s kojim je gledao Tate kako se po-

igrava s njom sprječavajući je da mu zabrani gledanje video sadržaja. Jednostavno se morao diviti ubilačkim instinktima tog klinca; odmah se bacao na vrat!

Zaustavili su se ispred željeznarije za nekoliko trenutaka. Namjeravao je sam otići po klima uređaj i zaobišao već polovicu kamiona kad je ona zalupila vratima sa svoje strane. Kako se odmah uputila prema ulazu, morao je brzo poduzeti dva koraka kako bi je sustigao. Stigao je baš na vrijeme da joj otvori vrata, a onda se odmaknuo i ukazao rukom da prva ude. Projedrila je pogledavši ga kao što bi kraljica pogledala seljaka koji si je umislio da je na boljem položaju. On joj je pak pokazao zube i ušao za njom.

Bilo je subotnje poslijepodne i u dućanu je vladala poprilično žustra atmosfera. Nekoliko je muškaraca proučavalo izloženu robu na policama, jedan par se dobronamjerno svađao oko boja, a trojica staraca stajala oko izložaka svjetiljki u neobaveznom razgovoru.

No, čim su njih dvoje krenuli glavnim prolazom, u dućanu je zavladao tajac. Njega je to lagano uzrujalo, i na trenutak je zaključio da to ima nekakve veze s njezinim provokativnim hlačicama i topićem. Iako joj odjeća uopće nije bila neukusna, *njemu je* bilo teško odvajati pogled od sporadičnih prikaza tijela dok se kretala. Letimični pogled na blijedu zaobljenost njezina struka. Razvratne natruhe boka.

Do vraga, da se njega pita, to i *zaslužuje* trenutak tišine!

Ali kad je presreo pogled drugih ljudi, zamijetio je da su sve oči usmjerene prema njemu.

A onda su se razgovori nenadano nastavili kako su i utihnuli, ali nekako povučenije. Bilo je očigledno da nitko nije voljan izgubiti se u raspravi i propustiti nešto.

Učinilo mu se da Dru ništa nije primijetila. Prišla je pultu u stražnjem dijelu dućana. — 'dan, Harvey.

— Hej, Dru! - Visok i mršav muškarac s cjevastim umetkom u nos, koji je vodio do boce kisika, prijateljski joj je kimnuo, a onda odmjerio J. D.-a od glave do pete. - Pretpostavljam da si došla po klimu.

— Da. Ujna Sophie je rekla da je konačno stigla.

— Da. Odostraga je. Reći ću Kevu da ti je iznese ako želiš. - Nagnuo je glavom prema J. D-u. - Ili je on došao s tim ciljem?

— Kev se vratio? — Njezino se lice toliko oduševljeno nasmiješilo da je J. D. zatrepao. — Mislila sam da glumi odvjetničku facu u Washingtonu!

— Uzeo je malo slobodnog vremena. Sto se tiče ovog tvog muškarca...

— O, da, oprosti! Nisam te upoznala. Ovo je J. D. Carver. — Okrenula se prema njemu. — J. D., ovo je Harvey Bronsen. Ovaj dućan, kao što si vjerojatno već i sam pretpostavio, njegovo je vlasništvo.

Posvetivši se ponovno vlasniku dućana, dobacila je: — J. D. nam je novi partner.

Iako bi ostao iznenađen svaki puta kad bi javno priznala njegovo pravo na njihov posao, lice mu je bilo ravnodušno, kad ga je starac ponovno odmjerio od glave do pete. Potom je zakimao i dobacio: - Idem po tu klimu.

J. D. se osvrnuo oko sebe dok su čekali. Baš se natjecao u gledanju sa starkeljom kod rasvjetnih elemenata, kad je osjetio kako se Dru uzbudila.

Dubok glas zazvao ju je po imenu, a ona odvrtila: - O, moj Bože! Kev? - Visok muškarac pojavio se na pragu, podigao prolaz na pultu i prišavši joj, podigao je i zavrtio. Ona se uhvatila za njegova ramena i nasmijala, a J. D. stisnuo šake uz tijelo osjetivši kako ga hvata neuobičajen nalet bijesa.

Jedva se suzdržao da ne zabije šaku u nasmiješeno Kevinovo odvjetničko lice.

Dru je oduvijek poznavala Keva Bronsena. Zajedno su pohađali školu od četvrtog razreda, kad se ona zauvijek preselila ujaku i ujni.

Nikad nisu, međutim, bili ništa drugo nego prijatelji, i bilo je pravo olakšanje biti nošen muškim rukama, a da ne mora osjetiti kako je hvata vrućina ili kako joj se srce nepravilno i ubrzano tuče. Zagrlila ga je s oduševljenjem i zahvalnošću, čim ju je spustio na tlo. — Baš mi je drago vidjeti te - dobacila je i lagano mu poljubila usnice.

Dubok, grleni zvuk poput pseća režanja upozorio ju je da se mudro odmakne od starog prijatelja, i kad se okrenula, srce joj je nepredvidljivo poletjelo svjetlosnom brzinom. Potom ju je spopao glup osjećaj, jer je J. D. jednostavno stajao ruku uguranih u džepove, opuštenih ramena i posve ravnodušna lica promatrajući njih dvoje.

Njezin je vlastiti stav pak bio ratoboran. Čak i da je proizveo taj zvuk posesivnosti, zašto odmah skače poput nervozne djevojke koja želi udovoljiti ljubavniku? Može poljubiti koga god prokleta poželi!

Sabrala je ostatke pristojnosti. — Kev, ovo je J. D. Carver. J. D., ovo je Kev Bronsen.

Nijemo su se odmjerili, a onda je Kev zaobišao nju i ponudio mu ruku. No, njegove su ostale ugurane u džepove i samo je kimnuo. - Bronsen.

Čim je Kev spustio ruku uz tijelo, Dru ju je uhvatila i bijesno ošinula J. D.-a. - Ne obraćaj pažnju na njega - rekla mu je. — Ponosi se svojom ušljivom pristojnošću.

— Hej — J. D. je slegnuo ramenima. — Svatko se mora ponositi svojim postignućima!

— Ne brini, draga - Kev je hladnokrvno odvratio. Milujući joj ruku na intiman i gotovo seksualan način, u potpunosti njemu netipičan, nasmiješio se Carveru pokazujući zube. - Znam što je njegov problem.

Dru nije bilo jasno. Nije joj se dopalo kako je J. D. zaškiljio iznenada se ispravljajući, ni kad je u Kevovim očima prepoznala ratobornu iskru. Ma, zašto se muški uvijek moraju međusobno natjecati?

Ispustila je Kevovu ruku i poduzela korak postavljajući se između njih dvojice. - Sva sreća da smo u željeznariji - dobacila je. — Neće biti problem pronaći mjernu vrpču kako bi se utvrdilo koji ima većeg!

Usljedio je muk.

— Poprilično je slatka kad se razljuti, zar ne? - dobacio je Kev i posegnuo za njezinom pletenicom.

Dru je izbjegla dodir unatraske i sudarila se s J. D.-em, a njegove tvrde i tople ruke uhvatile su je kako ne bi pala, kad je posrnula preko njegovih velikih stopala.

— Idi po tu mjernu vrpču. - Potiho joj je zarežao u uho. - I više nikad nećeš pogledati tog pimpeka!

Bacila se naprijed kao da ju je prestravio. Do vraga! To je trebao biti njezin dan odmora, a na kraju samo neprestano bijesni. Da ona vlada svijetom, muškarci ne bi smjeli izlaziti na ulici kad bi žene imale slobodan dan! Okrenula se prema Kevu, koji joj se u tom trenutku samo mrvicu više dopadao od J. D.-a. — Kako to da si se vratio kući? — upitala je. — Došao si na odmor?

— Ne. Doselio sam se natrag.

— Šališ se! Pa jedva si čekaao zbrisati odavde! Samo si o tome neprestano govorio!

— E... - s nelagodnom je slegnuo ramenima. — Ispostavilo se da život u velikom gradu nije baš onakav kakvim sam očekivao.

— Ali nisi li partner u nekoj velikoj odvjetničkoj tvrtki u Washingtonu?

— Bio sam. Sve dok nisam otišao. — Zacijelo je shvatio da će htjeti znati pojedinosti, jer se lagano nasmiješio i dobacio: — Ne kažem da ću zauvijek ostati *ovdje*, Dru, ali tata nije naj-boljeg zdravlja, a meni se, recimo to ovako, nisu dopali običaji rada tvrtke. Bilo je dobro vratiti se kući.

— Kad već govorimo o tvojem starom — ubacio se J. D. — ne mogu bas čekati cijeli dan. Kamo je zbrisao s tom klimom?

— Vjerojatno je izašao na stražnji izlaz kako bi zapalio.

Dru se s užasom zagledala u njega. — Na kisiku je i još uvijek puši?

Kev je slegnuo ramenima. — Pa što onda? Emfizem mu se poprilično razvio i više neće dobiti na vremenu, čak i da prestane.

— Ali ako bude palio šibice u blizini boce mogao bi se raznijeti i drastično si skratiti preostalo vrijeme.

— Pa, znaš tatu. No, moram biti pošten i priznati da otkap-ča bocu i isključuje ju prije nego zapali.

Kao da je načuo svoje ime, Harvey je otvorio vrata skladišta i ugurao klima uređaj na ručnim kolicima. Dovezao ga je pred Dru i udario računom o pult. — Evo ti! Potpiši se gdje piše X i možeš ići!

Baš je dovršavala potpis, kad je ženski glas dobacio: — Brzo su se proširile glasine u gradu da si došla ovamo s zgodnim tipom.

Podigla je glavu i ugleda Char kako im ležerno prilazi. Nasmiješila se. — Hej, baš sam namjeravala navratiti do tebe poslijepodne, ali su mi se planovi promijenili jer me ujna zamolila da kupim ovu klimu na koju smo čekali. - Potapšavši kutiju bradom je ukazala na J. D.-a. - I njega je zauzdala da mi se pridruži i ponudi svoje mišiće.

— I upravo su ti mišići cijeli grad natjerali na glasine - Char je odvrtila i uputila mu osmijeh kojim se uvijek služila pri flertu. Ali kad je ugledala muškarca koji je stajao mrvicu dalje od njih, vedro ju je raspoloženje napustilo. - Ma vidi ti samo što je kiša isprala. Došao si dva tjedna kampirati na poznatom terenu, je li, Kev?

- Ma kakvi - odvratio je. - Da sam htio kampirati, otišao bih ravno k tebi.

- Vidim nisi izgubio svoj šarm - ravnodušno je odvratila.
- Kad ćeš otpuzati natrag u velik grad?

Dru se trznula. Njih dvoje nikad se nisu slagali i njihovi sukobi predstavljali su najveću manu razdoblja koje je provela u srednjoj, kad je samo htjela da se dopadnu jedno drugom onoliko koliko se oboje dopadaju njoj. Nekako je očekivala da će zrelost umanjiti to neprijateljstvo, ali to se očigledno nije dogodilo. — Kev se vratio, Char.

- Da čovjek ne povjeruje! — Plavuša ga je prikucala pogledom. — Gdje su ti ženica i dvoje i pol djece, stari? Negdje na ugodnom mjestu u kući starog?

- Ne. Ženica me ostavila radi nekoga tko ne radi šesnaest sati dnevno, a dječica se nisu ni izrodila. A ti? Jesi li se uspjela lasom dočepati supruga? Ili si zato došla ovamo —jer ti treba još više užeta?

J. D. se pomaknuo. - Koliko god uživam u ovoj nadmetačini - dobacio je - imam neke druge posliće. Ja ću odnijeti klimu u kamion.

Dru nije bilo ni na kraj pameti da bi joj njegovo društvo bilo privlačnije od njih dvoje, ali se uhvatila kako govori: — Idem s tobom. I ja moram obaviti još neke posliće. — Bacila je pogled prema prijateljima, koji se gotovo nisu ni obazreli na njih. Atmosfera među njima bila je napeta. — Vidimo se poslije.

- Isuse — J. D. je promrmljao za nekoliko trenutaka spuštajući se u čučanj kako bi obujmio tešku kutiju. —Još malo seksualnih iskri između njih dvoje i cijeli bi se dućan zapalio u sekundi!

Dru je razjapila usta, a onda ih odmah zatvorila. — Kao obično, sve si krivo shvatio. Čak se ni ne dopadaju jedno drugom. Oduvijek je tako.

Ustao je, a mišići na ramenima, rukama i leđima iskočili su mu ispod majice kad je ubacio klimu u stražnji dio pick-upa. Pogledao ju je sa sažaljenjem, što ju je samo razjarilo. - Kako god ti kažeš.

- Nije u pitanju što ja kažem, Carvere. To su činjenice!

- A-ha.

- Do vraga, ne patroniziraj... — No, nastavila je govoriti njegovim leđima, jer se okrenuo i jednostavno pokupio. — Hej, kamo ideš?

- Kupiti si kupaće.

Krenula je za njim. — I samo ćeš tako otići? Usred razgovora? Obračala sam ti se!

- Oh, a to je bio razgovor? Meni je to zvučalo kao da se spremaš baciti na tiradu. - Pogledao ju je ne usporavajući korak. — Danas mi je slobodan dan, plavooka, i ne moram slušati tvoje govorcancije.

Njemu je slobodan dan? Zakopavši si zglobove šaka u sljepoočice lagano je zavrisknula iz očajja.

On se na to nacerio, a bio je to iskren osmijeh i dokaz da se zabavlja, kakav je znao uputiti njezinom sinu. — Zanimljiva si žena, Drucilla.

- Ni ne mogu ti reći koliko sam sretna što te bar na trenutak zabavljam poput komičara. — Morala je produljiti korak kako bi uspjela hodati usporedo s njim. Kretao se prema trgovini. - Znaš li da si mogao kupiti gaće u našem sportskom dućanu?

Nasmijao se kratko i podrugljivo. — Da, naravno. Jesi li pogledala zalihe u posljednje vrijeme? Prodajete samo *Speedo*.

- Što njima nedostaje?

- Osim činjenice da očajno stoje na guzici i da nema proklete šanse da ih navučem? Ništa, ama baš ništa.

- Očajno stoje na guzici, je li? Hmm. Doista mi je drago da si se potrudio podijeliti sa mnom tu pomno promišljenu procjenu. Upamtit ću da moram naručiti kupaće tipa bokserica... za slučaj da su neki naši gosti nerazvijeni poput tebe.

Otvorio je vrata i odmaknuo se kako bi je propustio. - Nerazvijen? Tako to zoveš kad tip ne želi ugurati svoj alat u nešto površine škampova oklopa?

Oduprla se porivu da pogleda spomenuti alat i podigla nos umjesto toga te ga mimoišla. - Za nekoga tko se hvalisao da

će pobijediti na natjecanju »tko ima većeg«, nekako sam očekivala da ćeš baš to odabrati.

— Samo ako bi želio izazvati pobunu, dušo. Da tako pokazem moje nacionalno blago, morali bismo pozvati rendžere u zaštitu, a žene u Star Lakeu nikad me više ne bi pustile na miru.

Zaustavila se. — Dragi Bože - odvrtila je gotovo s divljenjem. — Nikad još nisam upoznala nekoga s toliko muda.

Skromno je slegnuo ramenima. — To ti i pokušavam reći.

U redu, krivi izbor riječi. Uspjela je spriječiti da joj se lice na zarumeni. No, kad joj je snaga volje popustila, namjerno je pogledala prema spomenutom alatu i pomno ga proučila. Potom se zagledala u njegove oči boje lješnjaka i slegnula ramenima. — Već sam vidjela i veći i bolji.

Ali samo u snovima. Istina je bila da već godinama nije vidjela pravu stvar. Odmarširavši uspjela je skrenuti iza ugla jednog prolaza i negdje nasred drugog gotovo se zabila u policu ručnika.

Uhvativši se rukama za usplamtjele obraze duboko je udahnula i zadržala dah. Potom je izdahnula i još jednom udahnula pokušavajući primiriti disanje. Sada zna da mu se diže na lijevu stranu i da mu je... gotovo onoliko prokleta impresivan koliko tvrdi da jest. U redu, *baš toliko*. Posebice kad mu je počeo bujati oko zatvarača, dok ga je promatrala. Sama pomisao da ga vidi uživo ponovno joj je natjerala krv u obraze.

Ali prije će gola-golcata proparadirati glavnom ulicom nego što će to priznati i tako polaskati njegovom već prenapuhanom egu.

Ne želeći da je uhvati kako hiperventilira među potrepštinama za kupaonicu, odmaknula se od police i zgrabila košaricu. Dok je već tu, bolje da si uzme nekoliko stvari koje samo što nije potrošila.

Krstareći prolazima, zamislila se nad bombom koju joj je dobacio u vezi Char i Keva. Je li moguće daje u pravu? Iako bi to vrlo rado zanijekala, morala si je priznati da to vjerojatno želi iz automatske potrebe da kaže »crno« kad god on kaže

»bijelo«, s čime mora prestati. Prije nego joj se pojavio u životu, ništa nije dalo naslutiti da je u stanju tako oponirati.

No, zamislivši se nad mogućnošću da između Char i Kev frcaju iskre seksualne privlačnosti, morala si je priznati da to ima donekle smisla. Ali, hej! Kakve bi *to* tek glasine pokrenulo, a Star Lake najviše od svega voli ogovarati!

Štoviše, zapitala se jesu li Char i Kev uopće svjesni što čine... *ili* je samo njoj trebalo *stotinu* godina da shvati.

J. D. ju je promatrao kako bulji u policu s otčepljivačima odvoda mrmljajući si u bradu. Kad se okrenula, pogledom je otrpao kretnje njezinih bokova i dugih nogu među policama. Potiho se proklevši prisilio se odmaknuti pogled i ponovno posvetiti gomili kupaćih gaća. Mora prestati trošiti vrijeme promatrajući je i *uistinu* mora prestati natezati se s njom kao maloprije!

- Nekoć u srednjoj običavao je gledati dobre djevojke tijekom nastave, u hodnicima, na kampusu. Kad bi ga uhvatile kako ih gleda, ne bi odvratio pogled. Na neki gorko-slatki način palilo ga je njihovo crvenilo i pokušaj bijega, što dalje, izvan njegova dosega. Ta faza nije dugo potrajala - prerastao je potrebu da ih zbunjuje davno prije nego je maturirao. No, eto, izgleda da se ponovno vratio na tu staru naviku.

Nije znao točno zašto. Nagadao je da je djelomično u pitanju dobropoznata fascinacija s dobrim djevojkama, za koju je već davno shvatio da je jednostavno posljedica zamišljanja njihova odrastanja — kuće, dvorišta, majke i oca koji su ih obožavali. I unatoč činjenici da je Dru rodila Tatea izvan braka, smatrao ju je dobrom djevojkom. Jednostavno je nečim blještala. Nečim netaknutim.

No, odbijala je biti klasificirana, i svaki puta kad bi zaključio kako ju je konačno spremio na sigurno u neku ladicu, iskrala bi se iz nje. Nije bila laka žena niti mu se micala s puta. Kad se okrenula i stala odmjeravati njegovo »prirodno bogatstvo«, sve dok ono nije nabujalo — i onda mu rekla da je vidjela i bolje primjerke — bio je u i te kakvom iskušenju da je stisne uz prvu tvrdu površinu, bilo vodoravnu ili okomitu.

Pokazat će on njoj.

Odustao je od potrage za kupaćima kao da je u pitanju izgubljen slučaj. Ponuda se uglavnom sastojala od zasljepljujuće neonskog, presmiješno vrećastog, ili pak jarko havajskog uzorka. Neka se nose! Lijepo će odrezati jedne traperice i to će biti to!

Dok je mimoilazio stalak s razglednicama, zaustavio se i proučio izbor. Iako je digao ruke od Butcha, uhvatio se kako mu ipak bira jednu razglednicu. Ramena su mu se defanzivno trznula. Pa što onda? Koštat će ga samo dvadeset pet centi. Vjerojatno ju čak neće ni poslati.

Ponovno je zamijetio Dru, ovaj puta do stalka sa ženskim kupaćim kostimima. Držala je kostim s životinjskim uzorkom i još uvijek djelovala u potpunosti opčinjena šopingom, pa se uputio prema stražnjem dijelu dućana gdje su se nalazile police s alatom. Nije očekivao bogzna kakav asortiman u dućanu tako univerzalne ponude, ali kad god je trebao ubiti desetak minuta, uvijek bi odlučio provjeriti ponudu alata.

Pokušao je ne zamišljati Drucillu u kupaćem koji je odabrala.

Izbor alatki bio je manje-više kakav je i očekivao, iako je nekolicina dobrih primjeraka bila izmiješana s uobičajenim uvoznim stvarima lošije kvalitete. Neko je vrijeme proučavao ponudu, odabrao svrdlo koje je tražio i onda otišao provjeriti ima li što na kraju reda.

Ništa.

Nije bilo ničega zanimljivog. Sa stropa je tek visio kanu naslanjajući se na stražnji zid. Opčinjeno se zagledao u njega.

Oduvijek je htio kanu. On i Butch jednom su ga unajmili iz Arboretuma pri Sveučilištu Washington, i dva najljepša sata u životu proveli su veslajući, sve dok ih vlasnik dućana nije otjerao.

Ovaj kanu nije bio nov ni u kojem smislu. Bio je star i istrošen, ali nije mu smetalo. Odlučio ga se domoći i uputio prema prednjem dijelu dućana.

Dru je razgovarala s blagajnicom, a u ruci joj je visjela plastična vrećica s kupovinom. Prvi puta otkako ju je ugledao, gotovo ju nije ni zamijetio. Usredotočio se na blagajnicu. - Koliko tražite za onaj kanu?

Žena je zatreptala. - Za taj kanu? Onaj stari? Pa... nemam pojma. Nazvat ću Freda. - Napustila je radno mjesto i ušla u glavni prolaz. - Fred - zaderala se. - Možeš li doći ovamo?

Za nekoliko trenutaka dokotrljao se stariji muškarac s više dlaka u ušima nego na glavi. - Sto trebaš?

Žena je čekajući odmjerila J. D.-a i sad mu ukazala palcem na njega. — Hoće znati koliko košta Daveyjev kanu.

— Šališ se. — Tip se zagledao u njega. - Sine, kanu je olupina. Stavio sam ga samo kako bih udovoljio unuku, jer nije vjerovao kad sam mu rekao da ga nitko s imalo mozga neće kupiti.

-Ja hoću.

Dru je ugurala ruke u džepove, a vrećica joj se objesila o zapešću. - Sto znači da ste još uvijek djelomično u pravu — dobacila je Fredu.

J. D. se nije osvrnuo. - Koliko?

— Pa, možete ga dobiti poprilično jeftino. - Fred se počeo šao po ćeli. - Ali želim da bude jasno da ne jamčim njegovu održivost na vodi.

- Drvodjelac sam i učinit ću ga održivim na vodi.

-Jesi li ikad radio na čamcu, sine?

- Ne. - J. D. je slegnuo ramenima. - Zar se toliko razlikuje?

Starac je razjapio usta namjeravajući se pobuniti, no Dru ubacila.

Nemoj ni pokušati, Fred — savjetovala ga je. - J. D. ima ego od bilo koga u regiji. Međutim, kad je u pitanju drvodjelstvo, to je posve opravdano: već je preuzeo nekoliko poslova i odlično ih odradio.

J.D ju je iznenađeno pogledao. Zar su to čestitke? Zacijelo mu je lice odalo koliko je zapanjen, jer je slegnula ramenima i nasmiješila se kao da ni samoj sebi ne može povjerovati.

Ponovno se okrenuo prema vlasniku dućana. — Onda?

Fred je raspoloženo slegnuo ramenima. — Hej, ako ga želiš, uzmi si ga! Moj će unuk biti oduševljen.

J. D. se nacerio. — Da!

Kad je nešto poslije odvojio pogled pažljivo osiguravajući čamac do klima uređaja, zamijetio je da ga Dru promatra s osmijehom. Posramivši se što ga je uhvatila kako miluje čamac, zarežao je: — Što? Misliš da sam budala, je li?

— Ljudi kažu da se budale rađaju svake minute.

Zaškiljio je. — Onda sigurno uživaš.

— Oh, pa oduševljena sam, ali ne zato što mislim da si budala; u to se još moramo uvjeriti. — Nježno mu se nasmiješila. — Volim gledati ljude kako pokušavaju ostvariti snove, a pali me vidjeti te s nečim što očigledno tako silno želiš. — Otvorila je vrata sa suvozačke strane i popela se u kabinu ostavljajući ga da bez riječi gleda za njom.

Do... vraga. Kako reagirati na to?

Tog se poslijepodneva svako malo zamislio nad njezinim riječima. Nastavio je razmišljati o njima navečer, i sve do idućeg poslijepodneva neprestano se vraćajući na to što je rekla. Malo sutra ostvaruje san - tko još sanja posjedovati glupi čamac?

Sunce mu je palilo ramena i mogao je čuti ugodne zvuke metalnih zvončića na vjetru koje je netko objesio na krov trijema; ispunio ga je osjećaj zadovoljstva, kad je upotrijebio brusni papir kako bi uklonio popucalu boju s dna. Otkud joj to sranje? To je samo projekt kojim će zadržati prisebnost kad ga idući posao iznutra dovede do ludila.

Bacio se na posebice grub dio površine, a onda nježno klinuo rukom po prolasku brusnog papira kako bi provjerio koliko je glatka i razmišljajući gdje će ga iskušati. Možda na drugom kraju jezera, gdje uglavnom vlada divljina. Odmah se ujedno zapitao ima li ona mala knjižnica u odmorištu ikakvih priručnika o čamcima. Ako nema, možda bi trebao odjuriti u grad i kupiti si je! Uvijek se isplati prikupiti što više informacija kako bi što bolje mogao obaviti posao. I to *nije* ostvarivanje sna, već jednostavno zdravorazumski pristup!

Baš kad je zaključio kako bi se mogao malo odmoriti, Ben se pojavio na čistini. Zaklonivši si pogled rukom, promatrao ga je kako prilazi, te odložio brusni papir sa strane.

Ben je prišao, ponudio mu pivo i onda pogledao kanu koji je ležao naslonjen naopačke na dva jarca za piljenje. — Čuo sam da si si nabavio neki stari čamac koji namjeravaš srediti.

J. D. ga je odmjerio sa sumnjom. - Pa si zaključio da se došetaš ovamo i ponudiš mi koji savjet, onako kako to ujacima čine?

- Ne. - Ben je otvorio čep na svojem pivu i zapalio cigaretu. - Dopadaš se Sophie, i uzrujala se što si popizdio na nas. - Ubacio je upaljač u džep i zagledao mu se u oči. - Imamo novu izreku: kad Sophie nije sretna, *nitko* nije sretnan, i zato sam se odlučio došetati i raspirati dim.

- Što je poprilično ironično s obzirom na to što činiš s cigaretom.

- O, Isuse, nemoj mi reći da si i ti protivnik pušenja! Postao sam toliko obazriv u posljednje vrijeme da se jedva mogu prepoznati. Ne pušim u restoranima; ne pušim u autu. Prestao sam pušiti unutra, pa čak i *vani* ako je Tate u blizini. Proklet bio ako ću prestati pušiti i kad si ti *vani*. Evo, pomaknut ću se da pušim niz vjetar, je li sada bolje?

- Puno. Hvala.

- Nema na čemu. Ovako, došao sam kako bismo nešto raščistili. To što sam kontaktirao odvjetnika nema nikakve veze s tobom ili Edwininom oporukom. Dru... — Zaustavio se i pogledao ga. - Ovo da nisi nikome drugom spominjao, *capisci*?

- Da, razumijem.

- Odlično. Dru će za dva tjedna navršiti tridesetu i kontaktirao sam Henryja Briggsa kako bi provjerio transfer trećine naših dionica na nju, kako bi je učinio partnerom. Pokvario bih iznenađenje da sam ti to rekao pred njom.

J. D. je spustio bocu na jarca. U želucu mu se polako stao nakupljati bijes. - Smatraš me kretenom? Čudan si bio prema meni prije nego sam uopće spomenuo poziv. - Bijesno ga je pogledao. - Nisam se jučer rodio, stari, pa nam obojici učini uslugu i nemoj me pokušavati preveslati.

- Ali ti *jesi* kreten, Carvere, ako misliš da nemam muda nego ti iza leđa pokušavam osporiti pravo na partnerstvo. Moje ponašanje nije imalo proklete veze s tvojim nasljedstvom, već s tim što sam čuo da si se petljao s Dru!

J. D. je razjapio čeljust, ali je odmah i zatvorio. — Da sam se petljao s njom! Nisam se *petljao* s njom — jednom sam je poljubio!

- E pa, ona je moja mala i...

— Rekao si da će napuniti tridesetu!

— Znam koliko će joj biti godina — Ben je zatutnjao. - Misliš da to igra ikakvu ulogu, do vraga? — Duboko je udahnuo. — Kad su čovjeku najdraži u pitanju, jednostavno se nikad ne prestane brinuti. Jasno?

-Jasno. -J. D. je slegnuo ramenima i onda s gorčinom dodao: - Ali ono što mi zapravo pokušavaš reći jest da ja nisam tip koji bi trebao gurati ruke u gaćice tvojoj malo, zar ne? — Znao je da je čisto sranje ta cijela rutina po kojoj je postao pridruženi član njihovoj velikoj obitelji.

Ben je bijesno poduzeo korak prema njemu, a onda se zaustavio. — Ne doimaš mi se kao vjeran tip - istina. — Uvukao je posljednji dim i protrljao cigaretu među prstima, sve dok pepeo nije ispao. Utavavši ga, opušak je spremio u džep i skeptično ga pogledao. — Ili mi namjeravaš reći da činim nepravdu?

— Ne, manje-više ostvario si pun pogodak. No, što to tip mora učiniti prije nego ti poljubi nećakinju - potpisati izjavu o namjerama?

Ben je potihio opsovao i naglo prošavši rukom kroz gustu sijedu kosu, zagledao se u J. D.-a. — Sad zvučiš kao Sophie. Ne kažem da sam racionalan u tom pogledu, razumiješ? Samo govorim da je to bio razlog promjene u mojem stavu neki dan.

— Pošteno — J. D. je polako priznao pitajući se kako stari očekuje da se postavi ubuduće.

— Ovako ćemo se dogovoriti — Ben je odvratio. — Ja ti se neću petljati u odnos s Dru ako navратиš i povremeno posjećuješ Soph. Iz nekog razloga postao si joj izuzetno drag. — Neočekivano se nasmiješio, a bio je to prijateljski i topao osmijeh. - Kao da bih ja mogao spriječiti bilo što što si Dru utuvi u glavu! Svi me s užitkom podsjećaju da je odrasla žena i da misli svojom glavom. Pretpostavljam da ćeš je ljubiti ako to želi.

— Misliš da ja u tome nemam prava glasa?

Ben ga je pogledao gotovo kao da mu želi reći da ga ne zadržava, na što se kut Carverovih usana zadigao u osmijeh. - U redu. Ako Dru želi da je ljubim, vjerojatno ću je ljubiti. —

Pomisao da ga to zatraži stegnulo je i otvrdnulo nešto negdje duboko u njegovoj utrobi, ali onda ga je zapljusnula stvarnost. — Ako ti je na utjehu, nitko od nas to ne planira. Taj je poljubac bio tek slučajnost, ni manje ni više.

Ben je otrfrknuo. - Samo se ti tješi, stari moj! - Ispio je pivo i okrenuo se s namjerom da se vrati. — Navrati u posjet Sophie - naložio mu je.

J. D. ga je promatrao sve dok nije nestao niz stazu. Nevjerojatno. Tip žene koji inače ljubi ne nadahnjuje muške rođake da ga posjete.

Slegnuo je ramenima i okrenuo se kako bi pokupio alatke i zalihe, a onda krenuo prema kolibi da se dovede u red. Mogao bi se odmoriti i onda potražiti knjige o izgradnji karnua i čamaca.

Dok je mimoilazio stol u malenoj blagovaonici za nekoliko trenutaka, šarena razglednica koju je kupio Butchu privukla mu je pogled, pa se zaustavio i podigao je. Na poledini je pisalo: *Drago mi je da nisi tu*. Nakon toga se, međutim, prisjetio razgovora s njim nekoliko dana ranije, pa je ujedno nadođao: *Ali još uvijek očekujem vidjeti tvoju facu na glavnim vijestima*. Zapisao je adresu, iako je nagađao da neće ni kupiti markicu. Iako je prvi dio napisao kao šalu, doista mu *jest* bilo drago da Butch nije tamo s njim.

Nalazio se nekoliko svjetlosnih godina daleko od svoje stare četvrti, maherstva i borbe za položaj. Noću je tu još uvijek bilo zastrašujuće tiho, ali danju je uživao slušati ptice, a ne promet, i upijati miris bujajućeg zelenila, a ne umorni miris poraza i ispušnih plinova. Tu je bilo gotovo djevičanski čisto u više pogleda, ne samo fizičkom, i uopće nije imao želju da nešto iz njegova starog života to pokvari.

Naslonio je razglednicu o vazuu uvenulog cvijeća na stol i krenuo prema kupaonici kako bi se umio.

- Uđi - Dru je dobacila čuvši kako joj netko kuca na vrata. Oduševljeno se nasmiješila ugledavši Char, a onda se okrenula

i zgrabila smotani ručnik s kauča. — Još malo pa sam gotova. Samo da pronađem sunčane naočale!

— Vidi ti nje! — Char je ušla u stan. — Nisam znala da si si kupila novi kupaći!

— Kupila sam ga jučer nakon što sam te vidjela u dućanu. Na starom mi je otišla stražnjica. — Osim toga, nije htjela da je J. D. ponovno vidi u njemu. Odbacivši tu pomisao, zauzela je pozu. - Što kažeš?

Char je odmahнула prstima. - Majčicu ti ljubim!

Dru je pobjegao smijeh. — To nisam čula otkako ti je djed umro.

— Znam, ali je posve prikladno, jer to što vidim fantastično izgleda. Skini hlačice pa ću ti dati mišljenje o cijelom izgledu!

Dru se nasmijala od srca. — Stvarno mi je drago da te nitko ne može čuti. Takve stvari pokreću glasine!

- As obzirom da ni ti ni ja nismo izašle na spoj već sto godina, vjerojatno ljudi ne bi trebali previše napregnuti maštu kako bi došli do krivog zaključka. Dakle, da parafraziram rečeno: pokaži mi cijeli kostim — Char je odvratila afektirajući fine manire - kako bih mogla procijeniti cijeli dojam.

— Pokazat ću ti kad dođemo do doka. Nema smisla sad se skidati, jer sam netom navukla hlačice. — Zgrabila je sunčane naočale sa kuhinjskog pulta.

— Ionako ti ne želim vidjeti glupi kupaći.

Dru se nasmijala. - Kako lažeš, McKennova! Vjerojatno već planiraš kako naći još bolji, kako bi me mogla nadmašiti!

— Do vraga. Sablasno je kad te čovjek tako dobro poznaje!

Ubrzo su rasprostrle svoje ručnike na podloške na kraju privatnog doka Lawrenceovih. Char se spustila na svoj, izvadila bocu s vodom, Časopis, kremu za sunčanje i onda pogledala Dru, koja je još uvijek izlazila iz hlačica. - Gdje je Tate?

— Prenoćio je kod Billyja i još uvijek je tamo. Mary ga je već trebala dovesti, ali su se dečki toliko dobro zabavljali da me nazvala i upitala može li ostati do večere. - Odbacujući hlačice u stranu Dru se okrenula i pogledala preko ramena. -

U redu, sad budi iskrena — izgleda li mi guza prevelika zbog životinjskog uzorka?

— Dvodijelni je! Mislila sam da je jednodijelni. Kako šik! I ne, *budalice*, ne izgleda veliko! Otkud ti ta opsjednutost guzom? Da bar ja imam upola obline poput tvojih!

— I ja bih to vrlo rado!

Char se nasmijala i dobacila joj bočicu s kremom za sunčanje. — Daj mi namaži leđa, može?

Dru je kleknula iza nje i protresla losion.

— Nisam mogla povjerovati da si se samo tako pokupila jučer i ostavila me s Kevom — Char je dobacila glave uvučene među prekrížene ruke. — Baš ti hvala. I jesi neka prijateljica!

Nalivši si losiona na dlan, Dru se zapanjeno zagledala u prijateljčina leđa. — Šališ se! Rekla sam ti da idem, a vas dvoje niste ni trepnuli. Bože moj, uspjela sam se da je J. D.-u u krivu, ali vas je odmah prokužio! Ti i Kev ste se toliko usredotočili jedno na drugo da sam mogla baciti bombu, a vi ne biste ništa primijetili.

Char se okrenula. — O čemu ti to?

— Oboje ste se potpuno izgubili u nekoj verbalnoj predigr!

— Zar si poludjela?

— Općenito možda, ali ne i u vezi toga. — Naslonivši se na pete, protrljala je ruke i onda si namazala nadlaktice i podlaktice. Presrela je prijateljčin zburjeni pogled. - Iskre su prštale među vama, Char. Seksualni elektricitet. Pališ se na njega još od srednje, ili je to nešto novo?

— Ne palim se na njega!

— Niječeš, je li?

— Do vraga, Dru, prestani! Samo podjebavamo jedno drugo. I sama dobro znaš da to oduvijek činimo. — Char se očigledno nije dopao izraz Drucillinog lica, jer je odmah ratoborno nadodala: — Ako si toliko već nabrijana raspravljati o privlačnostima, na čemu ste ti i J. D.?

— Ako očekuješ da postanem defanzivna, Char, moram te razočarati. Istina jest da sam uvjerena da sam pošteno zaglibila, i pritom ni ne računam činjenicu da je Tate rekao Mary da

me J. D. poljubio, pa sada vjerojatno cijeli grad samo bruji o tome. Fizički me privlači, što je samo po sebi dovoljno mučno, ali sad još počinjem shvaćati da baš nije onakav kakvim sam ga smatrala.

-Kao?

Spustila se na ručnik i stala losionom premazivati noge. — Obično manifestira takvu prokletu samokontrolu da mi je teško doći do ikakvih zaključaka, ali nedavno sam stekla uvid da se ispod kamene fasade skriva poštenjačina. Netko usamljen, tko u životu nije dobio bogzna što. Sjećaš se kako se ponio prema ujninoj *creme brullee*?

— Sjećam se da si rekla kako je gotovo polizao zdjelu.

— Nisam ti spomenula da me izraz njegova lica dok je jeo podsjetio da u odrastanju vjerojatno nije imao puno toga što smo nas dvije uzimale zdravo za gotovo?

— Ne. Čudno kako si to zadržala za sebe.

— Da, pa... - Samosvjesno se prebacila na ručnik. - U svakom slučaju, jučer je kupio stari kanu koji je visio u dućanu.

— Onu olupinu Fredovog unuka?

— Da. I bio je toliko oduševljen kao da je Tateovo godište i kao da je kupio nov-novcat, blještavo crveni auto. — Nasmijala se. - Vjerojatno bi prije odjenuo ružičastu suknjicu nego to priznao, ali jedva sam se suzdržala da ga ne privučeni u zagrljaj!

Char je spustila sunčane naočale i pogledala je. - Što je loše u tome?

— Do vraga, to je zastrašujuće! Kad su muškarci u pitanju, ne mogu se baš pouzdati u svoju prosudbu, zar ne? S obzirom na Tonyja.

— Za ime Božje, Dru, bilo ti je devetnaest! Idući ćeš mjesec navršiti trideset i mislim da ti je sposobnost procjene muškog karaktera u međuvremenu ipak sazrela!

— Da, to je logičan zaključak, zar ne? I uvjerena sam da to vrijedi za većinu, ali premda se definitivno osjećam *starije* nego kad sam bila uvjerena da mi je Tony prava ljubav, ne osjećam se i zrelije.

- Pa što onda? Zar nećeš ni pokušati? Tko zna kamo bi te to moglo odvesti? Najgore što ti se može dogoditi jest da se poševiš!

- Ne, to bi bilo najbolje što bi mi se moglo dogoditi. Sjećam se da mi se seks *dopada*, a sigurno je poput vožnje bicikla — uvjerena sam da se čovjek prisjeti što mu je činiti neovisno koliko je vremena prošlo. Najgore bi bilo da sam u potpunosti krivo protumačila natruhe ranjivosti koje sam nazrela u njemu, i onda mi ponovno srce ostane slomljeno. Previše sam godina utrošila gradeći lijep život za Tatea i sebe kako bih odjurila na rub litice i slijepo se strovalila u emocionalni ponor.

- Super metafora. Možda malo pesimistična, ali zato izuzetno vizualna.

- Da? — Dru joj se zagledala u oči. - Otvoreno priznajem da sam prestravljena riskirati vlastitu emocionalnu dobrobit pokušavajući se upustiti u vezu s J. D.-em, ali bar ne osporavam da je isto *moguće*.

To je učinkovito okončalo razgovor, jer Char nije bila spremna replicirati. Dru se zamislila nad izrečenim, kad je poslije ostala na samo.

Je li *doista* prava kukavica što ne želi ni pokušati? Možda J. D. posjeduje dubinu koju je tek počela nagađati. Tate je lud za njim, a i strahovito se dopada ujni Soph.

Naravno, Tate je ujedno lud za zmijama, a ujna Soph žrtva hormona u posljednje vrijeme, i stoga ne i najpouzdaniji sudac na svijetu.

Nekoliko je trenutaka sanjivo razmatrala zavodničku viziju J D.-a s pojasom drvodjelca, kako popravljaju sve stvari koje je odavno trebalo popraviti. Potom se sabrala.

To nije razlog da se spetlja s tipom koji smrdi na nevolje. U StarLakeu ima hrpa njih koje jednako tako može unajmiti za popravke... bez obzira što i nisu baš pouzdani. Osim toga, J. D. je devedeset i nešto kilograma žive vage, a to će joj satrti srce.

Pametno bi bilo izbjegavati ga u širokom luku sve dok je je prođe opčinjenost.

Nije li ona pametna žena?

I dućih nekoliko dana poprilično ga je dobro izbjegavala. Dvapat ga je zamijetila kako radi s terencima, ali na sreću rijetko kad dobila priliku, jer je uglavnom radila poslijepodne i obično bi se pokupila kući, kad bi započela njegova smjena u restoranu.

No, zato je neprestano slušala o njemu; nije se baš mogla nadati da će i *to* izbjeći. Tate ga je posjetio u ponedjeljak ujutro kako bi mu prepričao pustolovine s Billyjem, a J. D. mu dopustio da se zadrži i pomogne izbrusiti kanu.

Radeći zajedno razgovarali su o tisućama sitnica i ispostavilo se da je kanu napravljen od zapuštenih i međusobno slijepljenih cedrovih ploča. J. D. je pričao malenom na dugo i široko, pojašnjavajući mu finije točke pramca, ruba, veslačkih klupa i tome sličnog. Ujedno su uživali u debati na temu hoće li po dovršetku najbolje izgledati obojen u crveno, crno ili tamnozeleno. J. D. je bio skloniji crvenoj, a Tate glasao za mačo crnu.

Dru je sve to saznala jer joj je maleni prepričao svaku blaženu riječ, bez ikakva susprezanja i do najsitnijih detalja i mislila je da će poludjeti bude li još jednom čula hvalospjeve o kanuu.

No, jedne večeri konačno je dobila priliku za odmor. Sophie i Ben su pozvali malenog da im se pridruži, što je značilo da će oni, za promjenu, glumiti zanimanje za beskonačnu sagu o »J. D.-u i kanuu«. No, s obzirom da će Sophie vjerojatno slušati s iskrenim zanimanjem, to možda i nije bilo pošteno. Ipak, Dru se veselila višesatnom odmoru od priča o Carveru i njegovom čamcu.

Bio je to povod za proslavu, i nije se mogla odlučiti otići u grad i u Red Bull Saloonu popiti pivo ili otplesati ples, ili se

pak lijeno razvlačiti po kauču u društvu dobre knjige. Gotovo je nazvala Char da provjeri ima li što isplanirano, a onda se sjetila da je cijeli dan bila okružena ljudima. Na kraju si je odlučila ispeći zdjelu kokica i započeti roman Janet Evanovich koji je naručila preko darovnog dućana.

Uronila je u priču u osam sati, kad je telefon iznenada zazvonio. Smijući se na Luline i Stephanine fore, ugurala je prst u knjigu kako bi označila mjesto na kojemu je stala i podigla slušalicu. — Halo?

— Dušo, ja sam -javila se ujna. — Oprosti što ti smetam, ali imamo probleme u restoranu.

Dru je odmah spustila noge na pod i uspravila se odlažući knjigu sa strane. — Što se dogodilo?

— Navodno je zamjenik glavnog šefa cijelu smjenu pijuckao i sad je poprilično naroljan. Carlos prijeti dati otkaz, a pogodi tko je u blizini kako bi sredio stvari?

O, do vraga! J. D! — Stižem!

Odmjerila je majicu bez rukava, traperice i bose noge. No, nije bilo vremena za presvlačenje. J. D. trenutačno predstavlja jedinu nadu da se Carlosa spriječi u odlasku, a iz osobnog iskustva dobro zna da problemi s Carlosom zahtijevaju diplomatski pristup, laskanje i malo razboritog flertanja, što uopće nije u skladu s Carverovim šarmom. Navukla je sandale i traper košulju na ružičastu majicu kako bi prikrla nedostatak grudnjaka i izvukla raspuštenu kosu iz ovratnika prebacivši je preko leda.

Jureći trima stubištima utješila se spoznajom da bi J. D. trebao raditi sa šefom restorana, a ne u samoj kuhinji. Ta dva odjela vode se odvojeno, a svaki ima svoju hijerarhiju. Koliko, dakle, štete može nanijeti? Štoviše, uopće se ne bi trebao petljati!

Nije ga vidjela u restoranu kad je stigla, i oborivši glas upitala šefa gdje je.

— Žao mi je, Dru - odgovorio je. — Kad su stvari počele izmicati kontroli, pokušao sam mu reći da nemamo nikakve nadležnosti nad kuhinjom, ali je odvratio da on kao djelomični vlasnik i te kako ima.

Opsovala je u sebi. — Kad se to dogodilo?

— Prije dvije minute. Nakon što sam nazvao Sophie da je izvjestim o nastaloj situaciji.

— U redu. — Izdahnula je. — Ispravno si postupio. I što je s Gregom? Je li se doista naroljao kako mi je Sophie rekla?

— Na žalost.

— Super. Nazovi Melindu i provjeri može li doći preuzeti smjenu. I odmah mi javi ako će to biti problem. — S kontroliranom hitnošću uputila se prema kuhinji.

Čim je zaobišla dio gdje su se zaprimale narudžbe, razina buke zastrašujuće je eskalirala. Poslužitelji su se pojavljivali odgovarajući na *buzzere* koje su nosili za pojasevima, a kako bi pokupili okrugle pladnjeve s narudžbama; drugi su se pak zaustavljali kako bi ostavili nove narudžbe. Vrata pećnica zatvarala su se treskom, kuhari dovikivali što im treba, a tanjuri tandrkali kako ih je kuhinjsko osoblje skidalo s kolica ispod grijalica, s namjerom da ih ukrase umacima i poslože na servirnim pladnjevima prije nego budu proslijeđeni glavnom kuharu koji će ponuditi svoje specijalitete. Šef zadužen za pekarske proizvode zatražio je još više rastopljene čokolade za papirnati kornet kojim je ukrašavao tanjur odabranih delikatesa za svojim stolom u kutu, a pomoćnici se stiskali između aparata i radnih postaja jureći i ispunjavajući raznorazne narudžbe.

Bilo je očigledno da u postojećoj kakofoniji nedostaju glasovi glavnog kuhara i njegova zamjenika. Inače su redovito izvikivali što im je potrebno kad im određeni predmet nije bio pri ruci. Dru nije mogla vidjeti Grega, ali je zato uočila Carlosa na kraju kratkog i uskog prolaza do mrežastih stražnjih vrata, s druge strane prostorije.

A. J. D., proklet bio, marširao je ravno prema njemu.

Fantastično! S obzirom na to da posjeduje komunikacijske vještine parnog valjka, bolje joj je da pod hitno poduzme nešto ili će izgubiti izuzetno kreativnog i temperamentnog kuhara!

Svukla je košulju probijajući se među radnicima, i prebacila je preko prazne stolice odgurane do zida. Posegnuvši rukom

prema dubokom izrezu majice, rukama je obuhvatila vanjsku oblinu prvojedne, a onda druge dojke i sve izvukla u sredinu kako bi maksimalno naglasila dekolte. Naguravši rub u pojas kako bi izrez ostao dubok, načula je Carlosa kako govori.

— Sto hoćete? — Koristio se uobičajenom arogancijom, iako je blagi španjolski izgovor riječima davao na melodičnosti. — Ovdje vam nije mjesto i ne želim se obračunavati s vama!

- Tko ti je kriv - J. D. je odbrusio - osvrni se oko sebe, stari. Samo sam tija na raspolaganju.

Carlos se isprasio u punoj veličini. - Nisam vam ja stari, *senor*, a ovo - zamahnuo je rukom ukazujući na aktivnost koja ih je okruživala - je neprihvatljivo. Ne mogu i neću raditi ovako. Kako bih mogao zadržati kreativnost kad mi je zamjenik pijan kao svinja?

- Tako što ćeš dati sve od sebe u ovako teškoj situaciji.

— Ne. Uvjeti rada su nemogući, i ne želim ih više trpjeti! Ja sam Carlos. Bilo gdje u svijetu mogu bez ikakva problema pronaći posao! — Zapucnuo je prstima.

J. D. je poduzeo korak unoseći mu se u lice. Dru je zamijetila da je kuhar mrvicu viši, ali to ga nije spriječilo da izjavi s prijetnjom: — A ja ti bez ikakva problema mogu slomiti svaku kost u tijelu i nemoj ni pomišljati da ću oklijevati ne baciš li tu svoju živčanu guzicu na posao!

Ne, ne, ne, ne, NE! Dru je odmah pojurila. Čovjek mora milovati Carlosov ego; prijetnje ga samo tjeraju da se ukopa i brani svoj položaj!

Carlos je izbacio glavu poput razbješnelog bika, sve dok se obojica gotovo nisu dodirivala nosevima zračeci nepatvorenom agresijom. — Možete pokušati, *senor*. — Pogledao ga je s uzvišenim prezirom. — Samo izvolite. A nakon što vas srušim na tu mršavu *gringo* guzicu, tužit ću vas za nasrtaj i premlaćivanje. Tako to Amerikanci rade, a ja... - udario se o prsa - imam vaše državljanstvo. Uživat ću u vlasničkom dijelu znajući da je nekoć pripadao vama!

J. D.-evo lice poprimilo je neopisiv izraz. Iako bi Dru inače uživala u tom trenutku, znala je da se mora pod hitno umije-

šati prije nego se oba ega dodatno napuhnu. Gotovo je mogla namirisati testosteron.

Duboko je udahnula i uvukla se među njih. Obojica su se odmah odmaknula napravivši joj mjesta. Ne osvrćući se na J. D.-a iza svojih leđa, nagnula se prema kuharu. - O, Carlos, bilo mi je tako žao čuti za Grega - dobacila je. - Što ga je, pobogu, nagnalo na to?

Spustio je svoj orlovski nos i pogledao je. — Tko zna kad je on u pitanju? Cura ga je... kako to ono kažete?... *ispucala*?

- Napucala, kretenu - J. D. je dobacio. - Kaže se »napucala«.

Dru se odmaknula unatrag zagazivši mu svojski na nogu i posežući istodobno za Carlosovom nadlakticom u bijelom. — To je zasigurno proketo isprovociralo tvoju kreativnost!

- Bilo je nemoguće - Carlos je odvratio, ali u glasu mu nije bilo bijesa kao kad je isto rekao Carveru, jer mu je pažnju privukao Drucillin dekolte. Na silu odmičući pogled nadodao je: - Ne mogu ovako raditi!

- Naravno da ne možeš — složila se. — Tvoja genijalnost zahtijeva zamjenika koji će pomagati, a ne nadodavati već ionako zamjetnom stresu kojemu si izložen!

Iza leđa se začulo frkiranje, pa je još snažnije zakopala petu u svod J. D.-evog stopala. Uhvatio ju je rukama oko pojasa i maknuo s noge. Njegovi dlanovi nastavili su je držati i jednom rukom se oslobodila njegovih prstiju, dok je drugom milovala Carlosa po nadlaktici. Kuhar je počeo namrgođeno gledati Carvera, a Dru odmah izbacila obje ruke i pohotno si podigla kosu zadržavši je na tjemenu. J. D.-eve ruke su se spustile, a Carlos ponovno njoj posvetio pažnju.

- Ne mogu podnijeti kad ti netko tako narušava briljantnost, pa sam stoga nazvala Melindu - nastavila je puštajući da joj kosa padne i onda je popravljaajući. — Ona je izvrsna i pružit će ti zasluženu pomoć.

- Možda. - Odmjerio ju je s užitkom poput pravog muškarca, ali njegovi su prioriteti kao uvijek bili čvrsto ukorijenjeni

u njegovom poslu i samovažnosti, te je oholo nadodao: — Ali ne očekuj da ću maknuti prstom prije nego se pojavi!

— Naravno. Samo ćemo zamoliti nekog kuhara da napravi narudžbe koje su već zaprimljene. — S nadom ga je pogledala. — Možda mušterije neće zamijetiti?

Ukočio se od bijesa. — *Obični kuhari?* Ti mi kreteni neće dirati jela! Klijenti su došli jesti kreacije Carlosa Santiage! — Odjurio je do svoje postaje i stao bijesno izbacivati zapovijedi svojoj ekipi.

— *Da!* — Dru je pobjedonosno zaplesala izbacujući ruke u zrak. Osjećala se neopisivo. Obožavala je rješavati krize. Pravo je zadovoljstvo shvatiti što je potrebno u određenoj situaciji, i poduzeti sve potrebno.

Grube ruke iznenada su je odvukle kroz mrežasta stražnja vrata i okrenule. Otresla je kosu koja joj je pala preko jednog oka, naslonila se rukama na poljski zid koji joj se nalazio iza leđa i nacerila pogledavši J. D-a. - Pronicljiv kao inače.

Uhvatio ju je za ramena i namršteno pogledao. - Poprilično si zadovoljna sobom, je li?

— Jesam. — Samozadovoljno je kimnula. — I te kako. Izbjegla sam kaos svjetskih razmjera. *Ja* sam to učinila; ne ti, nego *jal*

— Da, i to tako što si mu tresla cicama pred facom. Posve neprofesionalno!

— U usporedbi s prijetnjom da ćeš mu polomiti kosti? — Nasmijala mu se u lice. — Priznaj, Carvere. Samo si ljubomoran.

Na njezino iznenađenje, zarumenio se. — Nisam ljubomoran. Boli me briga hoćeš li tresti...

Zabola mu je prst u sternum. — Kako samo *lažeš!* Umireš od ljubomore znajući da je moja metoda polučila učinak, a tvoja nije. - Ponovno se nasmijala osjećajući se uzbuđeno i vratolomno. Odvažnošću kakvu godinama nije osjetila spustila je iruke na prednjicu njegove polo majice uživajući u njegovim tvrdim i toplim prsima, koja su se skrivala ispod nježnog materijala. - Ali ne brini - prigušenim ga je glasom razuvjerila - jer imam utješnu nagradu za tebe.

I podigavši se na prste poljubila ga.

Znala je da ima sve konce u rukama, no to je potrajalo svega trideset sekundi koliko je držala usnice priljubljene za njegove. Jezikom je lagano prešla preko unutrašnjeg vlažnog dijela nje-gove donje usnice, i potom preko grube površine zubi.

A onda je on ispustio dubok zvuk i ruke su mu završile u njezinoj kosi. Čvrsto ju je uhvatio i ustima proždرو njezina, preuzimajući kontrolu svojim jezikom i povevši njezin u ples neinhibiranih primitivnih ritmova.

Imao je okus napaljenog, požudnog muškarca, a ona je zabila prste u materijal s obje strane otvora i čvrsto se uhvatila ljube-ći ga. Htjela je povratiti kontrolu, ali je bila bez daha i toliko uzbuđena da joj je bilo uzalud truditi se. Stoga se jednostavno srcem i dušom jednostavno prepustila ljubljenu.

Bilo je to dovoljno očigledno, jer kad je konačno odvojio usta od njezinih, otežano je disao. — *Bože dragi* — prodahtao je. — Izluđuješ me! Hoću te na svaki mogući način, hoću te skini-nuti i... — Polizavši si donju usnicu skupio joj je kosu i podigao je na tjeme, držeći je tamo kad je spustio glavu. Naslonila se na zid rastvarajući usta i osjećajući vrućinu ispod donje čelju-sti. Drhtala je dok se polako spuštao usnicama niz njezin vrat, a onda ponovno kad mu je jezik mlatarao o puls koji je otku-cavao u jamici njezina vrata.

Potom se sve smračilo otpustivši joj kosu, koja joj je prekrila lice zasljepljujući je. Podigla je ruke kako bi je odmaknula, i iz navike je smotala na tjemenu i tamo ukotvila.

— Da — promrmljao je s odobravanjem. — Kako si to učini-la unutra. Tad sam ti ovo htio učiniti. - Rukama joj je obju-mio grudi.

Dlanovi su mu bili vrući, a prsti tvrdi kad su joj priljubi-li grudi jednu uz drugu, podigli ih i onda stisnuli sve dok joj bradavice nisu iskočile poput torpeda pokušavajući probiti majicu. Nagnuo je glavu i jednu zgrabio usnicama cuclajući je i još više izduljujući.

— O... Bože! — Neopisiv osjećaj pojurio joj je iz bradavice u uspaljenu i bolnu jezgru među bedrima, i ruke su joj se one-

moćalo spustile uz tijelo. Uhvativši ga za potiljak izvila se leđima gurajući mu vrh bradavice još dublje u usta.

Prebacio je pažnju na drugu bradavicu, a onda podigao glavu i zagledao se u vlažnu tkaninu koja se prilijepila za njih. Spustio je ruke na njezina nabujala prsa i stao masirati te prkosne kugle, a njegovi mudri prsti spretno su ih hvatali kad god bi mu pobjegle. Nije mogao odvojiti pogled od erotskog kontrasta koji su tanki ružičasti pamuk i njezina lagano potamnijela koža imali u odnosu na njegove tamne ruke. Ali kad je konačno podigao glavu, na njezinom je licu zamijetio nešto što mu se jednako tako dopalo, i ruke su mu se napele. Čak mu je i kut usana zatitrao. — Dopada ti se, je li?

O, *Bože, da!* Ali zazvučao je toliko umišljeno i djelovao toliko samouvjereno, a ona nije znala za sebe i osjećala se u potpunosti nespremnom. Uložila je posljednje trunke discipliniranosti kako bi ležerno slegnula ramenima. — Da, u redu je.

Nasmijao se, i bio je to iskren grleni smijeh kojim je pokazao blještave zube i zabacio glavu. — Nećeš popustiti ni milimetra, je li? - Oborio je glavu i poljubio je, grubo prodirući do kraja. Ruke su mu se odvojile od njezinih grudi i počele vući majicu iz pojasa. Tanak pamučni materijal ubrzo joj je završio ispod pazuha, a grudi izronile na večernji povjetarac.

Prije nego je uspjela zaključiti je li joj neugodno ili je toliko uspaljena da uopće ne mari, izvukao je svoju majicu iz hlačica i podigao je kako bi izvukao ruke. Nije ju mogao svući preko glave, a da ne prekine poljubac, pa mu se stoga objesila preko leđa kad ju je privukao na sebe. Grudi su joj se priljubile na njegova tvrda prsa, i čim se naga koža jednog stopila s nagom kožom onog drugo, uspaljenost se rasplamsala u oba tijela.

Dru je obmotala ruke oko njegova vrata i lelujajući u sitnim krugovima u smjeru kazaljke na satu uživala u trljanju i klizenju svojih glatkih grudi o dlakavu i tvrdu površinu njegovih prsa. J. D. je duboko promrmrljao i još je grublje poljubio, a ruke su mu se spustile niz njezina leđa i još ju je više priljubio k sebi.

Tko zna koliko sekundi, minuta ili eona poslije jedna njegova ruka odvojila se od njezinih grudi i uvukla između njihovih tijela. Odmaknuo se dovoljno kako bi njome obujmio jednu njezinu dojku i oboje su se umirili na trenutak osjećajući dodir njegove hrapave ruke na njezinoj goloj koži. Usnice su im se rastavile, a oči boje lješnjaka presrele njezine plave upijajući moćni učinak.

A onda su se njegova usta ponovno spustila na njezina, i nekoliko sabranih misli koje su joj preostale jednostavno su nestale. Jedino čega je bila svjesna bila su njegova vruća usta koja su je uvlačila i osvajala, dok su njegove grube, ali ujedno nježne ruke u njezinom tijelu budile uzbuđenje.

Osjećaji su nastavili bujati, a on se stao poljupcima kretati prema njezinom uhu. Uspaljen dah izlijetao mu je u isprekidanim naletima budeći za sobom trnce na njezinoj koži.

- Nije dovoljno — promuklo je odvratio. - Zašto ne? - Silovito ju je poljubio u bočnu stranu vrata. — Želim ući u tebe. — Uvukao joj je ruku među noge ukazujući gdje točno i milujući mjesto prstima. — Bože, Drucilla, želim voditi lju...

Bilo joj je potrebno nekoliko sekundi kako bi shvatila da se odjednom primirio. Kad je konačno uvidjela da je više mah-nito ne ljubi, ruke su mu skliznule s njezina tijela i povlačio se. Hladni zrak dojurio je na mjesto gdje je još nekoliko sekundi ranije bila grijana njegovom kožom, i zatreptala je zbunjeno ga promatrajući. - J. D.?

Zagledao se u njezine gole grudi ispod zadignute majice, a ruke su mu se, spuštene uz tijelo, stisnule u šake. — Navuci je.

- Molim? - Slijedeći njegov pogled ugledala se biserno blještavu na sumraku, vlažnih i ratoborno izbačenih bradavica. Zarumenjevši se, odmah je povukla majicu. Kad je podigla glavu, ugledala ga je kako čini isto.

Osjećaj poniženja spopao ju je kako se polako ohladila. Dragi Bože! Čak se ni mrak još nije spustio, a oni su se drapali izvan restorana, gdje je bilo tko mogao naletjeti i zateći ih! - Sva sreća da nitko nije odlučio izaći i popušiti cigaretu ili

baciti nešto u kontejner — drhtavo je dobacila gurajući majicu u traperice. — Drago mi je da je bar jedno od nas razumno. — *I tko bi rekao da će to biti on!*

Zaustavio je ruku koja mu se spuštala niz košulju popravljajući je. - Misliš da sam se zaustavio zato što smo ispred restorana? — Kratko i grubo se nasmijao. — E ta ti je dobra! Zaustavio sam se, ljubavi, jer sam shvatio da bi ga rado nabio *dobroj curi*, a to uvijek samo povlači nevolje za sobom.

Protrnula je. Sva ta uspaljenost, svi ti tračci nježnosti koje je osjetila u njegovom dodiru, sve to je bilo... samo generičke prirode? Ne samo da bi mu bilo tko mogao poslužiti u te svrhe, već bi mu neki tip žene *bolje* poslužio od nje?

— Dobra cura — polako je ponovila. — Da nešto razjasnimo: nisi mario hoće li nas uhvatiti ili ne. Ti bi mi... kako si to elokventno sročio — nabio da nisam *dobra cura!*

— Bez razmišljanja.

— A zaustavio si se jer si se iznenada prisjetio da nisam tvoj tip.

Slegnuo je ramenima. — Odavno sam odlučio ne petljati se s tvojom vrstom. Uvijek imate očekivanja koja nisam spreman ispuniti.

— Moja *vrsta*? Zar misliš da ću očekivati da me oženiš ako mi se uvučesh u gaćice? — Grubo se nasmijala. — Pa, žao mi je što ću te razočarati, J. D. ali nisam baš toliko *dobra*. Tateov tata se nije potrudio oženiti me, a njega sam *voljela*. Otkud ti da bih od tebe tražila išta više?

— Nisam mislio da bi očekivala brak — ukočeno je odvratio.

— Onda što? Bojiš se da ću trčati za tobom i dahćući tražiti još? Ili misliš da imaš neku magičnu moć i možeš me uništiti pa nikog više neću poželjati nakon tebe?

— Nema se tu što misliti. — Iznenada se nagnuo, a njegove tamne oči boje lješnjaka zagledale u njezine. - Dovoljna je jedna seansa s mojim čudom prirode, ljubavi, i više nećeš biti ista.

Učinilo joj se da je u njegovim očima prepoznala iskru ranjivosti i sumnjajući da je njegovo hvalisanje samo paravan za

neke druge emocije odlučila reagirati. Podvrgnula ga je hladnokrvnom obračunu. — Ne laskaj si, *ljubavi*. To takozvano čudo prirode kojim se ponosiš jeftino je i mogu ga se dočepati bilo kad i bilo gdje. Štoviše, možda ću — odvrtila je proguravši se mimo njega - ću baš to i učiniti. Hvala ti što si mi podmazao pumpu; uvjeren sam da će ti i svi koji se njome posluže biti zahvalni. — Odjurila je.

Bilo je to blefiranje, naravno, i znala je da bi trebala otići ravno kući. Ali bila je prenapeta da ostane u svojem stanu, pa se stoga uputila prema straži koja je vodila do jezera. Koliko je arogantan, umišljen i tup hvalisavac! Bože, a koliko tek pun sebe! Kao da bi zbog jedne ležerne ševe hopsala za njim poput šteneta! Očigledno se zavaravala vjerujući da ima vrijednu i ranjiviju stranu.

E pa, prije će na vrbi roditi grožđe nego što će mu dopustiti da je još jednom zaskoči!

Kako se približavala doku s čamcima, načula je nježno, pijano pjevušenje. Greg, zamjenik glavnog kuhara, sjedio je leđima naslonjen na stup na kraju doka, i pjevušio *countrj* tužaljku o iznevjerenoj ljubavi, držeći polupraznu bocu burbona na prsima. Okrenula se s namjerom da ode, a onda prisjetila što se može dogoditi kad su pijanstvo i jezero u *kombinaciji*. Zakoračila je na dok.

Lagano joj se ljuljao pod nogama kako se probijala prema kraju ograde gdje je zgrbljeno sjedio. — Greg? Jesi dobro?

Pjesma je okončala, a on se zagledao u nju. — Dru? Hej, cu-ro! - Zatreptao je nekoliko puta. — Malo sam naroljan.

- Vidim. Hajdemo se vratiti u odmorište.

- Ne. Hoću ostati ovdje.

- Zao mi je, ali ne mogu ti to dopustiti. Nisi u stanju da ostaneš sam u blizini vode. Daj mi ruku. Pomoći ću ti da ustaneš.

Tužno joj se nasmiješio. — Baš *si dobra cura*.

- Da, naslušala sam se toga već večeras. Hajde. Pronaći ćemo ti sobu ili pozvati taksi.

— Pozovi mi liječnika - odvratio je s velikom tugom i štucnuo. - Cathy mi je slomila srce.

— Onda te ne zaslužuje — odlučno je rekla, iako nije imala prilike upoznati ženu. Pomogla mu je potom da ustane i zatureturala pod njegovom težinom kad je prebacio ruku preko njezina ramena i nesigurno krenuo prema obali. Cik-cakajući nagnuli su se prema rubu uskog doka te je svu svoju težinu prebacila u suprotnu stranu kako bi ih povratila *na* sigurno. Jantarna tekućina u boci izlijevala se sad na jednu, sad na drugu stranu. — Uvjerena sam da je glupa i da si predobar za nju.

— Ne znam baš — tužno je odvratio i prinio bocu ustima ispijajući pošten gutljaj. Obrisao je usta nadlankom. - Ali reći ću ti nešto. Veze između muškarca i žene... su stvarno teške.

— Bome jest — Dru se suosjećajno složila. — Pijem u to ime.

Dva dana poslije Sophie je pokucala na vrata J. D.-eve kolibe. Kako nije bilo odgovora, pokušala je ponovno, no kako joj se ni tada nije javio, prebacila je cvjetni aranžman iz desne u lijevu ruku, što je zahtijevalo malo žongliranja jer je u njoj već držala dva škripca koje je zatražio, i slobodnom rukom uhvatila kvaku. Oprezno je otvorila vrata. - J. D.? - nagnula se zazivajući ga. —Jesi doma?

Očigledno nije bio, no kako se nije htjela vraćati, ušla je ostavljajući vrata odškrinuta za sobom. Prišla je stolu u blagovaonici i odmahнула glavom ugledavši na njemu uvenulo cvijeće. Muškarci!

Odložila je škripac na stol i podigla vazu. Šarena razglednica koja je bila naslonjena na nju pala je na pod, a ona je odmah podignula. Obično je čitanje razglednice smatrala poštenom igrom, ali kako je već osjećala krivnju što mu zadire u privatnost, nepročitanu ju je odložila do škripca i odnijela vazu i svježe cvijeće u kuhinju. Prisjećajući se da je drugi aranžman ostavila u spavaćoj sobi, otišla je i po njega.

J. D. je odbio usluge sobarice, koje je bilo moguće dobiti za kolibu, a osvrćući se oko sebe, Sophie je shvatila zašto. Bio je besprijekorno uredan. Nije bilo razbacanih odjevnih predmeta i sve što su Ben i ona ostavili onog dana bilo je netaknuto. Štoviše, *sve* se nalazilo na svojem mjestu. Učinilo joj se mrvicu tužnim da koliba ne odiše nikakvom osobnošću. Osim dvije knjige o kanuima na noćnom stoliću i razglednice, gotovo se nije moglo reći da netko tu živi. Čovjek bi još pomislio da je J. D. cijeli život proveo u baraci.

Vratila se u kuhinju, gdje je bacila uvenulo cvijeće, oprala obje vaze i napunila ih svježom vodom. Već se naslušala dovoljno Edwininih priča i znala je za njegovu prošlost, ali iako

je nagađala da je bio lišen ljubavi kao dijete, nije imala pojma kako je živio kao odrasla osoba. No, zato se bila spremna kladiti da u pitanju nije bio ni lagodan ni ugodan život.

Znala je da se ne bi trebala petljati u odnos koji su si on i Dru kovali, ali nije se šalila kad je rekla Benu da se divi u kakvog se muškarca J. D. pretvorio s obzirom na tako teške početke. Namrštila se razdijelivši cvijeće u dvije vaze. Štoviše, znala je da Dru gaji jake emocije prema njemu. Bilo da su pozitivne ili negativne, što je bilo teško za zaključiti, otkako joj je ušao u život, jednostavno iskri nečim što već jako dugo nije vidjela kod nje.

Dala bi sve na svijetu da može znati što se dogodilo među njima one noći. Šef restorana joj je rekao da su oboje nestali na neko vrijeme nakon fijaska sa kuharima, a da se samo on vratio. Prepredeno je nadodao da je došao sav izvan sebe i da mu se raspoloženje nije bitno poboljšalo, a čak je načula izvješća o tome kako je prethodni dan režao na ljude. Drucilla, blažena bila njezina povučena mala duša, svoje je misli držala za sebe. Ali *nešto* se moralo dogoditi, jer bi se svaki puta kad bi netko spomenuo njegovo ime jednostavno ukočila. Osim toga, bilo je očigledno da oboje ulažu napor kako bi se izbjegavali.

Uzdahnula je odmaknuvši se i diveći aranžmanima. Eto! J. D. može podnijeti nekoliko domaćinskih elemenata koji će mu razvedriti život!

Doduše, duboko u srcu znala je da bi mu njezina nećakinja najviše razvedrila život. Isto je vrijedilo za Dru. Sophie je imala dobar instinkt kad su takve stvari bile u pitanju, i da se oboje toliko ne boje mogućeg odnosa, i da se toliko ne tvrdoglave, kladila bi se u sve na svijetu da bi zajedno doživjeli nešto doista posebno. Ali njihova tvrdoglavost često ju je znala razjariti.

No, u drugu ruku, u posljednje vrijeme uglavnom sve je samo razjaruje, skrušeno je priznala odlažući jedan aranžman na J. D.-ev radni stol u spavaćoj sobi. Homeopatski lijekovi koje je liječnik iskušavao na njoj bili su od pomoći, ali nedovoljno brzog djelovanja.

Drugi je aranžman odnijela u blagovaonicu i odložila ga nasred stola. Odmaknuvši se unatrag, kritički ga je procijenila, a onda otrgnula nekoliko cvjetova, sve dok nije postigao estetsku ravnotežu. Uočila je razglednicu naslonjenu na buket uvenulog cvijeća i podigla je te namjestila onako kako ju je i pronašla.

U pitanju je bila tipična razglednica Star Lakea, koja je predstavljala cijelu regiju. Za ime Božje, nije bila njemu upućena, već ju je on namjeravao poslati! Preokrenula ju je i pročitala što piše na poleđini, a usnice su joj se lagano razvukle u osmijeh na jezgrovito sročene osjećaje. Odlično. Znači, ima prijatelja!

No, očigledno nije znao da može zatražiti markice na recepciji i u tipično muškom stilu odlučio je ostaviti na stolu, gdje će vjerojatno i požutjeti od starosti, prije nego se sjeti kupiti markice u gradu.

Ma do vraga - sama će to srediti i odnijeti je na recepciju kako bi bila otpremljena s dnevnom pošiljkom pošte.

Zastala je na ulaznim vratima i bacila pogled na stol, a onda rubom razglednice dodirnula zube razmišljajući koje joj opcije preostaju. U redu, Dru i J. D. nisu djeca, i ne bi se trebala petljati u njihov ljubavni život. Ali doista se ponekad ponašaju kao djeca.

Još jednom će ih malo pogurnuti, a onda, kune se, ako se ne uspiju sabrati, više se nikad neće miješati. Vratila se i kupila škripce. Naravno da ih J. D. može dobiti, ali netko drugi će mu ih dostaviti.

J. D. je zamijetio aranžmane čim je tog poslijepodneva ušao u kolibu nakon odrađenog posla s terencima. Sophie je očigledno došla zamijeniti uvenulo cvijeće koje je namjeravao baciti i razveselilo ga je što se toliko potrudila.

A onda se namrgodio. Koliko god bila ljubazna ta gesta, očigledno je zaključila da ima pravo slobodno se ušetati nepozvana. I, do vraga, iako je donijela to prekrasno cvijeće, nije donijela i škripac koji je zatražio. Nije li to tipično za

Lawrenceove! Često mu znaju davati stvari koje ne traži, ili za koje nije ni znao da su mu potrebne, ali jesu li u stanju dati mu jednu prokletu stvar koju zatraži? Do vruga, ne! I svaki puta ga ostave na cjedilu.

Duboko je udahnuo i izdahnuo. U redu, sve su to sranja, i zapravo se pjeni ni zbog čega. Malo su mu živci nategnuti, ništa više. Ali nije on kriv.

Ipak, bez škripca otpada rad na kanuu, jer prvo mora zaljepiti nekoliko dijelova prije nego nastavi. Možda bi se mogao pozabaviti pragom ulaznih vrata, jer svako jutro obilna planinska rosa uzrokuje naticanje drva koje otežava njihovo otvaranje.

Tamni oblaci dokotrljali su se dok je klečao na petama na pragu rastvorenih ulaznih vrata analizirajući problem. Sve je ukazivalo da će kišiti, i načuvši grmljavinu u daljini iznad planinskog lanca Cascades, ustao je i izašao na dvorište. Nježno je podigao kanu sa jaraca za piljenje i odnio ga na trijem, gdje ga je brižno odložio ispod krova. Potom se vratio do ulaznih vrata i slijepo zagledao u prag.

Na posljétku se probudio iz sanjarenja, opsovao i otišao po blanjalicu. Koliko god mu se nije dopadalo, morao si je priznati da se gotovo uopće ne može usredotočiti ni na što još od one noći kod restorana. Nikako da iz glave izbije doživljaje i slike.

Vratio se s alatkom i kleknuo pred prag, naginjući se naprijed kako bi je primijenio na iskrivljeno drvo. Kako su se listići motali preko oštice, misli su mu se opet vratile na Dru, gdje su zaglibile otkako mu je zaprijetila pokupivši se.

Izluđivala ga je. Nije bio u stanju koncentrirati se, san mu je bio sjeban, i svako malo gubio bi živce. Premda nije najveći šarmer svih vremena, isto tako ljudima obično ne skače za vrat na najmanju provokaciju. No, otkako mu je zahvalila što joj je podmazao pumpu i rekla da će pronaći nekog drugog da ugasi vatru koju je rasplamsao, sav je u neopisivom grču.

I ljubomorán. Dragi Bože, kako priznati da umire od ljubomore? Nikad prije nije to doživio i uopće mu se ne dopada!

Iako je to osporavao nakon incidenta s kuharom, shvatio je da je bio ljubomoran i prije nego ga je optužila. Kad je rukama podigla svoju blještavu kosu na tjeme, i kad joj je ugledao glatke pazuhe i bočnu stranu grudi kroz široke otvore majice, ljubomora ga je pogodila poput vlaka teretnjaka. Znao je da je i Carlos sve to zamijetio. Još gore, znao je da ju je on mogao vidjeti sprijeda i da je ona namjerno to učinila kako bi ga psihički otjerala na posao. Jedino što gaje spasilo bila je činjenica da zapravo nije shvatila *zašto* je ljubomoran — vjerovala je da je ljubomoran zato što se bolje obračunala s tim samozadovoljnim kretenom od njega.

Nisu li to ništavni problemi? No, želudac mu se stegnuo, kad se progurala mimo njega i odmarširala govoreći kako se kurčeve može nabaviti bilo gdje pa će to i ona učiniti. Pošao je za njom pjeneći se od bijesa, a onda shvatio da mu radno vrijeme nije isteklo, i da nikad nije poslodavcu ukrao niti jedan radni dan u životu. No, prekasno mu je sinulo da je on zapravo *poslodavac*. Već je odavno bila nestala.

Koji je on kreten! Idiot! Mogao ju je dobiti, i proklet bio ako ju je zaustavio zbog skrupula jer je *dobrica*. Zaustavio se jer je gotovo izlanuo *da* želi voditi ljubav s njom. *Voditi ljubav!* Isuse Bože, tek je dva tjedna tu i više se ne može prepoznati!

Jaja samo što mu ne eksplodiraju, ali sam je kriv za to. I od kakve je važnosti semantika? Zvalo se to što su namjeravali učiniti jebanjem ili vođenjem ljubavi, činjenica jest da *to nisu učinili*, a on je propustio priliku. Da se nije toliko uzrujao zbog jedne glupe riječi, konačno bi zadovoljio goruću potrebu da sazna kakav je osjećaj biti duboko u njoj. Dosad se već sve moglo povratiti u normalu. Ali ne, jednostavno je morao...

Prag koji je sve brže i brže blanjavao odjednom mu se ukazao pred očima. Sveo gaje na debljinu čačkalice! — Proklet bio! — U netipičnom i nekontroliranom naletu bijesa odbacio je blanjalicu u dvorište. Nije li to jebeno prekrasno! Sad će morati pronaći komad drveta kako bi ga nadogradio, ili će mu vjetar puhati kao da je na proklesoj kanzaškoj preriji. Kako glupe pogreške! Kao da je kakav početnik...

- Upravo to mi se i dopada na tebi, Carveru - dobacio je hladnokrvni glas. - Tvoje neopisivo veselje.

Glava mu je odmah poskočila, a srce stalo mahnito tući. Dru je prelazila čistinu. Bila je odjevena u uobičajenu radnu odjeću, koja se sastojala od polo majice bez rukava i hlačica, ali na trenutak u mislima mu je izronila slika koju se bojao da će zauvijek gledati: spuštenu kosu, usta crvena i natečena od poljubaca, gole grudi koje se bacaju prema njemu dok joj se crvenilo širi od prsa do čela.

Kurac mu se počeo buditi i psujući si u bradu, ustao je. *Uopće* nema namjeru započinjati tu temu! Srušio je taj most za sobom i vjerojatno time povukao prokleta pametan potez! Vrijeme je da vrati guzicu u poslovnu neutralnost. Odsad će se ponašati kao Švicarska.

I proklet bio ako se opet zapita je li potražila drugog muškarca nakon što ga je ostavila one noći.

Nekoliko se puta popravio prije nego je prešao trijem i sišao niz stube. Nagnuo se i pokupio blanjalicu, a onda je promatrao kako prelazi posljednjih nekoliko metara. U desnoj je ruci držala dva stezača.

Pružila mu ih je. — Evo. Ujna Soph kaže da si ih zatražio i da ih je zaboravila ponijeti kad je navratila.

- Hvala. — Djelovala je kao da se namjerava okrenuti i pokupiti, a on se uhvatio kako pojašnjava: — Moram zalijepiti neke dijelove na kanuu pa mi trebaju da ih drže dok se ljeplilo ne osuši.

- Mmmm. — Djelovala je nezainteresirano i ponovno se okrenula kao da će otići, ali onda je zastala i bacila pogled prema kanuu, koji je bio naopačke naslonjen na trijem, kao i na gomilu iverja na mjestu gdje je nekoć bio prag. Nenasmiješivši se kimnula je prema pragu. — Što to radiš?

- Vrata se zaglave kad je vlažno vani, pa mi je izvorni plan bio da malo izbrusim prag kao bi se lakše otvarala i zatvarala.

- Čini mi se da si ga malo previše izbrusio.

Slegnuo je ramenima. - Malo sam se zanio. Sad ga moram nadograditi.

- Zato si bacio to nešto što držiš u ruci?

— To je blanjalica. I odgovor je »da«. — Protrljao sije rukom potiljak. - Poprilično nezrelo od mene.

Zagledala se u njega.

— Malo sam poludio. - I svake minute bivao sve ludi i ludi. Do vraga, mora li biti toliko prokleta suzdržana? Govori s njim kao da joj je jedan od gostiju — tako je prokleta pristojna, da čovjeku ne bi ni palo na pamet da su se neku noć drapali.

No, ta ga je pomisao nenadano osvijestila. *Isuse, Carvere, može li biti još veća budala?* Ponašao se kao da je ona bila ta koja je okončala cijelu stvar, a ne on. Nema sumnje da se ponaša točno onako kako smatra da bi on htio.

Onako kako *bi trebao htjeti...* no ne želi.

Istina je bila da nije imao pojma kako razgovarati s njom. No, nije htio da ode.

Ponovno je pokušao razgovor: - Primijetio sam da se zamjenik glavnog kuhara vratio na posao. Odlučila si mu dati još jednu šansu?

- Da. Naletjela sam na njega odmah nakon što... hm. - Pogled joj je odlutao. Očigledno joj je bilo neugodno što je spomenula njihov susret. No ispravila se i pogledala ga u oči. — Nalazio se na doku i u opasnom stanju za vodu ili cestu, pa sam ga odvušla u odmorište i smjestila preko noći u slobodnu sobu. — Ramena su joj se gotovo neprimjetno spustila. — Jučer me razuvjerio da probleme ubuduće neće rješavati utapanjem u boci, pa sam ga odlučila staviti na probni rok.

Bilo je to savršeno pristojno izvješće o činjeničnom stanju, što ga je izivciralo. Zar bi je ubilo da u glas ubaci najmanji tračak tona? Nije ju baš tražio da skače od veselja ili čak da mu se smiješi, iako se bez problema mogla smiješiti bilo komu drugom. Zasigurno mu može uputiti mrvicu topline. Zar je to tako jebeno puno?

Ali zašto bi to uopće očekivao? Nije uzalud rođakinja velike Edwine. Lawrenceovi i te kako dobro znaju obasipati te ljubavlju i onda je samo tako oduzeti, baš kad joj se čovjek prepusti s povjerenjem.

Ispravio se. — Pa, sigurno imaš posla — ravnodušno je dobio. — Ne bih te htio zadržavati.

— Molim? — Zatreptala je jarkoplavim očima, a onda su se sledile, pa se i ona ispravila. — Ah, da, naravno. — Ravnodušno ga je odmjerila. — Sretno s kanuom i tom stvarčicom u rukama. — Nejasno je mahnula prema hrpi iverja koja je nekoć predstavljala prag, okrenula se i pokupila.

J. D. se vratio na posao i tek mu je nakon nekog vremena sinulo da vjerojatno nije imala vremena pronaći si pastuha kako je zaprijetila, ako je bila zaposlena vraćanjem pijanog kuhara na posao. Odlično. Sada može zaboraviti na tu ljubomoru jednom zauvijek i vratiti se stvarnom životu.

Ali ako je tako, zašto bi još uvijek najradije zabio šaku u zid?

Butch je na putu kući svratio kupiti pakiranje od šest boca piva. Bilo je vrijeme za proslavu. Odradio je posljednji radni dan na honorarnom poslu, a kako idući započinje tek sredinom mjeseca, ima dva tjedna kako bi uživao u ljetnom vremenu, možda čak otišao u Alki i gledao cure u bikinijima kako rolaju stazom uz plažu. Život je predivan.

Ipak, bilo bi daleko bolje da obitelj tipa kojeg je slučajno ubio prestane zahtijevati da se slučaj ponovno otvori. Na žalost, što se vijesti tiče, bila su to dva duga tjedna i lokalne postaje nastavile su objavljivati prokletu priču s nadopunama o ogorčenju obitelji ubijenog. Jedan od mladih, militantnijih članova čak je tvrdio da je u pitanju zločin iz mržnje, zasnovan na rasnoj pripadnosti prodavača.

Kakvo sranje! U pitanju je bila jebena *nesretna okolnost*; da prodavač nije povukao taj glupi potez, a koji je njega pak naveo na zaključak da izvlači oružje, ne bi ga bio ozlijedio. Poginuo je zbog vlastite gluposti - mogao je biti prokletu *purpurne boje* i to ne bi odigralo nikakvu ulogu. Zašto ga ne puste da počiva u miru?

Ali stvar se, do vraga, ne može odugovlačiti u beskonačnost! Statistika igra u njegovu korist — uskoro će u vijestima biti objavljena neka druga priča važnija od ove i tad će glavna vijest dana postati tek jučerašnji događaj. Osim toga, J. D. se nije ponovno pojavio, i ako proklete postaje uspiju iscijediti još jedan miligram drame iz priče koja je već iscijeđena do krvi, on se vjerojatno nalazi negdje na pola države i neće to saznati.

Pokupio je poštu iz niza poštanskih sandučića na prvom katu stambene zgrade, ali ju nije provjerio penjući se stubama prema

stanu. Zašto i bi? Uvijek su im stizali računi ili Ginini časopisi o ljepoti i katalogi. Pošta je bila izričito njezin teritorij.

Ušao je u stan i bacio gomilu na pult za doručkovanje koji je kuhinju dijelio od dnevne sobe. Ubacio je paket piva u hladnjak, izvukao bocu i otvorio čep. Zgrabivši u prolazu vrećicu čipsa s pulta krenuo je prema dnevnoj sobi i uključio telku.

Kad se Gina vratila s posla još uvijek je sjedio tamo, a stolić pred njim bio je prekriven gomilom masnih mrvica i polukrugom praznih boca.

— Do vraga, Butch, pokupi to sranje! — Ne čekajući na odgovor bacila je torbicu na pult i nastavila u spavaću sobu.

Za nekoliko se minuta ponovno pojavila u superuskim trapecicama i crvenom džemperu. Namršteno je odmjerila nered, koji je još uvijek prekrivao stolić. — Rekla sam ti da to počistiš.

Još se više zgurio. - Dođi ovamo i prisili me.

. Otrfrknula je. — Zaboravi. Nisam raspoložena za ševu. I nisam ti ni jebena sobarica.

— Hej, tko je rekao da jesi? Počistit ću kad završim.

— Da, možeš si mislit'. Prije ću umrijeti nego to doživjeti. Tvoja zamisao čišćenja jest odnošenje nereda na pult u kuhinju kako bih ga ja počistila!

— Samo ti gundaj, ljubavi. - Prekrižio je ruke na potiljku i nacerio joj se. — Oboje znamo da si ljubomorna jer sam gotov s poslom. Tko ti je kriv! Odlučio sam se za proslavu i nećeš mi je pokvariti!

Slegnula je ramenima i pokupila poštu. Čuo ju je kako si mumlja u bradu gledajući račune, a onda je iznenada podigla pogled.

— Hej, jesi li znao da je J. D. otišao na istok u planine?

Ukočio se, a boca mu se zaustavila na usnama. Spustio ju je ne ispivši posljednji gutljaj, a mučan osjećaj stao mu ispušnjavati želudac. — Nije napustio državu?

— Ne. Izgleda da je na području Okanogan. Baš sam se pitala kamo se pokupio. Ne viđam ga u posljednje vrijeme. Evo, poslao ti je razglednicu. — Bacila ju je prema njemu te ustala

s barske stolice. — Što da izvadim za večeru? Bi li *možda umro* da tu i tamo nešto pripremiš? Dolaziš kući prije mene.

No, nije ju slušao. Ustao je s kauča kako bi pokupio šarenu razglednicu, koja je ležala nekoliko metara dalje, na sagu. Preokrenuo ju je i pročitao poruku. Obamrlih nogu jedva se uspio odvući natrag na sofu te naglo i nekoordinirano spustio, a onda nekoliko trenutaka jednostavno ostao sjediti na rubu buljeći u papir u ruci.

Istočni Washington? J. D. je s druge strane planina, u jebenom istočnom Washingtonu? Ma, gdje se, do vraga, uopće nalazi taj Star Lake? Nikad nije čuo za njega. Na razglednici piše u predivnom Okanoganu, ali *gdje točno?* To je ionako prokleta velik teritorij.

Isuse. Rukom je protrljao lice. Bio je uvjeren da je nastavio u Kaliforniju, ili možda zbrisao na istok. No, nije mu sinulo da bi otišao istočno od planina. Kao prvo, tamo uopće nema građevinarskih radova, i kao drugo, posjetio je taj dio Cascades jednom kad su se njih dvojica odlučili okušati u pecanju, i nije mu bilo jasno zašto bi se itko s imalo mozga htio vratiti. Što se njega tiče, riječ je o velikoj pustopoljini: sve samo ružni smeđi teren i pelin-grm.

Ali još uvijek očekujem jedan od ovih dana vidjeti tvoju facu na glavnim vijestima.

A, Bože. Svaki mali gradić u koji su navratili tijekom tog putovanja imao je kablsku televiziju, jer bez nje nije bilo recepcije, a na njoj su postojala tri glavna televizijska kanala Seattlea: KING, KIRO i KOMO.

Dva su trenutačno izvještavala o strci i zbrci koju je pokrenula prodavačeva obitelj.

Jebeno sranje. Ako je odgledao ijedno izvješće, vratit će se dok kažeš »keks«. Tko zna? Možda baš u tom trenutku prelazi planine.

Bacio se na noge. Počinio je jednu sitnu pogrešku i zažalio zbog toga, ali što je počinjeno počinjeno je, i sada više ne

može ništa jebeno poduzeti u vezi toga, a pogotovo ne vratiti jebene mrtve među žive!

Pa, proklet bio ako će dopustiti J. D.-u da mu sjebe život zbog nekog bijednog klauna koji nije imao dovoljno mozga da izbacuje ruke u zrak kad mu je zaprijetio pištoljem. Pronaći će kartu i provjeriti gdje se taj Star Lake nalazi, a onda će se otisnuti na malo putovanje.

Ako ništa drugo, vrijeme je na njegovoj strani - ima dva tjedna prije nego započne novi posao, pa mu Gina neće visjeti za vratom što izostaje. No, pogriješio je što je uopće spustio obrambeni štit — ali sad će to srediti. Nema proklete šanse da mu prijete mogućnost razotkrivanja! To nije nikakav život, i konačno je nastupilo vrijeme da poduzme nešto u vezi toga. Odsad će se držati Dicksonovog »zlatnog pravila«: srediti će J. D.-a prije nego J. D. dobije priliku srediti njega.

• • •

Vrata Drucillinog ureda naglo su se rastvorila, a Tate i Billy ujurili unutra. - Dosta nam je ping-ponga - Tate je objavio. - Idemo graditi utvrdu u šumi!

Bacila je pogled kroz prozor. Još od prethodnog dana spremalo se kišiti, ali iako su tamni oblaci visjeli nisko na nebu, kiša se još nije materijalizirala. — U redu, ali mi napravite mapu i označite gdje točno mislite postaviti tu utvrdu kako bih vas mogla pronaći ako bude potrebno.

— U redu. Možemo li zatražiti u Orlovom gnijezdu da nam spakiraju ručak?

— Ako nemaju previše posla. Ali bez gaziranog pića. Recite im da vam ubace dva tetrapaka mlijeka.

— Ma, daaaj — progundao je, no odmah joj se nacerio i izjurio nenadano kako je i uletio, a Billy za njim.

Dru se nasmiješila i odmahнула glavom. Ustala je kako bi zatvorila vrata koja su ostavili širom otvorena, a onda se vratila papirologiji na stolu.

Interkom je ubrzo zazujao, i ne odmičući pažnju od izvješća pred sobom, posegnula je rukom i aktivirala ga. — Da?

— Dru, Sally ovdje. Tate i njegov kompić su ti ostavili mapu na recepciji, a imaš i posjetitelja. Imaš li vremena za Keva Bronsenoma?

— Kev? - Ispravila se. — Da, naravno, reci mu da ude!

Gotovo čim je maknula prst s tipke na interkomu vrata su se otvorila, a on progurao svoju glavu. - Nadam se da ne smetam. Znam da te ne bih smio prekidati u poslu.

— Zapravo sam preskočila ručak pa bih mogla uzeti stanku. - Nasmiješila se. Bilo joj je uistinu drago što ga vidi. Oduvijek su imali predivno jednostavan odnos. - Hoćemo u Gnijezdo na sendvič?

— Super!

Zagledala se u njega nekoliko minuta poslije, zasjevši preko puta za malenim stolom. Oduvijek je bio zgodan, ali sad je ujedno odisao profinjenošću i sjajem koji ga nisu krasili kao tinejdžera.

Izbacio je duge noge u prolaz, ali bočno kako ne bi predstavljale prijetnju, nagnuo se unatrag stolicom i nasmiješio. Potom je upitno podigao obrve kad ga je nastavila gledati. - Sto?

— Bas razmišljam kako zračiš blještavilom velikog grada. Sigurno ti se svi činimo seljačinama! — Zaključila je to zamijetivši da mu je smeđa kosa skupo isfrizirana, kao i ležeran spoj fino tkanog džempera od kašmira i izlizanih levisica.

— Tijekom prve dvije godine koje sam proveo tamo vjerojatno bih rekao »da« - priznao je slegnuvši ramenima. - Tad sam poprilično bio pun samog sebe, i daleko ponosniji nego što sam trebao biti što sam zbrisao odavde. Ali sam naučio da su ljudi manje-više isti kamo god čovjek ode, i malo osnovne pristojnosti koje čovjek nalazi u ovdašnjim ljudima ima daleko više uspjeha od površne sofisticiranosti grada. Vjeruj mi, Dru, zagrebeš li po njoj, u devet od deset slučajeva naletjet ćeš na nekog jadnika koji nosi sa sobom čitavu gomilu strahova.

Zamijetivši razočaranost na njegovom licu, oštro je odgovorila: — Ne bi trebao tako romantizirati ljude u malim mje-

stima i nije moguće da imaš selektivno sjećanje, jer nisu svi ovdje časni poput tebe.

Nasmijao se. — Vjeruj mi, nisam zaboravio koliko ovaj burg može ogovarati! — Potom se zagledao u nju. — Primjerice, širi se glasina da ste se ti i Carver ljubili na trijemu. - Pogledao ju je kao da joj zamjera. — Očekivao sam da imaš bolji ukus.

- Molim te. - Grleno se nasmijala. - I to mi kaže tip koji je jurio za Terry McMann godinu dana u srednjoj. Nemoj mi ti govoriti o *dobrom ukusu!*

— Hej, imala je super cice i pružala usluge na stražnjem sjedalu očevoeg chevroleta; nije moglo biti bolje. - Nasmiješio se prisjećajući se. - Sto je sada s Terry?

- Otkrila je vjeru i drži vjeronauk u Yakimi. Čula sam da nosi ortopedske cipele i ima gomilu djece.

— Ma daaaj - odvratio je sa žaljenjem sablasno je podsjetivši na sinovljevu reakciju kad mu je rekla da ne može dobiti gazirano piće. - Kakva šteta. - Potom se nasmiješio. - Nedostajala si mi, Dru; i doista mi je drago što te opet vidim. Što kažeš da u petak navečer izađemo u Red Bull i pokažemo lokalnim seljačinama kako se pleše?

- Zanimljiv prijedlog. Već dugo nisam plesala. - Potom se prisjetila kemije kojoj je posvjedočila između njega i Char, i zakletve koju se njih dvije sklopile još u srednjoj da neće jedna drugoj preuzimati dečke. — No, morat ću prvo provjeriti zbog Tatea.

— Nema problema. Znaš gdje živim — nazovi me.

Pronašla je Char to poslijepodne u sitnom uredu nasuprot prostoriji za masažnu terapiju. Provirila je i zatekla prijateljicu kako sjedi s nogama na otvorenoj ladici stola i čita časopis.

Uvijek ju je razveseljavalo vidjeti Char u radnoj sredini. Uopće nije bila nalik bljedolikim New Agerima u Birkenstockicama. No, s druge strane, svijetlozelena kuta bila je jedini ustupak na koji je bila spremna u poslu — kosa joj je bila natapirana kao uvijek, šminka blistava, a nokti jebeno crveni. Dru je znala da su joj klijenti često zatečeni na prvu

loptu, ali svi kojima je pružila švedsku masažu nikad više nisu sumnjali u nju zbog napasnog izgleda.

Nasmiješila se. - Hej, imaš minutu slobodno?

Char je odbacila časopis na stranu i spustila noge na pod vraćajući se u sjedeći položaj. - Naravno, uđi. Imam cijeli sat. Otkazana mi je masaža za tri.

- Teško ćeš se tako obogatiti.

- Ma znam. S druge strane, u pitanju je bila Roberta Manion, i bez obzira kakve joj napojnice kći ostavlja, uvijek sam izmoždena nakon terapije. Kunem ti se da bi se ta žena požalila da je objese s novim užetom.

Dru se nasmijala i privukla si stolicu udišući mirise aromatičnih ulja te uživajući u londonskoj filharmoniji i izvedbi Bizetove *Carmen* iz zvučnika iznad glave. — Ne mogu ostati sat vremena. Kev je navratio maloprije i moram porazgovarati s tobom.

Char se odmah ukočila, a osmijeh joj je nestao s lica. - Kako, pobogu, ta budala može imati veze sa mnom?

- Pozvao me da u petak navečer izađemo u Red Bull, i želim s tobom porazgovarati o tome. Nije u pitanju spoj — odmah je nadodala. — Izašli bismo samo kao prijatelji, to ti je jasno, ali sam pomislila da bi...

- Drucilla Jean, možeš imati divlji seks bez zaštite s tim tipom, što se mene tiče. — Char je slegnula ramenima. - Iako me, kao prijateljicu, zabrinjava tvoja moć prosudbe.

- Do vraga, zašto to činiš?

Char ju je oprezno pogledala. - Što točno?

- Zašto se pretvaraš da ti uopće nije stalo do njega?

- Pa, hm, da vidimo... Možda zato što mi *nije* stalo do njega?

Puna si govana. - Kako god ti kažeš.

- Kažem - uvrijeđeno je ponovila.

- U redu. Onda dokaži.

- Molim?

Dru ju je pogledala u oči. - Dokaži.

- A kako bih to trebala izvesti?

— Pristani poći s nama u Red Bull.

— O, kako da ne, to bi trebalo biti zabavno! Kev i ja se super slažemo!

— Ne moraš čak ni razgovarati s njim ako ne želiš. Dođi radi mene.

— I stavim te u sredinu? Mislim da neće ići.

— Da nešto razjasnimo — nećeš doći zbog mene?

— Nego što. I zbog tebe i zbog njega. Sve ću nas poštediti stresom ispunjene večeri.

— Kukavico.

Char se zagledala u nevjerici. — Molim?

— Čula si me. Obična si kukavica.

— Što bih ja sada trebala - udariti nogom o pod i povikati: Nisam, nisam? Zar smo se vratile u vrtić?

— Baaak-bak — Dru je odvrtila oponašajući kokodakanje.

- Baak-bak-bak-bak-baaaak!

— O, za ime Božje - u redu! Doći ću u petak navečer u Red Bull. — Znakovito ju je pogledala. — Očajno oponašaš kokoš.

— Možda. — Dru je ustala. — Ali mi zato super ide izazivanje!

U srijedu ujutro Tate se pojavio baš kad je J. D. nanosio posljednji sloj boje na kanu.

— Opa! — uzbuđeno je uskliknuo. — Gotov je!

— Još malo. — Carverov je glas bio prigušen papirnatom maskom koja mu je prekrivala nos i usta, i mahnuo je malenom da odstupi u stranu kad se približio. - Odmakni se. Tvoja će me mama ubiti ako ti ovo završi na odjeći, a ne želim ni da udišeš pare. — Nastavio je pištoljem špricati tamnocrvenu boju pažljivo je nanoseći sloj po sloj od pramca do kormila.

— Ma daaaj - Tate je gotovo zaplesao na mjestu od uzbuđenja. — Mogu li s tobom kad bude gotovo?

— Naravno. Ako ti mama i djed i baka kažu da može.

— Hoće. Puštaju me u čamac na vesla, sve dok imam na sebi pojas za spašavanje. — Smjestio se na najdonju stubu trijema i

nastavio pogledom pratiti bojanje kanua. Nakon nekoliko sekundi tišine nadodao je: - Mama ide na spoj.

J. D. se ukočio na trenutak, a onda prisilio usmjeravati špricalicu u širokom luku kako ne bi došlo do kapanja. No, činio je to stisnutih zuba i osjetio kako mu se koža steže. - Da? - na poslijetku je odvratio. — S kime?

- Ne znam. Neki stari frend. Ti si je poljubio — Tate je nadodao s nenadanom tugom u glasu. — Zar ćeš joj to dopustiti?

- Nemam pravo odlučivati što ti majka radi. — Bilo mu je drago da se okrenuo leđima prema malenom kako bi očistio opremu, jer gaje zaposjeo osjećaj posesivnosti i divljaštva i nije bio sav svoj, a nikako nije htio utjerati dječaku strah u kosti, što bi se vjerojatno dogodilo da je maleni tada mogao vidjeti njegovo lice. Bio je to jedan od rijetkih trenutaka u životu kad ga J. D. jednostavno nije mogao kontrolirati.

- Idu plesati - Tate je nastavio zlovoljno, a onda se razvedrio. - Ali ja ću opet moći prespavati kod Billyja!

J. D. je duboko udahnuo i izdahnuo. - Eto, vidiš. Možda ćeš opet moći gledati neki film za trinaestogodišnjake. Kad bi se to sve trebalo dogoditi?

- U petak navečer.

- A-ha. Pa kamo ljudi ovdje odlaze na ples?

- U onaj saloon u gradu. - Tate je nestrpljivo slegnuo ramenima, jer mu je tema već dojadila. - Kad će se boja dovoljno osušiti kako bismo mogli kanu porinuti u vodu?

- U petak ili subotu. Hoću da prođe nekoliko dana da se upije. Bi li mi mogao pomoći da ga prebacim na trijem, a da si pritom ne zaprljaš odjeću?

- Naravno!

Tate je nastavio blebetati dok su prenosili kanu na podij koji je J. D. napravio kako bi ga zaštitio od vremenskih prilika, ali je čuo svaku desetu riječ.

Morat će saznati kako se zove taj saloon, jer je u petak navečer planirao biti tamo i pripaziti na Drucillu Lawrence i njezina *momka*.

Kap kiše pala je Butchu na čelo i namrštio se pogledavši u niske tamne oblake. Super. Ne samo da se već dva dana vucara ulicama Star Lakea, kojih je svega nekolicina, i ne samo da ne zna ništa više o tome gdje se J. D. nalazi kao ni kad je doputovao u srijedu navečer, sad će se još i nebo sastaviti sa zemljom? Samo mu je još pljusak potreban. To bi bila baš točka na »i«.

No, uspio se obuzdati. Možda mrvicu pretjeruje. Pravi problem jest da ne može jednostavno prići ljudima, pokazati fotku i upitati: — *Hej, jeste li možda vidjeli ovog tipa?*

Mora biti malo prepredeniji.

Upravo je s tim ciljem i iznajmio sobu u motelu dva grada dalje. Soba je bila prava rupa, ali bio je vrhunac turističke sezone i očigledno nisu svi gajili odbojnost prema istočnoj strani tog planinskog lanca poput njega, pa se ispostavilo da je to najbolja opcija. Osim toga, nije imao ni najmanju namjeru unajmiti sobu u mjestu gdje mu boravi plijen, čak i da tamo ima slobodnih soba. Ako se stvari razvijaju onako kako je isplanirao, ne želi da ga itko poveže s Carverom na bilo koji način.

Naravno, prvo ga mora pronaći. J. D. bi mogao biti bilo gdje na tom području, naravno - za slučaj da jednostavno nije proputovao.

Ako stoga *jest* još uvijek negdje u blizini, morat će provjeriti neopisivo velik broj mjesta — više nego što je očekivao. Tako se, na primjer, na jezeru po kojemu je gradić dobio ime, oko sedam milja uz planinu nalazi pomodno odmorište i bilo bi savršeno da ga tamo uspije pronaći, ali nekako to baš i ne očekuje, jer uopće nije nalik lokacijama kakvima se J. D. obično mota. Prije će ga pronaći na manjim jezerima i od-

morištima kojima je to područje posuto, a na žalost, takvih je nekoliko desetaka.

Možda Star Lake doista jest *burg*, ali je ujedno najveći gradić na tom području, pa stoga svi koji žive u radijusu od petnaest milja tu dolaze u nabavku, kao i turisti u potrazi za zabavom, a ne dućanima s potrepštinama i mamcima.

Što ne znači da se u njemu može pronaći išta drugo, prema onomu što je uspio vidjeti. Sa zavišću je pogledao prema glavnoj ulici: osim jedne taverne koja je imala piljevinu na plesnom podiju, za ime Božje, činilo mu se da cijeli gradić odlazi na spavanje u šest.

No, nešto je morao priznati: taj dio istočnog Washingtona bio je daleko ljepši od dijela u kojemu je prethodno bio. Jeb' o to. Kao da nekoliko nasada zimzelena u podnožju Cascades može nadomjestiti nestašicu bilo čega zanimljivog... kamo li tek noćnog života.

Ipak, možda će se navečer vratiti na pivo u taj saloon Red Bull. Naposlijetku, ipak je vikend, i čak je countrv glazba bolja od odmaranja u onoj rupi od motela. Tko zna, možda će čak naletjeti na neku kaubojku u potrazi za uzbuđenjem.

Bar u tom slučaju dan neće biti potpuni promašaj.

Bio je petak navečer i svi su skakutali u Red Bullu. Char je otvorila ulazna vrata i odmah ju je zapljusnula kakofonija glasova koji su govorili u glas, u pratnji novog izvangradskog benda, koji je svirao glasnu ali poprilično pristojnu verziju pjesme »Don't Waste Your Heart« country skupine Dixie Chicks. Zaustavivši se kako bi joj se oči priviknule s jarkih svjetala parkinga na prigušenu atmosferu saloona, zagledala se kroz maglicu dima obojenu u dijelovima crvenom, plavom i zlatnom bojom do neonskih znakova za pivo koji su se redali uz prozore. Bacila je pogled prema parovima koji su kružili plesnim podijem, a onda nastavila potragu za Dru.

I pokorom Star Lakea.

Uzdahnula je požalivši što ne posjeduje zavidnu sposobnost razmišljanja na nogama — možda bi tada smislila doista izvr-

snu izliku da izbjegne cijelu stvar. Ali Dru ju je poznavala u dušu, i izazivajući je da je kukavica, osigurala njezin dolazak, koliko god im kasnila. Uočivši frendicu i Keva s druge strane plesnog podija, krenula je prema njima nećkajući se. Naginjali su se jedno prema drugom preko stola, a Dru je nešto govorila, i kad im je prišla, zamijetila je kako Kev zabacuje glavu i smije se.

Tjeskoba joj je stisnula želudac. Do vraga. Ne želi biti u njegovom društvu. Nikad se nisu slagali, i uvijek prisutna napetost među njima nije imala nikakve proklete veze sa seksom.

Nije li?

Izbacila je ramena. Naravno da ne. Uvijek je jednostavno u njoj budio osjećaj... neprikladnosti. Činio je to još u srednjoj, i očigledno još uvijek posjedovao talent. Kad god bi se našla u njegovom društvu, osjećala se nedovoljno lijepom, nedovoljno pametnom, nedovoljno duhovitom. Ima li imalo mozga, neće htjeti provoditi vrijeme s nekim tko u njoj budi osjećaj nedostatka svakog atributa, tko nepogrešivo napada njezinu ženstvenost svaki puta kad se sretnu. Naučila je da mora prva napasti kako ne bi ispala jedna žrtva.

Pa, do vraga s tim! Ostat će dovoljno dugo kako bi udovoljila vlastitom ponosu, a onda briše. Prešavši prstima preko nagog dijela trbuha između topića i kratke traper suknje, namjestila je širok remen oko bokova i prišla stolu. — Hej, hej, banda je na okupu - dobacila je razvučenim teksaškim izgovorom.

Dru ju je pogledala i lice joj se odmah razvuklo u osmijeh. — Hej, drago mi je da si došla! Već sam se uplašila da nećeš!

Kebove poluzatvorene oči zalijepile su joj se za pupak.

Odmah je požalila što nije odjenula nešto što je toliko ne razgolićuje, a ne taj topić od crvene lycra na suknju, ali je odmah odbacila tu pomisao. Baš u takvim stvarima bio je izvrstan — u tome da u njoj budi osjećaj da je smeće iako, na primjer, nije odjevena drukčije od većine žena u saloonu. Čak je i Dru, koja u njegovim očima nikad ne može počiniti pogrešku, imala dugačku prozirnu haljinu boje breskve i znala da joj se lijepi za bedra pri kretanju. Bila je stilizirana poput

staromodne spavačice na steroidima, sa nizom sitne biserne dugmadi od vrata do ruba, koji joj je sezao do sredine lista, a uski remenčići kulminirali su oko vrata nudeći pogled na bujni dekolte svaki puta kad bi se nagnula.

I ona je htjela imati tako velike grudi.

Izvukla si je stolicu i sjela. No, čim joj je guza dodirnula sjedalicu, jedan od gostiju je prišao i pozvao je na ples.

Potihog ga blagoslovivši, s oduševljenim je osmijehom odvratila: - Idući ples, može? Samo da prvo popijem pivo.

Pokupio se, a ona presrela konobaričin pogled, dok se žena motala između dva obližnja stola. Bend se bacio na novu stvar pa joj je dobacila povišenim tonom: — Jednu Coronu i limetu, molim vas! — I onda odbacila torbicu na stol. Ne obazirući se na Keva kao da ne postoji, nagnula se prema Dru. - Bend uopće nije loš, zar ne?

— Ne, poprilično su dobri. Upravo smo to komentirali, zar ne, Kev?

Tijekom idućih sat vremena plesala je sa svakim muškarcem koji ju je pozvao i flertala do daske. Činila je sve samo da se makne od stola. Čak je otrpjela i turista koji se pokušao malo previše zbližiti s njom. Maknula mu je ruku sa stražnjice i rekla da nije zainteresirana za išta drugo s njim, ali je to učinila s osmijehom. Obično bi bezobzirnom izravnošću tim gradskim pastusima okončala sve pretenzije.

Kad je konačno bila prisiljena sjesti jer je bend uzeo stanku, zamijetila je da se Dru ubija kako bi nju i Keva uvela u razgovor. Na žalost, ni jedno ni drugo nisu bili baš spremni na suradnju. Uspjelo im je međusobno se ne napadati, ali to je vjerojatno imalo više veze s razinom buke nego s poštovanjem prema zajedničkoj prijateljici. Štoviše, Char joj je sve više i više počela zamjerati to što čini.

Nije imalo smisla, i vjerojatno nije bilo pošteno, ali ipak je osjećala bijes i jad, i nekako ju je boljelo u srcu gledati kako se Kev smiješi i smije i flerta s njezinom najboljom prijateljicom. Do vraga, zašto je Dru inzistirala da im se pridruži? Savršeno je dobro znala da spojiti njih dvoje znači isto što i nadoliti ulje

na vatru, ali ne, jednostavno mora uvijek biti po njezinom! E pa, njoj se uopće nije dopadalo biti peti kodač.

Upravo zato je vjerojatno i ustala ugledavši J. D. Carvera kako prilazi šanku. — Hej — dobacila je presrećući ga, kad se okrenuo kupivši pivo. Naslonila se laktom na šank i nasmiješila. Bio je velik, čvrst i ozbiljan, odjeven kao obično u iznošene traperice i blještavo bijelu majicu. — Sam si?

Pogledao ju je i zakimao. - Ti?

— Kao da jesam. — Slegnula je ramenima i kimnula glavom prema stolu na samom rubu plesnog podija. - Došla sam s Dru i njezinim *momkom*.

Bacio je pogled preko njezinih leđa i zamijetila je kako škilji ugledavši ih.

Izvršno. Ako ništa drugo, muškarac je sa stavom, što bi bar trebalo unijeti malo živosti. — Znaš kako se kaže: dvoje je par, a troje previše? Pa, ja sam ta koja je višak. Dođi nam se pridružiti i pomoz mi uspostaviti ravnotežu!

— Savršeno. — No, osmijeh koji joj je uputio mirisao je na nevolju.

Nije znala treba li brinuti ili uživati, ali, k vragu i sve — odabrala je ovo drugo. Bila je opasno raspoložena.

S obzirom da ju je Dru ugurala u društvu muškarca za kojeg je dobro znala da ga pod svaku cijenu izbjegava, učinilo joj se poštenim vratiti joj milo za drago.

Isusa ti! Butch se probudio sjedeći za stolom u kutu s druge strane prostorije. J. D. se pojavio — prokleta planina došla je Muhamedu!

Možda ne bi ni bio vidio svojeg nekadašnjeg kompića da nije bilo plavuše s predivnim pupkom. Promatrao ju je otkako je došla pitajući se bi li se trebao okušati kod nje.

Bila je točno njegov tip, s kratkom suknjom koja joj je razotkrivala pupak i uskim crvenim topićem koji joj se pripijao za tijelo ističući sitne cice veličine šalice. Promatrao ju je kako flerta i pleše s polovicom muškaraca u saloonu, te ju poželio i sam zavrtjeti. Ali tip s drugom ženom za njihovim stolom

prethodnih je sat vremena proveo namršteno odmjeravajući sve tipove koji su je vrtjeli po plesnom podiju, a kad je neki šaljivdžija protrljao svoju ruku o plavušinu guzu, gotovo je iskočio iz stolice.

Butch se nije pretvarao da razumije što se, do vraga, zbiva. Činilo mu se da je tip s brinetom blještave kose i lijepog tijela, ah nije mogao odvojiti pogled od male plavuše. No, zato je znao da planira ostati u sjeni sve dok je u Star Lakeu, a to znači izbjegavati u širem luku mali perverzni *menage a trois*.

Ispravna odluka, ispostavilo se, jer je plavuša ubrzo odvela J. D.-a za stol.

Nagnuo se leđima u stolici i nastavio pijuckati pivo. Sad kad više nije bilo upitno gdje se Carver nalazi, sinulo mu je da zapravo nije još isplanirao kako se riješiti starog frenda, a da ne pobudi sumnju.

A kamo li tek učiniti to bez sučeljavanja s njim.

Što bi se moglo dogoditi svakog trenutka sjedne li J. D. sa bočne strane stola koju bi on sam odabrao, a koja bi mu omogućila jasan pogled na još jedan par jednako lijepih duđa s druge strane stola. I upravo od tamo bio bi mu direktno na vidiku.

Do vraga. Bolje da se pokupi prije nego ga uoči i sjebe mu strategiju!

Izaći će na parkiralište i preparkirati auto kako ne bi zaglavio za slučaj da mora pod hitno pobjeći. Već je zamijetio kako ljudi jedni druge blokiraju, i stoga bi mu bilo bolje da pronađe mjesto otkud će moći slijediti J. D.-a kad se pokupi. Mora saznati gdje točno odsjeda njegov stari frend.

Jer čim se domogne te informacije, bit će u daleko boljoj poziciji da osmisli plan kako ga se riješiti.

Zašto ja, Bože? Dru se zapitala promatrajući Char i Carvera kako se probijaju od šanka prema stolu. Nije li dovoljno da mi je namještanje ovo dvoje u potpunosti propalo? Već sam dovoljno zasrala i oboje mojih najboljih prijatelja osjeća se jadno večeras -je li doista potrebno još mi i njega nabiti na grbaču?

Nije li to prekomjerno?

No, njezino tijelo, prokletu bilo, nije se složilo. Ali očigledno se samo želi poševiti, pa stoga što zapravo zna?

Nervozno se promeškolljila na stolici i uhvatila kako sjedi izbacujući grudi. Koža joj se zagrijala, puls ubrzao, i svaki živac koji je posjedovala oživio s nadom. Kako bi si okupirala ruke, koje su iznenada silno čeznule dodirnuti njegovo izduženo i tvrdo tijelo koje se sve više približavalo, posegnula je za gotovo punom čašom i ispila je u jednom gutljaju. Dodatna toplina koju vjerojatno nije trebala eksplodirati joj je u želucu. Epizoda s njim ispred restorana gotovo ju je dotukla i učinila ovisnom o njegovim dodirima — bio je dovoljan jedan pogled i opet je shvatila da ga želi. Neopisivo.

Pa, baš šteta, jer jača je od nekoliko odmetničkih hormona! Boreći se da ne ispadne poput zaljubljene šiparice, usmjerila je svoj hladnokrvni osmijeh prema paru koji je prišao stolu.

— Gle koga sam pronašla za šankom — Char je dobacila lagano dodirujući Carverovu ruku.

—J. D. — Dru je dobacila moleći se da se njezin neutralni osmijeh neće iznenada pretvoriti u režanje. Ostala je šokirana nenadanom potrebom da slomi prste najboljoj prijateljici.

— Drucilla - J. D. je odvratio i pogledom, koji nije bio neutralan, pomilovao njezinu raspuštenu kosu, gola ramena i prsa, i zaustavio se na stotinku na njezinom dekolteu. Potom se prisilio odmaknuti pogled i kratko i hladnokrvno kimnuo pozdravljajući *Keva*. — *Bronsene...*

Kevov je odgovor bio jednako hladan. — Carveru...

Ne pitajući tko gdje sjedi, zaobišao je sitan stolić i odložio pivo. Potom si je izvukao stolicu koju je Char koristila cijelu večer i spustio se do Dru. Uguravši ruke u džepove traperica, razvukao se po stolici, a njegova velika ramena prodrli su u Drucillin prostor. Raširio je očvrtnula bedra ijednom nogom pritisnuo njezinu od koljena do boka. Odmah joj se temperatura vinula u nebesa poput rakete pri spontanom sagorijevanju.

Char je slegnula ramenima na oduzeto joj mjesto i spustila se do Keva. - Vidi, molim te - dobacila mu je veselo. - Neće li nam biti ugodno?

Kev je povukao nestrpljiv potez, kao da se namjerava odgurnuti od stola, ali ona se nije obazrela kao što se nije obazirala cijelu večer i nagnula prema Carveru. — Jesi za ples?

— Naravno, zašto ne? — Ustao je i pričekao da zaobiđe stol, a onda, spustivši ruku lagano na njezinu golu kožu na križima, poveo je na plesni podij.

Progutavši slinu kako bi se riješila gorkog okusa ljubomore koji je obožavala osporavati, Dru je pogledala prema Kevu s druge strane stola. - Mislim da bih ti se trebala ispričati. Uopće nisam zamišljala da će večer ovako završiti.

Slegnuo je ramenima. — Neki puta je zabavno, neki puta nije. - Ali nije uspijevaao odvojiti pogled od plesnog podija. Za dvije minute se ukočio, a oči su mu se smrknule. — Isuse, ne opet ta hobotnica.

Dru se okrenula kako bi provjerila u što to gleda. Muškarac se ubacio Carveru i preuzeo Char, a ovaj odmah doskakutao natrag do stola.

Iako mu je okrenula leđa, to ga očigledno ni najmanje nije odbilo. Tople ruke iznenada su joj se uvukle pod kosu i skupio ju je u konjski rep, te ga povukao nagnjući joj glavu unatrag. Zagledala mu se u lice, koje je izronilo naopako iznad njezinog.

— Jesi za ples? — Glas mu je bio dubok i hrapav, a ona osjetila kako je prolaze trnci.

Otvorila je usta s namjerom da ga odbije. — Može.

Do vraga, otkud to? Pogledala je Keva ispričavajući se, ali on ju nije ni zamijetio. Pažnja mu je bila usredotočena na plesni podij i slegnuvši ramenima, izvukla je kosu iz Carverove šake i ustala.

Plesali su oko trideset pet sekundi na neku brzu stvar, a onda je bend završio svirku s klimaksom. Kombo se pretvorio u sporu i mučnu baladu, a J. D. ju nije upitao želi li sjesti -

jednostavno ju je privukao k sebi, zagrlio i počeo se polako seksi kretati s njom.

Sve kosti iznenada su joj se pretvorile u maslac, i tiho uzdahnuvši obmotala mu je ruke oko vrata te prislonila obraz o nježno-bijeli pamuk gdje su mu se prsa pretvarala u ključnu kost. Dok je udisala miris deterdženta za rublje i njegove muškosti, osjetila je više nego čula zvuke zadovoljstva u njegovim prsima. Potom je nagnuo glavu i protrljao obraz o njezino tjemeno, a ona je zažmirila u potpunosti mu se predajući.

Njegove su je ruke još više privile k sebi, a prsti je posesivno stegnuli, i ubacio je koljeno među njezine noge kako bi poduzeo korak koji ih je oboje zalelujuao. Unutarnji mišići duboko među njezinim nogama potaknuli su lančanu reakciju sitnih i bolnih malih grčeva. Podsjetila se da je jača od nekolicine odmetnutih hormona. Bila je to dobra i odlučna zakletva, čak i plemenita, tip zakletve koju bi izrekla žena koja je spremna uzeti stvar pod nadzor.

. Pa zašto odjednom sumnja?

O, Bože, opet je u nevolji. U velikoj nevolji. I čak joj uopće nije stalo. Bila je pet otkucaja daleko od borbe protiv osjećaja koji bi je zapljusnuli svaki puta kad bi se našla u njegovom zagrljaju.

Kev je promatrao kako Char dvaput miče hobotničinu ruku s vlastite guze prije nego se odgurnula i rekla mu nešto na što je stisnuo usta, i onda odjurila. Umjesto da se vrati za stol, krenula je prema vratima.

Kev je na pola ustao sa stolice, ali oslanjajući se na stol dotirnuo i torbicu na vezanje, koja mu se nalazila do lakta, i ponovno spustio. Vratit će se; nema žene koja bi zaboravila ženske sitnice. No, kad je ponovno podigao glavu i ugledao hobotnicu kako izlazi iz bara za njom, skočio je na noge, zgrabio torbicu i ugurao si je za pojas, te pohitao prema izlazu.

Na prvi pogled parkiralište mu se učinilo napuštenim, a onda je načuo glasove sa bočne strane zgrade i pojurio prema uglu. Kiša koja je prijetila dva prethodna dana na posljertku se obrušila dok su bili unutra i sad je tukla o nestabilan krov saloona stvarajući lokve na crnom asfaltu parkirališta. Držao se saloona i kretao ispod nadstrešnice.

— ... najobičnija prokleta mala flertuša — načuo je bijesni muški glas prije nego je stigao do ugla.

— Otkud ti to? - Char je odvratila. - Zato što ti nisam skočila kako bih se okoristila uslugama koje tako rado nudiš?

— Hej, moglo bi ti biti super sa mnom. Visi mi k'o u konja!

Čim je Kev skrenuo iza ugla, zatekao ju je kako leđima prislonjena na zid bijesno gleda muškarca koji se nadvio nad njom. Opsovala je. - Hoćeš znati kako ja volim da visi, faco? — upitala je. - Tako da nema prostora između omče i vrata. Miči se!

No, umjesto toga on se samo još više primaknuo spuštajući ruke sa zida taverne na njezina ramena i podižući je na nožne *prste*. - Slušaj, ti, mala kujo...

Ugledavši kako mu se prsti zabijaju u njezinu nježnu kožu, Kev je jednostavno poludio. — Čuo si je — zarežao je. - Miči se!

Obje glave su se okrenule i zagledale u njega, a on odmah zamijetio da Char uopće nije oduševljena što ju je došao spasiti.

— Tko si ti, do vraga? — dobacio je tip.

— Onaj koji će ti napraviti novi šupak ne skineš li ruke s nje!

Kako ga nije odmah poslušao, Ken je povikao: - Ove sekunde!

— Dobro, dobro - tip je odvratio spuštajući ruke i odmičući se. — Ionako je kuja frigidna. — I okrenuvši se odjurio u kišu.

I Char se pokrenula kao da ga namjerava slijediti. - *Frigidna kuja?* Pokazat ću ti ja tko je frigidan, kurvin...

Kev je izbacio ruku uhvativši joj bradu i podigavši lice. Proučio ga je u potrazi za tragovima ozljeda. — Sve u redu?

Potonula je ponovno se naslonivši na zid. — Osim što mi je cijela večer usrana? — Izmoreno je prstima prošla kroz kosu. — Naravno. Sve je super.

— Drago mi je čuti da bar jednom od nas dvoje jest. Mislim da sam ostario deset godina kad *sam* ga vidio kako te pipka.

— Nije ti stalo pišljiva boba što se događa sa mnom. - Lagano ga je udarila o rame. — Koga ti to zavarav... mmm.

Uhvatio joj je ruku i spustio usta na njezina kako bi je ušutkao. Namjera mu je bila ponuditi joj samo nježan i smirujući poljubac, kako bi joj pokazao da nisu svi muškarci životinje.

Ali tek što su mu se usnice spustile na njezine mekane jastučice požuda mu je ekspodirala u utrobi i uhvatio se kako je pritišće o zid i čini sve ono od čega ju je spasio, nudeći joj strasne poljupce - vlažne, prodorne i na rubu kontrole.

I na nekoliko odbjeglih otkucaja srca i ona je njega ljubila grčevito ga se držeći i podižući koljeno vanjskim dijelom nje-

1 bedra, sve dok joj stopalo nije propalo *na* pločnik. Tad Ka je odgurnula i sumnjičavo odmjerila.

— Ne — ravnodušno je odbrusila spuštajući ruku na njegova prsa kao da ga želi odbiti od sebe. — Nema Šanse! Neće mene nitko više nasanjkati - gotova sam s muškarcima!

Pokušao je doći do zraka. - Pa po tome kako se ljubiš ne bih rekao!

— Zato što si me uhvatio u trenutku slabosti. Odsad me svi lijepo ostavite na miru s mehaničkim pomagalima.

Nasmijao se. - Zar ne misliš da bi mogla biti mrvicu usamljena? I što će se dogoditi kad ti ponestane baterija? Mi smo, muškarci, ipak korisni. Priznajem da ti ne mogu ponuditi ništa impresivno poput Harryja Konjine...

Zagrgljala je nasmijavši se, a on, ohrabren, nastavio: - Ali kladim se da te mogu nasmijati, i siguran sam da te mogu zagrijati u hladnim noćima. — Spustio je glas. — I zahvaljujući meni osjetit ćeš ono što pomoću mehaničkih naprava nikad ne bi osjetila.

Punih deset sekundi gutala ga je sa zanimanjem, a onda su joj se oči opet ohladile i ispunile sumnjom. — *Daj, molim te!* Odjednom te samo tako luđački privlačim?

— Nije to »odjednom«, stara. Još od početka srednje hoću ti se uvući u gaćice.

— Koji lažov! Oduvijek si se odnosio prema meni kao da sam seksipilna poput Olive!

— Naravno, jer sam htio otići iz ovog grada! No, ti nisi, a znao sam da si ti jedina osoba koja bi me mogla zadržati ovdje. Nisam namjeravao riskirati.

— A-ha. — Opsovala je. — Zar ti izgledam kao da sam se jučer rodila, Bronsene?

— Ne. Meni izgledaš kao lijepo razvijena žena. — Nagnuo je glavu i zakopao nos u njezinu kosu, na mjestu gdje joj je dodirivala sljepoočicu i duboko udahnuo. — Bože, kako dobro mirišeš!

— Da? Želiš znati što meni miriši, Kev? Čisto, nepatvoreno sranje! - Podigla je njegovu ruku i pomirisala mu prste. - Da. i nema sumnje, dolijeće iz ove ruke!

Nasmijao se i zubima joj prešao preko ušne resice.

Zadrhtala je, ali i podigla ruke kako bi ga odgurnula.

— Ne serem ti, Charlotte — prošaptao joj je u uho. — Sad te želim jednako koliko sam te onda htio. Jednostavno više ne hodam kao mačak oko vruće kaše kao nekoć, i ne namjeravam više igrati igrice kako bih prikrio svoje osjećaje. — Vrhom jezika dodirnuo joj je uho i šapnuo: - Bez obzira vjeruješ mi ili ne, bit ćeš moja!

— Ne bih se nadala da sam na tvom mjestu, stari. — Ali prestala se odupirati. I kad je još više spustio glavu kako bi joj poljubio bočnu stranu vrata, udahnula je i nagnula glavu unatrag omogućavajući mu pristup.

No, ne dopuštajući mu samouvjerenost, šakama ga je zgrabila za kosu i odmaknula mu glavu. - Otkud znam da ti nisam nužno zlo? Je li možda to u pitanju, Kev? Dru te odbila?

— Nikad me nije zanimala na taj način i ti to znaš. — Mrvicu ga je povrijedilo da bi nju odabrao za slučaj da se ne može domoći njezine najbolje prijateljice. - Večeras sam je pozvao van kao prijatelj koji se htio lijepo provesti s prijateljicom i... - Tad mu je tek sinulo da se jednostavno pokupio i tu svoju prijateljicu ostavio na cjedilu. - O, sranje... Dru!

Zgrabio ju je za ruku i pojurio prema taverni. — Baš sam pravi prijatelj — prekorio se kad su stigli do ulaznih vrata. — Toliko sam se usredotočio na tebe da se ni ne sjećam što je radila kad sam zbrisao. Ali znam da je Carver bio tamo i da je mogao profitirati. I imam zao predosjećaj da sam je bacio vuku!

J. D. je po treći puta u osam minuta iz džepa izvukao sat i provjerio vrijeme.

— Ideš na vlak, Carvere? — upitala ga je Dru.

Vratio ga je u džep i pogledao je. Potom je izbacio ruku i pažljivo joj popravio pramen svilenkaste kose iza uha. — Ne. Samo se pitam kad točno mogu Bronsena prozvati dezertrom i odvesti te odavde.

Iako su bili okruženi maglicom dima, zamijetio je da se rumeni u licu i opet je požalio što bend više ne svira spore stvari kako bi se mogli priljubiti jedno za drugo. Htio ju je ponovno

držati u zagrljaju, ponovno mirisati njezin šampon od naranče, i osjetiti mekoću njezine kože pod rukama.

- Vratit će se - odlučno ga je izvijestila.

Toga se i bojao, ali je slegnuo ramenima. - Ionako te želim odvesti kući. — Bilo mu je dosta prepiranja i krpanja zavada; nije se više htio povlačiti i sprječavati da se stvari među njima razviju prirodnim putem. Nikad dotad nije osjetio takvu glad, i htio ju je zadovoljiti.

Do vraga, htio se *udaviti* njome! Zagledao joj se u oči uopće ne pokušavajući prikriti svoje osjećaje.

Dru je posegnula za pivom i ispila ga dugim gutljajem.

Promatrao ju je kako odlaže praznu čašu na stol, i onda odmjerio brčiće od pjene koji su joj se stvorili iznad gornje usnice. Nagnuo se, ali odmah i zaustavio.

Lizanje te pjene trebalo bi biti jedna od onih stvari kojima je moguće provocirati ženu, jedan od onih muško-ženskih poteza kojima se započinje ples parenja. Drugim riječima, samo jedan od načina da joj podmaže pumpu.

Dok je njegova prijatila prsnuti visoko u nebesa. Bojao se da će biti dovoljan samo jedan poljubac da rukom raščisti stol i položi je na njega. Vrhom kažiprsta uklonio joj je pjenu s usnice, a onda je prinio ustima i posisao.

Promeškoljila se nagnuvši se malo bliže.

Ustao je. - U redu, mislim da si službeno napuštena. Bolje da te odvedem k...

- Hej, oprost št'o sam nestao - oglasio se Kev.

Svaka crvena stanica koju je J. D. posjedovao zarežala je osporavajući to što je čuo, i polako se okrenuo odlučan suočiti se s tipom.

Kev je pojašnjavao Dru držeći Char za ruku: - Imala je malih problema s turistom. Pobrinit ću se da se vrati kući na sigurno. Jesi spremna?

J. D.-ev posesivni nagon podigao se na stražnje noge, postavio pred Keva i isprsisao. - Ja ću je odvesti kući - odvratio je ravnomjernim tonom.

Kev je odgovorio jednako agresivno: — Zaboravi, Carvere. Ja sam je dovezao, ja ću je i vratiti.

— Za ime Božje, vas dvojica - Dru se nagnula naprijed kako joj J. D. ne bi zaklanjao pogled. - Ako nastavite frcati testosteronom u toj količini, Char i ja ćemo morati otići po poja-se za spašavanje.

Char je izrazila slaganje, a J. D. i Kev se odmaknuli.

Dru se nasmiješila Kevu, a J. D. osjetio kako mu se želudac stišće. Ali onda je rekla: - Doista me ne moraš odvesti kući. - Uхватила ga je za ruku. - J. D. i ja idemo na planinu, pa stoga nema smisla da me ti voziš. J. D. će se pobrinuti da stignem kući živa i zdrava. Ti se pobrini za Char.

Kev se zagledao u nju. — Jesi sigurna?

— Jesam.

— U redu. — Zagrlio je Char oko ramena. — Idemo.

— Sutra se čujemo, Dru — Char je dobacila. Potom se okrenula prema J. D.-u i nasmiješila. - Bilo mi je drago opet te vidjeti. Hvala na plesu.

I potom su nestali.

J. D. se okrenuo prema Dru. - Hoćemo li i mi? - Ako odbije, *puknut* će!

Podigla je torbicu i ustala. — Da.

Šutke su se pokupili do njegova auta i čim su ušli u mustanga, napeta, seksualna tenzija proždrala je svaki atom zraka. Negdje na pol planine J. D. je iznenada zaustavio auto na ne mogavši to više podnositi. Povukao je ručnu kočnicu i okrenuo se prema njoj.

— Proklet bio ako ću te pokušati poševiti na stražnjem sjedalu mojeg auta kao neki napaljeni šesnaestogodišnjak - provalio je i uhvativši je rukom za potiljak, privukao bliže k sebi. — Ali moram bar ovo dobiti. — Priljubio je svoje usnice za njezine.

A one su se odmah rastvorile i prihvatile ga. Ugurao joj je jezik u usta ostajući bez daha. Eto. *Oh, Bože! Da!* Upravo mu je to potrebno - okusiti je, nju i njezinu uvijek darežljivu prijemčivost!

Duboko udahnuvši odmaknuo se kako ne bi pao u iskušnje da je nagovori da se poševe na stražnjem sjedalu. Prislonio je čelo o njezino. — Gdje je Tate večeras?

— Ponovno provodi noć u gradu s Billyjem.

Ima Boga! - Hoćeš li doći k meni?

Zagledala se u njega na trenutak pod prigušenim svjetlom instrument ploče, i onda polako zakimala. - Da.

Odmah se vratio na cestu i ubrzo parkirao mustanga iza kolibe. Kako je bio isuviše nestrpljiv kako bi zaobišao prednji dio, čim je izašao iz auta, preskočio ga je i naglo rastvorio njezina vrata kako bi joj pomogao izaći. Prislonivši je o sebe slobodnom je rukom zalupio vratima i onda je obujmio oko struka i spustio joj ruku na bok. Nagnuvši glavu prema njezinoj ponovno ju je poljubio. Za nekoliko sekundi uzbuđenje mu je poletjelo u neslućene visine i stiskao ju je o bočnu stranu auta, spreman zaposjesti je na mjestu.

Ali kišilo je. Štoviše, svaki susret između njih uvijek se dogodio na tvrdoj i vertikalnoj površini. Povukao se lagano si zadjenuvši kosu za uho. Ako se ne sredi, još će zaključiti da je maturirao na ševi. Samo polako.

Čak i ako krepa od boli.

Odmaknuo se i isprepleo prste s njezinima. — Uđimo. — Poveo ju je do trijema i posegnuo rukom iznad dovratka gdje je držao ključ. — Hoćeš još pivo, ili šalicu kave ili...? — Jedino svjetlo u kolibi dolazilo je od kuhinjske svjetiljke.

Ušla je i s osmijehom promrmljala: - Ne, hvala. - Odbacila je potom torbicu na kauč i okrenula se prema njemu spuštajući ruke na njegova prsta i klizeći njima do ramena. Podigla se na vrhove prstiju i poljubila ga.

Ajme, čovječe! Obujmio ju je i podigao do svoje visine, nekoliko centimetara iznad tla.

Obožavao ju je ljubiti. Usnice su joj bile neopisivo nježne, te slade i svježije od bilo kojih koje je dotad ljubio. Oduvijek je vjerovao da su svi ženski poljupci manje-više isti, ali očigledno je godinama ljubio krive žene, jer njezine su usnice bile jedinstvenog okusa.

Sitan crv nelagode probio mu se u svijest i odvojio se od njih te ju polako spustio na tlo.

Skliznula je niz njegov prednji dio i nožnim prstima završila na njegovim čizmama. Zatreptala je gotovo sneno i zbunjeno, i kad joj se zagledao u poluzatvorene plave oči i zamijetio da su joj usnice nabujale, a kosa raskuštrala kao da se netom probudila, njegova rezerviranost nestala je kako se i pojavila. Spustio je dlanove niz njezina leđa do oble stražnjice, gdje su mu se prsti savili i utonuli u bogate obline i privukli je još više k njemu. Materijal ispod njegovih ruku bio je toliko tanak da ga gotovo nije ni bilo.

— Čudi me da nisi izazvala pobunu u tome - promuklim je glasom dobacio. - Uvijek izlaziš u javnost u donjem rublju?

Nasmijala se. - To je haljina, Carvere, nije donje rublje!

— Da? A gdje si je nabavila - u dućanu za raskalašene kaubojke? Samo ti još trebaju mrežaste čarape, vrpca oko vrata, i par visokih staromodnih čizmica na kopčanje kako bi izgledala kao saloonske cure na Divljem zapadu. - Protrljao se o njezino tijelo. - One koje su svi kauboji htjeli odvesti u sobu na kat.

Dobacila mu je pogled koji ga je gotovo doveo do predinfarktne stanja i podignuo erekciju u visine. — Ti mi se više činiš gradskim momkom nego kaubojem — potihom je odgovorila. — *Ipak...* — Podigla se na prste, poljubila mu rub čeljusti i prošaptala: - Želiš me odvesti u sobu na kat, J. D.?

O, čovječe! Podigao ju je u zagrljaj i krenuo prema spavaćoj sobi.

Butch je pričekao sve dok ga nije ugledao kako u društvu žene prilazi ulaznim vratima kolibe, a onda je riskirao i izašao iz auta, koji je parkirao niže u uličici. Lagano je zatvorio vrata za sobom, i prokrao se mračnom cestom za njima. Čuvši kako se vrata kolibe treskom zatvaraju, zastao je na čistini i osmotrio njezinu slabo osvijetljenu unutrašnjost. Tako ih je jedva mogao vidjeti kroz vjetrobran, znao je da se natežu, a onda je J. D. podigao ženu i krenuo nekamo s njom.

I te kako bi rado saznao je li on tu smješten, ili možda ona. Morat će se zadržati kako bi se uvjerio tko će otići, a tko ostati.

Ujedno bi u međuvremenu također vrlo rado saznao što se to *do vraga* događa. Prvo se pojavio onaj tip u taverni sa sisatom malom s blještavom smeđom kosom, ali je bilo očigledno da slini za plavušom. Onda je plavuša pokupila Carvera. A onda, dok je čekao na parkingu da J. D. izađe, ugledao je onog drugog tipa kako izlazi iz taverne za plavušom i kako se poslije odvozi s njom, a J. D. je završio u kolibi s brinetom! Nikad u životu nije ga vidio toliko napaljenog.

Iako je on sam male gradove oduvijek smatrao leglima dosade, ovaj je izgledao kao jebeno leglo partnera. Što li čine - ubacuju proklete ključeve u šešir pa ih izvlače? Pretpostavio je da su lokalci prisiljeni sami se pozabaviti kad im se ne može ponuditi gotova zabava.

Ali zato nikad, ni u milijun godina, ne bi rekao da će usamljenik poput Carvera postati dio toga.

J. D. spustio je Dru na krevet, a onda i sam legao. Svojom ju je težinom ugurao u madrac, i odmah nastavio gdje su stali u dnevnoj sobi te ju poljubio s takvom strašću da se rastopila od silnog uzbuđenja.

Potom su mu se usta iznenadno povukla, a ona ostala treptati zbunjeno kad se odigao na lakat. Dezorijentirano ga je promatrala, kad je posegnuo prema noćnoj svjetiljci na ormariću. Uključivši je, nagnuo se i zagledao u nju s uobičajenom nenasmijanom strašću i grubim jagodicama prstiju prešao preko njezinih prsa do prvog gumba na njezinoj haljini. — Ne namjeravam propustiti ni milimetar tvojeg tijela - odvratio je, a za muškarca s tako ogromnim rukama bio je zapanjujuće spretan. Prsti su mu oslobodili prvi sitan gumb iz rupice i krenuli na idući.

O, Bože, Johne Davide! Volim te!

Vrućina joj se rasplamsala u grudima. *Zar si poludjela?* Oglasio joj se alter ego. Otkud joj takva nezamisliva ideja? Jedva ga poznaje!

Ali...

Ne zna li već koliko je strpljiv s Tateom i koliko velikodušno poklanja svoje vrijeme kad god mu se maleni pojavi na pragu? Ne zna li da se brine bez pogovora za one koji se ne mogu brinuti za sebe? I da se koristi grubim riječima, ali da mu je nastup često oprečno nježan.

Nikad u životu nije se osjećala toliko ženstveno koliko s njim.

Eto, to je to. Jednostavno si napaljen seks pomiješala s pravom ljubavlju.

Laknulo joj je čim si je tako jednostavno pojasnila stvari, i zgrabila ga je za zapešća kad je počeo odvajati polovice ha-

Ijine raskopčane do pojasa. - Ti prvi - rekla mu je kimnuvši prema majici. — Previše odjeće.

Uspravivši se u sjedeći položaj prekrizao je ruke na ravnom trbuhu i šakama zgrabio bijeli pamuk. Izvukao je majicu iz pojasa i svukao je preko glave jednim potezom, a mišići su mu lagano nabubрили pritom.

Polizala je usnice promatrajući ga. Ramena su mu zabljesnula pod svjetlom svjetiljke; tamna kosa bila je raskuštrana, a oči gotovo zatvorene kad ju je pogledao. I tad joj je postalo jasno. U pitanju nije samo seks.

Ma koga pokušavaš zavarati?

Ako joj je samo seks potreban, zašto se tijekom godina nije davala muškarcima? U seksu s Tonyjem je uživala i sam Bog zna da je otad imala bezbrojne prilike: čitava četa muških gostiju jasno joj je dala na znanje da bi bili presretni pružiti joj usluge pastuha.

No, svaki puta jednostavno bi ih odbila. Dvaput je čak prihvatila poziv, ali se ispostavilo da je u pitanju pravi fijasko. Stoga se bojala da je jedna od onih depresivnih žena kojima seks i ljubav idu ruku pod ruku. Nekoliko se puta uspjela uvjeriti da joj ljubav nije potrebna kako bi se domogla seksa i na posljetku počela osjećati ne samo emocionalno nezadovoljeno, već i neispunjeno, a ujedno i prokletu lživavo.

Što nije imalo smisla — *znala je* da nema. Muškarci zasigurno nemaju takav stav o seksu bez ljubavi. Ali upravo u tome i jest bila stvar s osjećajima: mogli su biti oprečni i svojeglavi, bilo ispravni ili ne, jednostavno su takvi kakvi su. Gorka predavanja koja si je održala prepuna čvrstih argumenata još je nisu odgovorila ni od jednog.

Ali u ovom slučaju seks bez ljubavi nije bio problem i gotovo je žalila što je tako. Srce joj je bilo u potpunosti ludo zaljubljeno u Carvera.

Molila se da joj ga na kraju ne slomi, ali odbijala je glumiti umišljenost kako se to ne bi dogodilo. Zašto mu se onda i ne predati cijelim srcem?

Neka sve ide k vragu!

Dodirnula mu je prsa. Doista je voljela njegova maljava prsa; ravna, fina, u obliku klina od ključne kosti prema struku. Bilo je nešto primitivno i muško u vezi tih nježnih malja koje su mu prekrivale tvrde mišiće.

Udahnuo je uživajući u njezinom dodiru i na trenutak zažmirio. Potom je ponovno rastvorio kapke i pogledao je. Jagodicom prsta dodirnuo je kut njezine usnice, koja se s užitkom razvukla u osmijeh. - Sto je?

— Baš sam razmišljala koliko mi se ovo dopada — rukama je milovala površinu od pektoralnih mišića do struka zaustavljajući se kako bi jagodicom prsta istražila dubinu njegova pupka — kako ti se malje šire. I kako mi je drago da nisi jedan od onih koji imaju dlakava ramena.

Usnice su mu se zategnule u osmijeh. — Da, izgleda da *ti* imaš dlakavija ramena od mene. — Potom joj je lagano pokupio kosu i odmaknuvši je s njezina lica spustio na prekrivač. — Ne... čekaj... izgleda da uopće ne raste na ramenima!

Nasmijala se. Nikad prije nije se tako šalio s njom i srce će joj zauvijek pamtititi taj dragocjeni trenutak.

Prstima joj je lagano dodirnuo ključnu kost i onda se spustio niz prsa do raskopčanih polovica gornjeg dijela haljine. Razdvojio ih je. — Želim te vidjeti голу. — Promuklo se nasmijao. — I nije iznenađenje, s obzirom da te želim vidjeti голу otkako sam te upoznao. - Raskopčao joj je polugrudnjak i rastvorio ga, a onda svukao paučinastu haljinu i kad joj je zapela za bokove, odvratio: — Diži ih!

I ubrzo je već ležala u donjem rublju od satena i Čipke i oskudnim kožnim sandalama koje su se vezale oko gležnjeva.

Na trenutak je ostao paraliziran promatrajući je. —Bože - na posljetku je prošaptao i prstom prešao preko dugačkog pregiba gdje su joj se vanjske obline grudi odvajale od grudnog koša. Spustio se do njezina struka, i potom nastavio preko bedara. Prebacio je nogu preko njezinih bedara kako bi je zajašio, podigao ruke i svih deset prstiju spustio poput kakvog svjetski poznatog violinista na Stradivarijevu violinu.

— Toliko si — jagodicama joj se spustio do uzdignutih grudi — prokleta — ruke su mu se nježno raširile kako bi obuhvatile tvrde kugle — predivna. — Zatvorio je šake stisnuvši joj bujne grudi i bradavice.

Neopisivo uzbuđenje prostrujalo je nevidljivim vodičem do mjesta duboko među njezinim bedrima, te je instinktivno odigla bokove, ali njegove butine u trapericama zadržale su je u čvrstom stisku. Lagano stenjanje otelo joj se iz grla. Nagnuo se i poljubio je, a bio je to pravi, strastveni poljubac uspaljenih, moćnih usana i samouvjerenog jezika. Čitavo vrijeme njegove čvrste ruke nježno su joj dirale grudi pritišćući, milujući, masirajući te hvatajući bradavice među prste i povlačeći ih.

Ruke su joj nemirno prošetale njegovim prsima, ramenima, trbuhom. Potom mu je posegnula za pojasom.

Zastenjao joj je u usta, ali se ispravio i spustio malo niže niz njezine noge bježeći joj izvan dosega. Otvorila je usta kako bi ga upitala kamo ide, ali prije nego je uspjela prozboriti ponovno se nagnuo i usisao joj lijevu bradavicu. Ponovno je zastenjala, ovaj puta još jače nego prvi puta, i u potpunosti usredotočila na njegove obraze koji su se uvlačili kako joj je usisavao bradavicu, ali i na unutarnju buru zbog koje je lagano udarala bedrima tarući ih istodobno između njegovih nemilosrdnih koljena. - O, molim te - prošaptala je. - Molim te.

Iznenada joj je raširio noge i istegnuo se na njoj te isprepleo svoje prste s njezinima i podigao joj ruke visoko iznad glave. Promjena položaja natjerala ju je da izvije leđa i izbaci grudi, a njegova tvrda prsa s mekim maljama stala ih drobiti kako je mijesio kukovima. Neumoljiva erekcija ljujčala se i trljala i izazivala je među nogama. Oglasivši se požudnim zvukom zadigla je koljena unatrag kako bi ga bolje osjetila, ali on se odmah povukao i kleknuo između njezinih nogu zagledavši se u nju i teško dišući.

- J. D! - pobunila se jedva dolazeći do daha.

Koljena su joj još uvijek bila podignuta prema prsima i prije nego je uspjela spustiti stopala rukama je prešao preko stražnjeg

dijela njezinih bedara i obujmio joj stražnjicu. Pogledao ju je gotovo sklopljenih očiju. - Imaš fantastičnu guzu!

Prasnula je u smijeh. — Ne laži! Ogromna je!

— Savršeno je, vjeruj mi! A *ovo* — prstima je prešao preko trokuta satena i čipke koji joj se širio između nogu — Ovo je predivno! — Kažiprst mu se spustio najvišom zaoblinom brežuljka sve do guzova. - Mokro - promrmljao je, a ona odmah bacila pogled prema materijalu koji se sve vise vlažio sa svakim potezom prsta i pritiskom žučkastog satena u nježnu brazdu između njezinih nogu.

Stresla ju je munja. Međutim, lice i prsa odmah su joj se zarumenjeli od neugode. Nesigurno ga je pogledala. Presreo joj je pogled, i čim mu je u očima prepoznala uspaljenost i divljenje, samosvijest je zanijemila.

Lice mu je poprimilo požudni izraz dok je prstom pritisкао tanki saten u intimne joj pregibe. - Nije li to predivno — promrmljao je, a onda mu se ruka obmotala oko elastične vrpce gaćica i svukla ih niz noge omogućavajući jasan pogled na najprivatnije dijelove njezina tijela. Polizao je donju usnicu i zarežao: - Ah, Bože, ovo je još ljepše!

Izbacio je ruku kako bi je dodirnuo, ali se povukla izvan dosega, zasjevši i naslonivši se na naslon za glavu. Uzbuđenje koje joj se rasplamsalo među nogama bilo je gotovo nepodnošljivo i čvrsto ih je stisnula. - Skini traperice — zapovijedila je. — Stavio si me u neravnopravni položaj.

Ustao je i svukao čizme i čarapice. Potom je posegnuo za gumbom na pojasu traperica.

Dru se spustila na koljena i zakvačivši mu prste za pojas, uhvatila ga palcima. Potom ga je povukla do ruba kreveta.

— Ja ću - prošaptala je i površinskim dijelom prstiju prešla preko tvrdog mu trbuha. Raskopčala je dugme i nespretno potražila jezičak zatvarača. Povlačeći ga na dolje promatrala je kako se zupci razdvajaju postupno izlažući sve više kože koja je milimetar po milimetar bila sve svjetlija. Tamna maljava pruga spuštala mu se niz tvrde trbušne mišiće nestajući u dubokim

sjenama odjeće. - Nemaš gaće - zaključila je i s užitkom se nasmiješila. - Rekla sam Char da ih vjerojatno ne nosiš.

Zagledao se u nju. — Razgovarale ste o tome kakve gaće nosim?

- Naravno.

- Kada?

- Ne znam... prvi dan, mislim. - Slegnula je ramenima. — Možda drugi.

- Do vraga, mislio sam da to samo muškarci rade!

Nasmijala se, a onda mu spustila traperice niz bokove, i njezino oduševljenje sa netipično zbunjenim izrazom njegova lica iznenada je nestalo. Progutala je slinu. — Pretpostavljam da je to famozno »čudo prirode«?

- Od glave do pete, gospođice. I izuzetno mu je drago što vas je upoznao.

- Vidim. — Pogledala ga je u oči, a onda opet oborila glavu. — I više *nego drago*.

Penis mu je bio dugačak, debeo i taman, a izdizao se iz gustog grumena malja u preponama. - Puno je vremena prošlo otkako sam vidjela takvo što u odraslom obliku - priznala je. — A ovaj je *jako* odrastao. — Jagodicom prsta prešla je preko zaobljena glavića, na što se penis trznuo i udario o tvrdu površinu abdomena, te izbacio prema njoj. Uхватила ga je u ruku i lagano stisnula diveći se kontrastu baršunaste površine i njegove tvrdoće.

J. D. je ostao bez daha. Majko Božja... Ako ne želi pribjeći primitivnim oblicama ponašanja, bolje da pod hitno nešto poduzme, jer će ga ubrzo lišiti ostataka samokontrole!

Posegnuo je za rukom koju mu je obmotala oko penisa namjeravajući odvojiti prste. Umjesto toga, uhvatio se kako obmata svoju ruku oko njezine i onda je vodi gore-dolje. Zažmirivši od uzbuđenja, konačno je učinio što je trebao odmah učiniti i uklonio i svoju i njezinu ruku.

Mora prokletu usporiti jer će u protivnom svršiti poput početnika!

Vratio se s njom na krevet, spustivši na bok do nje, oslonio na lakat i poljubio je. Usta su joj bila mekana i slatka, a poljupci ga primirili. Nekoliko trenutaka rukom joj je držao lice jednostavno uživajući u mekoći njezine glatke kože, okusu i teksturi njezinih usana.

Ali oboje su već previše zaglibili kako bi zadugo mogli izdržati tako spori ritam. Osjetio je kako joj se noge nemirno vrpolje, kako joj bokovi lagano gurkaju i podigao glavu te se zagledao u nju. - Reci što želiš.

- Da me voliš? - odvrtila je. - Molim te, J. D? Tako sam... o, Bože, tako sam... — Noge su joj se raširile na prekrivaču. — Želim te osjetiti u sebi!

Srce mu je stalo tući sto na sat. Bacio se prema ladici noćnog ormarića, zgrabio kondom i navukao ga. Potom se okrenuo i podigao iznad nje.

— Jesi napaljena, Drucilla? - promuklo je prošaptao i ugu-rao joj prste u vlažni trokut među nogama klizeći njima gore-dolje. Ostao je bez daha gledajući je i osjećajući njezinu toplu i vlažnu napaljenost. — O, da... napaljena si. I Bože... toliko vlažna - provalio je u jednom dahu.

Mahnito je zastenjala, savila noge i spustila ih na krevet otvarajući mu se. U tom je trenutku jednostavno izgubio kontrolu i bacio se na nju. Spustivši erekciju stao se pomicati na dolje, sve dok osjetljiv glavić nije uspio protrljati o njezinu sklisku raspuklinu - jednom, dvaput, triput. Imao je osjećaj da klizi po mokrom satenu. Dosta je čekanja! Postavivši se tijelom iznad nje gurnuo je penis, koji je uklizao u nju centimetar-dva, na što su oboje izvili leđa i ukočili se zagledavši se jedno u drugo. - O, Bože — Dru je odvrtila, a on nastavio polako prodirati u nju što je dublje mogao. Čvrsto ga je stegnula i morao je stiskati zube boreći se protiv poriva da je probija silinom pneumatskog čekića. Spustivši ruke na madrac s obje strane njezinih ramena, odvojio se od njezina gornjeg dijela tijela i stao polako i kontrolirano udisati odvlačeći bokove, a onda ih gurajući, i ponavljajući to polako i pažljivo.

I sporo.

Znoj mu se počeo slijevati iz kose, i ako je bilo suditi po bolovima u jajima, nagađao je da su pošteno plava. Ali, do vraga, izdržat će! Radi nje!

Dru pak nije htjela da to potraje; već je dovoljno dugo višjela na rubu. Tako je blizu - dragi Bože, toliko je blizu - ali ne... još... ne. Lagano je zadigla bokove oštro udišući kad ju je ta napaljenost koja joj se širila utrobom dovela još bliže ponoru.

— O, molim te — prošaptala je. — Može brže? Malo brže? Ah! — Erekcijom je dodirnuo mjesto duboko u njoj i predosjetila je veliki svršetak, ali onda je osjećaj polako nestao. — Malo jače, J. D.

Nastavio je u dugim, usporenim i odmjerenim naletima.

Razbijesnila se. Zar je provocira? Pokazuje joj kako gradski momak može izludjeti curu sa sela? Zagledala mu se u lice.

I shvatila da nije tako.

Mišići na rukama i ramenima iskočili su mu u svoj svojoj snazi. Lice, vrat i prsta bili su mu okupani znojem i izgledao je kao da ga boli negdje duboko iznutra, na gotovo najelementarnijem nivou. Tamno mu se čelo namrštilo, zjenice raširile i slijepo je gledao pred sebe zatežući usnice iznad stisnutih zuba.

Uzela mu je lice u ruke i osjetila granitne mišiće pod dlanovima. - J. D.?

Trebalo je nekoliko sekundi kako bi joj prepoznao glas. Pogledao ju je; oči su mu se iznenada fokusirale i krenuo je spuštati glavu kako bi je poljubio, ali ona ga je na trenutak zadržavala rukama privlačeći mu pažnju. — Jače? — promrmljala je. Podigla je glavu i lagano ga poljubila na donju usnicu, a onda se spustila na krevet. — Molim te, Johne Davide, jače. Toliko sam blizu i...

Režanje mu se otelo iz prsa i sva kontrola na koju se do tog trenutka oslanjao jednostavno je isparila. Bacio se na njezina usta u mahnitom poljupcu, a bokovima stao ubrzano udarati u nju moćno prodirući.

- O, Bože - odvrtila je ostajući bez daha, kad je odvojio usnice. Savio je ruke u laktovima i spustio se prsima na nju, a onda uvukao ruke pod njezinu stražnjicu i nagnuo joj bokove. Svaki puta kad bi prodro u nju pogodio bi to predivno mjesto negdje u njoj, a ona osjetila kako samo što ne svrši. — O, moj... J. D.... o, Bože; o, Bože, *John Davidel* - Ime mu je izletjelo poput vriska, a nokte je uronila u njegova leđa eksplodirajući u milijun čestica i osjećajući kako steže sve više i više taj napaljen i otvrdnut ud koji si je radio mjesto duboko u njoj.

— O, Isuse - odvratio je dubokim i promuklim šapatom. - O, Isuse, svršit ću, Drucilla, svr... - Odmaknuvši se posljednji je puta prodro u nju i onda grubo i prostenjao s užitkom, koji je ona presretno upila srcem. Na nekoliko trenutaka mišići su mu se ukočili.

A onda se stropoštao na nju.

Trebao ju je spljoštiti - bio je velik i ne baš lagan kao perce, ali umjesto toga likovala je pod njegovom težinom koja ju je utiskivala u prekrivac. Znoj ih je spojio svugdje gdje su se dodirnuli, a ona ga zagrlila oko vrata i pomilovala mu kosu, potiljak, ramena.

Volim te. Čvrsto je zažmirila. Bože, koliko te volim. Volim te, Johne Davide Carveru!

Čeznula je to izgovoriti na glas, ali nije se usuđivala. Prisjetila se kako joj je rekao da seks sa »dobrim curama« samo povlači nevolje. Mora glumiti ravnodušnost ili će je izbaciti iz kreveta dok kaže keks.

Čvršće ga je zagrlila i s užitkom upila uzdah zadovoljstva koji je ispustio. Dobro, neka mu bude. Jednostavno će izjavu ljubavi do daljnjega zadržati za sebe.

Ali nitko na svijetu ne može joj je oduzeti.

Rastegnuo se ležeći na njezinom mekanom tijelu prepunom oblina i pokušao ne razmišljati. S obzirom da se osjećao kao da su mu sve moždane stanice izletjele u kondom, to isprva i nije bilo tako teško, ali čim mu je srce prestalo grmjeti u ušima, i kad je povratio disanje, bilo je teško ne povlačiti neugodne paralele.

Nikad prije, čak i nakon najnapaljenijeg seksa, nije se ni izbliza tako osjećao, i pritom u pitanju nije samo to prigušeno i toplo tinjanje zadovoljene strasti, već i... ta smirenost.

Bilo mu je čudno taj pojam povezati sa sobom. I premda inače nikad ne bi odabrao izraz »kozmički ispunjen« kako bi opisao postkoitalno stanje, činjenica jest da se upravo tako osjećao: poput velike, ofucane ulične mačke koja si je upravo našla ugodno i toplo ognjište i tri obroka dnevno. No, ujedno je bio siguran: seks s Drucillom bio je više nalik vođenju ljubavi i nije se uklapao u njegovu rutinu ševe nakon koje bi redovito zbrisao.

I to ga je strašilo do kosti.

Nije li udovoljio seksualnoj radoznalosti koja ga je izjedala i na posljetku nahranio zastrašujuću požudu? Nije li to trebalo biti to?

No, želio je još. Želio ju je ponovno uzbuditi poljupcima i dodirima, čuti je kako ostaje bez daha i kako ga preklinje da je zadovolji, i onda osjetiti kako se previja pod njim i kako ga stišće kad svršava.

Zadrhtao je zakopavši si lice u njezinu kosu. No, to nije bilo od hladnoće. Kad je nešto promrmljala i jače ga zagrlila, maknuo je ruke s njezine stražnjice i privukao je k sebi u naručje. Zapljusnuli su ga osjećaji koje nije uopće htio preispitati

budeći u njemu napetost kao u mačke lutalice koja od pridošlica mora braniti mukom stečen komadić hrane.

Duboko je i polako udahnuo i prigušeno izdahnuo. *U redu, Carvere, sredi se* - odlučno se prekorio. *Osjećaš se tako zbog situacije u kojoj se nalaziš, ni zbog čega drugog!*

Prvi puta otkako je kratkotrajno boravio kod Edwine, dobio je nešto što je moglo biti samo njegovo, ali i nešto nalik domu, te ljude koji su se bar usmeno ponašali prema njemu kao da je obitelj. Naravno, znao je da su osjećaji pripadnosti u najboljem slučaju nepouzdana, a da je emocionalna sigurnost samo mit. Život mu je prošao takve dramatične promjene u posljednjih nekoliko tjedana i nadoda li tomu činjenicu da mu nikad prije nije bilo kao s Drucillom, eto krasnog para olakotnih okolnosti! Možda i nije super dobrica kakvom ju je isprva smatrao, ali ipak je dobra cura.

Definitivno se nije ponijela kao dobra cura vrišteći i zabadajući nokte — pogledaj samo ogrebotine!

No, odbacio je taj zaključak. U redu, recimo da nije dobra cura, činjenica jest da nikad prije nisi bio u vezi s *majkom!* Bar ne s majkom koja bi joj bila imalo nalik. Bila je izuzetna, a kako sam nije znao kako je to imati majku poput nje koja bi neustrašivo štitila njegove interese kad je bio dijete, možda je upravo zato toliko poštivao njezinu vrstu.

Lakše je udahnuo. To je ono zbog čega mu se sve čini drukčijim. Jednostavno nikad nije vodio Iju... nikad se nije seksao s tako brižnom majkom. Neke žene koje je upoznao u barovima imale su djecu, ali su se oduvijek činile daleko manje zainteresiranima za to što ta djeca čine nego za zadovoljavanje vlastitih potreba.

A možda to što osjeća prema Dru ponajviše ima veze s činjenicom da mu se obraća imenom. Nitko ga ne zove *John David*, jer je to jednostavno nekako... intimno. I to ga je doista dirnulo.

Da, vjerojatno je upravo to razlog zašto je osjećao takvu nježnost prema njoj kad su vodili Iju... kad su se jeb... kad su

se seksali — u redu, do vraga, kad su *vodili ljubav!* Muško je i u stanju priznati da je to bilo poput vođenja ljubavi!

Ali zato se ne osjeća *zaljubljeno*. Ne vjeruje u to. Bar ne kad je on u pitanju.

Dru je pokušala doći do zraka pod njim, pa se podigao na nadlaktice i s krivnjom je pogledao. — Oprosti. Imaš zraka?

Duboko je udahnula i izdahnula. — Sada imam. Nisi baš laka kategorija!

Stao se odmicati, ali zabacila mu je ruku oko vrata i zadržala ga.

— Nisam mislila da se makneš — tiho je nadodala. — Volim osjećati tvoju težinu, sve dok mogu tu i tamo malo udahnuti. - Na licu joj je izronio jedan od najljepših osmijeha koje je ikad vidio. - Čvrsto je i lijepo - nadodala je gotovo sramežljivim tonom.

Srce mu se stisnulo. Da je dobar čovjek, izvukao bi se prije nego počne ulagati. Nije tip za dugotrajne veze niti će ikad biti, i nepošteno je navoditi ju da vjeruje u suprotno. Najpristojnije bi bilo poljubiti je i reći: »Hvala ti, bilo je zabavno« i potom poduzeti divovski korak unatrag.

Ali on nije ni dobar ni pristojan, i ne *želi* to učiniti. Bar ne još.

Bila je toliko lijepa ležeći ispod njega sa raskuštranom kosom i natečenim usnicama, s grudima sirene i sitnim strukom, i osjetio je ponovno kako mu se diže. Spustio je glavu i poljubio je.

Ovaj puta prijateljski su i lijeno trljali topla tijela jedno o drugo u potrazi za položajem. Iznenadila ga je zajašivši ga. - Kraljica planine — izjavila je nasmijavši se i pobjedonosno se busajući u prsa. Potom je podigla bokove i polako ih spustila, a osmijeh joj je nestao s lica. On je gotovo poludio promatrajući kako joj se kapci senzualno spuštaju, što se i dogodilo kad je stala moliti *Molim te, Johne Davide*. Opet. Uхватivši je za raskošne bokove, okrenuo ju je pod sebe i stao se brzo i silovito probijati, bijesno stišćući zube i postižući orgazam. Kad

su oboje malaksali od zadovoljstva, privukao ju je u zagrljaj i čvrsto držao sve dok nije zaspao od umora.

Ujutro se probudio prije nje. Zora je netom svanula i premda se nije baš naspavao, bilo je gotovo. Tijekom noći prestalo je kišiti, a svjetlo se probijalo oko zaslona koji je prekrivao prozor. Podigavši glavu s jastuka pogledao je Dru ugniježđenu na njegovim prsima.

Djelovala je mekano i dražesno, i bila u potpunosti netaknuta ružnoćom koja je uprljala njegov život. Pod naletom neuobičajenog viteštva odlučio je da joj mora priznati svoju nesposobnost da se održi u bilo kakvoj vezi. Poštena je i zaslužuje znati istinu kako bi mogla donijeti upućenu odluku o tome što želi.

Cinični smijeh zapeo mu je u grlu. Ništa, eto što će poželjeti. Čim shvati kakav je tip i u kakve se veze obično upušta, zbrisat će i vjerojatno ju nikad više neće vidjeti.

Ta mu je pomisao zasmotala više nego što si je bio spreman priznati, ali se razuvjerio da je bol koju osjeća u želucu samo reakcija na činjenicu da mu je nešto osporeno — čak i ako je osoba koja mu to osporava on sam. Sagledavši neumoljivo, realno i do pojedinosti nastalu situaciju, odlučio je da je važno očuvati podnošljivu vezu, jer čak i kad odnos među njima neizbježno okonča, morat će surađivati.

Stoga nema razloga iznositi ista na vidjelo, sve dok ne dođe do toga da ni suradnja neće biti moguća.

Kad se Dru probudila, više ga nije bilo u krevetu. Rastegnula se ispod plahte lagano zastenjavši, i onda posve opravdano kad je osjetila kako je lagano boli na neuobičajenim mjestima. Nasmiješila se. Iskreno, nisu li to posljedice lijepog provoda? Preokrenula se nastavljajući se rastezati.

Načula je kako se otvaraju vrata kupaonice, a J. D. se za sekundu pojavio u spavaćoj sobi. Očigledno se već istuširao, jer je bio odjeven u čistu bijelu majicu i traperice, iako bos-

nog. Obrazi i čeljust blještali su mu poput bebine guze i svježe obrijane kože, a mokru si je kosu počešljao s čela.

Dru se uspravila u krevetu uguravši si tanku plathu pod ruke i ne osvrćući se na prohladni zrak koji je osjećala na golim leđima. Nasmiješila se. Bože, kako je seksi! — Dobro jutro.

Ugurao je ruke u prednje džepove. — Mmmm. — Glas mu je bio ugodan i čak joj se nasmiješio, ali nešto u njegovom stavu, neka ukočenost i oprez odaslali su joj trnce tijelom.

— Što je?

— Moramo razgovarati. - Podigao je i spustio ramena. - Gle, bilo je...

— *Zabavno?* — ravnodušno je dobacila i zamijetivši kako mu osjećaj krivnje zateže usta, sa sumnjom ga pogledala. Zar se doista prevarila? Učinio joj se toliko zagrijanim, toliko brižnim i nježnim, da je zaključila da je i njemu zasigurno mrvicu stalo do nje. No, uhvatio ju je zao predosjećaj da se čitavo vrijeme samo zavaravala.

— Ne! Odnosno, *jest bilo* zabavno, naravno, i *više od toga*. — Stisnuvši šake na dnu džepova, skrušeno je podigao ramena i zagledao se u nju. - Sranje. Ovo ne ispada kako treba. - Uputio joj je pogled prepun žaljenja. - Dru, bilo je super sinoć...

— Sve mi je jasno, u redu? — Bože, kakva je glupača! Izvukla se iz kreveta obmotavši se plahtom. Pet minuta ranije bilo joj je potpuno prirodno biti gola pred njim, ali sad je to postalo nezamislivo. — Sinoć je bilo super, ali je gotovo. Dobio si što si htio, a ja se moram vratiti kući. - Zamijetila je gaćice na podu i haljinu prebačenu preko toaletnog stolića, gdje ju je on vjerojatno odložio pokupivši je tog jutra. Zgrabila je donje rublje i krenula prema haljini osvrćući se oko sebe u potrazi za sandalama. - Ne brini. Za nekoliko sekundi me više nema.

Iznenada se postavio iza nje i obmotao je rukama kako bi je privukao k sebi. Pobunila se pokušavajući se osloboditi, ali ju je on čvršće stisnuo i odmah je prestala. Prokleta bila ako će se upustiti u hrvanje s njim; situacija je sama po sebi dovoljno ponižavajuća.

Protrljao je obraz o njezinu sljepoočicu. — Nikad u životu nisam bio u vezi duljoj od tri noći u komadu — prigušeno joj je rekao. — Ne vjerujem u bajke i nisam stvoren za vječnu ljubav.

Bila je to i isprika i pojašnjenje od muškarca koji, instinktivno je nagađala, rijetko nudi jedno i drugo, i okrenula je glavu kako bi ga pogledala u oči. — Tko te to tražio? — upitala je, ali više nije bila ratoborna. Osjećala je toplinu njegovih prsa na svojim leđima, toplinu i snagu njegovih ruku koje su je držale oko struka. Lagano je zakrenula vrat kako bi ga pogledala i naslonila se. — Ni ja baš ne vjerujem u bajke.

- Mislim da vjeruješ u veze, a ja vjerujem da ćeš jednog dana vjerojatno pronaći savršenu.

- Da?

- Da.

- A ti? Hoćeš li i ti pronaći savršenu vezu?

- Ne — ravnodušno je odgovorio. - Čak i da pronađem, uspjeh ću je uništiti, jer neću znati kako je sačuvati. Ali tvoji ujna i ujak su primjer uspješnog braka. Čak i ja to vidim.

- Da, jest, i to je njihov brak. Ja nisam imala uspješnu vezu.

- Ali je zaslužuješ. — Gorki smijeh zatresao joj je leđa. — Zaslužuješ nekoga prokleta boljeg od mene.

Želudac joj se stegnuo i odgovorila mu je jednako ciničnim tonom: — Misliš? Ili je to samo taktičniji način da me se riješiš?

Čvršće ju je objmio. — Ne želim te se riješiti. - Presavio je koljena i o stražnjicu joj pritisnuo erekciju koju zbog silne uzrujanosti nije ni primijetila. — Htio bih voditi ljubav s tobom sve dok me ne počneš moliti za milost. Ali moramo zajedno raditi, Dru, i ne želim da se stvari zabrljaju kad se naš odnos sjebe... što će se prije ili poslije dogoditi.

- Siguran si?

- Da. Vjeruj mi. Učinit ću nešto zbog čega ćeš me zamr---i... pa stoga budimo pametni i usporimo malo prije nego se to dogodi.

Kako se uvijek doimao otpornim na kritiku i krajnje samouvjerenim, nikad joj nije sinulo da nema visoko mišljenje o sebi, što je sada imala prilike čuti. Smatrao je da će ona dočekati sretnu vezu, ali da on sam nema šanse upustiti se u nešto trajno. Osim toga, nije li rekao da *zaslužuje* nekoga boljeg od njega?

A on? Što on zaslužuje? Zašto bar ne zaslužuje ući u vezu bez uvjerenja da će zbog njega ona propasti?

Možda se zavarava i možda je iščekuje slomljeno srce, ali sad je bila uvjereni da John David Carver može puno više ponuditi nego što on to smatra. Mogao ju je pustiti da ode i ostaviti u uvjerenju da ju je iskoristio, ali nije to učinio. Umjesto toga, ponudio joj je vlastiti ego, koji je, po želji, mogla prihvatiti ili isjeckati u komadiće. Možda dosad ni nije naišao na primjer funkcionalne ljubavne veze, ali sam posjeduje lijepe vrednote, posebice s obzirom da je odrastao bez skrbištva.

Zgrabivši plahtu okrenula se kako bi se suočila s njim, a on je to ovaj puta dopustio odmičući ruke. Bilo je prekasno da se pokupi - kocka je bačena prethodnu noć, a ako je na kraju povrijedi... pa, bar nikad neće požaliti što je bila dovoljno hrabra da pokuša ostvariti san; nikad neće požaliti što je odustala prije nego je pokušala.

— Znaš što — odvratila je spuštajući prste iz jamica na njegovom vratu niz čisti bijeli pamuk majice do prsa, gdje ih je raširila. - Zašto ne bismo jednostavno riskirali?

On se na to ukočio, a tetiva ispod njezinog dlana otvrdnula poput kamena. Oči su mu bile zeleno-smeđe iskre iza zaškljenih trepavica i sumnjičavo ju je odmjerio. — Zašto? Želiš se domoći mojeg dijela?

- Za ime Božje, J. D. Naravno da ne!

- Odlično. Jer sam rekao da bih u nedogled ljubio to tvoje prekrasno tijelo, ali ne i da sam totalni...

— Riskirat ću vođena potrebom da te upoznam, a koja mi gori ovdje — prekinula ga je spustivši slobodnu ruku na trbuh. — I ovdje. — Prinijela ju je srcu i pogledala ga ravno u oči. Plahta je stala kliziti, ali umjesto da je zgrabi, jednostavno ju je ot-

pustila. — Ne pretvaram se da znam što osjećaš prema meni, ali ja osjećam nešto prema tebi, Johne Davide i...

Nešto mu je zabljesnulo na licu, a onda ju je iznenada priljubio na toaletni stolić i rukama joj čvrsto uhvatio nadlaktice.

— Ne petljaj se sa mnom, Drucilla — upozorio ju je prigušenim glasom.

— Ne petljam se. Gajim osjećaje prema tebi i želim ih istražiti. Ne želim se povući i pretvarati da se prethodna noć nije dogodila kako bismo mogli mirno surađivati.

Poljubio ju je, ali grubo i gotovo kao daj e na rubu kontrole. Kako plahte više nije bilo, na sekundu je mogla osjetiti mekoću njegove majice i nešto grublji traper hlača na goloj koži, a onda je otrgnuo svoja usta i lagano se odmaknuo.

Dah mu se probijao kroz lagano razdvojene usnice kad ju je pogledao. — Onda ćemo to i činiti — rekao je i oštro kimnuo, i nagnuo glavu prema njezinoj. — Ali nemoj reći da te nisam upozorio kad sve pođe k vragu.

Butch nije uživao kampirajući kad je ugledao Carvera kako prelazi čistinu s obdarenom lutkicom. Konačno je prestalo kišiti oko pet ujutro, ali mu je bilo hladno i bio je mokar i samo mrvicu spavao tijekom noći.

Dok je njegov dobar stari frend Carver bio na toplom i obrađivao u horizontali predivno mekanu žensku!

Jedina pozitivna stvar koja je proizašla iz te jadne noći bila je činjenica da je sada bio devedeset devet posto siguran da je »veliki ljubavnik« upravo tu smješten. Izašao je na čistinu čim su J. D. i žena nestali niz stazu koju je pošteno istražio prethodne noći. Kako gospodin Svetac nije ušao u auto i odvezao se, a prema tome kako stvari stoje, kao i prema nekolicini riječi koje je uspio tu i tamo načuti, očigledno je odlučio malu otpratiti kući. Vjerojatno je u pitanju neka koja se odmara u jednoj od koliba niže niz stazu.

Popeo se na trijem i odmjerio blještav crveni kanu, odložen naopačke na dva jarca za piljenje. Do vraga, to mu je odmah

trebalo reći sve! J. D. je opsjednut kanuima još od onoga dana kod Arboretuma kad su bili djeca.

Pokušao je otvoriti vrata očekujući da će biti zaključana, ali kvaka se okrenula bez ikakva problema u njegovoj ruci. Zar mu je frend poludio? To mu se nikad ne bi dogodilo u stanu u Rat Citvju! Život u pripizdini očigledno ga je smekšao.

Što je njemu savršeno odgovaralo. Otvorio je vrata, a onda promijenio mišljenje i zastao.

Nije znao koliko će vremena biti potrebno Carveru da prati ženu i ponovno se vrati. Mogao bi odlučiti ponovno je okrenuti, ali isto tako i riješiti je se i vratiti kući.

A Butch mu uopće nije namjeravao dati na znanje daje tu. Njegov bivši prijatelj bez sumnje ovdje ima posao. Nikad se ni nije znao opustiti i dobro zabavljati. Da je u pitanju radni dan, a ne subota, ne bi oklijevao i zgrabio bi priliku da ude i preokrene kolibu, ali nije namjeravao uništiti faktor iznenađenja. Čak nije htio uživati u ljigavom uzbuđenju koje je osjećao u želucu na pomisao da će se suočiti s J. D.-em.

Ponovno je pogledao kanu i onda prekopao džep. Ideja koja mu je sinula bila je poprilično riskantna, ali neka sve ide k vragu — nije se mogao dosjetiti ničeg boljeg s obzirom na to koliko mu je vremena preostalo.

Izvukao je džepni nožić i rastvorio najveću oštricu.

Kev se leđima naslonio na gomilu čipkastih jastučića promatrajući Char, odjevenu samo u njegovu bijelu majicu, kako skakuće najženskijom prostorijom koju je ikad vidio. Nikad u životu nije vidio toliko ružičastih vrpce, cvjetova, i tvrdih površina, pa čak ni maštao da mogu postojati.

Kad se nagnula kako bi bacila pogled u veliko zrcalo uokvireno u mahagoniju, koje se nalazilo na tkaninom presvučenom toaletnom stoliću, ostao je podijeljen ne znajući gledati kako podiže provokativnu plavu kosicu, ili kako joj se pak baršunasta mala guza igra skrivača s njegovom košuljom kad god bi podigla ruke. Prekrivač mu se u krilu počeo izdizati u šator, i prepredeno se nacerio. Zar se mali još nije izmorio?

Nije mogao ni pretpostaviti da će mu biti toliko ugodno s njom. Dok je bio u Washingtonu, Čak je se nije ni sjetio, odnosno sjetio bi je se samo tu i tamo, nakon dugo vremena. Ali čim je ušetala u očev dućan, učinilo mu se kao da ga je netko udario u trbuh. Sve mu se odjednom vratilo: čežnja i nemoćnost daje ima iz straha da će mu sjebati sve planove; i odmah se bacio na dobru staru naviku odguravanja od sebe.

No, sad je se nije mogao zasititi. Namjestivši čipkasti mali jastuk koji mu se iskrao između glave i kvrgavog naslona za glavu od mjedi, nasmiješio se na topao i zbrkan nered u prostoriji. — Doista si me razočarala, Char.

Okrenula se i pogledala ga, a njemu osmijeh odmah nestao s lica kad je u njezinim očima prepoznao bol. Do vraga! Bio je uvjeren da je nakon prethodne noći u potpunosti shvatila koje su mu namjere. Vedrim glasom odmah je nadodao: - Bio sam uvjeren da se maserke okružuju zvončićima, kristalićima i glazbom kitova!

Na što se ona vidno opustila. — Da? E pa ja sam mislila da vi odvjeticnici spavate u kravati. — Krhko rame podiglo joj se ispod egipatskog pamuka njegove košulje. — Izgleda da smo oboje bili u krivu.

Ali njezine su ga oči još uvijek nesigurno gledale i uspravio se među jastucima. K vragu i vedrina! Ako je namjera-va otjerati, neka to bude zbog istine. — Ostat ću ovdje, znaš - započeo je. - Možda u samom Star Lakeu nema dovoljno posla kako bih pokrenuo ured, ali planiram se smjestiti negdje s ove strane države.

— A to mi govoriš jer...?

- Jer sam lud za tobom i mislim da imamo potencijala, ali i zato što ne želim da misliš da jednostavno ubijam vrijeme s tobom dok se opet ne vratim u veliki grad.

Usnice su joj se razvukle u gotovo neprimjetan osmijeh, koji je potaknuo još više akcije ispod prekrivača. - Skini košulju - zapovijedio je.

Pogledala ga je ispod trepavica. - Mislim da neću. Mislim da ću je zadržati jako dugo; možda čak zauvijek. - Znao je

da više ne govori o njegovoj košulji, ali prije nego je uspio protumačiti njezin pogled, rukama je prošla ispod ovratnika, podigla ga i koketno mu se nasmiješila. — Osim toga, kladim se da odvjetnička faca poput tebe ima čitav ormar prepun dosadnih bijelih košulja!

— Možda. Ali ta mi je omiljena.

— Pf. — Šepireći se prišla je krevetu. — Sve su bijele košulje iste. Po čemu je ova tako posebna?

Bacio se zgrabivši je oko struka i prebacujući na madrac. Namjestio se iznad nje i uklonio joj je pramen kose iz oka.
- Po tebi.

— Oooo — odvrtila je s oduševljenjem u očima. — Točan odgovor!

Hajde, mama.' Ne smijemo zakasniti jer će J. D. otići bez nas!

Dru je odvojila pogled od sadržaja svoje torbe za plažu i ugledala sina kako stoji do ulaznih vrata nestrpljivo cupkajući sjedne na drugu nogu. - Neće otići bez nas, Tate. Osim toga, nećemo zakasniti, jer imamo još dobrih petnaest minuta, a do tamo nam treba najviše pet minuta hoda.

Po njegovom neprestanom meškoljenju shvatila je da njezine riječi nemaju nikakav učinak, i smijući se zgrabila torbu. — U redu, u redu, spremna sam!

Čuvši to, Tate je izjurio u hodnik kao da je netko pucnjem najavio start, a ona je pak izašla smirenije, ali kad je zaključala vrata za sobom, više ga nigdje nije mogla vidjeti.

Uspjela ga je doći tek kad je došla na čistinu ispred J. D.-eve kolibe, a tad je već bio na trijemu i gotovo plesao stojeći do kanua.

Njegovo silno uzbuđenje izmamilo joj je osmijeh na lice, a onda joj je srce zatreperilo kad je J. D. izašao iz kolibe, odjeven u otrcane odrezane hlače, crnu majicu bez rukava i japanke.

Iako je znala da neće moći zajedno provesti noć kod nje, sve dok je tamo dojmljiv dječak, nije očekivala da će joj toliko nedostajati kad ode. Čovjek ne bi rekao da jedna noć koju su proveli zajedno može ostaviti takav učinak na život, ali baš se to dogodilo.

Definitivno.

Zamijetivši iščekivanje na njihovim licima kad se popela na trijem, posebice joj je bilo drago što se vrijeme ponovno proljepšalo. J. D.-ve oči bile su razdragane, i premda se nije smijeo od uha do uha poput Tatea, bio je jednako toliko nabrijan zbog predstojećeg krštenja kanua.

- Pomozi mi, stari — rekao je malenom skupljajući sitnice za plovidbu. - Daj da provjerim sve na popisu. Moramo imati sve potrebno za ovaj veliki događaj.

- Nadajmo se da imate. - Dru je bacila pogled prema stvarima nagomilanim na podu trijema. - Nadodaš li još što, kanu će ti vjerojatno potonuti pod teretom.

Nasmiješio joj se poput Tatea i osjetila je kako joj se srce steže na toliko neobuzdanog veselja kojim je zračilo njegovo inače kontrolirano lice. Bio je sretan i vedar poput tinejdžera koji briše iz škole kako bi otišao na lokalno mjesto za plivanje.

No, odglumio je ljutnju. — Hej — lažno se pobunio. — Nemam baš toliko stvari, zar ne, Tate? - Nije čak ni dvojio uključiti podršku njezina sina ili ne, i kad ju je neopozivo dobio, još joj se više nasmiješio. — Vidiš — odvratio je. — Sin ti se slaže. Samo smo uzeli nekoliko jastučića za plutanje na kojima možemo sjediti, jedno veslo, i toliko malen putni hladnjak da ga se ne isplati ni spominjati. I to je to. Pritom ne računam ručak, naravno, ali svatko će ti reći, to nije luksuz, već potreba! - Kimnuo je prema njezinoj torbi za plažu. - Više me brine ta tvoja torbetina. Što uopće nosiš unutra? Šminku?

- Šminku! - Zamahnula je njome prema njegovom mišićavom boku, ali ju je bez problema izbjegao. - Samo da znaš da nosim minimum neophodnih stvari. Izuzev ručka. To smo duplicirali, jer nisam znala da ga i ti nosiš, ali...

- Ponijela si ručak? — Oči su mu se razvedrile. - Što si spakirala? Cure su uvijek puno bolje od dečki kad je hrana u pitanju, ali samo zato što im je mjesto u kuhinji.

- Oh! — Ispustila je torbu na pod trijema. - Sam si tražio, frajeru! — Bacila se prema njemu, ali nije se ni snašla, a već je završila u njegovom zagrljaju, a njezine ruke priljubljene uz bokove.

- Mama! — Tateov ton ukazao je da mu to nije zabavno. — Ostavi ga na miru; moramo porinuti kanu! — Odmahnuo je glavom s gađenjem i pogledao svojeg heroja. — Znaš što još vjerojatno ima u torbi? - upitao je mučnim tonom koji je implicirao da nosi bar ricinus.

J. D. je nagnuo glavu posvećujući mu svu pažnju i lagano nastavio trljati svoju zdjelicu o Drucillino tijelo. — Sto?

— Kremu za sunčanje. Nikamo me ne pušta bez kreme za sunčanje. I kladim se da ima ručnike. Kao da se ne bismo mogli samo tako osušiti.

— Hej! — Dru je izbacila nos u zrak. — Neću trpjeti ovo zlostavljanje! Možda ću lijepo uzeti pečenu piletinu i otići kući.

J. D.-eve ruke još su je čvršće stegnule, a onda oslobodile. — Pa, ne hitajmo. Što kažeš, Tate? Hoću reći, curama zapravo nije mjesto na brodu, jer ne pokazuju dužno štovanje niti ga znaju cijeniti, ali ipak... *pečena piletina!*

— Da, mama radi super piletinu, a posebice batak. I pretpostavljam da ručnici i nisu tako loš izbor. Možda bi bilo bolje da joj dopustimo da ostane.

— Žrtvovat ćemo se — J. D. se složio. — Ali mislim da nam nema druge.

— Predobri ste. - Kut usana zadrhtao joj je u osmijeh. Nikad prije nije zadirkivala Carvera i ostala je posve iznenađena, ali nije se mogla zaustaviti. Potpala je pod čini spasa vlastite duše.

J. D. je Tateu predao ručak koji je spakirao i zamolio ga da ga ubaci u mali putni hladnjak. Potom je podijelio opremu u dvije hrpe koje će maleni i Drucilla nositi, i izvukao teški drveni kanu na dvorište. Čim ga je maknuo ispod krova trijema, podigao je plovilo kako bi ga balansirao, naopačke, na glavi.

— Ne bi li bilo lakše jednostavno sve stvari nagurati u njega pa ga uhvatimo svatko zajedan kraj? - Dru je upitala.

Uputio joj je muški pogled. *Izgledam li kao da mi je potrebna pomoć?* I bicepsi su mu odmah iskočili. Dru je otfrknula osjećajući kako je na taj glupi dokaz muškosti hvata vrućina, ali ne samo na području vrata i lica, već i niže u želucu.

Tate je dojurio natrag, pa su njih dvoje pokupili stvari i krenuli za J. D.-em niz stazu. Za nekoliko minuta našli su se na privatnom doku.

Kad je J. D. čučnuo kako bi sve ubacio u kanu, koji je osigurao uz bočnu stranu mola, Dru je skinula majicu i hlačice

ostajući u novom kupaćem kostimu. Nakon što je iz torbe za plažu iskopala kremu za sunčanje, nešto je utrljala sebi u kožu, a onda je prosljedila Tateu i nadgledala ga dok ju je razmazivao. Predala mu je i pojas za spašavanje, a onda ugurala odjeću i majicu koju joj je dobacio u torbu s ručnicima. Pogledavši ih obojicu ironično je dobacila: — Mislim da ću ovo ostaviti ovdje. Ne bih htjela da vam zauzme previše teretnog prostora.

Tate joj se oduševljeno nasmiješio i popeo u kanu.

J. D. je pak odmjerio njezin kupaći kostim od dubokog gornjeg izreza do visokih donjih ukazavši joj rukom da učini isto što i sin. Umjesto toga, zaustavila se pred njim.

- Ako misliš da nećeš utrljati kremu za sunčanje kao nas dvoje, onda se grdno varaš. Uopće me ne zanima koliko si velik i zao, i tvoja koža može nastradati kao Tateova!

Na trenutak se ukočio, a onda polako skinuo majicu preko glave. Istresla je losiona u ruku kako bi si namazao prsa i sama mu se pobrinula za leđa. — I na lice si ga nanesi — instruirala ga je pažljivo ugravši majicu u torbu gdje je već spremila Tateove i njezine stvari.

Potom je zakoračila u kanu, a J. D. odvezao uže i odgurnuo ga od mola, zakoračivši na područje krme, kad se kanu lagano odvojio od doka. Zamijetila je čisti užitek na njegovom licu kad se smjestio na sjedalicu i stao veslati jakim, ravnomjernim potezima.

I njezine su se usnice također zadovoljno nasmiješile.

J. D. se nije mogao prisjetiti kad se posljednji puta osjećao toliko opušteno. Sunce mu je grijalo leđa, a zapljuskivanje vode o korito, pjev ptica iznad njih, kao i jata u stablima na obali počeli su nadglasavati djecu na plutajućoj platformi. Kanu se kretao bez ikakva napora probijajući se glatko kroz mirnu vodu prema manje posjećenom dijelu jezera.

Promatrao je Tatea kako kleči na prednjem sjedalu držeći se grčevito i s obje ruke za kanu. Izbacio je glavu u povjetarac poput sretnog štenca te spuštao guzu na pete i podizao je uzbuđeno brbljavajući. A Drucilla, koja ga je natjerala da si na

trlja kreme za sunčanje kako si ne bi oštetió već okorjelu kožu, nježno bi mu se nasmiješila svaki puta kad bi je pogledao. Dodaj tomu još i piknik s domaćom, prženom piletinom koji ih iščekuje, nacerio se, i jednostavno ne može biti bolje!

Kad su bili negdje na pol jezera, zamijetio je kako si Dru namršteno gleda pod noge. Podigla je glavu.

— J. D., kanu se puni vodom.

Bacio je pogled i zamijetio da se voda doista probija kroz podne daske ispod njezinih stopala. I on se namrštió. Ma kako, do vraga? Zar su mu promaknule neke pukotine u cedrovim daskama? Nemoguće! Tko zna koliko puta je provjerio kanu u prethodnih tjedan i pol dana, ali je očigledno nešto propustio, jer se voda već nakupila u kobilici.

Opsovao si je u bradu i ugurao veslo duboko u vodu te ga gurnuo naprijed kako bi zaustavio i okrenuo kanu. Pogledao je Dru. — U putnom hladnjaku postoji šalica. Počni izbacivati vodu!

—J. D.? — Tate se okrenuo sjedeći u prednjem dijelu kanua. — Zašto se okrećemo? Hej, na dnu ima vode!

— Da, izgleda da negdje propušta. — J. D. ga je pogledao. — Provjeri je li ti pojas zavezan, Tate. — Potom se posvetio što moćnijem veslanju kako bi ih dopremio do obale prije nego se kanu napuni vodom.

Ali voda je odjednom počela prodirati sve brže prodirati, a kako je on bio daleko teži od Dru i malenog, slijevala se prema njegovom dijelu, koji se stao puniti. Pramac se podigao, a krma stala sve dublje i dublje uranjati u vodu.

Shvatio je da se neće uspjeti domoći obale.

— Opa! — Tate je uskliknuo kao da se vozi u zabavnom parku.

Kako bi izjednačio težinu, J. D. je kleknuo do veslačke klupice koja se nalazila nasred kanua, a ispred Dru. — Prebrzo ulazi — potihó joj je dobacio. — Mislim da bi bilo sigurnije da da uđemo u vodu, prije nego postane kritično. Žao mi je. — Očigledno je nešto krivo učinio ili je propustio važan korak

pri restauriranju kanua, te su njegovom krivicom ona i Tate dovedeni u opasnu situaciju.

— A, ne — odvrtila je i nagnula se naprijed kako bi mu rukama uhvatila lice. - *Meni je žao*, John Davide, zbog tvojeg prekrasnog kanua. — Utisnula mu je brz i strastven poljubac, a onda se okrenula kako je krma sve dublje propadala u vodu. — Tate, dođi ovamo!

Skliznuo je prema njima ne ispravljajući se i smireno pogledao J. D.-a. — Dezertiramo?

— Na žalost, tako je, stari. Pomoći ću ti. - J. D. se uspravio na koljena i uhvatio dječaka ispod pazuha. Pažljivo ga je podigao preko bočne strane i spustio u jezero. — Tate — rekao mu je ozbiljnim tonom. Zahvaljujući pojasu za spašavanje maleni je plutao površinom. — Otplivaj što dalje od kanua.

Potom je posegnuo prema Dru, ali se ona nagnula i lagano ga poljubila u usnice. — Mogu i sama - odvrtila je. - Ti se samo usredotoči na spašavanje svojeg kanua. — I prebacila se preko bočne strano lagano zapljusnuvši vodom.

J. D. je namjeravao preokrenuti kanu dok još uvijek ima džepova zraka, a kako bi ostao plutati, ali se krma brzo natopila vodom i počeo je tonuti. Stoga je uronio u vodu, a onda se okrenuo kako bi provjerio kako spasiti situaciju.

Krma je tonula, a pramac se izdizao u zrak, i bilo je pitanje trenutka hoće li plovilo jednostavno potonuti *na* dolje ili se prevrnuti i potonuti naglavačke. Ponadao se da će doći do toga, sve dok nije zamijetio da se Tate nalazi točno na putu spuštajućem pramcu.

— Tate — doviknuo je. — Miči se! — I bacio se prema njemu.

Dru je također povikala zazivajući sina po imenu i užas u njezinom glasu nagnao je malenog, koji se počeo okretati na J. D.-ev povik, da se okrene prema njoj. Uopće nije bio svjestan opasnosti koja se kretala u njegovom smjeru i J. D. je zaplivač brže no ikad u životu.

Znao je da neće stići na vrijeme kako bi odgurnuo Tatea izvan dosega pramca, koji je strelovitom brzinom padao, pa je

svu energiju uložio u posljednji moćni zamah u leptirovom stilu kojim je izbacio ramena izvan vode. U nekoliko preostalih sekundi bacio se na malenog i rukama ga gurnuo duboko ispod površine. Zastrašujuća bol eksplodirala mu je između ramenih lopatica kad se vrh pramca zakucao u njega; tad je i on potonuo ispod površine krećući se nekoliko desetaka centimetara na dolje prema hladnom mraku. Živci su mu se bolno oglasili u vratu, ramenima i na obje ruke, i oštro udahnuvši na usta u nevoljkom odgovoru na bol, progutao je popriličnu količinu jezerske vode.

Pojurila mu je dušnikom i nosom, te je potonuo još više. Pluća su mu gorjela od potrebe da se iskašlje, i na trenutak se nije mogao snaći. Gdje se nalazi?

Potom je shvatio da je svojom masom gurnuo Tateovo koštunjavu tijelo još dublje pod vodu sprječavajući da pojas za spašavanje obavi svoj posao. Obmotavši ruke oko njegova struka, podigao ga je i gurnuo prema zlaćano zelenom svjetlu u najgornjim slojevima vode. I sam se bacio prema površini odmah za dječakom.

Obojica su halapljivo udahnula zrak, čim su im glave izbile na površinu. Odmah ih je spopao jak kašalj, kojim su izbacili muljevit vodu iz pluća. Potom se Dru pojavila i privila sina u zagrljaj pridržavajući ga dok je kašljao.

Uhvativši je rukom oko vrata okrenuo se i pogledao J. D.-a crvenim očima prepunim bijesa i iznevjere. - Pokušao si me utopiti!

Optužba je pogodila J. D.-a u srce i ono malo daha koje je uspio uvući zaglavilo mu se u grlu. U nekom kutku mozga koji je još uvijek bio voden logikom, znao je da mu je Tate bio okrenut leđima, da se u jednom trenutku probijao kroz vodu, a onda ga je on samo gurnuo pod vodu i tamo zadržao.

No, emocionalno ga je pogled u dječakovim očima, koji je ukazivao na obmanutost, pogodio ravno u srce, i bez riječi se zagledao u njega ne mogavši išta iznijeti u svoju obranu.

- Ne! — Dru je odmah uskliknula, uhvatila sina za bradu i okrenula mu lice da je pogleda. — *Ne!* Kanu se preokrenuo i

umalo te udario u glavu! J. D. te maknuo s njegove putanje, Tate, i spasio ti život! — Plivajući jednom rukom odvukla je sebe i sina do J. D.-a. — O, Bože, John Davide, hvala ti što si mi ga spasio!

Dosegnuvši ga oslobodila je ruku kojom je silovito držala malenog na prsima i zagrlila njome J. D.-a oko vrata, pretvarajući to u trostruki zagrljaj. Mahnite *mu* je poljupce zahvalnosti utisnula na vrat, bradu i čeljust. Potom se odmaknula i pogledala ga zabrinutim očima. — Ozlijedio si se. Vidjela sam kako se kanu obrušava na tebe. — Pokušala ga je okrenuti kako bi provjerila. — Pokaži mi!

Nikad se nitko nije odnosio majčinski prema njemu u životu, pa je s neugodom slegnuo ramenima. - Nije ništa. Dobro sam. — No, jedno mjesto između lopatica pakleno ga je boljelo, ali ništa nije mogao poduzeti u vezi toga dok se nalaze nasred jezera. Osim toga, odrastao je muškarac; ne treba ga paziti i maziti.

Koliko god to bio dobar osjećaj.

A onda mu se i Tateova ruka obmotala oko vrata. - Oprosti, J. D. - dobacio je sitnim glasićem. Brada mu je podrhtavala, a suze izronile u očima. — Nisam to smio reći... nisam mislio — iznenada mu se glas slomio. — Hoću kući!

Kako je nekoć i sam bio desetogodišnjak, prisjetio se kako mu je bilo plakati pred drugima, pa je Tateovu glavu prislonio na svoje rame kako bi maleni dobio malo privatnosti. — Brzo ćemo te odvesti kući, stari moj - šapnuo mu je na uho i protrljao čeljust o njegovo vlažno tjeme. - Obećavam ti. I žao mi je što sam te uplašio. Ne bih to nikad učinio da nisam morao.

- Znam - maleni je odvratio zašmrcnuvši.

A onda je J. D. načuo zavijanje vanbrodskog motora i ugledao gliser s logotipom odmorišta kako juri jezerom prema njima. Vozač je usporio na udaljenosti od tridesetak metara, a gliser se lagano nastavio probijati valićima koji su ga tjerali naprijed i potom zaustavio stručno do njih. J. D. je prepoznao

vozača. Bio je to jedan od mladića koji su radili u sportskom dućanu. Ostao je iznenađen zamijetivši portira Seana s njim.

— Sve u redu? — Sean je upitao naginjući se preko glisera. — Vidjeli smo kako se kanu obrušava na vas. Jeste li dobro?

J. D. je osjetio kako Tateova ruka brzo ide prema očima i briše suze, i kako bi mu dao minutu da se dovede u red, lagano je gurnuo Dru. — Idi ti prva.

Ona je bacila pogled prema Tateu, kimnula i podigla ruke prema Seanu kako bi joj pomogao.

J. D. ju je promatrao kako izlazi iz vode i prebacuje nogu preko strane glisera. Očigledno nije tako jako ozlijeđen ako je u stanju diviti se kako joj se vlažni kupaći pripija za raskošne obline stražnjice dok ulazi u gliser!

Tate je obrisao nos o njegovo rame, a on uvukao bradu i pogledao ga. — Spreman, stari?

- Da.

Na trenutak ga je čvrsto zagrlio. - Čitavo si se vrijeme ponio poput heroja i pravog profesionalca. Ponosim se tobom. — Podigao ga je potom prema Seanu u gliser.

Potom se posljednji puta okrenuo. Znao je da se vrh kanua zasigurno ljuljuška negdje tik ispod površine, ali nigdje nije bilo valića koji bi to odavali. Na trenutak je osjetio kako mu očaj stiže utrobu, a onda, s ravnodušnošću koja mu je pomogla odbiti tu pomisao, izbacio je ruku i zgrabio bočnu stranu glisera te se podigao iz vode.

Sophie i Ben čekali su na doku kad se gliser bočno zaustavio. Dojavljeno im je putem mobitela.

J. D. se ukočeno podigao na noge i odmaknuo kako bi pustio da Dru i Tate prvi izađu. Zahvalivši dvojici mladića na pravovremenom spašavanju, zakoračio je na dok i ugledao Bena kako odmotava uže koje je zavezao za stup i dobacuje ga Seanu. Potom se priprazio za starčevu osudu. Nije ni na trenutak sumnjao da ga neće stići.

Sophie se bacila na Dru i Tatea prije nego se gliser uspio povući. Obmotala je ruke oko svojih pilića i prigrlila ih k sebi. -Jeste li dobro?

— Da, dobro smo - Dru je odgovorila. - Ali se J. D. ozlijedio.

— Gurnuo me pod vodu, bako — Tate se uzbuđeno nadovezao, a J. D. ostao zadivljen njegovom sposobnošću da se tako brzo vrati na noge. — Mislio sam da će me udaviti, ali me zapravo maknuo s puta kanuu. A onda PLJUS! Njega je udario umjesto mene!

Dru se oslobodila iz Sophiena zagrljaja. — Ujače, u onoj torbi su ručnici. Možeš li mi ih donijeti? — Prišla je J. D.-u. - Okreni se da ti vidim leđa.

— Pusti — odmah je odvratio. - Malo me udario, ali nije vrijedno brige. - Iako ga je pakleno peklo.

Ali to je ionako zaslužio. S krivnjom je podigao ramena, a onda stisnuo zube kako bi pregrmio bol i ne zastenjao na glas.

Dru gaje sa sumnjom odmjerila. Kako nije ispucala nakupljen adrenalin, nije bila raspoložena za njegovu tvrdoglavost. Spreman se pobrinuti za nju i Tatea u bilo kojem trenutku, ali okrenu li se stvari, »nije vrijedno brige«?

— Mislim da ne razumiješ, Carveru — izvijestila ga je s ponosom smogavši ravnodušnost u glasu. Zapravo je htjela povikati *Slušaj!* i protresti ga da se urazumi. - Nisam te tražila dopuštenje. Okreni se!

I ostala je zapanjena kad ju je poslušao. Nije bio presretan što to Čini i promrmljao si je u bradu da je u pitanju zastrašujući gubitak vremena, ali *joj* je ipak udovoljio i pokazao leda.

Šokirano je uzdahnula. Koža između ramenih lopatica bila mu je oguljena do krvi u obliku naopako okrenutog slova V, a ogrebotine su mu se širile niz leda. Koža oko mjesta udarca bila je poprilično natečena, a tamnopurpurna modrica stala se širiti preko ramenih lopatica poput krila zloćudnog leptira.

— Oh — odvrtila je glasom koji ne samo da je drhtao, već je i nekoliko oktava bio viši od normale. Pročistila je grlo. — Ujače! Brzo dođi!

Osjetila je kako se J. D. ukočio na to, ali nije prokletu marila. Ako itko zna što poduzeti u vezi ozljeda, onda je to ujak Ben!

Pogledao je J. D.-eva leda i Iecnuo se. - Opa. Izgleda da ga je pošteno sredilo.

— A to je mogla biti Tateova glava da se nije bacio između njega i kanua.

— Moj prokleti kanu doveo ga je u *tu* situaciju — J. D. je progundao.

Dru se nije osvrnula na opasku zaključivši da priča gluposti. - Poduzmi nešto - zatražila je ujaka.

On je nježno ispipao kožu oko najtežih ogrebotina i onda zakimao. - Hajdemo u kuću. — Uhvatio je J. D.-a za rame. — Znam da pakleno boli, ali ne vjerujem da će ti ostati ozbiljna ili trajna ozljeda.

— To i pokušavam reći Dru — J. D. je odvratio i okrenuo se kako bi ih pogledao. Stav mu je bio oprezan, a izraz lica slomljen. — Gle, otići ću kući i isprati to!

— Ne — Ben se odlučno pobunio. — Ući ćeš u kuću i dopustiti mi da ti očistim ranu i da je pošteno previjem.

— Djed je bio liječnik u Vijetnamu - Tate ga je ponosno izvijestio. — Pa bolje učini što ti kaže. — Jureći zaobišao ih je i sam pogledao J. D.-eva leđa. No, odmah se ukupio. - Isuse. - Progutao je slinu, a lice mu je poprimilo jadni izraz. - O, užas! J. D., tako mi je žao!

J. D. se okrenuo i pogledao ga iznenađeno. - Nema ti zašto biti žao, stari. Nije to bila tvoja pogreška.

— A-ha. Ti si mi rekao da otplivam izvan dometa, ali ja nisam otišao dovoljno daleko.

— Ne—J. D. je odlučno odbio. - Otpočetak do kraja ponašao si se baš kako treba. Ako nekoga valja kriviti, onda sam to ja. Nisam ti smio dopustiti da uđeš u kanu ako nisam pro-
vjerio je li sve u redu.

— Oh, molim te — Sophie se nestrpljivo ubacila i namršteno ga pogledah. - Oduvijek sam te smatrala inteligentnim čovjekom, pa me stoga nemoj sada razočarati glupim izjavama!

Podigla je ručnik i obmotala ga oko Tateovih ramena, dobacila jedan Drucilli, a onda njemu prišla s posljednjim. Ponudila mu gaje i ozbiljno ga pogledala.

Dru je ostala iznenađena ugledavši kako se J. D. vrpolti pod njezinim pogledom upravo kako je to Tate činio kad god bi ga tako gledala, samo što očigledno još nije naučio pobjeći i skriti se. Prihvativši ručnik prebacio si gaje oko vrata, pogledao je u oči i tvrdoglavo ponovio: - Ipak nisam smio ugroziti njihovu sigurnost.

— Nemoj me raspizditi, mali - uspjeno je započela, ali Ben se spretno ispriječio između njih dvoje.

— Igraš se s vatrom, sine — odvratio je i odvuкао ga prema stazi. — Soph je jako stalo do osobne odgovornosti.

— Pa pokušavam je priznati!

— I prokletu dobro to činiš, ali ono što ne činiš pritom jest to što ne dopuštaš Dru i Tate da budu odgovorni za svoje postupke.

Slijedeći ih niz serpentinastu stazu Dru je ugledala kako J. D. upitno gleda njezinog ujaka. Namrštio se i upitao: - O čemu govoriš?

— Do vruga, sine, razmisli malo. Oboje su znali prije nego su zakoračili u kanu da je u pitanju stara olupina čija je održivost na vodi u najmanju ruku upitna.

— U redu, to mi je jasno — J. D. se složio. — Ali su ujedno znali da znam popravljati stvari. Vjerovali su da ću popraviti kanu i osposobiti ga. — Zaustavio se i okrenuo prema Benu. — I ja sam to mislio. Kunem ti se, pročešljao sam ga cijelog. Sve živo što sam mogao pronaći na tu temu pročitao sam, i zakleo bih se da je bio vodootporan!

— Onda ti je nešto promaknulo. — Ben je slegnuo ramenima i ponovno ih pokrenuo. — Događa se.

— Meni ne. Obično ne.

Dru je zadržala dah očekujući čuti ujaka kako galami na njega kritizirajući ga zbog arogancije.

Umjesto toga, Ben je jednostavno odvratio s nježnom iskrenošću: - Doista mi je žao zbog kanua, sine. Znam da si bio lud za njim. Ali sranja se ponekad jednostavno događaju. Ako ti je ikakva utjeha, riječ je o drvenom plovilu, pa je vjerojatno već izronio na površinu. Možemo ga pokupiti ako će ti biti lakše.

J. D.-eva ramena su se ukočila od osporavanja. - Čemu? Kao što si rekao, bio je olupina i očigledno ga nisam uopće znao popraviti.

Ben je otvorio ulazna vrata i odmaknuo se kako bi ga propustio, a onda je i Dru ušla u kuću. Pogledao je mladića. — Ipak, nikad nećeš znati što se dogodilo ako ga ne izvučemo.

— *Da*, vjerojatno. — J. D. je zakimao. — U pravu si.

Ben ih je odveo u kuhinju te izvukao stolicu za stolom. — Evo, sjedni — rekao mu je. — Otići ću po pribor.

J. D. je okrenuo stolicu, odložio ručnik na sjedalicu i zajahao je. Prekrižio je ruke na naslonu i tupo se zagledao pred sebe.

Dru mu je prišla s leda i obmotala rukama oble mišiće na mjestu gdje su mu se ramena spajala s rukama. Brižno izbjegavajući kontakt sa sve većim modricama nježno ih je izmasirala. -J. D., doista mi je žao.

Zakrenuo je glavu kako bi je pogledao. - Zašto su svi toliko prokletu ljubazni? Ovoliko mi je trebalo da ti ubijem malog!

— Nije, do vraga! — Potonula je na pete do njega, rukama mu grčevito stegnula bedro i onda ga silovito protresla. - Tate i ja nismo namjerali ostati na obali kako bi se ti sam zabavljao izvodeći kanu na prvu plovidbu. I ujak Ben u potpunosti je u pravu — znali smo kojim se rizicima izlažemo. Ne moraš preuzeti odgovornost za cijeli svijet, John Davide. Mi ćemo preuzeti odgovornost za svoje postupke!

Pogledao ju je nekako divlje, ali prije nego je uspio išta izustiti, Ben se vratio s prvom pomoći. Potom je Tate upao u kuću, a Sophie sekundu-dvije za njim. Nekoliko trenutaka zavladao je konfuzija i razina buke popela se dok je Ben čistio i previjao J. D.-eva leda, a svi ostali trčkarali oko njega.

Dru u tome nije vidjela ništa neobično. To Lawrenceovi čine kad bi se nekomu od njih dogodila nesreća. Okupili bi se i pokušali popraviti učinjeno zlo, a što se nje tiče, J. D. se ponio doista herojski.

Ali je vidjela da on svoje postupke ne doživljava u istom svjetlu, i na posljertku se malo povukla kako bi mu dala prostora da diše. S nelagodom je gledala kako mu divlji i progognjen pogled u očima sve više dolazi do izražaja, a napetost ga čini samo sve ukočenijim.

Nije mogla utvrditi što ga je na posljertku preplašilo. Ujak Ben ga je doveo u red, ujna Soph mu donijela kavu, i svi su mu počeli davati malo više prostora. Možda je u pitanju bio Tate, koji se uživio u svoju ulogu obožavatelja heroja, pa ga je on otjerao preko ruba. Ili je to možda učinio zadivljen Sophien komentar?

Koji god bio razlog, J. D. se iznenada bacio na noge. — Moram ići — rekao je s paklenim pogledom u očima. — Moram se izvući iz ovih mokrih traperica. — Pogled mu je poletio lijevo, desno, a onda se na kratko zaustavio na svakom od njih. - Žao mi je, u redu? Jednostavno... moram ići.

I potonula srca Dru je zanijemila, kad se okrenuo i odmarširao iz kuće.

Zalupio je vratima kolibe po ulasku i onda se jednostavno zaustavio nasred dnevne sobe, a prsa su mu se nadimala, dok se borio pošteno udahnuti.

Sa svih deset prstiju prošao je kroz kosu i odmaknuvši si je od čela izbacio laktove i slijepo se zagledao u zid na suprotnoj strani prostorije. Isuse. Ma Što su li mu radili?

Odavno je naučio ne očekivati ni željeti ono što ne može imati. Jedan ga je član obitelji Lawrence tomu poučio, a tu je lekciju primio k srcu.

A sad je tu bilo cijelo leglo i svi su se slamali kako bi mu udovoljili kao da je prokleti princ - i bilo mu je jasno da ga ne ismijavaju, iako prokleta dobro znaju kako je odrastao.

Neka se nose k vragu! Zbog njih je počeo vjerovati da *može* imati neke od onih stvari. Zbog njih želi ono što mu je osporavano cijeli život — i želi to do boli.

Jebemu!

Pa, nema namjeru nasjesti na njihovu igru — ne ovaj puta. Previše je bolno kad se sve raspadne, a to se prije ili poslije uvijek mora dogoditi; to je jednostavno u prirodi te beštije. Lawrenceovi lijepo mogu zaboraviti da će ga dobiti da spusti obrambeni štit. Ne namjerava pokazati im paperjem prekriveno tijelo kako bi u njega mogli zariti noževe. Nije tako dugo uspijevaao preživjeti zahvaljujući vlastitoj gluposti.

- J. D. ?

Trznuo se i okrenuo. Dru se nalazila s druge strane mrežnih vrata. Ako je i stavila šminku, to se više nije moglo vidjeti. Još uvijek je na sebi imala vlažni kupaći i kosa joj se još uvijek nije do kraja osušila. Dio koji se osušio letio je izbijajući najednom i gomilajući se na drugom mjestu, i objesio mrtvo preko jednog oka.

Ali do vraga, nikad nije vidio ljepši ni ugodniji prizor u životu. I to ga je prestravilo do kosti.

- Idi, Drucilla.

— Neću. - Mrežna vrata su zaškripala kad ih je otvorila i ušla u kolibu. — Imao si očajan dan i očigledno si uzrujan, i nemam namjeru ostaviti te u takvom stanju.

Bijes je protutnjao kroz njega i on ga je prihvatio cijelim tijelom. Zar je toliko prokleta puno tražiti da provede jedno ušljivo poslijepodne kako bi se sabrao? Odlučno joj je prišao i nagnuo se kako bi joj agresivno gurnuo glavu u lice. — Idi kući, do vraga!

Nježnom je rukom dodirнула njegovu čeljust. — Ne.

Sve njegove emocije izbile su na površinu. Ignorirajući neugodan osjećaj u leđima na nenadani pokret, gurnuo ju je na nadsvođen zid koji je dnevnu sobu dijelio od blagovaonice i zakrilio je naglo spustivši ruke s obje strane njezine glave. — Što ti je? — upitao je bijesneći na nju što toliko inzistira, ali i na sebe što mu je stalo. - Misliš da imaš pravo upasti ovdje kad nisi željena samo zato što sam te jednu ušljivu noć ševio?

Zagledala se u njega, sva nježno odlučna i s plavim očima boje plina. — Da.

Uzrujan, odmaknuo se ukočena tijela. — Vрати se kući. Nemam ti ništa prokleta za ponuditi.

— O, Bože - prošaptala je. - To je najveća laž koju sam čula. Možeš *toliko toga* ponuditi.

— Imam *ovo*. — Oborio je ponovno glavu kako bi je grubo poljubio, a poljubac se sveo na ispipavanje jezikom i okrutnu dominantnost. Potom je naglo odmaknuo glavu i bijesno joj se zagledao u zarumenjelo lice, dok mu je srce tuklo i tuklo o stijenku grudnog koša. — Imam »čudo prirode« i nekoliko fora kojima ti jamčim da ćeš vrištati - grubo je nadodao i svoju zdjelicu protrljao o njezinu. — I to je sve što imam.

— Onda mi se očigledno baš to dopada.

Krv mu je šiknula u ušima. - Zar nisi čula nijednu riječ, Drucilla? Nemam ti što dati što već nisam dao drugim ženama.

Lagano se trznula, ali nije odmaknula pogled. - Nećeš me otjerati, Johnе Davide.

— Prokleta bila — promuklim je glasom odvratio i bacio se ustima na njezina. Odbija li slušati razum, morat će joj jednom zauvijek pokazati da nije muškarac kakvim ga smatra.

Poljubio ju je s grubom i uspaljenom mahnitošću koja je odisala isfrustriranom strašću, ali ne i profinjenošću.

No, umjesto da se odmakne s gađenjem, ona se samo još više uspalila. Šakama ga je uhvatila za kosu i zadržala, i poljubila ga jednako grubo. Posljednji ostaci J. D.-eve kontrole jednostavno su se raspali.

Nije mogao odmaknuti ni usta ni ruke s nje, i za tili čas, ne znajući kako mu je to pošlo za rukom, gornji dio kupaćeg nagurao joj je pod pazuhe, a donji svukao i odbacio. Ne odvajajući usta ni na trenutak od njezinih nespreno je posegnuo za gumbom i otvaračem na trapericama. Čim ih je rastvorio, lagano ih je gurnuo i one su mu zbog nakupljene vlage, težine, ali i gravitacije jednostavno skliznule do gležnjeva. Nije odjenuo gaće i oštro je udahnuo osjetivši Drucilline ruke kako mu kližu oko bokova i onda ga hvataju za golu stražnjicu. Podigao ju je i prisionio o zid i ušao u nju jednim moćnim i glatkim naletom.

Obmotala mu se nogama oko bokova i gotovo odmah stala dahtati. J. D. je na silu odvojio usta od njezinih i odmaknuo unatraske, leđima osjećajući kako mu se približava orgazam. Gurajući bokovima s ujednačenim i silovitim pokretima požudno joj je proučavao izraz na licu.

Otvorila je oči i zatekla ga kako je promatra. Obrazi su joj poprimili grozničavo rumenu boju. - O, Bože, J. D. - prošaptalaje. — O, Bože, još malo... još malo i...

— *Svršit ćeš.* — Držeći stražnji dio njezinih bedara u rukama, pritisnuo joj je noge visoko i raširio ih savijajući svoja koljena i prodirući u nju pod drukčijim kutem. Dublje i grublje, sve dok nije zabacila glavu i slijepo se zagledala pred sebe. Mahniti glasovi popeli su joj se grlom i vlažna i uska, uhvatila mu se spolovila povlačeći ga i stišćući dok je svršavala.

I on je osjetio kako mu se orgazam skuplja u testisima i odmaknuo se kako bi posljednji puta prodro...

A onda se prisjetio iznenada jedne važne činjenice, i u potpunosti povukao iz nje.

— *Ne!* — pobunila se. — Ne još, nisi... — Bokovi su joj se trljali o njegove moleći ga da se vrati u nju, i kad se umjesto toga prislonio između svilenkastih i paperjastih pregiba njezine ženstvenosti, izvan opasne zone, prostenjala je: — *Zašto?*

— Nemam kondom — prodahtao je i zamijetio kako razrogačuje oči s užasom. Erekcijom joj je pomilovao skliski razdjeljak jedanput, dvaput, triput.

I onda, prostenjajući, prosu sjeme na donji dio njezina trbuha.

Kad je i posljednje pulsiranje utihnulo, duboko je i nesigurno udahnuo i spustio čelo na zid do njezine glave. Umorno je malaksao naslanjajući se na nju, pritišćući je između svojeg torza i čvrste površine zida. Osjećao se gumeno bez kostiju i prepun savršenog zadovoljstva kakvo se rijetko može doživjeti — kao da mu je netko ponudio rasplamsalu toplinu kamina jednog sablasno hladnog dana.

— Isuse — prošaptao je i pažljivo joj podigao guzu kako bi ga zaštitio od grubog drveta i kako je ne bi ispustio. — Čudo je da ti leđa nisu puna iverja.

Poljubila ga je u vrat. — Znaš što, J. D.? — prošaptala je. — Krasna si varalica.

Srce mu se gotovo zaustavilo na trenutak, a onda stalo bijesno tući o stijenku grudnog koša. Oprezno se povukao kako bi joj pogledao lice. — Želiš li mi reći o čemu to, do vra- ga, govoriš?

— O ovome - odvrtila je zatežući nogama njegove bokove. - O ovome govorim. Nema proklete šanse da je ovo što smo ti i ja doživjeli ono što si ponudio drugim ženama.

J. D. se pažljivo ispravio i dok ga je grlila rukama oko vrata, a nogama stezala oko bokova, uputio se u kupaonicu. Spustio ju je na noge, vrućom vodom namočio krpu i oboje ih oprao.

- Bez komentara? - upitala je.

Slegnuo je ramenima. — Što hoćeš da kažem? — Da ima osjećaj da je u pravu? Još kao mlad naučio je nikad ne priznati istinu i nekome tako ucijepiti moć.

Druje to uzrujalo. — Uopće mi nisi jasan! - Posegnula je za ručnikom kako bi se obmotala. Zнала je da ju neće dočekati raširenih ruku, ali kameni izraz na njegovom licu pobudio je u njoj želju da ga protrese i prisili da joj se otvori.

Zagledala se u njega bez riječi i na rubu živaca, a njegove oči odvratile su hladnokrvnim i suzdržanim pogledom, kojim se neprestano služio.

- Što treba shvatiti? - odvratio je slegnuvši ramenima. - Poprilično sam jednostavan.

- Ma naravno! - Stegnulo ju je u grlu. - Bit će da si zato odjurio iz Benove i Sophiene kuće kao da su ti sami vrazi za petama!

- Ne razumijem o čemu govoriš — ukočeno je odvratio, a onda posegnuo za drugim ručnikom i gledajući je obmotao si ga oko bokova.

- I te kako dobro znaš, i da se nisi pretvarao da nije tako! Ujak te zakrpao, a ujna, Tate i ja malo smo te mazili, i ti to jednostavno nisi mogao podnijeti. Zašto ti je toliko prokletno teško priznati da ti možda možemo ponuditi nešto kvalitetno? Ili da se između tebe i mene možda razvija posebna veza? Znam da nisi ravnodušan prema meni, J. D..

- Da? A otkud ti to, Drucilla? Na osnovu činjenice da sam ga izvukao na vrijeme, kako ne bi *opet* postala nevjenčana majka?

Ukočila se. Iako je nagađala da je u pitanju mamac kojim ju je trebao odbiti od sebe, nije mogla zaniijekati da ju nije povrijedilo.

Vjerovala je da će shvatiti njegov način razmišljanja, ali je u njoj budio samo nestrpljivost.

Primaknula se i prkosno izbacila bradu. - Zanimaju te po-jedinosti, Johne Davide? Slobodno pitaj.

- Boli me briga.

- Malo sutra! Kladam se da umireš od radoznalosti za svim prljivim sitnicama. — Primijetivši s užitkom kako su mu se lice i vrat zacrvenjeli od bijesa, nadodala je: — Bilo mi je osamnaest kad sam upoznala Tateova oca. Bila sam na faksu, prvi puta odvojena od doma, i pomislila da je ljubav mog života. Ispostavilo se, međutim, da je samo fantazija, jer čim sam ga izvijestila da sam trudna, jednostavno je zbrisao.

- O, do vraga - Lice mu se ukočilo. - Slušaj, ne moraš mi...

- Nije to bilo prvi puta da sam odbačena - prekinula ga je bez grižnje savjesti. Sam je to tražio i proklet bio ako ju sad ne odsluša do kraja! — Moji su bili daleko zainteresiraniji za pustolovni život nego za roditeljstvo, pa bi me jednostavno uvalili ujni i ujaku, svaki puta kad bi dobili priliku. Sto je na posljjetku bila zapravo ogromna usluga, ali ja to nisam tako doživjela kad sam bila malena. — Rukom je prošla kroz kosu tek tada shvaćajući u kakvom je neredu, a onda slegнула ramenima. - Odlučila sam zadržati bebu, a kako si i sam imao prilike upoznati Tatea, jasno ti je zašto to ni na trenutak nisam požalila. Ono što možda nije toliko očigledno jest da sam se ujedno odlučila odreći ljubavi od tog trenutka na dalje, jer samo donosi patnju, a uopće nisam imala želju ponovno se napatiti. I sve ove godine uspjela sam zaštititi srce, a onda si se ti pojavio...

Ukočio se. - I... što... odjednom si shvatila da si zaljubljen
na u mene?

Podrugljiv ton zabio joj se u srce poput noža. Zar misli da
joj je bilo lako otvoriti se i priznati sve to? Ali pobliže ga pro-
učivši, zamijetila je da stišće čeljusne mišiće, a u očima mu
je prepoznala oprez. Zsigurno su je pokušale gledati s ciniz-
mom, ali im to nije pošlo za rukom.

Da je iole pametna, uhvatila bi se tog tona i zaštitila ospo-
ravajući svoje osjećaje. Ali njegovo ju je lice ohrabrilo da mu
iskreno prizna: — Da. Baš tako.

Čitavo mnoštvo emocija odjednom mu je zapljusnulo lice, ali
takvom ih je brzinom i u cijelosti ugušio da se zapitala je li ih
uopće zamijetila. Na licu mu je ostao tek dokaz nestrpljenja.

— Čak me ni ne znaš — ravnodušno je odvratio. - Do vraga,
upoznali smo se prije svega nekoliko tjedana.

— Istina — spremno se složila. — I iskreno ću ti priznati da
ću, za slučaj da mi se Tate u osamnaestoj obrati s priznanjem
da je zaljubljen preko ušiju u neku djevojku koju poznaje to-
liko koliko ja tebe, učiniti sve u svojoj moći da ga odgovorim
od upuštanja u nepromišljenu vezu.

- Hvala Bogu.

-Ja mu ne bih zahvaljivala tako brzo da sam na tvom mje-
stu. — Kako ju je odmah pogledao s oprezom u očima, nasmi-
ješila se. — Ne samo da te *poznajem*, već više nisam ona naiv-
na osamnaestogodišnjakinja koja je nasjela na Tateovog tatu.
Iako se ne planiram ni u što upuštati na slijepo, svoje osjećaje
uopće ne smatram nepromišljenima.

Otrfrnuo je. — Ma daj! Osim što si odjednom shvatila da si
zaljubljena u mene? Ne, to uopće nije nepromišljeno!

Nasmiješila se. — Zašto ti je to nepojmljivo?

Ponovno joj je uputio izmučen pogled. — Kao što sam ti
rekao, ljubavi, ne poznaješ me.

- Ali znam važne stvari: da si marljiv radnik, da si predi-
van s Tateom, i da me tvoje poštenje dovodi do suza. Sam
Bog zna da si utjelovljenje »odgovornosti«. Odaj mi priznanje,

Johne Davide. S ljudima radim cijeli život i znam prepoznati časnog čovjeka!

— Naravno — otfrknuo je. — Zar nisi ništa naučila danas poslijepodne, Drucilla? Nisam tip muškarca u kojeg se valja pouzdati!

— O, kakvo sranje! Sve smo to već prošli! — Dodirnula mu je goli trbuh i prstima lagano prešla po tvrdim i toplim mišićima iznad niskog i u čvor zavezanog ručnika. — Ne razumijem, J. D.. Zašto uporno tjeraš svakoga tko ti se želi približiti?

— Jer time štedim na vremenu! — Zagledavši se u nju sad već na rubu živaca, nervozno je rukom prošao kroz kosu. — Misliš da već nisam htio biti blizak s nekim? Misliš da nisam pokušao? Pa, varaš se, jer ne samo da sam želio, već sam dao sve od sebe u nadi da ću pronaći ono što su drugi sretnici pronašli! Ali sam na vlastitoj koži okusio da stvari idu samo nizbrdo nakon obećavajućeg početka.

— A gdje piše da *mora* tako biti? — odmah je odvrtila.

— Za ime Božje, Drucilla, daj odrasti! — Odmahnuo je glavom i pogledao je sa žaljenjem, te joj odmaknuo kosu s lica. Ugurao je prste u gusti snop iza njezinih ušiju i palcima joj prešao preko jagodičnih kostiju. — Ne, zaboravi na to; zaslužuješ se što dulje oslanjati na taj naivni optimizam. Ali upozoravam te: budeš li se dovoljno dugo motala oko mene, izgubit ćeš ga i promijeniti mišljenje o meni. Ako sam nešto naučio u životu, onda je to da ljudi uvijek promijene mišljenje o meni.

— E pa ja nisam »drugi« i ne namjeravam to učiniti.

Ne mogavši više podnositi ciničnu nevjericu u njegovim očima, podigla se na prste i nježno utisnula poljubac na njegovu stisnutu čeljust. Potom ga je uhvatila za nadlaktice kako bi uspostavila ravnotežu i osjetila kako se stvrđnjavaju. Odmaknula se i pogledala ga u oči. — Ako nešto uopće namjeravam učiniti, Carvere, onda se namjeravam zadržati u tvojoj blizini. Mogao bi to konačno prihvatiti.

Ako je bilo suditi po njegovom pogledu, zaključila je da se upravo toga i bojao. Nasmijala se od srca, a mogla je učiniti ili

to ili se rasplakati, i potapšala ga po ukrućenoj ruci. — Nema razloga za takvu paniku.

— Do vraga, Dru, ima! U životu sam učinio stvari od kojih bi ti se želudac preokrenuo!

— Kada? - upitala je. - Kad si bio dijete? jer znam da kao odrasla nemaš dosje.

— Otkud to, do vraga, znaš?

— Kad ti je Edwina ostavila svoj dio, provjerili smo tvoju prošlost kako to činimo za bilo koga tko se prijavi za neku vodeću poziciju. Dakle, s obzirom da ne posjeduješ dosje kao odrasla osoba, prestani me uvjeravati da si nitkov. - Protrljala je zglobove prstiju o njegov tvrdi trbuh. — Ne namjeravam ti posjetiti za vratom, J. D., niti te namjeravam zamoliti da me odvedeš do oltara. Samo želim provesti neko vrijeme s tobom, jasno?

— Da - oprezno se složio. — I ja volim provoditi vrijeme s tobom.

Osjetila je val topline u prsima. - Odlično! Onda se samo toga drži dok smo zajedno: možda te ne poznajem jako dugo, ali poprilično dobro prosuđujem ljude, i cijenim tvoje vrline. Voljna sam pričekati da i ti to spoznaš.

Onda ćeš se načekati, pomislio je. Želio je povjerovati u to što je govorila, ali znao je da naposljetku uvijek uspije otjerati ljude. Nasjedne li sada na bajku i poslije u njezinim očima ugleda razočaranje, kao i u očima njezine obitelji, neće to moći podnijeti.

Sve što je rekao na glas bilo je: — Upamtit ću.

Butch se osvrnuo oko sebe kako bi provjerio da u blizini nema nikoga tko bi mogao pratiti što čini, a onda se spustio u čučanj do stražnjeg branika Carverovog mustanga i skinuo poklopac rezervoara za gorivo. Dojadilo mu je zajebljavati se - htio je zbrisati iz pripizdine i vratiti se starom životu.

Dovukavši crijevo i uguravši ga u rezervoar, čak je razmišljao odustati od plana eliminacije i jednostavno se vratiti kući. Ako je J. D. i vidio išta na vijestima, očigledno nije otišao u

Seattle kako bi ga ocinkao, U potpunosti se posvetio brinuti s velikim plavim očima i nevjerojatnim dudama. Možda bi se trebao jednostavno spakirati i krenuti kući.

Da, možeš si mislit'. J. D. se nikad nije interesirao za ženu dulje od nekoliko dana, a proklete vijesti u Seattleu još uvijek objavljuju cmizdravu priču obitelji prodavača.

S novom odlučnošću potegnulo je na otvorenom kraju cijevi, a onda je ugruao u otvor jednog od dva petgalonska karnistera. U njih je namjeravao izvući benzin iz Carverova auta.

Nakon što se Dru pokupila kako bi provjerila kako je Tate, J. D.-a je spopao nemir. Stao se prešetao iz prostorije u prostoriju u potrazi za nečim što bi ga zaokupiralo - bilo time što bi ga odviklo od razmišljanja. Ali nije se mogao usredotočiti ni na što, pa su ga misli protiv kojih se tako silno borio ponovno zaposjele. Odrekao bi se lijevog jaja da ih se riješi, jer ga je pošteno uzdrimalo ono što je osjetio kad mu je Dru izjavila ljubav.

Nije tip muškarca koji se boji; bila je to prednost okrutnog odrastanja. Ako čovjeku uspije preživjeti sustav usvajanja sa svim jadom i nedostacima, može preživjeti gotovo bilo što drugo što mu život donese.

Ali želi li biti iskren prema sebi, mora priznati da se boji ljubavi koju mu Dru nudi. I boji se siline s kojom to želi. Boji se da će postati ovisan o njoj odluči li je prihvatiti. A posebice se boji što će mu učiniti ako, kada... ne, *ako*, do vraga... ostane bez nje.

Možda su mu strahovi neopravdani, ali biti u mogućnosti dati i prihvatiti ljubav stvar je povjerenja, a on jednostavno ne zna može li vjerovati.

No, ipak...

Velik dio njega već joj vjeruje i zaslužuje li itko njegovo povjerenje, onda je to ona. Iskrena je i poštena i prava čistunka - u potpunosti neokaljana užasom koji je njemu obilježilo veći dio života.

Zar sad razmatra i vezu? I to s poštenom ženom. Doista je razmatra i daje joj pravu pravcatu šansu! Dru ga je čak navela da razmišlja o *ako*, a ne o *kada*. *Ako* veza pukne!

A ako to nije povjerenje, onda ne zna što jest.

Do vruga, koga on to pokušava zavarati? Nema šanse da se izvuče. Učini li to, boljet će ga jednako koliko i da pristane pa ga ona na kraju nogira. Praktičarje, i zašto ne bi bar uživao u tome što mu nudi dok još može?

Prešetavajući se ponovno se vratio u spavaću sobu, a onda zastao i zagledao se u vrata ormara. Okrenuo se namjeravajući se pokupiti, a onda ipak prešao prostoriju, rastvorio ih i s police skinuo sportsku torbu koju je bacio tamo kad je došao.

Sjeo je na krevet i nekoliko trenutaka jednostavno gledao u torbu u krilu. Potom je iz nje izvukao gomilu Edwininih pisama, a iz džepa sat Edwarda Lawrencea i palcem protrljao oštećen zlatni poklopac.

Zagledao se u njega, a onda ga vratio u džep, odložio sportsku torbu do sebe na prekrivač, i lagano otvorio prvo zatvoreno pismo.

Bilo je slično nekolicini onih koje je pročitao nakon što je otišao od Edwine i stisnuo je čeljust. Opraštala mu je prijestup koji nije počinio.

Ili?

Čitajući ga očima odraslog muškarca, a ne očima povrijeđenog i ogorčenog dječaka, shvatio je da... ne, možda zapravo uopće u pitanju nije oprost. Zagledao se ponovno u njezin čipkast staromodni rukopis.

*Oduvijek vjerujem u poštivanje najviših standarda.
Ali sada shvaćam da svi činimo pogreške i daje u sekundi moguće donijeti krivu procjenu, koja nas može progoniti
cijeli život. Vrati se kući, J. D. Molim te. Daj nam priliku da zaboravimo na sve što se dogodilo.*

Kao mladić, to je protumačio na sljedeći način: iako se sama drži visokih standarda, od njega ne očekuje isto. Stoga je zaključio kako pokušava reći da će mu dopustiti povratak, iako ne zadovoljava te standarde.

Kao odrasla osoba shvatio je da je njezine riječi moguće protumačiti na više načina. Ovaj puta učinilo mu se da je pismo intonirano tugom i grižnjom savjesti. Voden čudnim i bolnim osjećajem žaljenja zbog nečega što je tako brzo odbacio i što je sada nemoguće povratiti, posegnuo je za idućim pismom u gomili. Rastrgnuo je omotnicu i izvukao skupocjen papir.

Dragi moj J. D.

Nisam znala da ću još više požaliti naš rastanak, sve dok jutros duboko u uredskoj sobi mogeg dragog oca nije pronađen sat. Dušo, toliko mi je žao što sam posumnjala u tebe — makar na trenutak.

Molim te, oprosti mi i vrati se kući. Ili mi se bar javi. Moramo razgovarati.

*Sljubavlju,
Edwina*

Olovnog želuca J. D. je pročitao i preostala pisma, koja su ga slijedila iz jedne udomiteljske obitelji u drugu. Neka bi ga odmah sustigla, a druga su završila na različitim adresama prije nego bi konačno stigla do njega.

I doista je požalio što tada nije otvorio. Radi sebe i nje. Toliko je puno godina proveo zamjerajući joj... potpuno neopravdano. Pisma su joj bila prepuna isprike i ljubavi, i dok je tako sjedio u spavaćoj sobi odmorišta koje mu je ostavila u nasljeđe, priznao si je da je možda ostavio sat Edwarda Lawrencea na naslonu sofe tog dana kako bi upao u jastuke.

Još gore, arogantnošću tipičnom za mladost Edwini je zamjerao što se ne drži nedostižnog standarda. Krivio ju je što nije vjerovala u njega, a da pritom ni on nije vjerovao u nju. Kad gaje upitala za sat, nije joj otvoreno priznao da ne zna ka-

moje nestao, niti joj je vjerovao da će razriješiti spor. Umjesto toga, odmah se opredijelio za ratoborni stav i poslao je k vrugu, te zbrisao na prve znake nevolja, umjesto da ostane i pričeka da ga izbaci.

Shvativši to, uhvatila ga je nenadana potreba da bude s Dru. Osjetio je čežnju za njezinom toplinom i dobrim raspoloženjem, i oprezno vratio pisma u torbu te krenuo prema vratima.

Bilo je pakleno otkriti, nakon silnih godina pretpostavki da je Edwina zgriješila prema njemu, da je zapravo on taj koji je zgriješio.

Kad je netko stao lupati na Drucillina vrata kao da joj želi utjerati nenaplaćenu najamninu, očekivala je ugledati J. D.-a. Umjesto toga, dočekala ju je Char, snena i premlitava kako bi tako autoritativno zakucala, naslanjajući se na dovratka.

Raskalašeno se nasmiješila. — Hej, mala...

Dru se zagledala u nju. Izgledala je... drukčije. Na trenutak nije mogla locirati što je točno u pitanju, a onda je iznenada shvatila. Izgleda kao da ju je netko pošteno... — O Bože... Ti i Kev ste se konačno prestali navlačiti za nos!

— Vidi se, je l' da? — Char se grleno nasmijala i lagano odvojila od dovratka te ušetala u dnevnu sobu.

— Neee, samo sam pogodila — Dru je kiselo odvrtila i lagano gurnula laktom. - Sudeći po izgledu, pretpostavljam da je bilo...

Charlotteini kapci su se spustili, a usnice razvukle u zavodljiv osmijeh.

— ...jedno prokletu ugodno iskustvo - Dru je zaključila. - Pretpostavljam da to pojašnjava zašto se nismo čule dva dana. — Nacerila se. — Hoćeš ledenog čaja? Ili Pepsi, ako želiš radije nešto gazirano. Ili... - otvorila je vrata hladnjaka i nagnula se kako bi proučila sadržaj - ... možda Kool-Aid od višnje.

— Tko ga je spravio, ti ili Tate?

-ja.

— Onda može. On uvijek stavlja previše šećera.

— Da, slijedi upute, mali glupan. Uzmi čaše.

Char ju je poslušala, a Dru ubacila kockice leda iz zamrzivača, i natočila sok. Sjele su za stol.

Char je spustila bradu na ruku i sneno joj se nasmiješila. — Kev kaže da ga privlačim još od početka srednje. - Nasmijala

se s nevjericom. - Možeš ti to zamisliti? A ja bila uvjerena da je kreten! — No, sumnjičavo je odmjerila Dru. — Ali što je s tobom? J. D. je bio spreman požderati ti odjeću one noći u baru. Kako je prošlo kad te odvezao kući?

Dru je umirala od želje da joj prizna svu zbrku, u nadi da će joj prijateljica moći pomoći pronaći smisao. Ali prije nego je uspjela odlučiti reći joj sve ili to zadržati za sebe dok ne bude sigurnija u situaciju, ponovno se začulo kucanje na vratima.

- Ma tko bi to do vraga mogao biti? - Char je upitala s lijenim osmijehom. — Svi su ti prijatelji već ovdje.

— Ma nemoj! - Dru je ustala kako bi provjerila. Otvorila je vrata i zagledala se iznenađeno u muškarca u hodniku.

- J. D.! - Njegova pojava na njezinom pragu nije bila toliko zapanjujuća koliko činjenica da nije djelovao na oprezu kao inače. Ma što li je danas svima?

Uspaničareno ju je pogledao, a onda privukao na prsa i čvrsto zagrlio uguravši nos u njezinu kosu.

— Što je? — promrmljala mu je u rame. - Nešto se dogodilo, Johne Davide? — Pokušala se odmaknuti kako bi ga pogledala, ali njegove je ruke nisu puštale, pa se na kraju predala čvrstom torzu i jednostavno ga zagrlila. — Je li sve u redu?

Iz njegova grla oteo se nježan i nenadan smijeh. - Upravo sam uništio uvjerenje koje sam gajio dvadeset godina.

- Jesi li ti to rekla J. D., Drusie? - Charin glas dolebdio je iz kuhinje, a on se ukočio. — Uđi, stari, i pridruži nam se — pozvala ga je. - Upravo smo se namjeravale utopiti u Kool-Aidu.

Njegove su se ruke odmaknule i zakoračio je unatrag. — Oprosti, nisam znao da imaš društvo.

Lice mu je poprimilo hladnokrvan i neutralan izraz, a Dru stekla dojam da se sprema okrenuti i vratiti. Uхватила ga je za ruku.

— Char nije društvo, već prijateljica. I tebi i meni, rekla bih. — Povukla ga je. — Hajde. Popij čašu Kool-Aida s nama. Ili ako želiš, dat ću ti piće za odrasle!

To mu je izmamilo lagani osmijeh. - Prošlo je nekoliko godina otkako sam popio Kool-Aid, ali nekoć ga ništa nije moglo dotući. - Krenuo je za njom u kuhinju.

Kako se njihovo druženje uz Kool-Aid razvijalo, uspio se mrvicu opustiti. Razgovarao je s njom i Char, i premda se nije često smijao, bar se smiješio kad je bilo potrebno. Dru je unatoč tomu stekla osjećaj da čeka da Char ode. Iako mu je lice bilo uobičajeno suzdržano, osjećala je njegovu unutarnju muku i čeznula saznati pojašnjenje.

No, nije dobila priliku, jer baš u trenutku kad je Char nagovijestila da odlazi, pojavili su se ujna i Tate.

J. D. ih je pristojno pozdravio, ali Dru je u njegovom ukočenom držanju prepoznala napetost. Znala je kako mu je. Dopalo joj se što joj je došao s nečim što ga muči, i htjela je porazgovarati s njim o tome, ali ništa nije ukazivalo da će se to tako skoro dogoditi. I dok im je Sophie govorila što su ona i Ben isplanirali za navečer, Dru je shvatila da čak neće imati priliku vratiti se do D. J.-eve kolibe kako bi tamo porazgovarala s njim.

Preostalo joj je samo bespomoćno gledati kad se, gledajući je kao da nešto želi od nje, konačno oprostio, povukao iz kuhinje i krenuo natrag prema svojoj kolibi.

U deset navečer Dru je bila izvan sebe. Tate je već bio u krevetu, a ona se nemirno prešetavala stanom. Na posljetcu je opsovala, podigla slušalicu i nazvala recepciju. Star Lake Lodge je nudio mogućnost *bejbisitinga*, i bilo je savršeno vrijeme da se time posluži.

Predstavila se i raspitala za mogućnost dobivanja bejbisitera, te joj je laknulo kad su potvrdno odgovorili. — Odlično! Biste li je mogli zamoliti da dođe ovamo? Tate mi spava, a ja moram izaći na sat i nešto.

Petnaest minuta poslije prelazila je čistinu kod J. D.-eve kolibe i popela se na trijem. Noćni leptiri lepršali su oko svjetla bacajući ogromne i nepravilne sjene kad je pokucala na mrežasta vrata.

J. D. je izronio s druge strane. - Hej... - Vrata su zaškripala kad ih je otvorio. — Nisam te očekivao vidjeti večeras.

- Unajmila sam bejbisitericu na sat-dva. — Odmah se pri- ljubila uz njega obmotavši mu ruke oko vrata, podigla na pr- ste i utisnula mu pusu na usne. Onda se povukla i zagledala u njega. — Bio si uzrujan danas poslijepodne. Reci mi što se dogodilo.

Zastao je oklijevajući kao da ga, otkako je napustio nje- zin stan, muče dvojbe. No, odveo ju je do ljuljačke u dnev- noj sobi i spustio k sebi u krilo. Zagrlivši je, nogom je zalju- ljao ljuljačku.

Potom joj je ispričao za nestali džepni sat Edwarda Lawrencea, za pobunjenički bijeg iz Edwinine kuće, i pisma koja su ga slijedila iz jedne udomiteljske obitelji u drugu.

- I tek si ih danas pročitao? - upitala je kad je utihnuo.

- Nakon što sam pročitao prva dva, nije više imalo smisla. Bio sam uvjeren da znam što u njima piše.

Njegov je ton jasno odisao krivnjom, a Dru protrljala svoj obraz o jamicu između njegovih prsa i ključne kosti. Zaškiljivši smeđezelenim očima slijepo se zagledao u suprotni zid.

- Ne čini si to - tiho mu je rekla. - I Edwina je to činila. Prisjećam se kako je pričala o tebi kad sam bila malena. Osim što nisam znala da si to ti u to vrijeme; bio si samo neki dje- čak prema kojemu se krivo ponijela i zbog čega se nastavila kažnjavati.

- A, do vraga. — Pogledao ju je. - Doista sam bio lud za njom, znaš. Moralo joj je biti oko šezdeset kad sam je upoznao. Prisjećam se da mi se činila nevjerojatno starom. Ali znala je za stvari za koje ja nisam nikad čuo, i odnosila se prema meni bolje od bilo koga drugog.

- Volio si je — Dru je potihno zaključila i odmah zatrepkala kako bi odagnala suze na njegov izraz lica.

- Valjda. Bila je prva osoba koju sam upoznao sa stvarnim standardima. Smatrala je da, primjerice, ponašanje za stolom ima važnost, i govorila je sa savršeno ozbiljnim licem o važ- nosti osobne časti što, vjeruj mi, nije koncept o kojemu se u

mojem *dijelu* grada ikad raspravljalo. Upravo je zbog toga bilo mučno kad nam se odnos sjebao. Ali bar me grijao osjećaj *počinjene* nepravde. — Nasmijao se s gorčinom. — Ispostavilo se da sam vjerojatno sam kriv što sam sve to odbacio. Čime da se poslužim sada kad su mi preostali samo hladnoća i usamljenost?

- Mnome. - Istegnula se i nježno ga poljubila u usta. Potom mu je donji dio lica uzela u ruke, pogledala ga u oči, i odlučno ponovila: - Mnome se posluži. Sa mnom će ti biti toplo. Volim te, Johne Davide!

Nepoznata iskra zabljesnula mu je u očima i gotovo ju je zaboljelo kad ju je stisnuo i privukao k sebi, i silovito je poljubio. Ruke su mu se odmah spustile na gumbe na njezinom topiću. — Ne moraš mi to govoriti — promrmljao joj je u usnice.

No, odmah potom prigušenim glasom je zatražio: — Reci mi još jednom.

Sredinom idućeg jutra ušao je u kolibu na putu prema ku-paonici. Vlati trave zalijepile su mu se za majicu i u znojne pregibe vrata, a masnoća zaprljala zglobove desne ruke i podlakticu. Svukao je majicu preko glave, bacio je u kut, i oprao se. Zgrabivši u prolazu ručnik s držala krenuo je prema spa-vaćoj sobi.

Dok se sušio, prisjetio se Dru i kako mu je prethodne no-ći ponavljala da ga voli. Oprezno je pristupio tom sjećanju, iz različitih kuteva, odmah ga odbacio i onda mu opet prišao. Nikad mu to nitko nije rekao, i kad je konačno shvatio da je ona to učinila, uhvatio se kako to žvače kao da je plijen — po-sebice dio kad ju je nekoliko puta tražio da mu ponovi. Nije mogao povjerovati da je vodio ljubav s njom s izluđujućom sporošću sve dok nije pomislio da će mu tje-me eksplodirati prije nego svrše, a samo kako bi je slušao dok mu govori: - *Volim te, John Davide. O, molim te, molim te! Volim te!*

Isuse. Nije li posesivan gad!

Zaustavivši se nasred sobe slijepo predan mislima i slikama u glavi, nestrpljivo ih je odbacio i zgrabio čistu majicu krat-

kih rukava iz ladice. Dosta! Mora raditi, a ovako nikad neće prionuti poslu!

Tek što je navukao majicu preko glave i progurao ruke kroz rukave, načuo je nečije korake na trijemu i kucanje na vratima. Zadjenuvši si majicu za pojas, otvorio ih je.

I s druge strane mrežastih vrata ugledao Sophie, Bena i Tate.

— Hej — iznenađeno je odvratio. — Što ima? — Pretpostavio je da znaju da bi trebao raditi s vrtlarima i zapitao se što je to dovelo Drucillinu obitelj k njemu.

Drucillina obitelj. Srce mu je zalupalo i odmah se ukočilo. - Nešto joj se dogodilo? — Naglo je rastvorio vrata i napet izašao na trijem. - Je li povrijeđena...

— Dru je dobro, sine - Ben je odgovorio.

Sophie mu je pogođeno odvrtila: - O, dušo, ne.

Uhvatila ga je za nadlakticu. - Tako mi je žao - skrušeno je nadodala. — Nismo te namjeravali prestrašiti.

— Da, samo smo došli po tebe jer vade kanu — Tate je uzbuđeno dobacio.

— Molim? - Iako je savršeno dobro čuo što mu je rekao, bilo mu je teško promijeniti brzinu u glavi. Nekoliko puta je duboko udahnuo kako bi primirio srce, a onda smirenim glasom upitao: - Netko mi je pronašao kanu?

— Dvojica čuvara imala su slobodan dan i odlučila se pozabaviti njegovim izranjanjem — Ben je pojasnio. — Nije to bio bogzna kakav izazov, s obzirom da je pramac izronio na površinu, ali su nazvali prije minutu kako bi me izvijestili da ga dovoze do doka. Pa smo pomislili da bi htio biti prisutan kad ga izvuku.

On sam ostao je zapanjen silinom želje i krenuo im se pridružiti. Potom se prisjetio posla i zaustavio. — Do vraga, ne mogu. Moram se vratiti na posao.

— Jedna od prednosti vlasničkog statusa, sine, jest činjenica da tu i tamo možeš uzeti sat vremena slobodno kad izroni nešto od presudne važnosti.

- Da, i učinio bih to bez razmišljanja, ali jedan od traktora za košnju ne radi kako treba, a nadglednik je meni dodijelio zadaću da odnesem cijeli dio s noževima na brušenje u McCready's.

—Ja ću to srediti — Sophie se ponudila. — Ti idi s Benom, a ja ću otići s tim u grad.

To! Prvi mu je poriv bio da odmah pojuri prema doku, ali proklet osjećaj ferpleja koji je Edwina ucijepila u njega nalagao mu je da joj ponudi priliku da promijeni mišljenje. —Jesi sigurna?

- Da. Mislim da je važnije da ti provjeriš svoj kanu nego da ga ja vidim.

- Hvala ti, Sophie. Znaš li voziti auto sa ručnim mjenjačem?

- Naravno. Prošlo je podosta vremena otkako sam to posljednji puta činila, ali sam naučila vozeći očev pick up, a tu vještinu nije lako zaboraviti.

- Onda se možeš poslužiti mojim autom, jer sam već ukrao sve u prtljažnik. Ne, do vraga, što mi je? — Razočaranje ga je pogodilo i poduzeo je korak unatrag te ugurao ruke u džepove traperica. - Ne možeš to unijeti u dućan. Cijeli komplet nije posebice težak, ali su oštrice prokleta čudne i masne.

- Nisam bespomoćna, J. D. — odbrusila je. — I reagiram na sapun i vodu baš kao i ti. — A onda su nestrpljivost i laki fitilj nestali. — Oprosti.

- Bako, opet imaš menopauzu? - Tate je upitao naslanjajući joj se na bok.

Zagrlila ga je. - Ne, dušo. Koliko god mi je bolno priznati, ponekad imam samo najobičnije muhice. - Nježno se nasmiješila J. D.-u. — Mike McCready će mi pomoći. Samo ti idi s Benom. Tate, želiš li se povesti sa mnom u grad?

- Ma da ne bi! Idem s djedom i J. D.-em!

- U redu. - Poljubila ga je na čelo i bacila pogled mimo J. D.-a. - Gdje su ti ključevi, dušo?

Otišao je po njih i otpratio je do auta. — Ima pojačane kočnice i mehanički upravljač, a ostatak je manje-više isti - poja-

snio je. - Zapravo, s obzirom da je u pitanju stari auto zapaljivo je pouzdan. Zanemari pokazivač goriva; pokazivat će da je rezervoar prazan, ali nije tako. Pokazivač ne radi otkako sam se domogao auta, pa ga stoga uvijek punim do kraja.

Sophie se uvukla i pokrenula auto na kratko zadržavši nogu na pedali gasa, na što je motor zabrunda. Potom mu se nasmiješila, osigurala pojasom i upoznala s upravljačkom konzolom. Ubacivši mjenjač u hod unazad polako se izvezla s parcele. Mahnula im je, ubacila u prvu i krenula cestom.

— Hajdemo! - Tate je dreknuo čim je auto nestao s vidika, i pojurio iza kolibe.

Kad su krenuli za njim, J. D. je bacio pogled prema Benu. - Hvala ti. - Ben ga je upitno pogledao. - Što si došao po mene. Doista ti hvala.

— Nema problema. Zaslužuješ znati zašto ti je kanu potonuo. Da je u pitanju moja brodica, ja bih i te kako rado htio znati.

— Da, i želim znati zašto je potonuo. Nisam ni shvatio koliko to želim, sve dok mi nisi rekao da ga dovoze. — Ruku uguranih u džepove, s neugodom je podigao ramena. - Dužan sam ti.

— Odlično. - Ben je posegnuo u džep na prsima i izvukao cigaretu. - Onda nećeš prigovarati ako zapalim jednu prije nego sustignemo malog.

— Do vraga, nisam ti *toliko* dužan!

Ben se nasmijao i zapalio cigaretu krećući se niz vjetar.

Tate i dvojica mladih muškaraca u mokrim odijelima za ronjenje nalazili su se na doku kad su J. D. i Ben stigli. Jedan je ronilac osiguravao čamac na vesla za stup, dok ga je Tate obasipao pitanjima, a drugi namatao užu kojim su se poslužili kako bi dovukli kanu. J. D. mu je prišao kako bi zajedno podigli kanu iz vode. Pažljivo su ga odložili na dok okrenuvši ga naopačke.

Zahvalio je obojici i rukovao se s njima, a onda se posvetio kanuu kad im se Ben obratio. Spustio se na pete i rukom prešao preko zaobljenog dijela.

Kanu je bio donekle natopljen vodom, ali u iznenađujuće dobrom stanju s obzirom da je bio potopljen dvadeset i četiri sata. Preokrenuo ga je kako bi ga pregledao cijelom duljinom.

Cedrovina je nabrekla od vode, pa nije mogao jasno locirati problematično područje, i nakon nekoliko trenutaka potrage isfrustrirano izdahnuo i vratio kanu u prethodni položaj. A onda, započevši s krmom, prstima prešao preko kobilice.

-Jesi li što pronašao? - Drucillin glas gaje iznenadio, i podigavši glavu ugledao je kako silazi na dok.

Prišla mu je i lagano ga uhvatila za rame. - Ujak me nazvao kako bi me izvjestio da su Jake i Collin izvukli kanu. Znaš li zašto je potonuo?

— Još ne. — Vratio se ispipavanju kobilice milimetar po milimetar, a ona ga napustila kako bi pozdravila Tatea i ujaka. No, ujedno je bio svjestan topline koja mu se širila prsima na neumoljivu podršku koju mu je pružala zbunjujuća obitelj Lawrenceovih.

Drvo ispod srednjih prstiju iznenada se uleklo. Ponovno je opipao to područje i osjetio poroznost, a mrlja jarko crvene boje jednostavno mu se ogulila pod prstima. — Što je ovo, do vraga? — promrmljao je.

— Nešto si pronašao, sine? — Ben se spustio u čučanj s druge strane kanua.

— Da, ali nisam siguran što. — Nastavio je pipati spuštajući se kobilicom. — Do vraga, tu je još jedna. — Protrljao je novootkriveno mjesto pa se boja i tu ogulila. — Da bar imam pojas s alatkama. Mogao bih se poslužiti dlijetom ili nožem.

Ben je izvukao džepni nožić iz kaki hlača i predao mu ga.

— Hoće li ti ovo pomoći?

— Hvala. — Bacio je pogled prema Dru koja se pridružila ujaku, a onda izvukao oštricu i stao guliti boju s prvog oštećenja.

— O čemu je riječ, J. D.? - Tate je upitao naslanjajući mu se na leda kako bi vidio preko njegova ramena.

-Još uvijek pokušavam utvrditi. Malo se povuci, stari, može? Bacaš mi sjenu.

- Ali hoću...

- Tate, povuci se - Dru je odlučno ponovila. - Dođi s ove strane. Moći ćeš vidjeti, a nećeš mu zaklanjati svjetlo.

J. D.-ev želudac se nelagodno promeškalo kad je s prvog oštećenja uklonio nešto boje. Nadajući se da mu sumnje nisu točne, prebacio se na drugo uleknuće koje je locirao i s njega također sastrugao boju. A onda se, proklinjući si u bradu, spustio na pete.

- Što je?

Presreo je Benov pogled s druge strane kanua. — Iako nije očigledno, izgleda da su otvori namjerno napravljeni između rebara na ovom i ovom mjestu — ukazao je vrškom noža — i potom prebojani.

- Nemoj me...! Misliš da je netko namjerno...?

- Da, i vjerojatno ih ima još, jer se sjećam da je voda ulazila kroz dno na nekoliko mjesta.

- Zašto bi ti itko oštetio kanu?

J. D. je slegnuo ramenima. To doista *nije* imalo smisla. No, još ga je uvijek mučio neugodan osjećaj, i znao je da mora slijediti instinkte.

- U redu, da to ovako sročim - *Ben* je ponovio. - Zašto bi tebi itko htio naštetiti?

J. D. se ukočio prisjetivši se Lankovicheva suđenja i prijetnji njegova sina Robbieja. Iz nekog razloga odjednom se prisjetio i auta...

- Sranje! - Skočio je na noge i zagledao se u Bena s užasnutim izrazom lica. — Sophie!

Ben je opsovao i dobacio: — Moj je auto bliže. — Obojica su munjevito pojurila serpentinastom stazom do Benove i Sophie kuće.

Dru i Tate trčali su za njima, iako ona nije imala pojma što se zbiva. Što to u vezi Sophie? Iako ih je htjela upitati, znala je da bi je sin mogao čuti hitajući ispred nje.

Ben se uputio prema svojem buicku čim su stigli do garaže, ali J. D. je izbacio ruku zaustavljajući ga. - Ako je došlo do kvara na mojem autu, mogla bi nam zatrebati osnovna oprema za spašavanje. Imaš dobro opremljenu garažu i radionicu — pomози mi pronaći što je potrebno.

Učinili su to za svega nekoliko trenutaka i ubacili prikupljene predmete u prtljažnik, a onda se svi četvero ugurali u auto. Ben je pokrenuo motor i na brzinu unatraske izašao iz garaže. Naglo ubacivši mjenjač u modus »voznja«, okrenuo je vozilo i pojurio cestom.

Kad su skrenuli za prvim zavojem gotovo na dva kotača, J. D. ga je uhvatio za ruku. - Uspori - oštro je naložio. - Sophie nećemo biti od pomoći ako se zabijemo u stablo.

Dru je na stražnjem sjedalu načula ujaka kako duboko udiše i izdiše. Podigao je nogu s gasa, i auto je usporio nastavljajući razumnijom brzinom.

Nagnuvši se naprijed između njih dvojice zabila je nokte u J. D.-evo rame i upitala: — Što se zbiva?

Okrenuo se i pogledao je bezizražajnim licem, ali je zamijetila napetost u njegovim očima i spopao ju je strah. J. D. nije tip koji bezrazložno brine.

— Izgleda da mi je netko sabotirao kanu - pojasnio je ravnomjernim tonom. — A ako se to doista dogodilo, onda je logički za pretpostaviti da mi je netko petljao i po autu.

— Zašto? — zaprepašteno je odvrtila i odmah odbacila pitanje. — Nije važno. Kakve to veze ima s ujom?

- Odvezla se danas mojim autom u grad. - Ukratko joj je pojasnio kojim povodom.

Kad je dovršio, Ben je odvojio pogled od zavojite ceste i uputio ga njemu. - Dru je postavila pitanje na mjestu - odvratio je. - Tko bi ti htio potopiti kanu ili sabotirati auto?

-I mene to muči, i jedini tko mi pada na pamet jest Robbie Lankovich.

— Tip kojeg si strpao u zatvor? Odnosno, njegov mali? Onaj koji se smatra pametnjakovićem?

- Da. Kad sam otcinkao Lankovicha starijeg, Robbie je iznio puno prijetnji. U to sam vrijeme mislio da su zanemarive.

Potom si je opsovao u bradu i zgrbio se. — Nema smisla. Da me Robbie htio smaknuti, bilo bi prokletu pametnije da je to pokušao prije nego mu je stari izašao na suđenje. Ali to je manje-više baš u njegovom stilu: takav je beskorisni ku... kreten... da tri četvrtine onoga što govori ne vrijedi pišljiva boba. - Prekrižio je ruke na prsima i ugurao dlanove pod pazuhe kao da mu je hladno. - Ipak, ludje kurvin sin... i jedina osoba kojoj sam se zamjerio, koliko ja znam.

Dru je bacila pogled prema Tateu, koji je bio neuobičajeno tih. Sjedio je napinjući se i boreći protiv pojasa koji ga je držao na mjestu i buljio kroz prozor.

Iznenada ga je spopala panika. — Djede, eno J. D.-evog auta! - Potom se primirio. - O, čovječe - prošaptao je. - Nije dobro.

Dru je osjetila kako joj se želudac stišće. Dragi Bože! Izgledalo je kao da je Sophie htjela skrenuti na odvojak, ali je u posljednji oštri zavoj ušla u preširokom luku. Auto je proletio preko odvojka i sletio bočno s rubnika. Prednja guma sa vozačeve strane završila je iznad ruba, a stražnja gotovo također. Sophie je sjedila grčevito držeći upravljač, ukočeno promatrajući padinu brda kako se strmo obrušava tik izvan njezina prozora.

Ben je potihlo opsovao u bradu, ali J. D. mu je hladnokrvno zapovijedio: — Zaustavi se iza nje, ali ne prilazi rubniku kako ne bismo pokrenuli stvari.

Potom se okrenuo i zagledao u Dru i Tatea. - Oboje morate biti jako mirni i ne prilaziti mustangu sve dok vam ujnu ne izvučemo na sigurno. Možete li to učiniti?

Dru je odvratila: - Da, naravno. - Razrogačenih očiju Tatea se zagledao u njega i zakimao.

- Odlično.

Izašli su iz auta, čim je Ben ubacio mjenjač u modus »parkiranje« i povukao ručnu kočnicu. Potom je krenuo prema Mustangu kako bi razuvjerio Sophie da će je uskoro spasiti. Dru je zagrlila sina i stički se odupirući unutarnjem glasom koji ju je nagovarao da odjuri i pridruži se ujaku, odvela malenog preko ceste. J. D. ju je dozvao.

- Znam da želiš pomoći - dobacio je prilazeći im. Izbacio je šaku punu ručnih bengalki. — Možda biste mogli ove postaviti iza zavoja. Nadam se da će to usporiti vozače koji jure nizbrdo, i time ćemo izbjeći dodatne probleme.

Tateovo se lice razvedrilo na mogućnost da radi nešto konstruktivno, a Dru pretpostavila da izraz njezina lica odražava sinovljevo. Preuzela je bengalke i Benov jednokratni upaljač, a onda se podigla na prste i utisnula poljubac na J. D.-eve usne.

- Hvala.

Njoj i Tateu nije trebalo puno vremena kako bi razmjestili i aktivirali svjetlosne rakete iznad oštrog zavoja. Vratili su se i zatekli J. D.-a kako leži na leđima s metalnom kukom u jednoj ruci i vijugajući se uvlači pod mustangov stražnji dio. Kuka je bila prikopčana za lanac koji je nestajao ispod Benova buicka.

Zadržala je dah promatrajući scenu. Auto je bio u izuzetno opasnom položaju. Gotovo se bojala izdahnuti, jer je imala *osjećaj* da bi time mogla odaslati mustang na J. D.-eva prsa ili ga pak odgurnuti niz padinu.

J. D. je također bio svjestan mustangova nesigurnog položaja. Ali ako ga auto sredi prije nego uspije kukom uhvati-

ti osovinu, onda to i zaslužuje jer je ugrozio Sophien život. Duboko je udahnuo i usredotočio se na zadatak. Sve je prošlo bez problema, i za nekoliko trenutaka iskrao se van i signalizirao Benu, koji se vratio za vozačko mjesto buicka.

— U redu — dobacio mu je ustajući. — Sad samo polako i sporo. — Nagнувši se pogledao je kroz staklo na suvozačkom mjestu prema Sophie. — Kad osjetiš kako gume dotiču cestu, okreni upravljač na lijevo — rekao joj je. — Izvući ćemo te u dva poteza.

Zagledala se u njega razrogačenih i paničnih očiju i stala kimati glavom kako bi potvrdila da ga je čula.

Ben je krenuo unatraske i ukoso preko ceste, a lanac između dva auta se podigao s tla i zategnuo. Šljunak je zaškripao pod stražnjim kotačem mustanga i vozilo se milimetar po milimetar stalo odmicati s ruba. Prednja guma beskorisno se vrtjela u prostoru nekoliko zastrašujućih sekundi, a onda je uhvatila podlogu rubnika. Sophie je tad učinila što joj je J. D. rekao.

Ben nije zaustavio buick sve dok mustang nije bio daleko od ruba litice vrativši se natrag na cestu, a onda, bez usklika, iskočio je iz auta i pojurio prema supruzi kojoj je J. D. pomagao izaći.

Privukao ju je k sebi i snažno zagrlio, pa je odmaknuo i pogledao u oči. - Jesi živa? - No, umjesto da pričeka na odgovor, opet ju je prigrlio i obraz naslonio na njezino tjeme. — Isuse, umro sam od straha — priznao je još je jače stišćući. — Kakav užitak da te mogu zagrliti! Jesi li dobro?

— Da. Ne. Nisam sigurna. — Nasmijala se gotovo na rubu hysterije. — Još uvijek mi nije jasno što se dogodilo, Ben... neko vrijeme sam bila uvjerena da sam mrtva. — Zubi su joj cvokotali i još mu se više privila, kao da želi upiti što više njegove tjelesne topline. — Sve je bilo u redu kad sam krenula, ali onda je motor stao kašljucati i jednostavno je crknuo, i više nije bilo struje. Upravljač i kočnice su jedva radili, i imala sam osjećaj da vlastitim rukama pokušavam upravljati voden konjem. — Sve je više drhtala i sve mu se više priljublivala grčevito ga se držeći. — A, Bože, ne puštaj me! Tako sam se bojala!

Dru i Tate su im se pridružili i J. D. je gledao kako se cijela obitelj grli i ljubi, a onda se okrenuo kako bi otpojio lanac koji je spajao vozila. Ubacio ga je u prtljažnik Benova auta i onda vozilo maknuo s ceste za slučaj da se iza zavoja iznenada netko pojavi. Čim ga je smjestio na sigurno sa strane, prišao je svojem auto kako bi provjerio zašto je ostao bez napajanja.

Nije mu bilo potrebno puno vremena. S obzirom da je Sophie rekla kako je motor kašljucao i onda krepao, prvo je provjerio rezervoar za gorivo. Bio je prazan, iako nigdje nije bilo otvora koji bi propuštao.

Skupina se konačno razbila i s rukom oko Sophiena rame na Ben ju je poveo prema njihovom autu. — Vozim te kući — ljutito je rekao i onda se okrenuo prema J. D.-u. - Jesi shvatio što se dogodilo?

— Izgleda da mi je rezervoar ispražnjen.

Ben si je opsovao u bradu, a onda ukazao prema autu. - Uđi. Porazgovarat ćemo o tome čim Soph smjestimo kod kuće.

J. D. nije prozborio ni riječ tijekom vožnje do kuće Lawrenceovih, ali je znao što mu je činiti. Dok mu je kiseli-na izjedala želudac, nagnuo se i potapšao Bena po ramenu kad su bili blizu odmorišta. — Mogu li posuditi pick up kako bih otišao po gorivo i odnio noževe kosilice na servis?

- Naravno. - Ben je skrenuo na prilaz koji je prolazio ispred velikog trijema odmorišta i zaustavio vozilo. - Podigni ključeve na recepciji.

J. D. je izašao iz auta i nagnuo se kako bi proučio Sophieno blijedo lice kroz Benov otvoren prozor. Pročistio je grlo. — Doista mi je žao da sam te uvukao u to - iskreno je priznao, a onda pogledao Dru i Tatea na stražnjem sjedalu. — Žao mi je što sam vas sve uvukao. Dajte mi sat-dva da se spakiram i odlazim.

Sophie i Tate s užasom su uskliknuli, a Ben dobacio: - Sine, ne donosi odluke naprečac. Porazgovarajmo!

Ali je šok na Drucillinom licu bilo ono što ga je doista zaprepastilo. Svojski se potrudio izbjeći njezin pogled, ali nije

si mogao pomoći. U njezinim je plavim očima i na njezinom bezbojnom licu prepoznao izdaju.

Bio je u iskušenju preputiti se osjećaju krivnje, ali mu je zdrava doza bijesa došla u spas. Do vruga, *ne želi* otići, već to čini kako ona i njezini ne bi bili na vatrenoj liniji! Naslonio se rukom na otvoreni prozor i ispravio, a onda okrenuo te ušao u odmorište.

Trebao je znati da se neće moći samo tako odvesti u sumrak. Kad je za nekoliko minuta otvorio vrata pick upa sa vozačke strane i ušao u kabinu, zatekao je Dru unutra kako ga čeka.

Gledala ga je u oči. - Nisi valjda očekivao da ćeš se moći samo tako pokupiti?

Ugurao je ključ u bravicu motora i pokrenuo ga, a onda ubacio mjenjač u brzinu gotovo prije nego se motor probudio. Pogledavši je, izašao je na cestu. — Vjeruj mi, ljubavi, ništa u vezi ovoga nije jednostavno.

Nije mu odgovorila, a on je također odlučio zadržati jezik za zubima. No, za manje od tri minute je posustao. - Idem po benzin za auto, a onda se planiram spakirati i zbristati odavde.

Očekivao je da se pobuni na to, ali jednostavno je prekrivila ruke na prsima i okrenuvši glavu zagledala se kroz bočni prozor. Nije ništa rekla kad se zaustavio iza mustanga za nekoliko minuta kako bi prebacio oštrice u pick up, niti je bila pričljivija tijekom vožnje u grad. Ali umjesto da nastavi buljiti kroz prozor u krajolik, okrenula se i zagledala u njega. Iako je šutjela, bio je svjestan njezina pogleda svake sekunde.

Što ga je činilo nervoznim poput mačke.

Svemu je dodatno odmogla činjenica da je ujedno bio svjestan njezinih lagano preplanulih bedara, koje bi na trenutak ugledao kad bi mijenjao brzinu. Jedva se odupirao kušnji da posegne rukom preko mjenjača i uhvati predivnu oblinu bližeg bedra. Htio je posljednji puta nasloniti dlan na njezinu toplu i baršunastu kožu i osjetiti čvrste mišiće ispod nje.

Ali nije li mu već dovoljno teško? Dodirnuti je u tom trenutku bilo bi ravno suicidu.

Naravno, pod pretpostavkom da ga pritom ne ošamari.

Dru je pričekala da ostavi oštrice kod mehaničara i napuni kanister gorivom na benzinskoj. Prozborila je tek kad su napustili grad. Iako je dvadeset minuta u glavi prikupljala argumente, na kraju je jednostavno rekla: - Ne idi, J. D.

Mišići u njegovim rukama iskočili su i stvrnuli se, a zglobovi na rukama pobijelili od grčevitog stiskanja upravljača. Oči su mu bile uspaljene poput ugljena kad je okrenuo glavu i pogledao je, a ono što je ona u njima prepoznala nije ju razuvjerilo.

— Moram - odvratio je.

— Gluposti! Naravno da ne moraš.

— Moram, do vraga! — Maknuvši ruku s upravljača uzrujano je prošao njome kroz kosu i kad su konačno ostavili grad za sobom pogledao je. - Misliš da mi je lako to učiniti?

— Da. Da je tako strašno teško, ne bi se toliko žurio spakirati.

— Nemam izbora, Drucilla! Mislio sam ovdje započeti novi život, ali to očigledno neće biti moguće, a proklet bio dopustim li sranjima iz prošlog života da dostignu tebe, Tatea ili tvoje!

Mješavina straha i zamjerke stegnula joj je želudac. - Znači, želiš reći da odlaziš jer ti je *stalo* do nas?

Nevoljko je bio spreman priznati takvo što, ali naposljetku je oštro kimnuo. — Da.

Otrknula je. — Daj, molim te! Ljudi kojima je stalo jedno do drugoga uvijek se drže zajedno!

— Ljudi kojima je stalo pobrinut će se da oni do kojih im je stalo ne nastradaju!

— Što samo dokazuje ono što želim reći. *Mi* nismo ovdje meta, J. D. Tom tvojem Robbieju cilj je *tebe* ozlijediti, a ne nas, pa ne razumijem zašto bi ikamo trebao ići? Možeš ostati ovdje, pa ćemo se pobrinuti da ti se ništa ne dogodi.

— O, naravno - bijesno je odbrusio. — Nekoliko vlasnika odmorišta bit će mi prava pomoć u obrani od manijaka!

- A kako ti sebe vidiš u tom filmu - kao vojničinu?

- Naravno da ne — ukočeno je odvratio, ali ona ga je nagazila.

- Mislim da je baš tako i to stoga što si tijekom odrastanja živio u nekoliko udomiteljskih obitelji, pa te to navodno čini daleko tvrdokornijim od mene!

Stisnuo je čeljust i izbacio bradu. — To je neupitno. Ja *jesam* tvrdokorniji!

- Sereš, Johne Davide! Misliš da ti je život bio teži jer te mama nije htjela? Pa, što onda? Moji roditelji nisu imali vremena za mene i naučila sam kako se brinuti za sebe, hvala na pitanju, i stoga ne želim tvoju žrtvu niti mi je potrebna!

Parkirao je pick up ispred odmorišta i pogledao je. - Idem, Drucilla.

- A kako bi tvoj odlazak trebao nama pomoći? *Meni*? Kako će tvoj odlazak, čime ćeš se pretvoriti samo u pokretnu metu, a mi više nećemo znati što ti se, do vraga, zbiva, kako će to pomoći meni ili Tateu ili ujni Soph i ujaku Benu?

- Sve ću vas maknuti s vatrene linije.

- A što ćemo u vezi činjenice da te volim, J. D.? Zar se to ne računa? Čini se da to voliš čuti, ali moja ljubav zapravo ti ipak uopće nije važna, zar ne?

Na trenutak je izgledao kao da će eksplodirati, a onda mu je lice poprimilo bezizražajnost. Dru je očekivala da će je pogledati u oči i potvrditi da je u pravu, da mu njezina ljubav nije važna. Umjesto toga, ravnomjernim je tonom odgovorio: - Važna mi je. Ali unatoč tomu odlazim.

Pobijesnivši iskočila je iz kabine i držeći vrata zagledala se u njega. - Onda si budala - zaključila je. - Mogao si me imati, ali si me odbacio iz najglupljeg mogućeg razloga: kako bi udovoljio svojem glupom mačo ponosu!

Zalupila je vratima i odbila oboriti pogled pred njegovim nemirnim tamnim očima. - Nadam se samo da će te to grijati noću!

Nadam se samo da će te to grijati noću. —J. D. je kiselo ponovio prebacujući kanister s gorivom preko ramena i krećući nizbrdo prema autu. *Noću. Da će te to grijati noću. Noću.* Riječi su mu odjekivale u glavi i koliko god se trudio isključiti ih, slijedile su ga u korak cestom poput zbora slabašnih glasova iz paklenog sna ponavljajući se u beskonačnost.

Mogao si me imati — prošaptao je njezin glas — *ali si me odbacio iz najglupljeg mogućeg razloga: kako bi udovoljio svojem glupom mačo ponosu.*

Opsovao je i bezobzirno ušutkao glasove, posebice posljednji. Do vraga, kome je potrebno grijati se ponosom? Ima bijes! Star Lake Lodge bio je jedini pravi dom koji je ikad imao, a Drucilla, Tate, Sophie i Ben jedina prava obitelj. Međutim, kad mu je *to* rekla, ispalo je da se namjerava pokupiti vitlajući džepnim satom i zviždeći veselu melodiju, a zapravo se osjećao kao da mu netko radi operaciju na živo.

Nikad ranije nije poznao nikoga njoj sličnog, niti je pomislio da je moguće osjećati prema ženi ono što osjeća prema njoj. Dao je sve od sebe kako bi skrio istinu pred sobom, kako bi je zakrilio požudom, ali kako je Lankovich sada učinio nemogućim njegov ostanak i ugrozio Dru i njezinu obitelj, više ne može bježati pred činjenicama. Naravno da želi danonoćno voditi ljubav s Drucillom; to je očigledno. Ali vise od toga, želi živjeti s njom i njezinim malim. Želi imati pravo štiti je i odgajati Tatea kao svoje dijete; želi biti tip koji se brine za Star Lake Lodge. Želi život kakav je vjerovao da drugi mogu imati, život kakav mu je Dru pokazala, a koji bi mogao biti i njegov.

»*Mogao*« je ovdje ključna riječ, stari. Stigao je do mustanga i zamahnuo karnisterom spuštajući ga na tlo. No, istina - da

nije Lankovich u pitanju, vjerojatno bi nešto drugo izronilo i uništilo sve. Suoči se s činjenicama: nisi stvoren za disneyjevski stil obiteljskog života. Čak nije vjerovao da je moguć sve dok nije upoznao Lawrenceove.

Ali sad je znao da nije tako. Ipak, prekasno je da ikako profitira iz te spoznaje, i to mu ostavlja gorak okus u ustima. Odbijajući više razmišljati, bacio se na ono što je morao obaviti. Otvorio je poklopac motora i rezervoara za gorivo te natočio sadržaj karnistera, ostavljajući otprilike šalicu tekućine, koju je ulio u karburator.

Treskom je zatvorio poklopac motora, bacio prazni karnister u prtljažnik, i zaobišao auto s vozačeve strane. Još uvijek mu je bilo teško shvatiti da je Robbie Lankovich razlog njegova odlaska. Bio bi se zakleo da tip samo ima dugačak jezik.

Auto je proradio već pri prvom pokušaju, a on se smrknuo to nasmiješio. Naravno! Jedino što je iz prve uspjelo tog dana! Krenuo je natrag prema kolibi.

Dru je htjela znati kakav rizik Lankovich predstavlja njoj i njezinima, s obzirom da mu je on sam meta. Do vraga, možda je i u pravu. Možda bi mogao...

No, odmah je odbacio tu mogućnost. Ne. *Ne, do vraga! Da nisi ni pokušao!* Kako bi se mogao pogledati u oči da se nešto dogodi nekomu od njih? Ispravno postupa odlazeći i to je jedino što *može* učiniti.

A to što boli, to je druga stvar. Preboljet će.

Zaustavio se iza kolibe i izašao iz auta zalupivši vratima. Mora ubaciti stvari u torbu i krenuti prije nego povuče neki glupi potez pa, na primjer, odluči ostati unatoč riziku kojemu izlaže Lawrenceove.

Sav izgubljen u toj neostvarivoj fantaziji ušao je u kolibu i gotovo se zatekao u spavaćoj sobi kad je shvatio da nije sam. U velikoj ljuljački ispred prozora sjedio je muškarac, a poslijepodnevno sunce osvjetljavalo ga je otpozadi bacajući mu lice u sjenu.

No, zato je pištolj koji je držao u ruci bio i te kako vidljiv i uperen prema njegovim prsima.

Char je bacila samo jedan pogled kad joj je prijateljica prošla predvorjem i odmah se ispričala osobi zaduženoj za podjelu aktivnosti s kojom je provjeravala svoj raspored. Dostigla je Dru baš kad su se vrata dizala i zatvarala između njih dvije.

— Hej, Dru, stani malo!

No, učinilo joj se da ju nije čula pa se bacila prema vratima uguravši ruku između ploča kako bi ih senzor ponovno otvorio. Potom je uskočila u dizalo.

Dru je tek tada okrenula glavu i pogledala je izmučenim, ali i izgubljenim očima. Char je čak pomislila da nema pojma u koga gleda. — Dru? — nježno joj se obratila. — Sto se dogodilo?

Kako nije uslijedio odgovor, lagano joj je pomilovala nadlakticu.

Dru se trznula, zatreptala i osvijesti vši se ugledala pred sobom najbolju prijateljicu zabrinutog izraza lica. — Char?

— Gdje je Tate, Drusie?

— S ujom Sophie. Ne želim da me vidi ovakvu. - Osjetila je kako joj brada podrhtava i bespomoćno je pogledala. - Nekako više ne mogu zadržati lice mame.

— Sto se dogodilo?

Bol ju je ponovno pogodila i zagrlila se rukama oko struka. - Odlazi.

- Tko odl... J. D.?

— Da. — Oči su joj zasuzile, ali je odmah zatreptala kako bi ih odagnala. - Seronja. Prokleti seronja.

— Ali zašto? Lud je za tobom!

— Kaže da to čini kako bi me zaštitio. I mene, i ujnu, i ujaka, i Tatea... kako bi nas sve zaštitio.

— Kako bi vas *zaštitio*? Od čega?

— Neki mu je tip sabotirao kanu i auto. — Duboko udahnuvši sabrala se i ispričala što se dogodilo.

— I misli da te može odlaskom zaštititi od tog tipa? Pa to je gotovo romantično! — Očigledno je Drucillino lice savršeno

preslikalo što osjeća u tom pogledu, jer se Char odmah namrštila. — Romantično za tipa koji je zapravo prokleti seronja. — Potom ju je pogledala u oči. — I što si ti rekla na to?

- Pokušala sam ga natjerati da promijeni mišljenje. Svađala sam se s njim sve dok nisam ostala bez glasa. — Nečiji glasić u glavi prošaptao je: *zapravo nisi*, i pokušao joj reći da toliko bježi od šoka da nije u stanju učinkovito raspravljati, ali odbila ga je slušati. — Rekla sam mu da taj Lankovich očigledno proganja njega, a ne nas, pa stoga nema razloga da ode. Ali si je on utuvio u glavu da mu jedino preostaje da se makne. Ne želi slušati. — Vrata dizala otvorila su se na gornjem katu i izašle su u hodnik. Izbjegavši kolica čistačice ispred jedne prostorije, Dru je krenula prema privatnom stubištu koje je vodilo do njezinog i Tateovog *stana*, ali se okrenula prema prijateljici, ruku još uvijek oko struka gotovo kao u pokušaju da zadrži u sebi svu bol. - Rekla sam mu da je to najgluplja odluka koju sam čula u životu, i da se nadam da će ga grijati noću.

- I?

- I što?

- Kako misliš »što«? To je to? — Char je upitala s nevjericom. — Nadaš se da će ga grijati noću? Ne sramoti me, Dru! Mene si sposobna dotući argumentima još od desete, ali sad kad u rukama imaš nešto što ti je važnije od bilo čega u životu, ti izražavaš nadu *da će ga to grijati noću*? Nikad u životu nisam čula ništa jasnije!

Drucillinu tugu zamijenio je bijes. - Imala sam osjećaj da me dvotonac puknuo iz vedra neba, Char. Što sam trebala učiniti - preklinjati ga da ostane?

- Naravno, do vraga! Ako to doista želiš. A ako doista vjeruješ da je prokleti seronja, onda si ga bar trebala namlatiti. Ne želiš li mu bar reći točno kako se osjećaš? - Nagnula je glavu u stranu i podigla obrve. - Kako se osjećaš?

- Osjećam se glupo. Kao da sam ponovno dopustila da me hormoni nadmudre pa sam nasjela i povjerovala da sam po drugi puta pronašla ljubav svojeg života, a zapravo sam naletjela na... *ponovno*... samo na još jednog tipa koji traži pri-

vremeno zadovoljstvo. S njim sam najviše u životu riskirala, Char. Znala sam što činim, ali nisam odustala — otvorila sam se mogućnosti da se ponovno zaljubim. I premda mi to sam nije priznao, smatrala sam da smo *oboje* pronašli istinsku ljubav. Ne samo fantastičan seks, nego rijetkost kakvu sam Bog može podariti. — Bijesno ju je pogledala. — Ali s obzirom da se može samo tako pokupiti, očigledno sam sve umislila.

— Mislim da bi mu to trebala reći.

To je polučilo pogodak. Drucilla je konačno shvatila zašto je toliko boli i što mu točno zamjera. Ispravila se. — Da, apsolutno. Neće mu dopustiti. Neće mi smjestiti pad, a onda se samo pokupiti s tom slatkorječivom racionalizacijom. — Okrenula se i vratila do vrata dizala, te nabola dugme za »dolje«. Kako dizalo nije odmah došlo, okrenula se i pojurila prema stubama.

— E tako treba — Char je dobacila. — Samo ga sredi, curo!

— Hej, J. D. — Tip s pištoljem je ustao i poduzeo korak mičući se sa zasljepljujućeg svjetla. Pištolj u ruci ostao je uperen u J. D.-eva prsa.

— Butch? — Prepoznavši prijateljev glas pogodio ga je poput groma u prsa i jagodicama prstiju prešao je preko njih kao da se to doista dogodilo. No, drugi dio njegova uma odmah je povukao zaključak. — Tako mi svega — odvratio je odmjeravajući čovjeka kojeg je oduvijek smatrao najboljim prijateljem. — Znao sam da Robbie Lankovich nema muda za takvo što.

Butch je prasnuo u grlen smijeh. — Mislio si da se *Junior* krije iza svih tih sitnih incidenata? Isuse! Mali, izgleda da te boravak u ovoj pripizdini doista lišio oštroumnosti! Ne samo da Robbieju nedostaje muda, već je mrvicu prezaposlen rješavanjem tatinih jada i čitavo se vrijeme pokušava opravdati poreznoj službi.

— Je li? Pa ispričavam se na krivoj procjeni, ali sam baratao samo činjenicama. — J. D. je sjeo na rub kauča. Spustivši ruke na koljena pogledao je Butchevo nasmiješeno lice i pokušao ga povezati s pištoljem koji mu čak nije ni podrhtavao u ruci.

Dok je jednim dijelom njegov mozak odbijao povjerovati da bi mu najbolji prijatelj ikad povukao obarač, drugi dio na brzinu je birao i odbacivao opcije kako se izvući iz nastale situacije.

Pritom bi uvelike pomoglo znati u kakvoj se proklesnoj situaciji nalazi! — Moram priznati da mi nijednom nije sinulo da bi me najbolji prijatelj mogao srediti. Mogu li znati zašto?

- Ne pretvaraj se da ne znaš, Carvere.

- Sori, stari, ali ne znam. Što? Saznao si za odmorište i iz nekog te razloga to raspizdilo?

- Ovo ovdje? - Butch ga je zbunjeno pogledao. - Kakve veze ima ovo mjesto?

- Naslijedio sam dio. Sjećaš se Edwine Lawrence? Posjedovala je dio odmorišta, i ostavila ga je meni.

- Ma, nije li to baš savršeno. — Butch je s gađenjem odmahnuo glavom. — Hoću reći, jebeno tipično, zar ne? Ti uvijek uspiješ ugaziti u ista sranja kao i drugi, ali nekako se izvući sav mirisav poput petunije?

- Sigurno zbog poštenog i čistog života.

- To bi trebalo biti smiješno, pobožni drkadžijo? Zatvorio si Lankovichevku tvrtku i dvadesetak ljudi ostalo je bez posla! Ali jesi li moljakao za posao kao mi? Naravno da ne. Dobio si vlasništvo nad finim odmorištem!

- Proklet bio ako misliš da ću ti se ispričati - J. D. je odbrušio. — Nisam kriv što su ljudi ostali bez posla; to je Lankovichevo maslo! Da ga nisam otcinkao, zgrada bi se urušila poput jebene kuće od karata i poginuli bi nedužni ljudi!

- I? To ne bi bila naša pogreška. Učinili smo što smo morali.

- Isuse, Butch, ti se nikad nećeš promijeniti, zar ne? *Nije to moja pogreška* - što ti je to, jebena himna? Čija je, do vraga, pogreška ako stojiš tu s pištoljem uperenim u mene ako nije tvoja?

- Tvoja. Da mi nisi oduzeo posao, ovo se ne bi dogodilo.

- Pretpostavljam da sam se utopio ili bacio s litice, i to bi bila moja prokleta pogreška. — Uhvativši se grčevito za koljena kako se ne bi bacio prijatelju za vrat i tako mu dao izli—

ku da povuče obarač, nastavio je začuđenim tonom. - Uspio sam zaboraviti tvoj zamršen način razmišljanja. Zacijelo je u pitanju Dicksonova verzija misterioznog pitanja proizvodi li stablo zvuk ako se sruši u šumi kad nema nikoga u blizini? Ako netko umre zbog onoga što si ti pokrenuo, a ti zapravo ne gledaš, računa li se to kao umorstvo? - Pogledao ga je s gađenjem i prezirom *od glave do pete*. — Iskreno, moram se zapitati kako se uopće usuđuješ podsmjehivati Robbiejevim mudima. Nikad ne bih očekivao da se pojaviš i ovako suočiš sa mnom. Daj priznaj: pukotine u kanuu i isisano gorivo više su smicalice u tvom stilu, a ovako direktno suočen s tim, ne možeš se pretvarati da se nije dogodilo.

- Ušuti, J. D.!

- A što ako neću? — upitao je kimnuvši prema pištolju. — Ubit ćeš me?

- Da.

- A ne planiraš me ubiti ako budem pristojan i tih?

Butch se promeškoltio i pogled mu je na trenutak pobjegao u stranu.

J. D. se gorko nasmijao. — To sam i mislio. S obzirom da izgleda da si me isplanirao ubiti, zašto bih morao držati jezik za zubima?

- Dat ću ti prokletu dobar razlog - Butch je zarežao, nagnuo se gorljivo prema njemu, i okrutno zaškiljio. — Mogu to učiniti brzo i bezbolno, ili ti mogu raznijeti čašice prije nego te sredim do kraja.

- U pravu si; dobar razlog. - Predloženo nasilje ga je iznenadilo: Butch je oduvijek bio vruća glava, ali nikad i zao. No, J. D.-evo je lice ostalo ravnodušno, jer su pravila Rat Cityja nalagala da tip s najboljim pokerskim izrazom lica uvijek pobjeđuje. - Želiš li mi prvo reći zašto?

- Stvarno ne znaš, je li? - Butch si je slobodnom rukom protrljao potiljak i zagledao se u njega. — Super! Nije li to baš super! Mogao sam ostati kod kuće i obojicu poštediti gomi-le sranja.

J. D. je slegnuo ramenima, iako mu je radoznalost bila pobuđena. - Tebi nitko nije uperio pištolj u glavu. Još se uvijek možeš vratiti.

— Prekasno je. Poznajem te. Sad kad znaš da nešto nije u redu, počet ćeš njuškati i nećeš odustati sve dok ne iskopaš istinu. To me i dovelo ovamo — tvoja prijetnja preko telefona da ćeš razotkriti što se dogodilo. Jebeni si pitbul, J. D. Oduvijek si bio jebeni pitbul. - Trznuo je pištoljem. - Ustani!

J. D. ga je poslušao. *Prijetnja preko telefona?*

— Okreni se.

Nasmijao se. - Zar si poludio? Želiš li me upucati, bolje to učini gledajući me u oči.

Butch je mahnito stao odmahivati glavom. - Misliš da neću?

- Mislim da je više u tvom stilu srediti nekoga ne gledajući ga u lice.

- E pa znaš što, stari? Promijenio sam stil.

J. D. nije zapravo htio povjerovati da bi Butch bio u stanju hladnokrvno ubiti, i ne samo zato što mu je život bio na kocki. — Baš mi je žao. Kada?

Butch ga je pogledao u oči. - Kad me prodavač u One Stop prisilio da ga upucam.

Dru je već zakoračila na stubište trijema i spremala se umarširati u J. D.-evu kolibu kako bi mu očitala bukvicu, kad je načula glasove. Kako se sama prepustila bijesnom unutarnjem monologu, nije odmah obratila pažnju na izgovorene riječi, ali kad je nepoznat joj glas rekao nešto u stilu da će nekoga ubiti, stala je kao ukopana. O, Bože, što se događa?

Sišla je sa stube znajući da bi trebala potražiti pomoć, no radoznalost ju je odvela do prozora na suprotnom kraju dnevne sobe. Kako se koliba izdizala iznad tla, a ispod nje postojao prostor u koji se moglo uvući, izdigla se na prste. No, uspjela je vidjeti tek sitni djelić prostorije te djelomično J. D.-a i leđa drugog muškarca.

Prozor prekriven mrežom bio je otvoren, i kad je J. D.-ev glas iznenada probio mučnu tišinu, jasno ga je čula i preplašeno poskočila.

— Isuse, Butch! Zar si uistinu opljačkao taj supermarket?

— Gina me izluđivala — drugi je muškarac odgovorio uvrijeđenim tonom. — Znaš kakva je. Nisam mogao više tražiti novac za pivo!

— Pa si ušetao u dućan koji neprestano posjećuješ i opljačkao ga pod prijetnjom pištolja? — J. D. se nadovezao s nevjericom.

— Ma slušaš li ti sebe, za ime Božje? *Ubio si čovjeka!*

— Nije trebalo tako završiti! Prisilio me! Kreten mi je samo trebao predati novac, ali ne, morao je glumiti heroja, kao da je u pitanju njegov vlastiti novac! Toliko je bio prokletu odlučan ne dati mi ga! Što se mene tiče, sam je to tražio!

Drucilla je razjapila čeljust i osjetila kako je prolaze trnci, kao da je u mraku nagazila na neko ljigavo stvorenje.

J. D. je s gađenjem promrmljao: — Isuse Bože.

- Odjebi, Carveru — Butch je odbrusio i poduzeo prijeteći korak, a Drucillini se mišići ukočili. No, odmah je zastao i mrvicu se opustio.

- Znaš, dopadao si mi se - odvratio je. - Ali mi je dojadio tvoj stav sveca. Kao da *tvoje* pogreške ne smrde, J. D..

Naglo je prasnuo u neveseo smijeh. — Kad bolje razmislim, i ti si u govnama sve do svetog grla! Bio si mi alibi, stari — što te čini suučesnikom. Što kažeš na tu ironiju?

- Pa, priznat ću ti, Butch... pošteno sam razmišljao o tome što su prijateljstvo i odanost u našem dijelu grada, i došao do zaključka da bilježenje pruženih usluga i njihova naplata uopće to ne predstavljaju.

- Moglo bi se reći, stari.

- Misliš? Vidi samo kamo je nas to dovelo. Kad si rekao drotovima da si bio sa mnom, složio sam se jer sam imao osjećaj da ti dugujem.

- I dugovao si mi! Spasio sam ti guzicu kad smo bili klinici!

- Istina. Jesi. I nemoj misliti da to ne cijenim. Ali otkako sam napustio Seattle, družim se s ljudima koji doista vole i paze jedno na drugo, i znaš što? Nekako to ne bilježe. Mislim da je pravi dokaz prijateljstva kad čovjek povuče težak potez i odbije lagati za prijatelja koji je sjebao stvar. Da sam to učinio kad si rekao drotovima da si bio sa mnom, možda ti ne bi bilo tako lako sada stajati ovdje, opet spreman ubiti nekoga.

O, *Bože, o, Bože*. Trebala je odjuriti po pomoć onog trenutka kad je skužila da je tip u J. D.-evoj kolibi najvjerojatnije onaj koji mu je ošteti kanu i auto. No, umirala je od straha da će se nešto užasno dogoditi J. D.-u ostane li na samo. Osvrćući se oko sebe uočila je velik kamen na pola zakopan u suhom i tvrdom tlu ispod prozora. Spustila se u čučanj, podigla manji te njime stala iskopavati veći.

Butch je odvratio izrugujući se: — Dakle, pokušavaš reći da ti sada ne bi riskirao da si me tada ocinkao!

- Ne, do vraga! Pokušavam reći da je doista otužno što ti je svaki puta sve lakše povući okidač. Do vraga, ne znam, Butch.

Možda čak ni tada ne bi osjetio grižnju savjesti, ali bar ne bi bilo mojeg doprinosa lakoći s kojom se pretvaraš u hladnokrvnog ubojicu.

Kad se Butch nasmijao, Dru je zastala i napetih živaca zagledala u prozor.

— Dobar stari J. D. — odvratio je s podsmijehom. — Isuse, koji atavizam! Nije dobro imati toliko savjesti! Zar ti nikad ne smeta?

— Neprestano.

— Ali uvijek činiš ispravnu stvar, zar ne, stari? Možda ovaj gradić u pripizdini i jest na kraju savršeno mjesto za tebe. — Grleno se nasmijao. - Hej, sredit ću da zauvijek ostaneš ovdje! Okreni se!

J. D. je odbio. — Zaboravi. Kao što sam ti već rekao, prokleta ti je bolje da me gledaš u oči.

— A ja sam ti rekao, seronjo, da je to izvedivo.

Ne! Dru je mahnitito zaljuljala kamen naprijed-natrag kako bi ga oslobodila iz čvrstog stiska zemlje.

— Naravno, budu li pronašli moje tijelo nasred dnevne sobe, imat ćeš manje šanse za bijeg-J. D. mu je ukazao. Dru, koju je hvatala sve veća panika, začudila se njegovoj hladnokrvnosti. — Želiš se izvući? Onda me bolje odvedi nekamo u šumu.

Što, do vraga, radi? Dru je skočila na noge grčevito stišćući kamen u rukama. *Zar je poludio?*

— Jesi poludio? - Butch je ponovio na glas, ali nije zvučao užasno poput nje, već sumnjičavo. - Zašto bi mi pomogao?

— Jer mi je stalo do nekih ljudi ovdje i ne želim ih uvući u ovo. Jedan mi desetogodišnjak svako malo navraća u posjet. Ne želim da pronađe moje truplo. Do vraga, Butch, ionako misle da ću danas otići. Hajde da se spakiram i zbrišem odavde, i nitko neće ništa znati!

— Dobro — Butch se ravnodušno složio. — Ali pokušaj li nešto, vjeruj mi da ću se vratiti i iživjeti na onoj brineti s pre-slatkim cicama, koju sam vidio s tobom neku noć.

— Kakve veze ima ona s ovim?

— Ne znam još. Ali ima. Osjećam to u kostima.

— Kao obično, Dickson, kosti su ti čisto sranje. Ali, kako god želiš. Ne namjeravam ti išta prirediti.

— U redu onda. Pokupi stvari.

Dru je na prstima odjurila do prednje strane kolibe i prokrala se na trijem. Priljubivši se za zid do vrata, pokušala je usporiti disanje. Bila je na samom rubu hiperventiliranju.

Još je uvijek mogla čuti njihove glasove, ali ne i razumjeti svaku riječ zbog tutnjanja u ušima. Učinilo joj se da je prošlo čitavo desetljeće prije nego je čula kako se približavaju vratima.

A onda je ugledala vrata kako se otvaraju. Zgrabivši kamen objema rukama, priljubila se za zid kako bi postala nevidljiva.

J. D. je prvi izašao noseći sportsku torbu u ruci, i vidjevši njegova široka pleća i duga leđa u besprijekorno bijeloj majici, uspjela se mrvicu primiriti. Kad je ugledala zlokobni crni pištolj u ruci drugog muškarca koji je krenuo za njim van, shvatila je da je spremna. Ako joj ne uspije, ubit će J. D.-a, a prokleta bila dopusti li da se to dogodi.

Udahnuvši duboko i tiho, podigla je ruke iznad glave, a onda poduzela divovski korak i zamahnula što je jače mogla prema muškarčevom potiljku. Pokušala se usredotočiti na stup trijema ispred njega kako bi se uvjerila da zapravo *neće* udariti u živo, ljudsko biće. Čak se i mrvicu zauzdala prije nego je kamen udario u lubanju.

Ipak, bio je to najužasniji zvuk koji je ikad čula u životu.

Kamen joj je ispao iz obamrlih prstiju u istom trenutku kad i pištolj zaklepetavši na pod trijema. A onda, između dvaju otkačaja srca tip se jednostavno obrušio poput vreće cementa.

J. D. se naglo okrenuo i čeljust mu se razjapila na prizor. Butch je nepomično ležao do njegovih nogu, a Dru stajala iza njega, sablasno blijeda u licu, i lagano se ljuškajući kao da će je dašak vjetra svakog trenutka oboriti s nogu.

Ogroman kamen do njezinih nogu sve je pojasnio.

— Do vraga, ljubavi. — Nagnuo se i pokupio pištolj oprezno uguravši vrh kažiprsta kroz prsten okidača. Ona je potihno zastanjala. Pogledao ju je. — Šššš! Sve je u redu. Nemoj mi se onesvijestiti!

— Jesam li ga ubila?

Izvukao je majicu iz pojasa i uhvatio njome pištolj te ga oprezno zadjenuo za pojas. Nije htio ostaviti otiske, ali se zato ponadao da su Butchevi još uvijek na njemu. Osim toga, povukao je sigurnosni zapor kako se ne bi upucao.

Potom je prste spustio na Butchevu karotidnu arteriju i napipao ujednačene otkucaje. — Ne. Živje.

— O, Bože! John Davide, jesi li čuo kako mu je glava pukla kad sam ga pogodila?

— Nisam. Nekako sam očekivao da me upuca u led...

— Je li ti ikad iz ruku ispala lubenica? — Stresla se. — Eto, tako je zazvučalo! Kao kad puca zrela lubenica!

— Pokušaj razmišljati o nečemu drugom. — Ustao je i privukavši je u zagrljaj sklopio oči. Nije očekivao da će to ikada ponovno učiniti. Osjetio je kako se trese, i znao da joj je potrebno više od zagrljaja. Utješno joj je pomilovao pletenicu. - U redu je, dušo. Ššš. Spasila si mi život. - Planirao si je sam spasiti glavu, ali ona je ekspeditivnije riješila stvar. - Smiri se. Sve će biti u redu.

— Mislim da ću povraćati.

— Opa. — Odmah ju je odmaknuo od svojih prsa i odveo do ruba trijema. Rukama se naslonila na ogradu i nagnula, a glava joj se beživotno objesila između ramena. Laganim kružnim pokretima promasirao joj je prostor između rame-nih lopatica.

Nekoliko joj je puta došlo da se ispovraća, ali je na posljeticu podigla glavu. - Lažna uzbuna. — Duboko dišući bacila je pogled preko ramena prema njemu. - Mislim da sam dobro.

Ponovno ju je privukao u zagrljaj. — Jadno moje! — Nagnuo je glavu kako bi je pogledao i s olakšanjem zamijetio da joj se boja lagano vraća u obraze. — Bolje da nazovem Šerifov ured prije nego se Butch osvijesti.

Odmaknula se i zagledala u njega, a oči su joj bile intenzivno plave boje. — Tko je on, do vraga?

- Nekoć mi je bio najbližiji prijatelj. Ubio je muškarca u Seattleu. — Nije mu se uopće žurilo ispričati joj da mu je *upravo on* poslužio kao alibi, a što je potom dovelo do toga da joj je Butch gotovo udavio sina, ubio ujnu i onda se i na njoj izivio. - Idem nazvati šerifa - ponovio je. - Želiš sa mnom unutra?

— Da. - No, zastala je. - Ne. Još uvijek mi je mučno u želucu. Mislim da je bolje da ostanem vani na svježem zraku.

Nije mu se dopalo što je mora ostaviti na samo s Butchom, iako je on bio u nesvijesti. No, shvaćao je zašto želi ostati vani, gdje ju je miris okolne crnogorice mogao smiriti, pa ju je zadržao nekoliko trenutaka na pola metra od sebe promatrajući njezino lice i nećkajući se ući ili ne.

Potom se spustio do Butcha i ponovno mu provjerio stanje i čudesno, prvo što je osjetio bilo je žaljenje. Tako su lijepa vremena proživjeli zajedno i toliko se dugo poznavali. Bilo je to nemoguće osporiti.

No, baš će na tome morati poraditi. Butch se, naime, uopće nije šalio. Doista ga je namjeravao likvidirati.

Uspravio se.

Isuse Bože, kakvo sranje!

Ušavši u kolibu odmah je otišao do telefona i nazvao šerifov ured, te ukratko pojasnio situaciju. Potom je nazvao Lawrenceove kako bi Benu i Sophie dao na znanje što se dogodilo.

Telefon je na drugom kraju samo jednom zazvonio, kad se Drucillin usklik probio zrakom.

Krv mu se sledila i ispustivši slušalicu, izjurio je na trijem istrгнуvši u trku pištolj iz pojasa. Nikad ranije nije jurio takvom brzinom.

Butch se u međuvremenu osvijestio i uhvatio Dru za gležanj. Očigledno ju je iznenadio, jer je užasnuto buljila u nje ga i vrištala punim plućima. J. D. se zaustavio i udario ga u nadlakticu oslobađajući stisak.

Najradije bi mu polomio sve kosti! Ispunjen zlobnim bijesom, spustio se u Čučanj i ugurao mu pištolj tik ispod čeljusti. — Jedan krivi udah, kurvin sine, i raznijet ću ti mozak!

Butch je samo prostenjao i uhvatio se za ozlijeđenu ruku, a J. D. pogledao Dru, koja je pokušavala doći do zraka. - Sve u redu, ljubavi?

Zubi su joj cvokotali i zagrlivši se zagledala se u njih dvojicu kao da su divlje životinje koje bi se mogle uspraviti u svakom trenutku i zaklati je. Oči su joj bile razrogačene, a lice sablasno blijedo, kao i kad je Butcha sredila kamenom.

Unatoč bijesu koji nije znao kamo usmjeriti, prema Butchu ili sebi, nježno je rekao: - U redu, vidim da nisi. Upravo sam nazvao Bena i Sophie, i mislim da nisam spustio slušalicu. Idi provjeri jesu li još uvijek na liniji.

Cinije ušla u kuću, zgrabio je Butcha za kosu i trznuo mu glavom unatragjače mu priljubivši cijev pištolja za karotidnu arteriju. — Reci mi jedan dobar razlog zašto ne bih odmah povukao okidač i poštedio nas muke!

— Isuse, čovječe — Butch je odvratio promuklim glasom. - Ne želiš to valjda...

— E tu griješiš, amigo. *Želim!* — *Još* mu je jače nabio pištolj u ranjivu kožu ispod čeljusti. — *Stvarno* želim!

Butchove su se nosnice raširile, a oči panično razrogačile. — Stani, J. D. — odvratio je preklinjući. — Nisi ubojica!

— Slažem se - J. D. je odvratio. - Ali to je bilo prije nego si mi taknuo ženu. — Oborio je glavu i promrmljao mu u uho: — Ne bi li to bilo savršeno rješenje?

Butch ga je sumnjičavo pogledao. - Molim?

— Učinio bih veliku uslugu svijetu da te ubijem, a sebe bih oslobodio krivnje što sam ti ponudio alibi. Kad se bolje zamislim, zapravo mi se ideja sve više dopada. Želiš li čuti što ću reći šerifu kad dođe?

- J. D. ...

— Ne znam *zašto* me htio ubiti — nastavio je lažno iskrenim i mrvicu zbnunjenim tonom. — Mislio sam da smo prijatelji, ali je neprestano ponavljao da će me odvući u Šumu i raznijeti mi

mozak. Na sreću, prije nego je dobio priliku, gđica Lawrence ga je udarila kamenom. Tad sam vas nazvao. Samo što on nije bio u nesvijesti i zgrabio je Dru. Udario sam ga nogom, ali onda je pokušao zgrabiti pištolj koji sam mu oduzeo, i borili smo se. I onda je pištolj jednostavno... opalio. Bože, nisam ga htio ubiti! — U tom je trenutku prepoznao oštar miris amonijaka i bacivši pogled zamijetio mokru mrlju kako se širi oko zatvarača na Butchevim trapericama. Ispunio ga je osjećaj užitka, i sav bijes koji ga je spopao odjednom se povukao. - Opa, izgleda da uopće nije zabavno biti žrtva, je li, stari?

Butch je zaškiljio. - Nećeš valjda povući okidač?

- Ne. - Mrvicu je pomaknuo cijev. - Osim ako me ne prisiliš.

- U tome se razlikujemo - Butch je odvratio s prezirom. - Kad je u pitanju prava stvar, najobičnija si pizda!

- Ozbiljno? Primjećuješ li da se ja nisam upišao u hlače? Ne, prava razlika između nas dvojice, glupi seronjo, jest činjenica da ja znam što je važno u životu, a ti to još uvijek nisi shvatio!

- O, znam ja što je važno.

- Da, zato si i ubio nekog jadnika umjesto da si ženu nastavio tražiti novac. Ili... evo ti nove ideje... umjesto da si, recimo, digao guzicu i pronašao posao kako bi si sam mogao plaćati pivo.

- A ti si oličenje kreposti, drkadžijo jedan? S užitkom ću te gledati kako odlaziš u zatvor!

- Vidjet ćemo. Još jedna razlika između nas dvojice jest da je meni jasno da se tvojim ubojstvom neću izvući iz zatvora, ali tebi to baš i nije, je li, Butch? Još uvijek ti nije jasno da nije ispravno ubiti čovjeka samo zato što se ispriječio između tebe i boce piva.

Mrežasta su vrata zaškripala i J. D. je ugledao Dru kako bujli u njih dvojicu. Na trenutak se smrznuo pokušavajući protumačiti što joj se krije na licu, a onda se začulo kočenje na šljunku iza kolibe.

Ponovno se okrenuo prema Butchu. - Stigao ti je prijevoz, ase!

Uguravši si pištolj za pojas, slobodnom ga je rukom povukao na noge. Šerifov zamjenik izronio je iza ugla.

Koliko god je J. D.-u bilo drago vidjeti ga, nije se mogao riješiti predosjećaja da njegova pojava ne znači samo kraj Butchevih, već i njegovih snova.

Čim je zamjenik ugurao Butcha u patrolno vozilo, Dru se okomila na J. D.-a. Udarila ga je nadlanicom o prsa. — *Samo me odvedi nekamo u šumu i upucaj?* — ponovila je i snažno ga zagrlila oko struka. Bože, koliko se samo bojala.' Prislonivši obraz na njegova prsa, ljutito ga je pogledala. — *Ja bih te trebala ubiti!*

— Znam. - Zagrlio ju je i na trenutak zadržao, a onda, prebrzo kako bi se primirila, odmaknuo pola metra od sebe. Žaljenje na njegovom licu pobudilo je nemir u njoj.

— Žao mi je, Dru — odvratio je nježno joj prolazeći palcima preko jamice iznad ključne kosti. - Žao mi je što si to čula. Žao mi je što si natjerana na primjenu sile. Do vraga, žao mi je što sam te uključio u cijelo to sca...

— Drucilla! — Osvrnula se prepoznavši ustrašen Sophien glas i ugledala ujnu i ujaka kako izranjaju sa staze.

Šerifovo vozilo baš se povlačilo s prilaza, a Butch mrzovoljno gledao kroz bočni prozor. Zadrhtala je. Uopće nije htjela da joj ugleda sina - čak i ako jest u pitanju samo pogled dok ga odvoze u zatvor. Oslobodivši se iz zagrljaja zabrinuto je krenula prema ujni i ujaku.

— Sve je u redu — Sophie je dobacila dok su prilazili i nevjerojatnom sposobnošću da joj pročita misli odmah je utješila. - Odašlali smo Tatea da glumi promatrača sa skupinom skijaša na vodi koje Joe izvodi. Imat će posla bar sat vremena. Sto se dogodilo, dušo? Nisi bila baš suvisla na telefonu.

— Možda bih ja mogao pojasniti - J. D. se ubacio i ukratko im prepričao prethodnih sat vremena.

Kad je Dru shvatila da planira izostaviti svoje junaštvo, ubacila je nekoliko komentara. Ali osjećala se poput podijeljene ličnosti jer joj je mozak radio istodobno na dvije odvojene

razine, razdirana između divljenja J. D.-u i bijesnog osjećaja krivnje koji je pokušavala potisnuti. Željela je ujni i ujaku ponuditi ljepšu verziju događaja, no istodobno...

- Rekao je Butchu da će vjerojatno biti uhvaćen ubije li ga u kolibi, i onda ga savjetovao da ga izvede nekamo u šumu i tamo ubije u miru! - Sto joj je jednostavno bilo nezamislivo.

- Za ime Božje, Dru — J. D. je uskliknuo, a ona zatreptala na bijes u njegovom glasu. — Nisam namjeravao dopustiti da ti ili Tate pronađete moje tijelo ako stvari krenu po zlu, ali sad to zvuči kao da sam se ponudio biti žrtveno janje!

- S obzirom da mislim da si to i učinio, Johne Davide, kako bih to drukčije mogla sročiti?

- Uvjeren sam da je J. D. imao plan kako se spasiti - Ben se taktično ubacio.

- Nego što da jesam. - Ali kut usana mu se zadigao. - Što ne znači da ti nisam uvelike zahvalan na kamenu.

Na njezin užas, sve emocije koje je proživljavala prethodnih dva sata tad su je slomile i briznula je u plač.

- K vragu! O, ljubavi! — Privukao ju je u zagrljaj. — Nemoj. Ne plači, molim te. - Privukao ju je još više k sebi, ljuljajući se s njom sjedne na drugu stranu. — Žao mi je što si ga morala udariti. Znam da ti nasilje nije svakodnevna pojava.

Onako kako je meni. Bila je to neizgovorena aluzija, i upravo je zbog toga Dru i plakala —jer je znala o čemu razmišlja. — Planiraš otići, zar ne?

- Naravno da ne, dušo - Ben se ubacio umjesto njega. - Još uvijek si uzrujana, ali čim se smiriš, shvatit ćeš da prijetnje više nema i stoga ni razloga da sada ode.

Ali Dru je osjetila kako se J. D. ukočio i u njegovim očima ugledala žaljenje. Zglobovima ruku obrisala je suze i pogledala ujnu i ujaka. — Možete li nas na trenutak ostaviti na samo?

- Da, naravno. - Sophie je uhvatila Bena pod ruku. - Hajdemo, ljubavi.

- Ali...

Uputila mu je takav pogled da je odmah odustao od pobune i začepio. Potom se nježno nasmiješila Dru. - Bit ćemo kod kuće budeš li nas trebala.

Nestali su niz stazu, a J. D. se zagledao u Drucillino zarumenjelo lice. Znao je da će mu idućih nekoliko minuta biti najteži u životu. No, neočekivano se oslobodila iz njegova zagrljaja, poduzela velik korak unatrag i pogledala ga prekrivši ruke.

Pogled na njezinom licu govorio je: *Da te čujem sada, stari.* Odmah je osjetio kako mu se podiže obrambeni štit. I on je prekrivio ruke. — Ne gledaj me tako.

— Planiraš se pokupiti iz mogeg života i nemaš pravo prigovarati na to kako ću te gledati.

Poduzeo je korak prema njoj, u iskušenju da je zgrabi i pro-trese... ili da je samo zagrlji i dovoljno dugo ljubi sve dok joj ne nestane taj tvrdoglav pogled. Umjesto toga, zaustavio se nekoliko centimetara od nje stižući šake uz tijelo.

Ne bi bilo pametno dodirnuti je. Ne ako planira pokupiti se iz njezinog života kako bi se mogla povratiti onom koji je živjela prije nego se pojavio.

Onom koji zaslužuje ponovno živjeti.

Umjesto toga, priljubio je svoj nos za njezin. - Odjednom možeš čitati misli? - upitao je odbijajući osjećati krivnju. Namjeravao je učiniti ispravnu stvar pa makar ga to ubilo. - Otkud ti, do vraga, da znaš koji su mi planovi?

Još je prkosnije izbacila bradu. - Planiraš ostati?

Sranje. To je pogodak *u sridu*, nije li? Zagledao joj se u velike plave oči. - Bio sam alibi Butchu za dan kad je ubio prodavača u dućanu. Sve do danas nisam znao da ga je ubio, ali to nije izlika. Kao ni činjenica da sam mu bio dužan što me spasio pada sa zgrade kad smo bili klinici. No, hoću da znaš da sam mu doista *vjerovao* kad mi je rekao *da* je bio s curom na dan pljačke. Kunem ti se da nikad ne bih lagao za njega da sam znao da je upetljan u pljačku. - Bilo je presudno da mu bar toliko vjeruje.

— Naravno da ne bi — složila se. — Ali zašto nisi jednostavno prepustio curi da mu bude alibi?

— Jer je oženjen najzlobnijom ženom na zapadnoj hemisferi, koja bi mu isjeckala jaja i poslužila ih za večeru da je čula kako je vara. — *O, super, Carvere!* Ponudio si se kao alibi osumnjičeniku za umorstvo i to kako njegova žena ne bi otkrila da je vara. Sve više i više zvuči kao da si pravi heroj, zar ne?

Opsovao je. - Nemam poštenu izliku, Dru. Jednostavno sam dopustio da me nagovori, što je još jedan razlog zašto se moram vratiti u Seattle i predati.

— Sto će ti se dogoditi kad to učiniš?

Slegnuo je ramenima. — Mogao bih se izvući s packom, a mogao bih otići ravno u zatvor bez oprosta. — Tu je opciju smatrao vjerojatnijom, ali nije joj spomenuo.

Drucilline ruke izvukle su se iz ratničke poze i zagrlila se oko struka. — Kako god bilo, ne planiraš se vratiti, zar ne?

Nije odmaknuo pogled, iako je zbog boli u njezinim očima to želio. — Ne.

I u tom trenutku osjetila je kako nešto u njoj puca na dva dijela. Dovoljno se naslušala njegova razgovora s Butchom i znala je da mu nešto znači. *Ipak*, bio je spreman jednostavno se pokupiti i sve odbaciti.

Bio je spreman nju odbaciti.

Bijes u njoj se rasplamsao. Njegova bijesna stihija bila je moćnija od boli, i osjetila je kako je pročišćava.

— Sto ti savršeno odgovara, zar ne? — hladnokrvno je dobacila.

Ukočio se. — Zašto?

— Tako se možeš maknuti od seksualne veze koja ti je vjerojatno dojadila.

— Isuse, Dru, kako uopće možeš pomisliti...

-Jesam li propustila neko obećanje vječne ljubavi? Ali ček'... upozorio si me da nisi tip muškarca koji vjeruje u vječnu ljubav, zar ne? - Jače se zagrlila namjerno mu pokazujući ravnodušnost. Bilo je presudno da ne shvati koliko pati, ni koliko *bije-*

sni. — Stoga možeš slobodno otići s čistom savjesti. Naviknuta sam da me tip odbaci kad me se zasiti.

Bijes u njezinom želucu sve je više ključao. Najradije bi ga izbičevala i povrijedila onako kako je on nju povrijedio. — Ali samo ti jedno želim reći, Johne Davide. Sto *ja* namjeravam učiniti. Čim ti se auto izgubi s vidika, otići ću u Red Bull i pronaći si lijepog kauboja. Otplesat ću s njim nekoliko lagavnica, popiti nekoliko pića i tko zna? Možda ću ga jednostavno odvesti sa sobom na kraju večeri. Na posljeticu, imam predivnu malu haljinicu za drolje kojom mogu namamiti...

Zgrabio ju je za ruke, podigao na prste i privukao k sebi. Uguravši joj se u lice zarežao je: - Odjenula bi *moju* haljinu kako bi zavela drugog tipa?

— Bez ikakve dvojbe, mali. Možda se čak neću potruditi navući donje rublje. Tako mi Škripac neće okolišati da se odmah baci na glavnu stvar.

— Malo sutra! Nema tog usranog kauboja koji će spustiti ruke na tebe! *Moja si!*

— Tvoja žena. — To ga je načula da govori Butchu.

— Nego što! I nitko *moju* ženu neće dirati osim... - Lice mu je iznenada probljedilo i otpustio ju je odmičući se. - O, jako bistro. Ali neće ti uspjeti, Dru. Osim toga, ne bi to nikad učinila.

— Tko kaže? Nećeš biti ovdje, zašto ne?

— Pa nema pravog razloga, ali poznajem te, djevo. Ne sumnjam da ćeš jednog dana voditi ljubav s nekim, ali nikad se nećeš baciti u krevet s prvim čovjekom na kojeg naletiš samo zato što pizdiš na mene.

— Ali prije ili poslije bacit ću se u krevet s nekim, a to nećeš biti ti, J. D.. — Stisnuo je i opustio čeljusne mišiće. — A tebi se ta ideja uopće ne dopada, zar ne?

- Ne.

— Zašto? — Nije bila sigurna koga više muči, njega ili sebe.
- Zar ti je stalo? Tebe ionako više neće biti.

- Jednostavno ti nije jasno, je li? - Prošao je rukom kroz kosu i zagledao se u nju. — Vjerojatno ću biti u zatvoru. Isuse, zar ne vidiš koliko se razlikujemo? Ti imaš svoj život iz bajke, s obitelji i prijateljima koji ti žele samo najbolje, a ja pak najboljeg prijatelja koji me želi ubiti, i prijeti mi mogućnost zatorske kazne. Nemamo prokleta ništa zajedničko na čemu se gradi trajna veza!

- Kako si u krivu! Bože, nikad još nisam doživjela da se netko toliko silno trudi isključiti iz veze! - Odlučnost je preuzela nadzor nad bijesom. - Samo mi jedno reci: što osjećaš prema meni?

Zagledavši se u nju slomljenog pogleda, toliko je dugo ostao nijem da joj je srce potonulo. Proklet bio! Odlučio ju je »spasiti« svojeg velikog i lošeg utjecaja pod svaku cijenu!

Ostala je iznenađena kad je na posljertku zastajkujući rekao: — Stalo mi je... do tebe.

- Stalo ti je do mene - ponovila je. - Kao što ti je stalo do *creme brulee*? Ili kako ti je stalo do popravljjanja oštećenih stvari? Ili, ne, čekaj! Vjerojatno sam mrvicu važnija od oboje. Možda ti je stalo do mene koliko bi ti bilo stalo do šteneta?

Smrknuo se poput olujna neba. — Koliko mi je stalo do zraka koji udišem, jasno?

Da. Unatoč smrknutom pogledu kojim joj je davao na znanje da se ne zajebava s njim, srce joj se razvedrilo. - *Kristalno* jasno. Iako bi mogao poraditi na izjavi. — Izbacila je ruku i vrhovima prstiju pomilovala mu nadlakticu. - Volim te, Johne Davide. Voliš li ti mene?

- Pa što ako te volim, Drucilla? To neće ništa promi...

- Voliš li me?

- Hoćeš li me saslušati, do vraga? Nema nikakve veze volim li te ili ne...

- Voliš li me?

- Da! Ali je daleko kompliciranije nego...

- Ne, nije. Volimo jedno drugo i to je jedino važno!

Ugurao je ruke u džepove hlača i usukao ramena. - Daje bar tako. Ali moram se vratiti i suočiti s posljedicama, i moram to sam učiniti.

— Ne moraš. Kažeš da se razlikujemo? Jedina prava razlika između tebe i mene jest da ja cijeli život imam podršku, a ti si je tek nedavno stekao.

- Dru...

— Počinio si pogrešku — nastavila je očajnički želeći da mu se izraz lica smekša, žudeći za znakom da uspijeva prodrijeti do njega. — Znam kakav si čovjek, kao što to znaju Tate, ujna Sophie i ujak Ben. Ne zaslužuješ zbog toga otići u zatvor, i borit ćemo se za to na Vrhovnom sudu ako treba. A ako nam ne uspije i na posljatku ipak odeš u zatvor, onda ću jednostavno čekati da izađeš.

Lice mu se neumoljivo stisnulo. — Ne — odvratio je tonom koji nije prihvaćao argumente. - Nećeš. Vratit ćeš se svojem životu, Drucilla. I prepustiti moj meni.

U njegovim očima i glasu nije prepoznala kompromis, i svi njezini neustrašivi argumenti i uvjeravanja jednostavno su je izmoždili.

Bože, zar nikad neće shvatiti? Već je trebala naučiti da ne može nekoga prisiliti da je voli, niti da može ikoga obvezati da ostane ako to ne želi. Ljudi su je cijeli život ostavljali, neovisno koliko je očajnički htjela da ostanu. Što to prije prihvati, to će svima biti bolje. Odmaknula se unatrag i objesila ruke uz tijelo.

- Ne znam zašto sam pomislila da ćeš se razlikovati od drugih - snuždeno je odvratila. - Znaš *sto*? Odustajem. Vрати se svojem životu, Johne Davide. — Posljednji se puta zagledala u njega prikupljajući sjećanja za hladne noći. Potom je uzdahnula osjećajući tek umor. Bila je iscrpljena i ogoljena do duše. - Nadam se da će ti se ostvariti sve o čemu si sanjao.

Okrenuvši se krenula je prema straži i ostavila ga za sobom na čistini.

Ostao je gledati u praznu stazu pred sobom osjećajući mučninu. U jednom trenutku Dru ga je gledala sa živim, vatrenim očima koje su ga tvrdoglavo uvjeravale da će dobiti podršku sve do Vrhovnog suda, a već u idućem uhvatio se kako stoji ispred kolibe posve sam.

Ponovno.

— Super — odvratio je zagledavši se u prazninu, u smjeru kamo je nestala. Potom se okrenuo i popeo stubama na trijem. — Neka. — Sagnuo se i podigao sportsku torbu.

Učinila je baš ono što joj je rekao da učini. A to je bilo za njezino dobro. Cijeli je život sam, i tako mu se i dopada. Krenuo je niz stube prema autu.

Nadam se da će ti se ostvariti sve o čemu si sanjao.

Sportska torba mu je pala na tlo, a sve u njemu odjednom se primirilo.

Jedino o čemu je sanjao cijeli život bilo je da ima vlastiti dom. Zašto ga je onda odbio sad kad mu je ponuđen?

Zato što se bojao da će ju prije ili poslije razočarati, pa je zaključio da je bolje odmah to učiniti. Nekako mu se učinilo pametnijim sada je malo povrijediti nego čekati i poslije je razoriti.

Ali nikad prije nije vidio poraz u njezinim očima. Vidio ju je i ljutu i uzrujanu; vidio ju je prezrenu, sretnu i povrijeđenu. Ali nikad ju nije vidio poraženu.

On je kriv za to. Odgurnuo ju je od sebe i odbio joj dopustiti da bude odgovorna za svoje odluke. Što je ono Ben rekao vezano za preuzimanje odgovornosti? Da to ponekad znači dopustiti drugima da sami donose teške odluke, umjesto da ih se pokuša poštediti buduće boli oduzimajući im pravo izbora?

A on joj je upravo oduzeo pravo izbora. I zašto? Kako bi mogao biti kažnjen zbog svoje uloge u Butchevoj namještaljci?

Sto ako ga ne pošalju u zatvor? Zar doista želi provesti ostatak života seleći se iz jedne u drugu iznajmljenu sobu, bez adrese na kojoj bi se mogao skrasiti? Želi li doista biti autsajder i drogirati se tuđim obiteljskim životima?

— Do vraga, koji sam ja kreten!

Ali kreten čiji je želudac konačno prestao mljeti.
Munjevitom je brzinom pojurio stazom.

Dru je načula korake kako odjekuju iza nje i oprezno se odmaknula u stranu. Negdje u daljini djeca su se derala i praćkala, pa je pretpostavila da je u pitanju još jedno na putu da im se pridruži.

Umjesto toga, promukao glas zazvao ju je po imenu i nešto joj je iznenada uhvatilo nadlakticu i naglo okrenulo. Iako joj se na trenutak zavrtjelo, ostala je šokirana prepoznavši njegovo lice.

Uhvatio ju je i za drugu ruku i strastveno joj se zagledao u oči. Dugo nije rekao ni riječ. Jednostavno je ostao stajati otežano dišući i čvrsto joj stižući ruke i gledajući je. Ona je pak zažmirila nesigurna ima li snage proći s njim još jednu rundu.

Potom ju je protresao i kapci su joj se naglo rastvorili. Zamijetila je da mu je teško započeti. - Drucilla Lawrence - konačno joj se obratio. - Hoćeš li se udati za mene?

— M-molim? — Ali dobro ga je čula; znala je da ga je čula. Težina koja joj je pritiskala dušu odjednom se podigla, a srce joj se vinulo u nebesa. — Želiš me oženiti?

— Nego što!

Činilo joj se to sumnjivo jednostavno nakon silnih odbijanja da je pusti u svoj život, pa je zaškiljila ne znajući vjerovati mu ili ne. - Zašto bih ti trebala povjerovati? Prije pet minuta htio si sve činiti sam, bez moje pomoći.

— Prije pet minuta bio sam kreten. No, sad sam puno pametniji. Želim provesti ostatak života s tobom, Dru! Želim ostariti s tobom, želim odgajati Tatea i želim imati još djece!

Oborio je glavu, a njezino se srce zaustavilo na trenutak kad su njegove usnice nježno blagoslovile njezine. Potom su se podigle i vatrenim se očima zagledao u njezine.

— Toliko mi puno značiš — neustrašivo je nastavio. — Nisam znao da je moguće ovako voljeti nekoga. Tvrdo glavo sam se trudio ne uvlačiti te u moje probleme, ali nisam mogao podni-

jeti pomisao da ti se dogodi ikakvo zlo. Pretpostavljam da nitko ne može uspjeti u životu, a da ne doživi nekoliko udaraca?

— Nitko — složila se. — Mislim da se trik krije u tome da valja računati lijepe trenutke i držati se ljudi koji te vole kako bi imao sustav podrške kad nastupe loša vremena. — Rukom ga je uhvatila za bradu. — Jesi li spreman dopustiti mi da ti budem sustav podrške, Johna Davida, i u dobru i u zlu?

Divlja iskra zabljesnula mu je u očima. — *Da*. — Privukao ju je k sebi i toliko je silno zagrlio da je gotovo ostala bez daha. — Isuse Bože, da! Još uvijek ne mogu zamisliti da sjediš preko puta mene u zatvorskoj prostoriji za sastanke, ali ako kažeš da mi želiš pomoći da to izdržim, onda ćemo to i učiniti! Toliko te volim, Dru! Dopusti mi da budem taj koji će s tobom proći sve u životu. Nemoj me otjerati ponovno u samoću!

- Nikad više nećeš morati biti sam ako to ne želiš - nježno je odvratila. Potom je nagnula glavu unatrag i polako i prepredeno se nasmiješila. - Sve dok mi dopustiš da pobijedim u svakoj svađi i ispuniš mi svaku želju!

Na trenutak se smrznuo, a onda mu je lice poprimilo izraz koji joj je ponovno dao na znanje da nikad ne bi trebala smetnuti s uma da je loš momak. — Samo ti čekaj na to, ljubavi — odvratio je, protrljao joj stražnjicu i zdjelicom učinio nešto zločesto što joj je oduzelo dah. — Idućih pedeset godina.

EPILOG

Proveli su živopisnih tjedan dana i dugo se vozili kući. Odvukao ju je s ulaznih vrata Benove i Sophiene kolibe, prije nego je stigla pokucati u svojem stilu, bez najave najavljujući dolazak. Sunce je ranije počelo zalaziti, a noćni leptiri-kamikaze razbijali si glave o svjetlo trijema. Upitno ga je pogledala, a on ju nježno prislonio o zid načinjen od trupaca i spustio dlanove do njezinih ramena.

- Ovo će nam vjerojatno biti posljednja minuta nasamo, prije nego Tate ode na spavanje. Što kažeš na poljubac prije nego uđemo?

S neposrednošću koja bi ga svaki puta iznenadila obmotala je ruke oko njegova vrata i podigla glavu napućenim ga usnicama mameći. Nježno ju je poljubio.

A onda malo agresivnije.

Odvajajući se palcem je prešao preko laganog rumenila njezinih obraza. - Tako je dobro biti kod kuće — rekao je i zakoračio unatrag. — Veselim se miru i tišini. - Potom je izbacio ruku i pokucao na vrata, a onda posegnuo za kvakom.

- Hm, u vezi toga... - započela je kad joj je spustio ruku na križa tjerajući je da prva uđe. Pogledala ga je preko ramena. — Možda sam te trebala upozoriti...

- *'deenjee!*

Zaustavio se kao ukopan na pragu, kad su ljudi stali izranjati iza pokućstva u dnevnoj sobi. Činilo mu se da ih je nekoliko desetina, ali je ubrzo shvatio da su u pitanju Sophie i Ben, Tate, Char i Kev, te nekolicina članova osoblja koje je upoznao. Bacio je pogled prema Dru, koja je slegnula ramenima i plaho se nasmiješila.

- Pretpostavljam da si znala?

Zatreptala je očima glumeći nevinost. — Ujna Sophie mi je nešto spomenula kad sam ih nazvala da im priopćim dobru vijest.

- Čestitke, dušo — Sophie je dobacila prilazeći. Poljubila ga je u obraz i lagano mu stisnula nadlakticu. - Bila sam uvjereni da će tužitelj ispravno postupiti, ali tebi je zacijelo laknulo sad kad je sve gotovo.

— Bome jest. — Njih dvoje netom su proveli tjedan i pol u Seattleu raščišćavajući njegov pravni položaj. Policija i okružni tužitelj su uzeli njegovu pisanu izjavu, pomno proučili njegovu prošlost, poslovna iskustva i trenutačno stanje, i na poslijetku odustali od podizanja optužbe. Osim što se morao vratiti kako bi svjedočio na suđenju, taj se dio njegovog života priveo kraju.

Sophie je čavrljala nekoliko minuta, a onda se povukla kako bi provjerila kakvo je stanje s osvježenjem, i od toga trenutka nadalje J. D. više nije bio sam. Svi na zabavi navraćali su kako bi mu čestitali. Dru se ušetavala u orbitu i povlačila, a Tate uvijek bio negdje u blizini motajući se poput šteneta, jureći i skakućući od uzbuđenja.

Tijekom privremenog zatišja prišao mu je i objesio mu se o ruku. - Ti i mama se sada možete vjenčati, zar ne?

— Da. — Dok mu je crni oblak moguće zatvorske kazne visio nad glavom, oklijevao je kovati čvrste planove. No, Dru uopće nije bila sputana time i unaprijed je rezervirala crkvicu u gradu, naručila cvjetne aranžmane, i kupila vjenčanicu. I Char je kupila haljinu, s obzirom da je trebala biti kuma, dok se Sophie izborila spraviti svadbenu tortu. Djelovali su poput prirodne sile pa su im se on i ostatak muškog jata manje-više micali s puta.

Nacerio se Tateu. — Za manje od mjesec dana, stari.

- J. D.? - Maleni je zastao nesigurno ga gledajući, a onda stisnuo čeljust, izbacio ramena i pogledao ga u oči. — Kad oženiš mamu... mogu li te zvati tata?

Potpuno osupnut pitanjem, J. D. se zagledao u njega. U posinka. - Želiš me zvati *tata*? — ponovio je, a onda si gotovo pregrizao jezik zamijetivši kako se maleni rumeni u licu.

— Zaboravi. — Ponos je očigledno pobijedio i Tate se okrenuo. — Glupa ideja.

— Do vraga, nije, i neću je zaboraviti! - Nadlakticom ga je uhvatio oko vrata i privukao k sebi na bok. Potom mu je lagano protrljao tjeme. - Izvrsna zamisao! Bila bi mi čast, Tate. Ni ne mogu reći koliko bih bio počašćen time.

Nagnuvši glavu kako bi ga pogledao, dječak mu se oduševljeno nasmiješio od uha do uha. - Da?

— Apsolutno!

— Super! - Povukao ga je za ruku. - Pusti me! Hoću reći mami! — I odjurio.

Kako njegova bivša četvrt nije baš poticala sentimentalnost nije znao što učiniti s grlom koje ga je pošteno stezalo. Iskrao se sa zabave i izašao na trijem s prednje strane kuće.

Bože, toliko je toga dobio u posljednje dane da ga to ponekad straši! Neprestano je očekivao da će se probuditi i otkriti da je sve tek super san, a on još uvijek u garsonjeri u Seattleu. Ponovno sam.

-J. D.? - Dru je izašla na trijem. -Jesi li dobro?

Obgrlio ju je rukom i privukao k sebi. Uživao je u toplini njezinih plišanih oblina i protrljao bradu o njezinu blještavu, svilenkastu kosu. - Tate me upitao može li me zvati *tata* - odvratio je pročistivši grlo.

— Znam. Rekao mi je. -Još više mu se privukla. — I rekao mi je što si mu odgovorio. Slatko.

— Nije slatko, nego istinito. Doista sam počašćen što me želi za oca.

— Mislim da se on osjeća počašćenim. — Osjetio je kako joj se lice razvlači u osmijeh. — Samo još tri i pol tjedna, Johne Davide. Onda si moj. Samo moj!

— *Samo*, kaže ona, a meni se čini poprilično dugo za nekoga tko mora čekati na priliku da se iskrade prije nego malo omasti brk.

— A, jadni moj mali! — Promeškoljila se i ugorala ruke u stražnje džepove njegovih traperica te mu stisnula stražnjicu. Protrljavši grudi o njegova prsa i podižući se na prste, prošaptala mu je na uho: — Isplatit će se čekati. Obećavam.

— A, čovječe! — Još ju je više privio k sebi. — Otkad sam ja takav srečković, Dru? Kao da sam dobio na lutriji!

— Da? Dopada ti se dijeliti vlasništvo nad Star Lake Lodgeom, ha? — odvratila je zadirkujući.

— Dopada mi se biti s tobom. Ostatak je samo pride. — Protrljao joj je leđa. — Ne može biti bolje.

— E s tim se *ne mogu* složiti. — Nasmiješila se, a on na to rastopio. — Jer ovo je tek početak, John Davide. I odsad nadalje, bivat će sve bolje i bolje!

SVRŠETAK